

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΒ'

Παρασκευή 7 Μαρτίου 2014

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 2ο Γυμνάσιο Σερρών, το Γυμνάσιο Ιθάκης, τα Εκπαιδευτήρια Πασχάλη, το Γενικό Λύκειο Ιτέας Φωκίδας, το 6ο Γυμνάσιο Καρδίτσας και το Σχολείο Γενικής Επιμόρφωσης Ανθυπασιπιστών του Κέντρου Εκπαίδευσης "Παλάσκα" του Πολεμικού Ναυτικού, σελ. 8219, 8221, 8223, 8231, 8235, 8238, 8248, 8252

2. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 8217, 8218, 8219, 8220, 8222, 8223, 8225, 8226, 8227, 8228, 8229, 8230, 8231, 8232

3. Αναφορά στην ψηφοφορία, σχετικά με το άρθρο 30 του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη: "Αναδιοργάνωση της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού Σώματος και της Γενικής Γραμματείας Πολιτικής Προστασίας, αναβάθμιση Υπηρεσιών του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη και ρύθμιση λοιπών θεμάτων αρμοδιότητας Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη", σελ. 8233, 8234, 8245, 8248

4. Αναφορά στο σκάνδαλο που σχετίζεται με τις ΜΚΟ, σελ. 8246, 8249, 8250, 8253

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Δευτέρας 10 Μαρτίου 2014, σελ. 8217

2. Συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων:

α) Προς τον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων:

i) σχετικά με τις ελλείψεις και τις ανεπάρκειες που προέκυψαν κατά την εκτέλεση του έργου επέκτασης του Αερολιμένα Χανίων, σελ. 8217

ii) σχετικά με την απόδοση ευθυνών για τα οικονομικά και συμβατικά στοιχεία που αφορούν στην καταγγεληθείσα Σύμβαση Παραχώρησης της "υποθαλάσσιας αρτηρίας Θεσσαλονίκης", σελ. 8219

β) Προς τον Υπουργό Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης:

i) σχετικά με τη δυσμενή αντιμετώπιση των πτυχιούχων των τεχνολογικών εκπαιδευτικών ιδρυμάτων (ΤΕΙ), σελ. 8221

ii) σχετικά με τη διαθεσιμότητα των δημοτικών αστυνομικών και των σχολικών φυλάκων, σελ. 8223

γ) Προς τον Υπουργό Ναυτιλίας και Αιγαίου, σχετικά με την πώληση του 67% των μετοχών του "Οργανισμού Λιμένος Πειραιώς (ΟΛΠ)", σελ. 8225

δ) Προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με την κατάργηση όλων των πληρωμών στην κρατική ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και νοσηλεία, σελ. 8227

ε) Προς τον Υπουργό Εσωτερικών, σχετικά με την άμεση αντιμετώπιση της διάβρωσης του εδάφους στο Νομό Ηλείας, σελ. 8229

στ) Προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κлиматικής Αλλαγής, σχετικά με την ενεργειακή πολιτική της χώρας, σελ. 8231

4. Συζήτηση επίκαιρης επερώτησης σαράντα ενός Βουλευτών του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με τις μεταρρυθμίσεις στην ψυχική υγεία, σελ. 8235 - 8255

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι. , σελ. 8230 - 8255

ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ. , σελ. 8219 - 8230

ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι. , σελ. 8217 - 8219

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Ε. , σελ. 8223

ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι. , σελ. 8234, 8244, 8248, 8253, 8255

ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ Β. , σελ. 8223

ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ Δ. , σελ. 8248

ΜΑΡΙΑΣ Ε. , σελ. 8248

ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ. , σελ. 8223, 8225, 8226

ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ Κ. , σελ. 8225

ΡΕΠΟΥΣΗ Μ. , σελ. 8226

Β. Επί της αναφοράς στην ψηφοφορία, σχετικά με το άρθρο 30 του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη:

ΒΟΥΛΤΕΨΗ Σ. , σελ. 8233, 8234

ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι. , σελ. 8233, 8234, 8245, 8248

ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π. , σελ. 8245

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο. , σελ. 8234

ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. , σελ. 8233, 8234

ΜΑΚΡΗ Ζ. , σελ. 8234

ΜΑΝΙΑΤΗΣ Ι. , σελ. 8233

ΜΑΡΙΑΣ Ε. , σελ. 8248

ΜΑΡΚΟΥ Α. , σελ. 8234

Γ. Επί της αναφοράς στο σκάνδαλο που σχετίζεται με τις ΜΚΟ:

ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ Ο. , σελ. 8253

ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ Δ. , σελ. 8250

ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π. , σελ. 8246

ΜΑΡΙΑΣ Ε. , σελ. 8249

Δ. Επί των επικαίρων ερωτήσεων:

ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ Ε. , σελ. 8219, 8220

ΑΥΓΕΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ Δ. , σελ. 8229, 8230

ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ Μ. , σελ. 8226, 8227

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 8228, 8229

ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α. , σελ. 8221, 8222

ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ Β. , σελ. 8223, 8224, 8225

ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. , σελ. 8227, 8228, 8229

ΜΑΝΙΑΤΗΣ Ι. , σελ. 8231, 8232

ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ. , σελ. 8217, 8218

ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ Κ. , σελ. 8221, 8222, 8224, 8225

ΜΙΧΕΛΑΚΗΣ Ι. , σελ. 8230, 8231

ΡΕΠΟΥΣΗ Μ. , σελ. 8225, 8226, 8227

ΦΟΥΝΤΑ Ν. , σελ. 8231, 8232

ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ Μ. , σελ. 8218, 8219, 8220

Ε. Επί της επίκαιρης επερώτησης:

ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ Ο. , σελ. 8252

ΒΟΥΛΤΕΨΗ Σ. , σελ. 8247, 8248

ΖΑΧΑΡΙΑΣ Κ. ,	σελ. 8238
ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ Χ. ,	σελ. 8241
ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ Δ. ,	σελ. 8249
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. ,	σελ. 8239
ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π. ,	σελ. 8245, 8247, 8248, 8255
ΚΥΡΙΑΚΑΚΗΣ Β. ,	σελ. 8238
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο. ,	σελ. 8247
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. ,	σελ. 8251, 8252
ΜΑΚΡΗ Ζ. ,	σελ. 8242, 8244, 8254, 8255
ΜΑΝΤΑΣ Χ. ,	σελ. 8235, 8253, 8254
ΜΑΡΙΑΣ Ε. ,	σελ. 8248
ΜΑΡΚΟΥ Α. ,	σελ. 8250
ΜΙΧΑΛΑΚΗΣ Ν. ,	σελ. 8240
ΞΑΝΘΟΣ Α. ,	σελ. 8237

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΕ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΒ'

Παρασκευή 7 Μαρτίου 2014

Αθήνα, σήμερα στις 7 Μαρτίου 2014, ημέρα Παρασκευή και ώρα 10.14' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΙΩΑΝΝΗ ΤΡΑΓΑΚΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επίκαιρων ερωτήσεων της Δευτέρας 10 Μαρτίου 2014.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 647/4-3-2014 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Λέσβου της Νέας Δημοκρατίας κ. Παύλου Βογιατζή προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την ανάγκη άμεσης διαχείρισης του υπερπληθυσμού των αγριοκούνελων στη Λήμνο.

2. Η με αριθμό 653/4-3-2014 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Λέσβου του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ιωάννη Ζερδελή προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με την αντιμετώπιση των προβλημάτων στο Νοσοκομείο της Λήμνου.

3. Η με αριθμό 641/4-3-2014 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Εύβοιας της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Δημητρίου Αναγνωστάκη προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με τους νέους κανόνες για τις ρυθμίσεις των «κόκκινων δανείων».

4. Η με αριθμό 656/4-3-2014 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Θεοδοσίου Κωνσταντίνου προς τους Υπουργούς Οικονομικών και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, σχετικά με την εταιρεία «ΣΕΚΑΠ Α.Ε.».

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 648/4-3-2014 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Α' Αθηνών της Νέας Δημοκρατίας κ. Ανδρέα Ψυχάρη προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με την εφαρμογή της αντικαπνιστικής νομοθεσίας.

2. Η με αριθμό 654/4-3-2014 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Χαλκιδικής του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αικατερίνης Ιγγλέζη προς τον Υπουργό Εσωτερικών, σχετικά με την κατάργηση των δασικών υπηρεσιών.

3. Η με αριθμό 642/4-3-2014 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Λαρίσης της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Θωμά Ψύρρα προς τον Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με την αντιμετώπιση των προβλημάτων του ΤΕΙ Θεσσαλίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση των

Θα συζητηθεί η πρώτη με αριθμό 645/4-3-2014 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Γ' Αντιπροέδρου της Βουλής και Βουλευτή Χανίων της Νέας Δημοκρατίας κ. Χρήστου Μαρκογιαννάκη προς τον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με τις ελλείψεις και τις ανεπάρκειες που προέκυψαν κατά την εκτέλεση του έργου επέκτασης του αερολιμένα Χανίων.

Κύριε Μαρκογιαννάκη, έχετε τον λόγο για δύο λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριε Πρόεδρε, το ζήτημα των υποδομών της Κρήτης και ιδιαίτερα των Χανίων, έχει απασχολήσει την Αίθουσα αρκετές φορές το τελευταίο χρονικό διάστημα και αυτό διότι λάθη και παραλείψεις του παρελθόντος αλλά και ένας συστηματικός παραγκωνισμός, είχαν σαν αποτέλεσμα μία δικαιολογημένη αγανάκτηση των κατοίκων της περιοχής.

Έρχομαι τώρα στο επίμαχο ζήτημα του αεροδρομίου, που είναι η πλέον παραγωγική υποδομή της δυτικής Κρήτης. Το αεροδρόμιο Χανίων, είναι η πλέον παραγωγική υποδομή της δυτικής Κρήτης. Μέσα σε ελάχιστο χρονικό διάστημα μετά την κατασκευή του νέου αεροσταθμού –το 1996 έγιναν τα εγκαίνια– αποδείχθηκε, κύριε Υπουργέ, ότι ήταν ανεπαρκές και αυτό διότι υπήρξε μία ραγδαία αύξηση του τουρισμού, η οποία κατέστησε το αεροδρόμιο μη λειτουργικό, με τεράστιες ουρές, με απίστευτες καθυστερήσεις στις αφίξεις αεροσκαφών και όλα τα συναφή.

Μετά από πολυετείς προσπάθειες ξέρετε καλύτερα από εμένα ότι επιτέλους εγκαταστάθηκε ο εργολάβος, ο οποίος ήδη κατασκευάζει την επέκταση του αεροδρομίου, που ουσιαστικά διπλασιάζει τη δυνατότητα εξυπηρέτησης επιβατών. Είναι ένα έργο της τάξεως των 110 εκατομμυρίων ευρώ. Ήταν μία ανακούφιση αυτό για την περιοχή, διότι θεωρήθηκε δικαιολογημένα ότι έχουμε ένα έργο πνοής.

Με την πρόοδο όμως των εργασιών απεδείχθησαν απίστευτες ελλείψεις και ανεπάρκειες, που οφείλονται στο γεγονός ότι η μελέτη βάσει της οποίας γίνεται το έργο ήταν μία πρόχειρη μελέτη του 2004, που δεν επικαιροποιήθηκε. Αυτήν τη στιγμή βλέπω, παραδείγματος χάριν, ότι σήμερα όπως είναι, χωρίς την επέκταση, έχουμε δεκαοκτώ check-in. Δεκατέσσερα ήταν το 2004 και έγιναν δεκαοκτώ τώρα και απλά αυξάνονται σε είκοσι δύο, όταν, επαναλαμβάνω, θα διπλασιαστεί ο αριθμός της δυνατότητας εξυπηρέτησης από το αεροδρόμιο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Αντιπροέδρου)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Έχουμε ετούτη τη στιγμή τέσσερις πύλες ελέγχου χειραποσκευών και απλά γίνονται πέντε. Δεν υπάρχει πρόβλεψη εγκατάστασης συστήματος CUTE.

ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Από την άλλη μεριά, η πίστα παραμένει ως έχει. Η στελέχωση του ιατρείου είναι ελλιπέστατη, το οποίο –όπως καταλαβαίνετε καλύτερα από μένα– είναι απαραίτητο. Υπάρχει έλλειψη συστήματος ραντάρ προσέγγισης και όλα αυτά καθιστούν, δυστυχώς, το αεροδρόμιο ήδη προβληματικό.

Αυτά έχουν επισημανθεί με έγγραφα που έχουν σταλεί στην ΥΠΑ, τόσο από το Σύλλογο Ξενοδόχων Χανίων αλλά προπάντων από την Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας του Αεροδρομίου Χανίων. Πραγματικά, ο ρέκτης αερολιμενάρχης έχει επιστημονικά, με αλληπάλληλα έγγραφα του προς την ΥΠΑ, τις ατέλειες αυτές.

Νομίζω ότι τώρα που είναι νωρίς μπορούμε να το δούμε, να γίνει μια επικαιροποίηση της μελέτης και όσο είναι νωρίς να ξεπεραστούν τα προβλήματα αυτά, ούτως ώστε, πραγματικά, να παραδοθεί στην τοπική κοινωνία ένα έργο πνοής για τα επόμενα τριάντα χρόνια και όχι για τα επόμενα πέντε χρόνια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για τρία λεπτά.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ (Υπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ο κ. Μαρκογιαννάκης, εκφράζει την αγωνία του με την εργασία για το ζήτημα της κατασκευής συμπληρωματικών εργασιών και βελτίωσης συνολικά του αεροδρομίου των Χανίων.

Είναι ένα αεροδρόμιο το οποίο είχε μια σημαντική αύξηση σε κίνηση πέρυσι της τάξεως του 25%. Φέτος, κύριε συνάδελφε, πρέπει να σας πω ότι είναι πολύ μεγαλύτερη η αύξηση, φτάνει περίπου το 35%, που σημαίνει ότι είναι ένα εξελισσόμενο αεροδρόμιο. Αυτό πρέπει να μας κάνει όλους ευτυχείς, ότι δηλαδή ο τουρισμός στην περιοχή των Χανίων, της δυτικής Κρήτης, αυξάνεται σημαντικά και θα συμβάλει σημαντικά στην ανάπτυξη, στην αύξηση του εισοδήματος και στην αύξηση της απασχόλησης.

Έχουμε ένα έργο 110 εκατομμυρίων ευρώ. Συμβασιοποιήθηκε το 2013. Η μελέτη του πρέπει να σας πω ότι επικαιροποιήθηκε το 2011. Έχουμε, λοιπόν, μία σειρά από ζητήματα, τα οποία εσείς επισημαίνετε. Οι υπηρεσίες μου, μου λένε ότι έχουν προβλεφθεί σχεδιασμοί για ώρα αιχμής μέχρι το 2035.

Επειδή όμως αντιλαμβάνομαι και υποθέτω ότι εκφράζοντας την αγωνία σας, έχετε συζητήσει και με τους αρμοδίους τοπικούς παράγοντες, σας διαβεβαιώνω ότι θα κοιτάξω άμεσα, με τις τεχνικές υπηρεσίες να δώμε αν, πράγματι οι τεχνικές προδιαγραφές του έργου που κατασκευάζεται αυτήν τη στιγμή παρουσιάζουν, πράγματι, προβλήματα ως προς τη χωρητικότητα και ως προς τη δυνατότητα εξυπηρέτησης, με βάση τις μέγιστες αποδόσεις που θα μπορούσε να έχει το αεροδρόμιο το επόμενο χρονικό διάστημα.

Αν, πράγματι, από μια καλά ολοκληρωμένη τεχνική μελέτη προκύψει –τώρα που είναι ζεστό το θέμα και είναι σε κατασκευή το έργο– ανάγκη συμπληρωματικών εργασιών, σας διαβεβαιώνω ότι αυτές οι εργασίες θα γίνουν. Εύχομαι, πραγματικά, να χρειάζεται να κάνουμε παραπάνω εργασίες, προκειμένου να χωρέσουν οι λειτουργίες του αεροδρομίου με την αυξανόμενη δραστηριότητα που παρουσιάζει.

Έχουμε ένα πρόβλημα. Το πρόβλημα είναι το ραντάρ, όπως είπατε. Το ραντάρ μπήκε στο πρόγραμμα προμηθειών, κύριε συνάδελφε –όπως είχα υποσχεθεί εδώ στη Βουλή πριν από πολύ καιρό σε μια ερώτηση που μου έγινε– με κόστος 1.250.000 ευρώ. Μπήκε, λοιπόν, στο πρόγραμμα προμηθειών και ξεκινάμε την προμήθειά του, έτσι ώστε πολύ γρήγορα να γίνει το αεροδρόμιο απόλυτα σύγχρονο και να έχουμε ένα σύγχρονο σύστημα αεροναυτιλίας, το οποίο θα υπηρετεί τις ανάγκες ασφαλείας πτήσεων στην περιοχή.

Επίσης, θέλω να σας πω ότι προβλέπεται και επέκταση του αεροδρομίου, του χώρου στάθμευσης από οκτώ σε δεκατέσσερα αεροπλάνα. Ήταν έξι οι θέσεις, έγιναν οκτώ και θα γίνουν δεκατέσσερις οι θέσεις σε αεροπλάνα, με προβλέψεις για απαλλοτριώσεις οικοπέδων.

Θα επανέλθω, κύριε Πρόεδρε, μετά τη δευτερολογία του συναδέλφου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριε Πρόεδρε, έχετε τον λόγο για τρία λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριε Υπουργέ, με ικανοποιεί η απάντησή σας. Και με ικα-

νοποιεί, διότι πιστεύω ότι αυτά που είπατε στην Αίθουσα θα υλοποιηθούν. Άλλωστε θα έχετε υπόψιν σας ότι επειδή έχουμε και μία προσωπική καλή επικοινωνία, δεν υπάρχει περίπτωση από σήμερα και στο εξής να μη σας ενοχλώ σε τακτά χρονικά διαστήματα, για την υλοποίηση των όσων ελέγχσαν εδώ μέσα.

Θα πρέπει, όμως, να σας πω ότι το πρόβλημα, κύριε Υπουργέ, δεν είναι η χωρητικότητα του αεροσταθμού. Είναι οι λεπτομέρειες που υπάρχουν και που ελλείπουν αυτήν τη στιγμή, όπως είναι τα check-in, όπως είναι το σύστημα CUTE για το οποίο θα θυμάστε ότι έχει γίνει προσφορά από ιδιώτη των Χανίων να αγοραστεί και η γραφειοκρατία του ελληνικού δημοσίου, δεν επιτρέπει να δοθούν τα χρήματα ως δωρεά ή οτιδήποτε άλλο για να αγοραστεί και να τοποθετηθεί.

Θα το πω παραστατικά. Όλες αυτές οι ελλείψεις, καθιστούν το αεροδρόμιο σαν να έχουμε έναν τεράστιο, μεγάλο ελέφαντα με οισοφάγο σκαντζόχοιρου. Περίπου έτσι το βλέπω. Θα πρέπει αυτές τις λεπτομέρειες να αντιμετωπίσουμε, ούτως ώστε τα 110 εκατομμύρια τα οποία θα διατεθούν για το έργο, να μην πάνε στράφι για ελάχιστα εκατομμύρια τα οποία πρέπει να διατεθούν, προκειμένου να έχουμε ένα ολοκληρωμένο, παραγωγικό, αποτελεσματικό έργο όπως το θέλει η περιοχή.

Κύριε Υπουργέ, μιας που έχω το χρόνο, ελάχιστα θα σας απασχολήσω για το εξής ζήτημα. Επιμένει η Κυβέρνηση στην ιδιωτικοποίηση ή μάλλον στην αποκρατικοποίηση του αερολιμένας Χανίων. Είχα την ευκαιρία σε ερώτηση που είχα καταθέσει –και είχα απευθύνει προς τον τότε αρμόδιο, κ. Χατζηδάκη– να αναπτύξω τους λόγους για τους οποίους είναι πολύ αρνητική αυτή η πρόθεση της Κυβέρνησης και αυτή η εξέλιξη.

Εγώ κατ' αρχάς δεν είμαι εναντίον των αποκρατικοποιήσεων. Δεν είμαι κρατιστής. Όμως το να έρχεται η Κυβέρνηση σήμερα και απ' όλα τα αεροδρόμια της Κρήτης να αποκρατικοποιεί μόνο τον αερολιμένα Χανίων, το καθιστά ένα πολύ ακριβό αεροδρόμιο. Ξέρω πολύ καλά ότι μπορεί να έχει νέες επενδύσεις, μπορεί να προστεθούν έργα τα οποία θα καθιστούν πιο ελκτικό το αεροδρόμιο. Ξέρω, όμως, πάρα πολύ καλά ότι τα αεροδρόμια τα οποία έχουν ιδιωτικοποιηθεί είναι πολύ πιο ακριβά από τα κρατικά αεροδρόμια. Αυτό, λοιπόν, θα το καταστήσει μη ανταγωνιστικό.

Όταν ένα αεροδρόμιο σε μία σχετικά μικρή περιοχή, όπως είναι η Κρήτη, είναι μη ανταγωνιστικό έναντι άλλων αεροδρομίων, μεγάλων αεροδρομίων τα οποία είναι ανταγωνιστικά, καταλαβαίνετε ότι υπάρχει πρόβλημα.

Επιπλέον, όμως, πρέπει να σκεφτεί η Κυβέρνηση ότι εκεί έχουμε μια περιοχή, όπου το αεροδρόμιο περιβάλλεται από στρατιωτικές μονάδες. Έχουμε την 115, έχουμε το πεδίο βολής, παραδίπλα έχουμε το ναύσταθμο Κρήτης. Όλα αυτά συνθέτουν ένα τοπίο το οποίο κάθε άλλο παρά αρμόζει στο να έχουμε ένα ιδιωτικό αεροδρόμιο στο σημείο εκείνο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Αντιπροέδρου)

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω σε μισό λεπτό.

Φανταστείτε μία εμπόλεμη κατάσταση, κατά την οποία οι ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις τιθήμενες σε συναγερμό, είναι προφανές ότι δεν θα επιτρέπουν στην καρδιά τους αφίξεις και αναχωρήσεις αεροσκαφών ξένων κρατών. Τι θα κάνει εκείνη τη στιγμή; Αποκρατικοποίηση υπάρχει. Αίρουμε την αποκρατικοποίηση για κάποιο διάστημα προκειμένου να μπορέσει να λειτουργήσει η εθνική άμυνα της χώρας;

Πέραν τούτου –και τελειώνω– θα πρέπει να ξέρετε ότι είναι από τα λίγα αεροδρόμια της χώρας τα οποία έχουν θετικό πρόσημο κάθε χρόνο. Πάνω από δέκα εκατομμύρια ευρώ είναι τα χρήματα τα οποία μπαίνουν στα συρτάρια του ελληνικού δημοσίου.

Ως εκ τούτου θα πρέπει να επανεξετάσετε το θέμα, διότι έχει προκαλέσει μεγάλη αναστάτωση στην περιοχή. Οι φορείς αντιδρούν. Ήδη έχουν ξεκινήσει κινητοποιήσεις. Και δεν θέλω στον τόπο που λειτουργώ, να υπάρχει μία μόνιμη εστία εντάσεων, που ασφαλώς δεν είναι κάτι το θετικό για την ανάπτυξη μιας περιοχής.

Θέλω να καταθέσω και κάποια από τα έγγραφα στα οποία αναφέρθηκα στην πρωτολογία μου, σχετικά με το θέμα, κύριε Πρόεδρε.

(Στο σημείο αυτό ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Χρήστος Μαρκογιαννάκης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο κύριος Υπουργός για τρία λεπτά.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ (Υπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Να τονίσω και πάλι σε ό,τι αφορά την ουσία της ερώτησης του συναδέλφου κ. Μαρκογιαννάκη, ότι θα πράξω ό,τι είναι δυνατόν μαζί με τις υπηρεσίες, ούτως ώστε εάν το master plan του αεροδρομίου έχει ελλείψεις ως προς την αντιμετώπιση των αυξανόμενων δραστηριοτήτων του, θα αντιμετωπιστούν –επαναλαμβανόμενα–, στο πλαίσιο της εργολαβίας η οποία έχει εδω και περίπου έναν χρόνο εξελιχθεί. Και είμαι βέβαιος ότι θα αντιμετωπιστούν όλα τα προβλήματα, προκειμένου να καταστεί αυτό περαιτέρω λειτουργικό και να μπορέσει να απορροφήσει τις αυξανόμενες δραστηριότητες.

Σε ό,τι αφορά την παραχώρηση, θέλω να σας πω ότι ο παραχωρησιούχος έχει κάθε λόγο να αυξάνει τη δραστηριότητα του αεροδρομίου για να είναι ελκυστικό το αεροδρόμιο, διότι διαφορετικά δεν θα έχει τα αναγκαία κέρδη για τους μετόχους του. Συνεπώς, πιστεύω ότι η παραχώρηση θα δώσει κίνητρα περαιτέρω προσέλκυσης επισκεπτών και πτήσεων στο αεροδρόμιο των Χανίων και στην ευρύτερη περιοχή βεβαίως.

Κύριε συνάδελφε, θέλω να σας πω το εξής. Φέτος, με βάση έναν πρώτο προγραμματισμό που υπάρχει, έχουμε, όπως σας είπα, στο αεροδρόμιο Χανίων μία αύξηση για τις αναμενόμενες πτήσεις της τάξης του 35% και πλέον. Στο υφιστάμενο αεροδρόμιο του Ηρακλείου, η αύξηση αυτή είναι πολύ μικρή εξαιτίας της χωρητικότητας. Η χωρητικότητα του αεροδρομίου του Ηρακλείου, όπως ξέρετε, είναι κάτι παραπάνω από οριακή. Πιστεύω ότι σε λίγες εβδομάδες, σε λίγες μέρες, πολύ σύντομα θα ανακοινωθούν και τα νέα για το Καστέλλι. Και τότε θα υπάρχει ένα αεροδρόμιο το οποίο θα είναι πολύ μεγάλο βεβαίως αλλά προφανώς το αεροδρόμιο Χανίων θα είναι ανταγωνιστικό. Και αυτό πρέπει να κάνουμε, να δίνουμε δυνατότητες εναλλακτικές και στις εταιρείες και στους ανθρώπους, στους επισκέπτες, να έχουν ανταγωνιστικές δραστηριότητες τέτοιες που να προσελκύουν περαιτέρω επισκέπτες.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Υπουργέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής τριάντα μαθητές και μαθήτριες και ένας εκπαιδευτικός-συνοδός τους από το 2^ο Γυμνάσιο Σερρών, Α' Τμήμα.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Συνεχίζουμε με την δεύτερη με αριθμό 651/4-3-2014 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Β' Θεσσαλονίκης του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ευαγγελίας Αμμανατίδου-Πασχαλίδου προς τον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με την απόδοση ευθυνών για τα οικονομικά και συμβατικά στοιχεία που αφορούν στην καταγγελλείσα σύμβαση παραχώρησης της «υποθαλάσσιας αρτηρίας Θεσσαλονίκης».

Τον λόγο έχει η κ. Ευαγγελία Αμμανατίδου-Πασχαλίδου για δύο λεπτά.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες Υπουργέ, έχουν περάσει πολλά χρόνια –όχι μόνο τριάντα– από τότε που ο παραχωρησιούχος του έργου της υποθαλάσσιας αρτηρίας Θεσσαλονίκης προχώρησε στην καταγγελία της σύμβασης παραχώρησης για την κατασκευή του έργου, επισημαίνοντας έτσι το οριστικό ναύαγιο του συγκεκριμένου έργου. Το έχουμε ακούσει εδώ και μία δεκαετία. Ήταν ένα από

τα έργα που είχαν κοινοποιηθεί, με μια σύμβαση που εντασσόταν στη δεύτερη γενιά μεγάλων έργων με συμβάσεις παραχώρησης, που η τότε κυβέρνηση και ο τότε Υπουργός ΠΕΧΩΔΕ, ο κ. Σουφλιάς, είχαν πομπωδώς εξαγγείλει και έφεραν προς κύρωση στη Βουλή, ενώ οι τότε τοπικοί άρχοντες, Ψωμιάδης, Παπαγεωργόπουλος, τη διαφήμιζαν πολιτικά.

Οι εν λόγω συμβάσεις παραχώρησης ψηφίστηκαν τότε και από τους δύο εταίρους της σημερινής συγκυβέρνησης, παρά το κύμα των κοινωνικών αντιδράσεων και παρά την τεκμηριωμένη και ριζικά αντίθετη τοποθέτηση του κόμματός μας. Τα αυτοδιοικητικά στελέχη και μέλη της δημοτικής παράταξης «Θεσσαλονίκη Ανοικτή Πόλη» και ο Τάσος Κουράκης και ο Τριαντάφυλλος Μηταφίδης αλλά και συλλογικότητες και μεμονωμένοι πολίτες, αντιτάχθηκαν στη συγκεκριμένη σύμβαση η οποία έβριθε, καθώς αποδείχθηκε, λεόντειων όρων σε βάρος του δημοσίου, ενώ η υλοποίησή της θα κατέληγε σε βάνυση παραμόρφωση του παραλιακού μετώπου της πόλης.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ)

Αναδείχθηκαν η μνημειώδης προχειρότητα του σχεδιασμού του έργου, η παντελής έλλειψη ωρίμανσης –λόγου χάρη, αδειοδοτήσεις απ' τις υπηρεσίες του Υπουργείου Πολιτισμού αναιρέθηκαν μετά την υπογραφή της σύμβασης– και η έλλειψη συντονισμού και οριστικών δεσμευτικών συμφωνιών με άλλους εμπλεκόμενους φορείς της πόλης, όπως ήταν ο Οργανισμός Λιμένων Θεσσαλονίκης, ο Δήμος Θεσσαλονίκης κλπ.. Για τους λόγους αυτούς, το πολυδιαφημισμένο αυτό έργο κατέληξε μια «τρύπα στο νερό» κυριολεκτικά και μεταφορικά. Μόνο που σε αυτήν την τρύπα, θα πέσουν πολλές δεκάδες εκατομμύρια ευρώ δημοσίου χρήματος.

Επειδή από τη δημοσιότητα που το τελευταίο διάστημα δίνετε στις παγωμένες συμβάσεις παραχώρησης των τεσσάρων οδικών αξόνων, απουσιάζει η σκανδαλώδης έκβαση που είχε αυτό το έργο, κύριε Υπουργέ, σας ρωτώμει. Έχουν αναζητηθεί οι πάσης φύσεως ευθύνες γι' αυτήν την απαράδεκτη επιβάρυνση του δημοσίου, για ένα έργο που δεν έγινε ποτέ και όπως έχει περρίτρανα αποδειχθεί, δεν έπρεπε να γίνει ποτέ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει ο Υπουργός Υποδομών κ. Χρυσόχοϊδης για τρία λεπτά.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ (Υπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, θέλω να υπενθυμίσω –γιατί είναι πολλά τα χρόνια, περίπου έντεκα από τότε που προκηρύχθηκε το έργο– ότι η χρησιμότητα και η κρισιμότητα του έργου της υποθαλάσσιας αρτηρίας της Θεσσαλονίκης ήταν ένα παλαιό, πανθεσσαλονικιό αίτημα. Τότε θυμάμαι ότι η πρώτη διακήρυξη που γινόταν κάθε φορά, ήταν να γίνει αυτό το έργο και συμπεριελήφθη το 1985 στο Ρυθμιστικό Σχέδιο Θεσσαλονίκης.

Η υποθαλάσσια παραλιακή αρτηρία, μάλιστα, δεν εμφανίζεται σαν ένα αποσπασματικό έργο αλλά αποτελεί μέρος μιας μεγάλης δέσμης προτάσεων, για ρυθμίσεις και έργα που αποσκοπούν στη χωροταξική και πολεοδομική ανασυγκρότηση της ευρύτερης περιοχής της Θεσσαλονίκης. Θυμάμαι τότε ότι όλοι οι υποψήφιοι δήμαρχοι και νομάρχες εκείνης της εποχής, όλα τα πολιτικά κόμματα, ήταν υπέρ της κατασκευής αυτού του πραγματικά γιγαντιαίου για την εποχή έργου.

Στη συνέχεια, η πρόβλεψη του Ρυθμιστικού Σχεδίου Θεσσαλονίκης για υποθαλάσσια παράκαμψη του κέντρου της πόλης, περιελήφθη και στο Γενικό Πολεοδομικό Σχεδιασμό και θεωρήθηκε δεδομένο στρατηγικό στοιχείο για τον 21ο αιώνα.

Τα αναφέρω όλα αυτά, γιατί η υποθαλάσσια, που σήμερα αναφερόμαστε ιστορικά σε αυτήν, είναι ένα έργο το οποίο προετοιμάστηκε, απετέλεσε απόφαση της πόλης, μπήκε στο Ρυθμιστικό Σχέδιο Θεσσαλονίκης και τελικώς το 2000 έγινε μία οριστική μελέτη. Συνεπώς, πρώτα απ' όλα, ξεκίνησε ένα έργο με απόφαση της πόλης.

Στη συνέχεια, το τότε ΥΠΕΧΩΔΕ προκήρυξε το έργο. Μετά, έγινε ο διαγωνισμός και ανετέθη ο διαγωνισμός στη «Θερμαϊκή Οδό», όπως λέγεται ο ανάδοχος. Πριν από την υπογραφή της σύμβασης, έλαβαν χώρα όλες οι διαδικασίες που απαιτούνται από τη νομοθεσία για τον έλεγχο, από το Ελεγκτικό Συνέδριο, τη

Βουλή κ.λπ. και αμέσως μετά την υπογραφή, άρχισε ένας μεγάλος δικαστικός αγώνας από πολλούς κατοίκους της περιοχής, προσφεύγοντες με αίτηση ακύρωσης κατά της απόφασης με την οποία εγκρίθηκαν οι περιβαλλοντικοί όροι του έργου.

Η μακρόχρονη αυτή δικαστική διαμάχη, οδήγησε στην αναστολή εκτέλεσης οποιασδήποτε εργασίας από την υπογραφή της σύμβασης, γιατί όπως σας είπα, είχε τελειώσει. Σημειώνεται ότι ο βασικότερος λόγος για τη μη έναρξη των εργασιών ήταν αυτές οι δικαστικές διαμάχες, οι οποίες αφορούν σε αιτήσεις ακυρώσεως, που εντέλει ποτέ δεν συζητήθηκαν.

Η καθυστέρηση οδήγησε υπό την πίεση των δανειστών τραπεζών στην καταγγελία της σύμβασης παραχώρησης από τον ίδιον τον παραχωρησιούχο και συνακόλουθα αποζημίωσης από τους παραχωρησιούχους, σύμφωνα με την αποζημίωση που προέβλεπε η ίδια η σύμβαση.

Το ελληνικό δημόσιο, έχει αμφισβητήσει τη νομιμότητα αυτής της καταγγελίας, σύμφωνα με τις διατάξεις της σύμβασης παραχώρησης. Εντέλει, η καταγγελία κρίθηκε από τα αρμόδια δικαστήρια. Η σύμβαση παραχώρησης προέβλεπε την επίλυση διαφορών με διαιτησία.

Σημειώνεται εδώ ότι η νομιμότητα αυτής της καταγγελίας ελέγχθηκε δύο φορές, καθώς σύμφωνα με τη σύμβαση, η συγκεκριμένη διαφορά υπάγεται αρχικά στην αρμοδιότητα τεχνικής πραγματογνωμοσύνης, το πόρισμα της οποίας εν συνεχεία ελέγχθηκε από το διαιτητικό δικαστήριο.

Στη συνέχεια, το ελληνικό δημόσιο –και εδώ έχει σημασία– προκειμένου να διασφαλίσει πλήρως τα συμφέροντά του, προχώρησε στην επιβολή ακύρωσης των κρίσιμων διαιτητικών αποφάσεων, επί της οποίας ακόμη δεν έχει εκδοθεί η απόφαση. Άρα, η νομιμότητα τόσο της καταγγελίας της σύμβασης από την πλευρά του παραχωρησιούχου, όσο και της αιτηθείσας και επιδικασθείσας κατά τα ανωτέρω αποζημίωσης, είναι σε εκκρεμότητα δικαστική.

Πρέπει να σημειώσω, μάλιστα, ότι αμέσως μετά από την ανάληψη των καθηκόντων μου, έδωσα ρητή εντολή στο γραφείο του Νομικού Συμβούλου της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Έργων, να καταθέσει αίτηση αναστολής κατά των διαιτητικών αποφάσεων, πάντα με γνώμονα την προστασία των συμφερόντων του ελληνικού δημοσίου.

Επομένως, προκύπτει με κάθε σαφήνεια ότι λαμβάνεται μέριμνα, προκειμένου να γίνουν όλες οι απαραίτητες ενέργειες, ώστε να προστατευτεί δικαστικά πλήρως το συμφέρον του ελληνικού δημοσίου. Μέχρι στιγμής, ουδεμία επιβάρυνση του ελληνικού δημοσίου έχει γίνει, δεδομένου ότι χάρη στις προαναφερθείσες ενέργειες δεν έχει καταβληθεί κανένα ποσό προς τον παραχωρησιούχο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κυρία Αμμανατίδου, έχετε τον λόγο για τρία λεπτά.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Κύριε Υπουργέ, είπατε ότι η απόφαση αυτή ξεκίνησε γι' αυτό το έργο με όλους τους φορείς της πόλης μαζί. Είπατε ότι οι δικαστικές διαμάχες ήταν αυτές που σταμάτησαν το έργο. Θα σας θυμίσω ότι ο ν. 3028/2002, που πέρασε από τη Βουλή, έλεγε ότι θα έπρεπε το Υπουργείο Πολιτισμού να περάσει το έργο μέσα από το ΚΑΣ, δηλαδή η μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων, κάτι που δεν έγινε. Γι' αυτό ακριβώς το Υπουργείο Πολιτισμού, τις δύο αποφάσεις του τις «τράβηξε» πίσω. Αυτά, όσον αφορά αυτό το κομμάτι.

Από εκεί και πέρα, έπρεπε να συνταχθεί μία νέα μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων, ένα έργο το οποίο γνωρίζετε πολύ καλά ότι θα είχε σοβαρότατες επιπτώσεις και στο ιστορικό κέντρο της πόλης αλλά και στο θαλάσσιο μέτωπο. Υπήρχαν, όμως, και σοβαρά ζητήματα τεχνικής φύσης.

Από εκεί και πέρα, το ελληνικό δημόσιο πήγε όντως σε δύο διαιτησίες. Έχουμε εννιά διαιτησίες κι έχουμε και μία τεχνική διαφορά. Μιλήσατε για μία αίτηση αναστολής.

Κύριε Υπουργέ, να σας θυμίσω ότι πριν από δύο περίπου μήνες, μέσα εδώ στην Ολομέλεια, εσείς αναφέρατε ένα ποσό και θέλω να ξέρω από πού προκύπτει. Είπατε ότι αυτό θα κοστίσει 90 εκατομμύρια ευρώ, τη στιγμή που ακόμη δεν έχουμε καμμία εικόνα, όπως εσείς είπατε λίγο πριν.

Ρωτώ λοιπόν. Όταν γνωρίζουμε ότι η Διεύθυνση Παραχωρή-

σεων, δηλαδή το ελληνικό δημόσιο, δεν είχε αναγνωρίσει το ποσό των 24 εκατομμυρίων ευρώ από τη στιγμή της λύσης της σύμβασης, που ήθελε ο παραχωρησιούχος, εσείς πώς μιλάτε για 90 εκατομμύρια ευρώ; Μπορεί ο παραχωρησιούχος να ήθελε ποσά τρελά, όπως και διαφαίνεται ότι ήθελε γύρω στα 500 εκατομμύρια ευρώ. Από πού προκύπτει, όμως, το ποσό που εσείς ο ίδιος αναφέρατε; Αυτό θέλω να μας πείτε.

Επίσης, θέλω να μας πείτε και γιατί το ελληνικό δημόσιο από την αρχή, δεν είχε προχωρήσει για να αποδώσει τις ευθύνες στους τότε υπευθύνους, που προχώρησαν σε ένα έργο το οποίο ήταν λεόντειο, με μία σύμβαση που όταν τη ζητήσαμε, δεν μας δόθηκε ποτέ. Και εδώ πέρα είναι η «μαύρη τρύπα» που πρέπει να κλείσετε τώρα εσείς. Να μας πείτε, επίσης, πόσα ακόμη θα χρεωθεί αυτός ο ελληνικός λαός, για ένα έργο που δεν έπρεπε να γίνει ποτέ. Όλα τα υπόλοιπα νομίζω ότι δεν έχουν καμμία σημασία.

Επιπλέον, στις 2-3-2011, έπρεπε να υπογραφούν τα τελικά κείμενα από τη διαιτησία. Ρωτώ. Έχουν υπογραφεί; Γιατί εγώ δεν έχω καμμία εικόνα. Έχει λάβει γνώση το δημόσιο για το συμφωνηθέν χρονοδιάγραμμα έκβασης των διαιτησιών; Γιατί αν δεν το έχει κάνει, τότε εδώ προκύπτουν φοβερά ζητήματα.

Νομίζω ότι θα πρέπει να είστε σαφείς, κύριε Υπουργέ, στις απαντήσεις σας, γιατί δεν μπορεί να επιβαρύνεται και άλλο αυτός ο φορολογούμενος λαός, τη στιγμή που τον έχετε ισοπεδώσει με όλες τις φορολογίες και ο κάθε παραχωρησιούχος να παίρνει τα χρήματα που δεν του ανήκουν, τη στιγμή που η διαιτησία από την πλευρά του δημοσίου, είχε πει ότι δεν είναι χρήματα που έπρεπε να τα πάρει ο ίδιος, δηλαδή η «Θερμαϊκή Οδός».

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει ο κύριος Υπουργός για τρία λεπτά.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ (Υπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κοιτάτε, οι μετά Χριστόν προφήτες παρουσιαστώ ως μετά Χριστόν προφήτης. Επειδή εσείς είστε και από την περιοχή, θα πρέπει να ξέρετε ότι δεν μπορώ να απολογηθώ εγώ για τις αποφάσεις του Δημοτικού Συμβουλίου, του Ρυθμιστικού Σχεδίου Θεσσαλονίκης, τις αποφάσεις της Βουλής, τις αποφάσεις που πήραν τα κόμματα, τις αποφάσεις που πήραν οι πολίτες Θεσσαλονίκης και τις αποφάσεις που πήραν οι επιστήμονες της πόλης με το Ρυθμιστικό Σχέδιο Θεσσαλονίκης. Συνεπώς, εάν θέλετε να δικαιώσετε μια άποψη κάποιων, είναι δικαίωμά σας. Αλλά μετά Χριστόν προφήτης να εμφανίζεστε εδώ...

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Τα 90 εκατομμύρια...

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ (Υπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): ...δυστυχώς αυτό δεν μπορεί να δικαιολογεί την πολιτική σας.

Δεύτερον, σε ό,τι αφορά τη σύμβαση της παραχώρησης, οι συμβάσεις παραχώρησης και οι συμβάσεις γενικώς είναι λέξεις. Υπάρχει η δημοκρατία σ' αυτόν τον τόπο και υπάρχει και κράτος δικαίου. Όποιος, λοιπόν, θεωρεί ότι αδικείται, όποιος έχει κάποια διεκδίκηση, πάει στα δικαστήρια. Αυτά προβλέπει το Σύνταγμα. Εάν έχετε εσείς κάποια άλλη διαδικασία, να μου την πείτε. Εγώ δεν ξέρω καμιά άλλη διαδικασία.

Τρίτον, όταν αυτές οι διαδικασίες οδηγούν σε κάποιες αποφάσεις, ο θιγόμενος έχει τη δυνατότητα από το Σύνταγμα, την Πολιτική Δικονομία και τη Διοικητική Δικονομία, τη δικονομία των διοικητικών δικαστηρίων, να προσφύγει για να υπερασπίσει τα συμφέροντά του. Κι αυτό έχει γίνει. Γι' αυτό, λοιπόν, μέχρι σήμερα δεν έχει καταβληθεί ούτε 1 ευρώ. Και δεν έχει καταβληθεί ούτε 1 ευρώ, γιατί; Διότι από την ώρα που πήγα εκεί και είδα το πρόβλημα, είπα ότι θα ασκηθούν μέχρι τέλους όλα τα ένδικα μέσα. Το ποτέ θα τελειώσουν όλα αυτά, δεν είναι δικό μου ζήτημα. Ούτε ο ίδιος ο Υπουργός Δικαιοσύνης δεν μπορεί να απαντήσει. Θα απαντήσουν τα αρμόδια δικαστήρια, όταν θα έρθει η ώρα των εκδικάσεων. Σημασία έχει ότι το δημόσιο είναι παρόν και υπερασπίζεται τα συμφέροντά του.

Σε ό,τι αφορά το ποσό, το ποσό είναι συγκεκριμένο, τα ξέρετε. Το εάν θα πληρωθεί ή όχι, επίσης αυτό είναι ένα ζήτημα το οποίο

θα αποφασίσουν τα δικαστήρια. Συνεπώς, τίποτα δεν προβλέπουμε και τίποτα δεν ξεκαθαρίζουμε. Δεν προδιαθέτουμε κανέναν και για τίποτα.

Συνεπώς, αυτό που θέλω να σας διαβεβαιώσω και πάλι, επειδή αφορά ένα ζήτημα το οποίο τρέχει εδώ και είκοσι και πλέον χρόνια, σε μια πόλη η οποία αποφάσισε τελικώς να μην κάνει το έργο για τους δικούς της λόγους –με πολύ σεβασμό το λέω, όπως με πολύ σεβασμό λέω ότι είχε αποφασίσει να το κάνει- είναι ότι το δημόσιο θα προασπίσει μέχρι τέλους τα συμφέροντά του.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Θα συζητηθεί τώρα η Τρίτη με αριθμό 640/4-3-2014 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του πρώην Προέδρου της Βουλής και Βουλευτή Β' Αθηνών του Πανελληνίου Κινήματος κ. Απόστολου Κακλαμάνη προς τον Υπουργό Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, σχετικά με τη δυσμενή αντιμετώπιση των πτυχιούχων των τεχνολογικών εκπαιδευτικών ιδρυμάτων (ΤΕΙ).

Στην επίκαιρη ερώτηση του κυρίου Προέδρου θα απαντήσει ο Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης κ. Κυριάκος Μητσοτάκης.

Κύριε Πρόεδρε, έχετε τον λόγο για δυο λεπτά.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το πρόβλημα που θέτω με την ερώτησή μου έχει κι άλλοτε αρκετές φορές απασχολήσει τη Βουλή.

Έχει παρέλθει εξαετία αφ' ης ο εκτελεστικός του Συντάγματος νόμος –το άρθρο 16 του Συντάγματος- έχει καθορίσει ότι η ανώτατη εκπαίδευση αποτελείται από δυο παράλληλους τομείς:

Πρώτον, τον πανεπιστημιακό τομέα, ο οποίος περιλαμβάνει τα πανεπιστήμια, τα πολυτεχνεία και την Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών, τα οποία στο εξής αναφέρονται ως πανεπιστήμια.

Δεύτερον, τον τεχνολογικό τομέα, ο οποίος περιλαμβάνει τα τεχνολογικά εκπαιδευτικά ιδρύματα (ΤΕΙ) και την Ανώτατη Σχολή Παιδαγωγικής και Τεχνολογικής Εκπαίδευσης, τα οποία στο εξής αναφέρονται ως ΤΕΙ.

Παρ' όλα αυτά, κάθε μέρα διαβάζουμε ή ακούμε ΑΕΙ και ΤΕΙ, αντί πανεπιστήμια και ΤΕΙ, κάτι που βέβαια είναι το χειρότερο για τη Δημόσια Διοίκηση, παρά τους νόμους που έχουν ακολουθήσει. Και μάλιστα ο βασικός νόμος του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης, κύριε Υπουργέ, ορίζει πρώτα-πρώτα ότι δεν υφίσταται ιεραρχική σχέση αλλά ισότητα μεταξύ των δυο αυτών τομέων της ανώτατης εκπαίδευσης, πανεπιστημίων και ΤΕΙ.

Επίσης, ορίζεται σαφώς κι αυτό έχει σημασία –η ερώτησή μου άλλωστε κατατίθεται με αφορμή το θέμα της μοριοδότησης που γίνεται με αφορμή τη διαθεσιμότητα και την κινητικότητα του προσωπικού- και με το γεγονός ότι παραβιάζεται κατάφορα ρητή διάταξη του νόμου του δικού σας Υπουργείου για όλη τη Δημόσια Διοίκηση.

Δεν γίνεται διάκριση για την κατάληψη θέσεων προϊσταμένων διαφόρων οργανικών μονάδων μεταξύ της ΠΕ, πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, και της ΤΕ, τεχνολογικής εκπαίδευσης. Σε όλη αυτήν την προφανώς βεβαιωμένη διαδικασία –όλοι το βλέπουμε και το καταλαβαίνουμε και εσείς πρώτος το υφίστασθε- να ολοκληρωθεί η διαθεσιμότητα, η κινητικότητα κ.λπ. στο δημόσιο τομέα, είναι φανερό ότι γίνονται πάρα πολλά λάθη. Αν και δεν είναι στην ερώτησή μου αυτό, εγώ σας ρωτώ, γιατί να μην μπορούν οι ΥΕ με βάση τις σπουδές που έχουν κάνει και τα πτυχία που έχουν να μοριοδοτηθούν.

Εδώ, λοιπόν, –και επανέρχομαι στο θέμα της ερώτησής μου- είναι άδικο πραγματικά. Θα περίμενα από ένα νέο πολιτικό –όπως εσείς- και αρκετά φιλόδοξο –με την καλή έννοια το λέω, φέρελπινα σεβαστείτε τη νομοθεσία και να τερματιστεί πια αυτή η διελκυστίνδα, που γνωρίζετε ποια συνεχνιακά συμφέροντα εξυπηρετεί και από πού αφορμάται.

Μάλιστα, έρχεται τώρα και το Συμβούλιο της Επικρατείας –που με τη νομολογία του μέχρι πρότινος διευκόλυνε ίσως- και σαφώς δικαιώνει προσφυγές πτυχιούχων των ΤΕΙ που αποκλείονται των δικαιωμάτων τους και από τον συγκεκριμένο συνεχνιακό τομέα. Όταν μιλάμε για αναδιάρθρωση, αυτό δεν είναι το μήνυμα, οι ρυθμίσεις; Είναι δυνατόν οι συνεχνίες –και μάλιστα ορισμένων ομάδων- να εκμεταλλεύονται το σύνολο αυτών που υποτίθεται εκπροσωπούν; Ξέρετε ότι το 50% των διπλωματούχων μηχανικών

και των τεχνολόγων μηχανικών δεν είναι σε θέση να πληρώσουν τις ασφαλιστικές εισφορές. Εν τούτοις, καλλιεργείται η προαναφερθείσα αντιπαράθεση.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Σας ευχαριστούμε πολύ, κύριε Πρόεδρε. Τα υπόλοιπα θα τα αναφέρετε στη δευτερολογία σας.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για τρία λεπτά.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την ερώτησή σας και για τα καλά σας λόγια.

Έχω παρακολουθήσει με προσοχή τα εννέα χρόνια που είμαι Βουλευτής τις παρεμβάσεις σας γύρω από το ζήτημα αυτό. Γνωρίζω την ευαισθησία την οποία έχετε εκφράσει στο παρελθόν για το ζήτημα της ίσης μεταχείρισης των πτυχιούχων των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων και των πτυχιούχων των τεχνολογικών ιδρυμάτων. Είναι ένα θέμα, στο οποίο έχετε επανέλθει πολλές φορές με παρεμβάσεις.

Επιτρέψτε μου μια ειδική αναφορά στο περιεχόμενο της ερώτησης πριν κάνω κάποια σχόλια για το γενικό ζήτημα το οποίο θέτετε. Συγκεκριμένα, αναφέρετε στην ερώτησή σας ότι υπάρχει δυσμενής διάκριση εις βάρος των πτυχιούχων ΤΕΙ κατά τη διαδικασία μοριοδότησης στο πλαίσιο της διαθεσιμότητας και της κινητικότητας.

Δεν συμφωνώ με την εκτίμησή σας αυτή. Δεν συμφωνώ, διότι και οι δυο σχετικές υπουργικές αποφάσεις οι οποίες έχουν κατατεθεί από το Υπουργείο –της 2^{ας} Αυγούστου 2013 που αφορά το ζήτημα της διαθεσιμότητας και της 9^{ης} Αυγούστου 2013 που αφορά στο ζήτημα της κινητικότητας- προβλέπουν, κύριε Πρόεδρε, ότι το προσωπικό των κατηγοριών ΠΕ και ΤΕ μοριοδοτείται με τον ίδιο ακριβώς τρόπο. Δηλαδή, στους σχετικούς πίνακες μοριοδότησης στους οποίους ρυθμίζονται τα διαφορετικά κριτήρια, ο τίτλος σπουδών, η επαγγελματική προϋπηρεσία, οι εκθέσεις αξιολόγησης, τα τυχόν πειθαρχικά παραπτώματα, η μοριοδότηση η οποία δίνεται στους πτυχιούχους ΠΕ και ΤΕ είναι ακριβώς η ίδια. Θα καταθέσω στα Πρακτικά και τη μία σχετική υπουργική απόφαση μετά την ολοκλήρωση της συζήτησης.

Κάνετε τώρα μια αναφορά ως προς μια ανακοίνωση της 22^{ας} Ιανουαρίου 2014, σχετικά με το ζήτημα της αναγνώρισης των δεύτερων πτυχίων, σε περίπτωση δηλαδή που κάποιος ενδιαφερόμενος έχει δυο πτυχία, πώς θα αναγνωρίζεται το δεύτερο πτυχίο. Πράγματι, υπάρχει μια διευκρίνιση από το Υπουργείο μας, ότι ως δεύτερος τίτλος σπουδών, νοείται ο τίτλος ίδιας κατηγορίας με το βασικό τίτλο σπουδών αλλά όπως είναι αυτονόητο και ανώτερος.

Δηλαδή σε περίπτωση που κάποιος υπάλληλος κατηγορίας ΤΕ έχει πτυχίο ΠΕ προφανώς και αυτό θα λογίζεται και θα μοριοδοτείται ως δεύτερος τίτλος σπουδών. Άρα και στο ζήτημα αυτό, το Υπουργείο δίνει μία απάντηση. Μιλάμε βέβαια για λίγες περιπτώσεις υπαλλήλων αλλά και αυτές πρέπει να καλύπτονται.

Θα απαντήσω στη δευτερολογία μου για το μείζον ζήτημα το οποίο θέτετε, δηλαδή το κατά πόσον υπάρχει σήμερα στο δημόσιο –και δεν υπάρχει και θα μου επιτρέψετε να επανέλθω στο ζήτημα αυτό- ισότιμη αντιμετώπιση των πτυχιούχων ΠΕ και ΤΕ, εάν δηλαδή έχει εναρμονιστεί το κράτος με τον σχετικό εκτελεστικό νόμο του Υπουργείου Παιδείας.

Για να μη μακρηγορώ, όμως, θα επανέλθω στο ζήτημα αυτό στη δευτερολογία μου, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ, και για την τήρηση του χρόνου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα επτά μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί-συνοδοί τους από το Γυμνάσιο Ιθάκης, το οποίο φιλοξενείται στην Αθήνα στο πλαίσιο εκπαιδευτικού προγράμματος που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει. Καλή προκοπή.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ορίστε, κύριε Πρόεδρε, έχετε τον λόγο. Με συγχωρείτε που παρενεβλήθη η ανακοίνωσής αλλά μπορεί τα παιδιά να θέλουν να φύγουν.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα παρακολουθήσατε και εσείς και ο κύριος Υπουργός ότι το θέμα τίθεται από την πλευρά μου, χωρίς καμμία διάθεση αντιδικίας και υπερβολής.

Είναι γεγονός ότι ως πρώην Υπουργός Παιδείας, είχα για τέσσερα χρόνια το ίδιο ενδιαφέρον και για τα πανεπιστήμια και για τα τεχνολογικά εκπαιδευτικά ιδρύματα. Είχα τη φιλοδοξία να συμβάλω στο να σταματήσει ο μονόδρομος, ο οποίος αποτελεί χαρακτηριστικό της χώρας μας, όπου όλοι σχεδόν οι απόφοιτοι της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης θέλουν να γίνουν γιατροί, δικηγόροι και να πάρουν πανεπιστημιακά διπλώματα.

Για αυτό ίδρυσα τα τεχνολογικά εκπαιδευτικά ιδρύματα, τα προσόντα του προσωπικού των οποίων ήταν εκτός από τις σπουδές του αυτού επιπέδου με τις πανεπιστημιακές και η εμπειρία στην παραγωγή.

Δυστυχώς, είναι μία από τις στρεβλώσεις που έχει πληρώσει και η κοινωνία και η εθνική οικονομία ότι επί τριάντα σχεδόν χρόνια αυτά τα ιδρύματα καταπολεμούνται από συντηχιακές - επαναλαμβάνω - απόψεις και συμφέροντα, που αποβαίνουν σε βάρος δε αυτών που υποτίθεται ότι εκπροσωπούν όσοι καταπολεμούν αυτά τα ιδρύματα.

Σημειωτέον ότι για αυτά τα ιδρύματα, το κράτος έχει πληρώσει πάρα πολλά και σε εξοπλισμούς και σε υποδομές. Επιπλέον, έχουν εκπαιδευτεί σε αυτά χιλιάδες νέοι. Εδώ αναγνωρίζονται οι απόφοιτοι των κολεγίων, κύριε Υπουργέ. Και ξέρετε και το franchising που κάνουν ορισμένες επιχειρήσεις με τους τίτλους διαφόρων αγνώστου ποιότητας ξένων πανεπιστημίων. Αυτή είναι μία μεγάλη αδικία όχι μόνο για τους αποφοίτους των ΤΕΙ και αυτούς που σπουδάζουν εκεί αλλά για τη χώρα, για την οικονομία, για την κοινωνία. Υπάρχει, δυστυχώς, η διάκριση αυτή.

Σε ό,τι αφορά στις θέσεις προϊσταμένων κ.λπ. κοιτάξετε τι συμβαίνει στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Μη μου πείτε ότι είναι θέμα του Υπουργείου Εσωτερικών. Αυτό είναι θέμα που αφορά το επιτελικό κατ' εξοχήν Υπουργείο σας. Αυτό άλλωστε έχει νομοθετήσει.

Σε ό,τι αφορά δε τη μοριοδότηση, κάνετε ένα μικρό λάθος. Γιατί θα πρέπει να λαμβάνεται υπ όψιν ως πρόσθετο πτυχίο ενός πτυχιούχου του ΤΕΕ το πτυχίο του πανεπιστημίου και όχι κάποιο άλλο πτυχίο; Αν έχει, σας λέω εγώ, μεταπτυχιακές σπουδές; Διότι στο εξωτερικό τους δέχονται και κάνουν και διδακτορικά. Εγώ έχω υπ' όψιν μου και την απόφασή σας και τη σχετική ανακοίνωση.

Ίσως θα μπορούσατε να μου πείτε ότι έχει ήδη προχωρήσει αλλά επειδή είμεθα ακόμη στο στάδιο του επανελέγχου που γίνεται, με ενστάσεις που γίνονται από το ΑΣΕΠ γι' αυτού του είδους τις αδικίες, εγώ θα σας παρακαλέσω να το δείτε με μεγαλύτερη, με περισσότερη προσοχή, ώστε, εφόσον έχουμε αυτήν τη θετική διάθεση, να μην υπάρχει περίπτωση από εδώ και πέρα να έχουμε οπισθοδρόμηση αντί προόδου και σ' αυτό το θέμα.

Όσον αφορά τα άλλα σχετικά με τις τοποθετήσεις σας, σας ανέφερα την περίπτωση των ΥΕ. Για μένα, στη Δημόσια Διοίκηση σε όλους τους φορείς, οι εισαγωγικοί τίτλοι πρέπει να είναι σεβαστοί. Από εκεί και πέρα, ο εργαζόμενος οπουδήποτε στο κράτος πρέπει να έχει κίνητρα να μαθαίνει περισσότερα, να είναι πιο ενεργός και να μην καθεύδει εκεί όπου βρέθηκε, ενδεχομένως και τυχαίως.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για τρία λεπτά.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω μία γενική παρατήρηση, σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο το Υπουργείο αντιμετώπισε τη διαδικασία της διαθεσιμότητας-κινητικότητας. Θα έχω την ευκαιρία στη συνέχεια να απαντήσω και στην ερώτηση του συναδέλφου, του κ. Καπερνάρου.

Μιλάμε για μία σύνθετη και εξαιρετικά πρωτόγνωρη διαδικασία για τα δεδομένα της Δημόσιας Διοίκησης. Έχουμε προσπαθήσει αυτήν τη διαδικασία, την εξαιρετικά περίπλοκη, να τη διαχειριστούμε με τη μεγαλύτερη δυνατή αντικειμενικότητα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Σας το είπα άλλωστε ότι είναι και μία τυποποίηση.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Το λέτε και σωστά, πλην όμως δεν θα ήθελα μέσα από την περιπλοκότητα της διαδικασίας να ακυρωθεί και η βασική της χρησιμότητα, η οποία αφορά στη δυνατότητα, την οποία έχουμε, να μετακινούμε προσωπικό, έτσι ώστε να μπορούμε να «παντρεύουμε» με τον καλύτερο δυνατό τρόπο προσόντα και ανάγκες.

Είναι, όμως, μία διαδικασία, η οποία είναι σύνθετη. Είναι μία διαδικασία, η οποία αφορά πολλαπλούς φορείς προέλευσης και πολλαπλούς φορείς υποδοχής. Είναι μία διαδικασία, στην οποία μεσολαβεί -και ορθά- το ίδιο το ΑΣΕΠ, μία διαδικασία, η οποία προβλέπει ενστάσεις, προβλέπει προσωρινούς πίνακες, προβλέπει οριστικούς πίνακες. Απαντώ εμμέσως σε ενδεχόμενες κατηγορίες και για καθυστερήσεις που παρατηρούνται σ' αυτήν τη διαδικασία. Οπουδήποτε υπήρχαν προβλήματα, είχαμε το θάρρος να έλθουμε και να τα διορθώσουμε στην πορεία, διότι, πράγματι, αυτή η διαδικασία είναι μία διαδικασία πρωτόγνωρη.

Θέλω να πω, όμως, δύο κουβέντες για το μείζον ζήτημα το οποίο θέτατε, διότι στην πρωτολογία μου αντιμετώπισα το ειδικό ερώτημα, το οποίο μου θέσατε.

Πράγματι, αναφέρατε σωστά ότι ο εκτελεστικός ν. 3549 2007 -εκτελεστικός του άρθρου 16 του Συντάγματος- προβλέπει την εξίσωση των πτυχίων ΑΕΙ και ΤΕΙ.

Έχει προχωρήσει αυτή η εξίσωση στον δημόσιο τομέα; Η απάντηση είναι «όχι, δεν έχει προχωρήσει». Το λέω αυτό αναγνωρίζοντας πλήρως -και το γνωρίζετε καλά γιατί έχετε ασχοληθεί με το ζήτημα αυτό- την περιπλοκότητα και την πολυπλοκότητα αυτού του ζητήματος. Δεν το λέω, διότι δεν πρέπει να αντιμετωπιστεί το ζήτημα. Το λέω, διότι ενδεικτικά αναφέρω μόνο ότι μία εξίσωση κατηγοριών ΠΕ και ΤΕ θα απαιτούσε αλλαγή του Υπαλληλικού Κώδικα, αλλαγή του σχετικού π.δ. 50, που αφορά στο προσοντολόγιο, καθώς και μία σειρά από ρυθμίσεις, για τις οποίες έχετε ενδιαφερθεί προσωπικά, ως προς τα επαγγελματικά δικαιώματα των πτυχιούχων των τεχνολογικών ιδρυμάτων.

Είναι, δηλαδή, με άλλα λόγια ένα ζήτημα, το οποίο είναι εξαιρετικά σύνθετο και ένα ζήτημα, το οποίο, εφόσον αποφασίσουμε συνολικά να το ανοίξουμε, εκ των πραγμάτων θα έχει και ως αποτέλεσμα και μισθολογικές αναπροσαρμογές αναπόφευκτες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Το λέω αυτό, κύριε Πρόεδρε -και επιτρέψτε μου να κλείσω με αυτό για να μην κάνω κατάχρηση του χρόνου- διότι σήμερα -και σας προσκομίζω τα πιο επικαιροποιημένα στοιχεία από την απογραφή- έχουμε διακόσιους σαράντα τρεις χιλιάδες τετρακόσιους ογδόντα εννέα υπαλλήλους ΠΕ καταγεγραμμένους στην απογραφή και πενήντα επτά χιλιάδες πεντακόσιους είκοσι πέντε υπαλλήλους ΤΕ. Είναι πολύ μεγάλος αριθμός.

Δηλαδή, σχεδόν το 10% των υπαλλήλων της Δημόσιας Διοίκησης, κύριε Πρόεδρε, είναι υπάλληλοι κατηγοριοποιημένοι με το υφιστάμενο πλαίσιο ως υπάλληλοι ΤΕ.

Δεν λέω, λοιπόν, ότι δεν πρέπει να αντιμετωπίσουμε αυτό το ζήτημα. Θέλω απλώς να συμφωνήσετε μαζί μου ως προς την πολυπλοκότητα και την περιπλοκότητα και τη συνολική αντιμετώπιση που το ζήτημα της διακριτικής μεταχείρισης των ΠΕ και των ΤΕ συνεπάγεται.

Είναι, όμως, υποχρέωσή μας και υποχρέωση του Υπουργείου, το ζήτημα αυτό να αντιμετωπιστεί και να αντιμετωπιστεί συνολικά.

Μια τελευταία φράση θα ήθελα να πω ως προς το ζήτημα των προϊσταμένων θέσεων. Κάντε λίγο υπομονή. Πιστεύω ότι μέσα στον επόμενο μήνα, θα έχουμε καταθέσει στην Ολομέλεια το καινούργιο σχέδιο νόμου για τον καινούργιο τρόπο επιλογής των προϊσταμένων θέσεων.

Ο δικός μας σκοπός, σε καμμία περίπτωση δεν είναι να περιορίσουμε το υποσύνολο των υποψηφίων για προϊσταμένους θέ-

σεων μόνο στους αποφοίτους πανεπιστημιακής εκπαίδευσης.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης κ. Κυριάκος Μητσοτάκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Η τρίτη με αριθμό 650/4-3-2014 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή Β' Αθηνών των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Ιωάννη Δημαρά προς τον Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τα νέα βιβλία Γλώσσας του δημοτικού σχολείου και του γυμνασίου, δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του αρμόδιου Υπουργού το οποίο προέκυψε σήμερα τις πρωινές ώρες και διαγράφεται.

Επίσης, η δεύτερη με αριθμό 652/4-3-2014 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή Εύβοιας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ευάγγελου Αποστόλου προς τους Υπουργούς Οικονομικών και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την υπερφορολόγηση και την υποχρηματοδότηση του αγροτικού τομέα, δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού και διαγράφεται.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ορίστε, κύριε Αποστόλου.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: Θα ήθελα να μιλήσω για ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Ο αγροτικός χώρος, βρίσκεται την τελευταία περίοδο σε μία κινητοποιήση και η Κυβέρνηση, ειδικά οι Υπουργοί που έχουν το συγκεκριμένο αντικείμενο, απουσιάζουν. Δεν μπορεί ο Υπουργός Οικονομικών μέχρι τώρα, να μην έχει απαντήσει στο μεγάλο πρόβλημα της υπερφορολόγησης του αγροτικού χώρου, της έλλειψης ρευστότητας στον αγροτικό χώρο. Είναι ένα τεράστιο ζήτημα. Και δεν μπορεί και ο Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης να λέει ότι δεν είναι αρμοδιότητά δική του. Επιτέλους, πρέπει να έρθει η Κυβέρνηση να απαντήσει! Είναι τεράστια τα προβλήματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε συνάδελφε, βλέπω ότι υπάρχει κώλυμα του κυρίου Υπουργού. Δεν ξέρω ποιο είναι το κώλυμα. Εκτιμώ ότι θα βρίσκεται εκτός Αθηνών, ίσως και στις Βρυξέλλες. Δεν ξέρω. Δεν είμαι βέβαιος. Δεν μπορεί να συζητηθεί η ερώτησή σας. Είναι κατανοητά αυτά τα οποία μας λέτε, τα συμμερίζομαι εν πρώτοις, γιατί και εγώ είμαι από αγροτική περιοχή. Όμως, δεν μπορεί να γίνει συζήτηση της ερωτήσεώς σας.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: Θα επανέλθουμε, ελπίζοντας ότι σύντομα επιτέλους η ηγεσία του Υπουργείου Οικονομικών ειδικά, θα είναι παρούσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Να επανέλθετε. Ευχαριστούμε πολύ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού ενημερώθηκαν στην αίθουσα της Γερουσίας για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, ογδόντα τρεις ανθυπασπιστές-σπουδαστές του Σχολείου Γενικής Επιμόρφωσης Ανθυπασπιστών του Κέντρου Εκπαίδευσης «Παλάσκα» του Πολεμικού Ναυτικού, οι οποίοι στο πλαίσιο της εκπαίδευσής τους επισκέπτονται τη Βουλή.

Η Βουλή σας καλωσορίζει. Καλή σταδιοδρομία και καλή πορεία να έχει καθένας από εσάς χωριστά.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι σήμερα βλέπετε πολύ λίγους Βουλευτές, διότι η ημερήσια διάταξη προβλέπει κοινοβουλευτικό έλεγχο και σε αυτήν την περίπτωση, υποχρεωτική είναι η παρουσία μόνο των ερωτώντων Βουλευτών και των Υπουργών οι οποίοι απαντούν.

Εισερχόμαστε τώρα στη συζήτηση της τέταρτης με αριθμό 649/4-3-2014 επίκαιρης ερώτησης πρώτου κύκλου του Βουλευτή Β' Αθηνών των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Βασίλειου Καπερνάρου προς τους Υπουργούς Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρο-

νικής Διακυβέρνησης και Εσωτερικών, σχετικά με τη διαθεσιμότητα των δημοτικών αστυνομικών και των σχολικών φυλάκων.

Στην επίκαιρη ερώτηση του κυρίου συναδέλφου, θα απαντήσει ο Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης κ. Κυριάκος Μητσοτάκης.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο για δύο λεπτά για να αναπτύξετε την επίκαιρη ερώτησή σας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Κατ' αρχάς, κύριε Πρόεδρε, πρέπει να τονίσουμε -υπό μορφή σχολίου- ότι απαραίτητη προϋπόθεση της ισηγορίας είναι η ισοχρονία. Δεν είναι δυνατόν για κάποιους Βουλευτές να είναι δύο λεπτά και για κάποιους κατ' ανοχήν σας, να είναι πέντε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Να σας απαντήσω τώρα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Να ολοκληρώσω και μετά απαντήσω.

Και ένα δεύτερο θέμα είναι ότι υπάρχει έλλειψη σεβασμού στον Κανονισμό. Το δικαιούται αυτό ο Κανονισμός αλλά δεν το δικαιούνται οι Βουλευτές, όταν ερωτάται ένας Υπουργός και τελευταία στιγμή έρχεται ο Βουλευτής εδώ -το λέω για τον κ. Αποστόλου- και η απάντηση είναι «λόγω κωλύματος του Υπουργού». Αν υπάρχει στοιχειώδης σεβασμός στο πρόσωπο του Βουλευτή, πρέπει να αιτιολογήσει ο Υπουργός για ποιο λόγο δεν ήρθε και ποιο είναι το κώλυμα, έτσι ώστε ο Βουλευτής να μπορεί να ελέγξει την αλήθεια του λόγου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Εντάξει, κύριε συνάδελφε. Όσον αφορά την υπέρβαση του χρόνου από τους συναδέλφους, καταλαβαίνετε....

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Μην απολογείστε σε μένα. Η θέση μου είναι γνωστή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Καταλαβαίνετε ότι ο αυτοσεβασμός πρώτα απ' όλα, πρέπει να επικρατεί σε αυτήν την Αίθουσα. Το να τηρεί το χρόνο δείχνει ότι ο καθένας σέβεται τον εαυτό του και εν συνεχεία τους συναδέλφους του. Από εκεί και πέρα αντιλαμβάνεστε ότι δεν μπορεί να δημιουργούνται κάθε φορά εντάσεις.

Όσον αφορά δε τον κ. Αποστόλου, θέλω να σας πω ότι δεν έχει ανάγκη υπερασπιστών.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Όχι, δεν έχει. Ο κ. Αποστόλου είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα αυτού που μπορεί να συμβεί στον οποιοδήποτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε Καπερνάρο, αναπτύξετε την επίκαιρη ερώτησή σας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Εγώ το λέω ως Βουλευτής. Αυτό αφορά τον κ. Αποστόλου, τον οποίο χρησιμοποίησα ως παράδειγμα, δεν τον υπερασπίζομαι. Υπερασπίζομαι τη θέση του Βουλευτή, χρησιμοποιώντας ως παράδειγμα τη θέση του κ. Αποστόλου.

Πάμε τώρα στο ζήτημά μας. Κύριε Υπουργέ, επειδή η επίκαιρη ερώτησή μου έχει πολλούς αριθμούς και επειδή μισώ το να αλλοιώνω πιθανώς το νόημα των όσων σας αναφέρω, θα διαβάσω επακριβώς την ερώτηση. Το θέμα είναι η διαθεσιμότητα των δημοτικών αστυνομικών και των σχολικών φυλάκων.

Με τα άρθρα 80 και 81 του ν.4172/2013, οι δημοτικοί αστυνομικοί και οι σχολικοί φύλακες των οποίων οι θέσεις καταργούνται και εφόσον τις κατείχαν την 9^η Ιουλίου 2013, τίθενται σε διαθεσιμότητα, σύμφωνα με την υποπαράγραφο Ζ2 του ν.4093/2012. Πλην όμως, σύμφωνα με πάγια νομολογία του Αρείου Πάγου, τόσο ο εθνικός νομοθέτης όσο και τα δικαστήρια των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν έχουν την εξουσία να μεταβάλλουν ούτε να παρερμηνεύουν τις διατάξεις της κοινοτικής οδηγίας, διότι τότε παραβιάζεται το Κοινοτικό Δίκαιο, το οποίο υπερισχύει κάθε άλλης αντίθετης διάταξης του εσωτερικού δικαίου, κατά το άρθρο 28 παράγραφος 1 του Συντάγματος.

Η ως άνω θέση σε διαθεσιμότητα και η επακόλουθη απόλυση από δήμους τυγχάνει παράνομη, αφ' ης στιγμής δεν τηρήθηκαν οι διατυπώσεις του ν.1387/1983 περί ομαδικών απολύσεων και αυτές της οδηγίας 95/98/ΕΟΚ, ήτοι δεν πραγματοποιήθηκαν οι νόμιμες διαβουλεύσεις μεταξύ εργαζομένων και εργοδοτικής πλευράς δημοσίου εν προκειμένω και δεν τηρήθηκε η προβλεπόμενη νόμιμη διαδικασία ούτε η προβλεπόμενη νόμιμη ποσόστωση.

Για τους λόγους αυτούς, η θέσπιση του «μέτρου» της διαθεσιμότητας και οι επιγενόμενες αυτής απολύσεις, παραβιάζουν τις διατάξεις του ως άνω νόμου και της οδηγίας, είναι παράνομες και ως εκ τούτου άκυρες. Επιπλέον είναι άκυρες, διότι απολύονται και όλοι όσοι είχαν μονιμοποιηθεί στο δημόσιο με το π.δ. 164/2004, ακριβώς για να μη γίνεται πλέον κατάχρηση συνάψεως διαδοχικών συμβάσεων ορισμένου χρόνου δυνάμει των οριζόμενων στην οδηγία 1999/70/Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σχετικά με την εργασία ορισμένου χρόνου.

Στην περίπτωση λοιπόν, που βάσει και των ανωτέρω, τα ημεδαπά ή αλλοδαπά δικαστήρια ορθώς δικαίωσαν τους προσφεύγοντες σε αυτά δημοτικούς υπαλλήλους και ορίσουν την επαναπρόσληψή τους ή την επιδίκαση αποζημίωσης ή και τα δύο, ερωτάσθε αν θα τους επαναπροσλάβετε άμεσα ή στην αντίθετη περίπτωση, αν η υπέρ αυτών επιδικασθείσα αποζημίωση, θα επιβαρύνει τον προϋπολογισμό του εκάστοτε δήμου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για τρία λεπτά.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Κύριε συνάδελφε, θίξατε πολλά θέματα μαζί στην ερώτησή σας και θα προσπαθήσω να απαντήσω στα επιμέρους διαφαινόμενα ερωτήματα που προκύπτουν από την ανάλυσή σας.

Κατ' αρχάς να τονίσω ότι με το ν.4172/2013 καταργήθηκε η Δημοτική Αστυνομία και ο θεσμός των σχολικών φυλάκων και η υπηρεσιακή μεταβολή, δηλαδή η ένταξη στο καθεστώς της διαθεσιμότητας των υπαλλήλων, επήλθε αυτοδίκαια ως αποτέλεσμα της κατάργησης της θέσης που κατείχαν οι ως άνω υπάλληλοι, δυνάμει των διατάξεων του ν.4172 που ψήφισε η Βουλή και κατά συνέπεια, δεν βλέπω πού τίθεται το ζήτημα της παράνομης θέσης σε διαθεσιμότητα των ανωτέρω υπαλλήλων, όπως επικαλείται η ερώτησή.

Θα ήθελα να τονίσω –και να επανέλθω σ' αυτό ενδεχομένως στη δευτερολογία μου– ότι η ένταξη ενός υπαλλήλου, κύριε συνάδελφε, σε καθεστώς διαθεσιμότητας, σε καμμία περίπτωση δεν ισοδυναμεί με την αυτόματη απόλυσή του. Θα επανέλθω σ' αυτό στη συνέχεια, δίνοντας κάποια παραδείγματα, σχετικά με το θεσμό της Δημοτικής Αστυνομίας, τον οποίο επικαλείσθε.

Τώρα θίγετε εμμέσως ένα άλλο ζήτημα, κατά πόσο δηλαδή η διοίκηση, πρέπει να συμμορφώνεται με τις δικαστικές αποφάσεις. Είστε νομικός –εγώ δεν είμαι– και γνωρίζετε καλύτερα την υποχρέωση, η οποία απορρέει από το άρθρο 95 του Συντάγματος, ότι η διοίκηση έχει υποχρέωση να συμμορφώνεται προς τις δικαστικές αποφάσεις.

Πρέπει να σας πω ότι ως Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης, η πάγια πρακτική την οποία υιοθέτησα ως Υπουργός είναι η απόλυτη συμμόρφωση με αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις. Ως αποτέλεσμα αυτής της πολιτικής και παρά τους γνωστούς περιορισμούς προσλήψεων, έχουν εκδοθεί τους τελευταίους οκτώ μήνες αποφάσεις προσλήψεων για τετρακόσια ογδόντα δύο άτομα, για τα οποία υπήρχαν τελεσίδικες δικαστικές αποφάσεις, κύριε συνάδελφε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Θα καταθέσω ενδεικτικά στα Πρακτικά της Βουλής μία τέτοια απόφαση, που αφορά κατανομή προσωπικού στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για οκτώ επιμελητές δικαστηρίων, οι οποίοι δικαιώθηκαν τελεσίδικα από το Συμβούλιο της Επικρατείας και για τους οποίους υπήρξε απόφαση κατανομής από το Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης.

Άρα, φιλοσοφικό ζήτημα συμμόρφωσης της διοίκησης με αμετάκλητες αποφάσεις, δεν τίθεται.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κύριε συνάδελφε, δεν θα αναφερθώ εκτενώς στην πρωτολογία μου στο ζήτημα των δημοτικών αστυνομικών. Θα πω μόνο ότι από τους τρεις χιλιάδες τετρακόσιους ενενήντα έξι δημοτικούς αστυνομικούς, των οποίων οι θέσεις καταργήθηκαν, οι τετρακόσιοι πενήντα δύο, επειδή ήταν κάτοχοι μεταπτυχιακών ή ενέπιπταν σε άλλες εξαιρέσεις, δεν μπήκαν ποτέ σε διαθεσιμότητα.

Απ' αυτούς οι οποίοι μπήκαν σε διαθεσιμότητα, έχουμε προκηρύξει δύο χιλιάδες οκτακόσιες πενήντα οκτώ θέσεις, προκειμένου να απορροφηθούν οι δημοτικοί αστυνομικοί σε μία σειρά από υπηρεσίες, που κατά την άποψή μας θα είναι πολύ πιο χρήσιμοι.

Θα επανέλθω στη δευτερολογία μου, κύριε Πρόεδρε, προκειμένου να εξηγήσω λίγο πιο αναλυτικά το πώς δρομολογείται αυτή η διαδικασία.

Όμως, κύριε συνάδελφε, σε καμμία περίπτωση –και το γνωρίζετε καλά– η κατάταξη ενός υπαλλήλου σε καθεστώς διαθεσιμότητας δεν ισοδυναμεί με την αυτόματη απόλυσή του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, μια και χρησιμοποιήσατε εσείς τον όρο «φιλοσοφία», θα ήθελα να σας ρωτήσω κάτι. Μπορείτε να μου πείτε ποιος φιλοσοφικά έχει δίκιο, ο νομοθέτης όταν θέσπιζε και νομοθετούσε για τη δημιουργία της Δημοτικής Αστυνομίας ή ο νομοθέτης που κατήργησε τη Δημοτική Αστυνομία; Έχουμε το δεδομένο ότι η Δημοτική Αστυνομία θεσμικά και πραγματιστικά ήταν επιτυχημένη, σύμφωνα με τους σκοπούς για τους οποίους ιδρύθηκε.

Η δική σας η φιλοσοφία, λοιπόν, δεν έχει να κάνει με φιλοσοφία. Είναι μία εντολή-διαταγή. Δεν μπορούσατε να κάνετε διαφορετικά, καθώς έτσι σας επέβαλε η Τρόικα. Καταργήσατε όχι μόνο τη φιλοσοφία του πρώτου νομοθέτη αλλά και τη λογική. Έχουμε ένα θεσμικό όργανο το οποίο προσφέρει στο κοινωνικό σύνολο και στην τοπική αυτοδιοίκηση και καταργείται πρόχειρα, διότι ήταν αυτοί που δεν μπορούσαν να διαμαρτυρηθούν έντονα και επειδή δεν εξαρτάται η κεντρική διοίκηση απ' αυτούς. Έτσι, λοιπόν, καταργήσατε αυτό το χρήσιμο –επαναλαμβάνω– θεσμικό όργανο.

Εσείς να πείτε φιλοσοφικά, ποιος νομοθέτης είχε δίκιο. Όμως και πραγματιστικά, ρωτήσατε προηγουμένως «για ποιο λόγο γίνεται η ερώτησή μου πού αποσκοπεί». Μα επειδή παρανομήσατε, διότι δεν ίσχυσαν οι όροι του ν. 1387/1983 περί ομαδικών απολύσεων και της οδηγίας 9598/ΕΟΚ, διότι δεν πραγματοποιήθηκαν οι νόμιμες διαβουλεύσεις μεταξύ εργαζομένων και εργοδοτικής πλευράς.

Μπορεί να σας λέει ένα επιχείρημα ο συνεργάτης σας αλλά εγώ σας ρωτώ το εξής. Έγιναν αυτές οι διαβουλεύσεις; Τους καταργήσατε «de facto». Γι' αυτόν το λόγο, επειδή θα δικαιωθούν στα δικαστήρια, έχει βάση η ερώτησή μας. Τι θα κάνετε μετά;

Θα σας πω και κάτι άλλο: Να ξέρετε ότι έτσι, αποδομείτε την τοπική αυτοδιοίκηση. Γιατί αυτός είναι ο σκοπός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της γερμανικής Ευρωπαϊκής Ένωσης, για να εξαρτώνται οι τοπικές κοινωνίες για μεγάλα ζητήματα, όπως τα σκουπίδια και άλλα, από τους «Φούχτελ», να ερευνώνται από τους «Φούχτελ» και να κουμαντάρονται. Καταργείτε το θεσμό της τοπικής αυτοδιοίκησης. Και ξέρετε γιατί; Διότι ανίσχυρος Οργανισμός Τοπικής Αυτοδιοίκησης σημαίνει διευκόλυνση ιδιοτελών.

Σας λέμε ότι καταργήσατε τους δημοτικούς αστυνομικούς, δηλαδή καταργήσατε το αίσθημα ασφάλειας των δημοτών –για να πάρουμε και τη φιλοσοφία που είπατε– την εξασφάλιση προσόδων, όπως παραδέχονται όλοι οι δήμαρχοι, επίσης, την πάταξη, όχι καταστατικά αλλά προληπτικά, του παρεμπορίου και του λαθρεμπορίου. Καταργήσατε και τους σχολικούς φύλακες, και έτσι επανευρίσκονται πάλι σύριγγες στα αφύλαχτα σχολεία. Αυτό όσον αφορά τα φιλοσοφήματα.

Διασκεδάζετε! Σας βλέπω ότι συναμογελάτε με το κ. Βαρβιτσιώτη. Σας λέω, όμως, ότι τα θέματα αυτά είναι πάρα πολύ σοβαρά. Κι όταν –χρησιμοποιώ χρονικό σύνδεσμο, όχι εάν, υποθετικό– πάρουμε το Δήμο Αθηναίων θα έρθουμε στην απόλυτη ρήξη γι' αυτά. Κι αυτό δεν είναι η απειλή του άρθρου 333 του Ποινικού Κώδικα, είναι πολιτική απειλή, αν θέλετε προειδοποίηση ότι θα μας αντιμετωπίσετε, διότι εδώ έχετε κάνει τερατουργήματα και για να το εξειδικεύσουμε, κακουργήματα.

Θέλω να μου απαντήσετε αν πληρώθηκαν οι όροι του ν. 1387/1983 και της οδηγίας της ΕΟΚ 95/98 που απαιτούσε νόμιμες διαβουλεύσεις μεταξύ εργαζομένων και εργοδοτικής πλευράς;

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Δάσκαλε που εδίδασκες!

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για τρία λεπτά.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Κύριε Πρόεδρε, κατανοώ την ανάγκη του κυρίου συναδέλφου να χρησιμοποιήσει το βήμα του κοινοβουλευτικού ελέγχου για να στηρίξει την προεκλογική του υποψηφιότητα ως Δήμαρχος της Αθήνας. Θεμιτή η φιλοδοξία του.

(Θόρυβος από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

Βέβαια, βλέπετε, κύριε Πρόεδρε, πώς εγείρονται ζητήματα σύγκρουσης συμφερόντων και κατά πόσον Βουλευτές εν ενεργεία μπορούν να είναι και υποψήφιοι για τις δημοτικές εκλογές.

Εδώ πέρα απηχώ, κύριε συνάδελφε, τις προσωπικές μου απόψεις.

Όμως, θα έρθω τώρα στην ουσία του θέματος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Ποια υποψηφιότητα υποστηρίζετε του κ. Κακλαμάνη ή του κ. Σπηλιωτόπουλου; Δεν καταλάβαμε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Να ρωτήσουμε τον κ. Κακλαμάνη και τον κ. Σπηλιωτόπουλο και θα σας στείλω επιστολή.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Σας ευχαριστώ. Έχω τοποθετηθεί δημόσια για το θέμα. Η τοποθέτησή μου αφορά και εσάς, όχι μόνο τους υπόλοιπους συναδέλφους.

Τώρα, ποιος νομοθέτης είχε δίκιο; Αυτός που κατήργησε τη Δημοτική Αστυνομία ή αυτός που τη δημιούργησε; Μετά από δεκαπέντε χρόνια...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Να φιλοσοφήσουμε λίγο, κύριε Υπουργέ. Μιλήσαμε για φιλοσοφία.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Όχι, για την ουσία...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Φιλοσοφία του ενός και η φιλοσοφία του άλλου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Ο ίδιος ανέφερε...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Λοιπόν, ποιος είχε δίκιο; Μετά από δεκαπέντε χρόνια λειτουργίας μπορούσε πια να αξιολογηθεί αν ο θεσμός της Δημοτικής Αστυνομίας ήταν πραγματικά επιτυχημένος, κύριε συνάδελφε, κι εάν μπόρεσε να αντιμετωπίσει τους ουσιαστικούς λόγους για τους οποίους δημιουργήθηκε.

Το βρήκα ενδιαφέρον ότι κάνατε μία αναφορά στο ζήτημα του παρεμπορίου. Πράγματι, όταν δημιουργήθηκε η Δημοτική Αστυνομία ένας από τους λόγους δημιουργίας της, ήταν η αντιμετώπιση του παρεμπορίου, το οποίο τότε ήταν ένα έγκλημα μικρής έκτασης, που στη συνέχεια εξελίχθηκε σε μία πραγματική μάστιγα για την πόλη της Αθήνας και για πολλούς άλλους δήμους.

Πραγματικά, πιστεύετε εσείς ότι η Δημοτική Αστυνομία, έτσι όπως λειτουργούσε, ήταν αποτελεσματική στην αντιμετώπιση του παρεμπορίου;

Δεν θα είναι πιο αποτελεσματική η ίδια η Αστυνομία στην οποία μεταφέρεται η αρμοδιότητα για την αντιμετώπιση αυτού του φαινομένου;

Κι αναρωτιέμαι, πραγματικά, αν έχουμε τη δυνατότητα να αξιοποιήσουμε στελεχιακό δυναμικό καταρτισμένο με πτυχία, το οποίο μπήκε στη Δημοτική Αστυνομία, χρησιμοποιώντας μόνο το απολυτήριο του λυκείου, σε άλλες θέσεις όπου πραγματικά έχουμε ανάγκη δεν πρέπει να το κάνουμε;

Και κάνω μία αντιπαραβολή και στο...

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Κύριε Υπουργέ, το νέο νομοσχέδιο για την Αστυνομία, έχει εξίμισι χιλιάδες...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Σας παρακαλώ! Κύριε συνάδελφε, μην με ενοχλείτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Γιατί διακόπτετε τώρα, κύριε Καπερνάρο;

Κύριε Καπερνάρο, μην διακόπτετε.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Περιμένετε λίγο!

Βρήκαμε...

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Εντάξει. Με συγχωρείτε. Όμως, πείτε γεγονότα.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Σας παρακαλώ! Μιλάω με δεδομένα. Σας άκουσα με προσοχή.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Να λέτε αλήθειες για να μη σας διακόπτω.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Αλήθειες λέω, κύριε συνάδελφε. Και κατεβάστε τους τόνους σας. Καταλαβαίνω ότι είστε σε μία συνεχή έξαρση...

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Καθόλου!

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): ... αλλά μπορούμε να κάνουμε ένα πολιτισμένο διάλογο.

Και ερωτώ, λοιπόν, το εξής: Εάν υπήρχαν στη Δημοτική Αστυνομία πτυχιούχοι οικονομικών κλάδων, αυτοί δεν θα είναι πιο χρήσιμοι, κύριε συνάδελφε, στο Υπουργείο Οικονομικών από το να επιτελούν καθήκοντα δημοτικών αστυνομικών;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Παρακαλώ! Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε!

Επίσης, αν πρέπει σήμερα να ανοίξουμε καινούργιες πτέρυγες φυλακών – κάτι που αποτελεί απόλυτη προτεραιότητα για την Κυβέρνηση, όπως φαντάζομαι και για το δικό σας κόμμα – θα πρέπει να προστρέξουμε να προσλάβουμε καινούργιους υπαλλήλους, όταν μπορούμε να αξιοποιήσουμε εκπαιδευμένους υπαλλήλους σ' αυτό το αντικείμενο; Αυτή είναι η έννοια της κινητικότητας την οποία δεν αντιλαμβάνεστε. Η έννοιά της είναι ότι μπορούμε να αξιοποιήσουμε το ανθρώπινο δυναμικό με καλύτερο τρόπο εκεί που πραγματικά υπάρχει ανάγκη.

Και αν δυσκολεύεστε τόσο πολύ να καταλάβετε αυτήν την απλή έννοια, ελπίζω τουλάχιστον να δώσετε τα εύσημα στο Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης, διότι στο πλαίσιο αυτής της προσπάθειας επανατοποθέτησης των δημοτικών αστυνομικών, έκανε κάτι το οποίο θα έπρεπε να είναι αυτονόητο εδώ και πάρα πολλά χρόνια. Ήλεγξε αν υπήρχαν πλαστά δικαιολογητικά και αν πληρούνταν οι όροι των προσλήψεων των δημοτικών αστυνομικών. Ολοκληρώθηκε, λοιπόν, αυτός ο έλεγχος και βρέθηκαν εκατόν πενήντα έξι περιπτώσεις δημοτικών αστυνομικών οι οποίοι είτε είχαν προσκομίσει πλαστά δικαιολογητικά είτε δεν πληρούσαν τους όρους της πρόσληψής τους. Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις οι διορισμοί τους θα ανακληθούν.

Εκλαμβάνω το διαρκές χαμόγελό σας ως μία αποδοχή της ορθότητας αυτής της πολιτικής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Επόμενη είναι η πέμπτη με αριθμό 643/4-3-2014 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου της Βουλευτού Α' Πειραιώς της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Μαρίας Ρεπούση προς τον Υπουργό Ναυτιλίας και Αιγαίου, σχετικά με την πώληση του 67% των μετοχών του «Οργανισμού Λιμένος Πειραιώς» (ΟΛΠ).

Στην επίκαιρη ερώτηση της κυρίας συναδέλφου θα απαντήσει ο Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας κ. Μιλτιάδης Βαρβιτσιώτης.

Ορίστε, κυρία Ρεπούση, έχετε τον λόγο για δύο λεπτά για να αναπτύξει την επίκαιρη ερώτηση.

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Με την ευκαιρία αυτή, θα ήθελα να θέσω υπ' όψιν σας το εξής. Συνεδρίασε η Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων, όπου ο Υπουργός ήρθε και ενημέρωσε τους συναδέλφους για τα ζητήματα της ιδιωτικοποίησης του ΟΛΠ. Όλα τα κόμματα, όλες οι πτέρυγες ζητούν – δεν θυμάμαι αν το ζήτησε και η Νέα Δημοκρατία – από τον Πρόεδρο της Επιτροπής, αλλά και από τον Πρόεδρο της Βουλής να περάσουμε σε μία δεύτερη συζήτηση με πρόσκληση φορέων. Δεν προβλέπεται σ' αυτήν την περίπτωση, με την έννοια ότι δεν είναι υποχρεωτικό από τον Κανονισμό. Ωστόσο, το ζητούμε και ως Δημοκρατική Αριστερά, γιατί θεωρούμε ότι το ζήτημα είναι πάρα πολύ σημαντικό και θα ήταν καλό οι Βουλευτές όλων των πτερύγων να ακούσουμε και τα επιχειρήματα των φορέων που

εμπλέκονται σ' αυτήν την ιδιωτικοποίηση. Έχουμε ήδη καταθέσει γραπτό αίτημα, το οποίο και επαναφέρω...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κυρία συνάδελφε, μπορείτε στα πλαίσια του Κανονισμού να καταθέσετε ερώτηση προς τον αρμόδιο Υπουργό, ώστε να απαντήσει μέσα στην επιτροπή. Εκεί θα λυθεί και το πρόβλημα. Πάντως, εγώ δεν είμαι αρμόδιος.

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ: Αυτό που λέω, κύριε Πρόεδρε, είναι να προβλεφθεί από το Προεδρείο της Βουλής δεύτερη συνεδρίαση της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων με την παρουσία φορέων, προκειμένου να ενημερωθούμε για τα επιχειρήματα και τις απόψεις τους, σχετικά με το μοντέλο της ιδιωτικοποίησης που έχει επιλεγεί για τον Οργανισμό Λιμένος Πειραιώς. Αυτό έχουμε καταθέσει και το θέτω υπ' όψιν σας. Σας ευχαριστώ.

Κύριε Υπουργέ, η παρέμβαση του ΤΑΙΠΕΔ, σχετικά με το μοντέλο ιδιωτικοποιήσεων των λιμανιών, δημιουργεί καινούργια δεδομένα σχετικά με την κατεύθυνση αυτών των ιδιωτικοποιήσεων. Τοποθετείται υπέρ της πλήρους ιδιωτικοποίησης-πώλησης με τη διάθεση του πλειοψηφικού πακέτου του μετοχικού κεφαλαίου του ΟΛΠ αρχικά και στη συνέχεια του ΟΛΘ.

Δυστυχώς, κατά την άποψή μας, εγκαταλείφθηκε το μοντέλο παραχώρησης της παροχής υπηρεσιών και των εμπορικών δραστηριοτήτων, μια επιλογή που αφ' ενός εξασφαλίζει ξένες ιδιωτικές επενδύσεις και αφ' ετέρου διατηρεί ταυτόχρονα το δημόσιο έλεγχο στο οικείο λιμενικό σύστημα της χώρας.

Ως Δημοκρατική Αριστερά πιστεύουμε σ' αυτές τις συμπτύξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα. Δεν είμαστε, δηλαδή, της άποψης ότι όλη η αξιοποίηση των λιμανιών της χώρας πρέπει να είναι στο δημόσιο.

Θεωρούμε ότι οι λιμένες της χώρας έχουν τεράστιες δυνατότητες και οι δυνατότητες αυτές θα πρέπει να αξιοποιούνται και μέσα από την εξασφάλιση ξένων επενδύσεων. Ωστόσο, επιμένουμε σε αυτές τις συμπτύξεις, γιατί για εμάς διάθεση της πλειοψηφίας ή και όλου του μετοχικού κεφαλαίου σημαίνει ότι δεν ιδιωτικοποιείται μόνο η λειτουργία, αλλά εκχωρείται και η λιμενική αρχή, ο επιτελικός αναπτυξιακός σχεδιασμός και ο ρυθμιστικός-ελεγκτικός ρόλος σε θέματα ανταγωνισμού, τιμολόγησης, περιβάλλοντος, ασφάλειας και συνεργιών με τις πόλεις με τις οποίες συνδέεται ο συγκεκριμένος λιμένας.

Τι συμβαίνει σε άλλα μέρη του φωτισμένου δυτικού κόσμου; Ειδικά στην Ευρώπη τα μεγάλα λιμάνια των κρατών έχουν κρατήσει το δημόσιο χαρακτήρα τους. Έχουν μεν παραχωρηθεί χρήσεις και συγκεκριμένες λειτουργίες σε ιδιωτικές επιχειρήσεις έναντι σοβαρών τιμημάτων και έχει ανατεθεί σε αυτές η συντήρηση και η αναβάθμιση των χώρων που τους έχουν παραχωρηθεί, αλλά όχι ανεξέλεγκτα, καθώς παραμένει υπό δημόσιο έλεγχο η ιδιοκτησία της λιμενικής ζώνης και των υποδομών, ενώ η διοίκηση και η χάραξη των στρατηγικών είναι στα χέρια αντιπροσωπευτικών διοικητικών συμβουλίων, όπου εκπροσωπούνται όλοι οι χρήστες και οι παραχωρησιούχοι και οι επιχειρηματίες και οι εργαζόμενοι.

Το μοντέλο αυτό ισχύει στα μεγάλα κερδοφόρα λιμάνια του Ευροport, του Αμστερνταμ, του Ρότερνταμ, της Κοπεγχάγης και του Αμβούργου και πολλών άλλων, όπως, παραδείγματος χάριν, της Νέας Υόρκης στις ΗΠΑ κ.λπ..

Τα αρχικά μας ερωτήματα –και θα επανέλθω στη δευτερολογία μου– είναι τα εξής: Για ποιους λόγους επιλέγετε το συγκεκριμένο μοντέλο ιδιωτικοποίησης, που είναι η πώληση του πλειοψηφικού πακέτου και τι θα γίνει με το χώρο της επισκευαστικής ζώνης που ανήκει στον ΟΛΠ; Πώς σκέπτεσθε να διασφαλίσετε –αν τελικά προχωρήσετε σε αυτό το μοντέλο της ιδιωτικοποίησης– τις θέσεις εργασίας και γιατί –και θα επανέλθω σε αυτό– επιλέγεται αυτή η μορφή ιδιωτικοποίησης, ενώ υπάρχει σε εκκρεμότητα η οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τις παραχωρήσεις των λιμένων;

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε και εμείς, κυρία συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο Υπουργός Ναυτιλίας και Αιγαίου κ. Βαρβιτσιώτης για τρία λεπτά.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ (Υπουργός Ναυτιλίας και Αι-

γαίου): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Έθεσε πολλά ερωτήματα η κυρία συνάδελφος. Πολλά από αυτά έχουν απαντηθεί ήδη από την τοποθέτησή μου στην επιτροπή, όταν συζητήθηκε το σχέδιο για την πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος για την απόκτηση του 67% των μετοχών του ΟΛΠ. Απαντήθηκε, δηλαδή, γιατί προχωράμε στην πώληση του 67% και δεν προχωράμε στις επιπλέον παραχωρήσεις χρήσεων. Έχει να κάνει αυτή η απόφασή μας με τα υπόλοιπα ερωτήματα τα οποία θέτετε.

Πρώτα απ' όλα έχει να κάνει με τη διασφάλιση των θέσεων εργασίας, ιδίως καμμία παραχώρηση δεν θα μπορούσε να συνοδεύεται από τις θέσεις εργασίας. Ενώ σήμερα, με την αξιοποίηση του 67% των μετοχών του ΟΛΠ, διατηρούμε σε ισχύ όλες τις εργασιακές σχέσεις και όλες τις συμβάσεις ως υπάρχουν. Με το μοντέλο της παραχώρησης θα αναγκαζόμασταν να παραχωρήσουμε υποδομές και να προχωρήσουμε σε απολύσεις εργαζομένων. Αυτό είναι πολύ βασικό.

Όσον αφορά το δεύτερο ερώτημα –επειδή μιλήσατε για το ρυθμιστικό ρόλο– θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι η Κυβέρνηση μετά από τις παρατηρήσεις των κομμάτων και της συγκυβέρνησης, όπως του ΠΑΣΟΚ αλλά και της Αντιπολίτευσης, όπως η ΔΗΜΑΡ, προχωρά με γοργούς ρυθμούς σε συμφωνία και με την τρόικα και με την task force, για να αποκομίσουμε στοιχεία που έχουν να κάνουν με την ευρωπαϊκή εμπειρία, στη σύσταση της Ρυθμιστικής Αρχής Λιμένων η οποία επιπλέον θα επιβλέπει και τη βασική σύμβαση παραχώρησης.

Ο ΟΛΠ δεν είναι ο ιδιοκτήτης του λιμανιού. Είναι ένας οργανισμός, μία ανώνυμη εταιρεία, η οποία είναι μετοχοποιημένη, είναι στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών, που έχει μία κεντρική σύμβαση παραχώρησης από το ελληνικό δημόσιο. Η παρουσία παραμένει στο ελληνικό δημόσιο. Ο ΟΛΠ είναι ο διαχειριστής αυτής της περιουσίας έως το 2052.

Αυτό που προχωράμε είναι απόλυτα συμβατό με το υπόλοιπο ευρωπαϊκό μοντέλο, στο οποίο υπάρχει πάντοτε ένας κεντρικός ή πολλές φορές και δύο κεντρικοί παραχωρησιούχοι.

Το ότι η πλειοψηφία των μετοχών σήμερα θα αξιοποιηθεί προς όφελος του ελληνικού λαού, της εξυπηρέτησης του διεθνούς χρέους και των δημοσιονομικών στόχων που έχουν τεθεί, με παράλληλη την προσέλκυση επενδύσεων και τη διατήρηση των θέσεων εργασίας, δεν νομίζω ότι σε καμμία περίπτωση βγαίνει έξω από την ευρωπαϊκή πεπατημένη.

Τώρα, επειδή στην ερώτησή σας θέτετε το θέμα της χρηματοδότησης από ευρωπαϊκά κονδύλια επιπλέον υποδομών στο λιμάνι του Πειραιά –προφανώς δεν προλάβετε να το αναπτύξετε, ιδίως αναπτύξατε και το θέμα του κατά πόσον θα πρέπει να γίνει μία δεύτερη συζήτηση στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων και είναι θέμα της Βουλής να αποφασίσει με ποια διαδικασία θα το κάνει αυτό– θα ήθελα να σας πω κάτι:

Στο λιμάνι του Πειραιά υπάρχει ήδη η έγκριση για την ένταξη στο ΕΣΠΑ της νέας προβλήτας κρουαζιερόπλοιων με χρηματοδότηση 95%, δηλαδή περίπου 105 εκατομμύρια ευρώ. Εφόσον η προβλήτα αυτή διατηρήσει για μία πενταετία τον σκοπό για τον οποίο χρηματοδοτήθηκε, δηλαδή να εξυπηρετεί την κρουαζιέρα, δεν υπάρχει κανένα θέμα με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για μείωση του ποσοστού της επιδότησης. Είναι κάτι κομβικό, το οποίο έχει μελετηθεί σε βάθος και από το ΤΑΙΠΕΔ και από το Υπουργείο Ναυτιλίας, και μπορούμε με σαφήνεια να απαντήσουμε σε αυτό το ερώτημα. Γιατί και εμάς μας προβληματίσε να μη χάσει ο ΟΛΠ, εν όψει της ιδιωτικοποίησης, ένα τόσο μεγάλο έργο.

Στα υπόλοιπα, κύριε Πρόεδρε, θα απαντήσω στη συνέχεια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ορίστε, κυρία συνάδελφε, έχετε τον λόγο για τρία λεπτά.

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ: Κατ' αρχάς, θα ήθελα να πω όσον αφορά την απάντηση που δίνετε στο πρώτο ερώτημα, δηλαδή γιατί επιλέγετε αυτό το μοντέλο της ιδιωτικοποίησης. Τι μας απαντάτε; Μας απαντάτε ότι επιλέξατε αυτό το μοντέλο ιδιωτικοποίησης, για να διασφαλίσετε τις θέσεις εργασίας. Σωστά, κύριε Υπουργέ; Θα υπάρχει δηλαδή στη σύμβαση της πώλησης δεσμευτική διάταξη για τις θέσεις εργασίας; Υποθέτετε ότι με αυτόν τον τρόπο –εγώ θα δεχθώ την καλή πρόθεση– θα διασφαλίσετε τις θέσεις εργασίας. Πώς θα επιβάλλετε στον καινούργιο μέτοχο που πλει-

οψηφεί τη διατήρηση των θέσεων εργασίας; Δεν μας το έχετε εξηγήσει αυτό.

Εγώ πιστεύω ότι έχετε να αντιμετωπίσετε σήμερα ένα πρόβλημα, που είναι η δέσμευση του ΤΑΙΠΕΔ στους δανειστές μας σε σχέση με τις ιδιωτικοποιήσεις και θυσιάζετε ένα μακροπρόθεσμο επενδυτικό σχέδιο στις ανάγκες του τώρα και του σήμερα. Γιατί αλλιώς η πώληση λειτουργιών και οι παραχωρήσεις λειτουργιών σημαίνουν χρήματα για τον Οργανισμό Λιμένα Πειραιά, που σωστά επισημάνετε ότι είναι Α.Ε. και άρα, επενδύσεις για την ανάπτυξη των λιμένων.

Θα ήθελα το σχολίο σας πάνω σε αυτό. Δεν μου απαντάτε γιατί δεν επιλέγετε την άλλη μορφή ιδιωτικοποίησης, που διασφαλίζει τη σύμπραξη δημόσιου και ιδιωτικού και είναι μία μορφή που έχει υιοθετηθεί σε πολύ μεγάλα και κερδοφόρα λιμάνια της Ευρώπης. Σε αυτό δεν έχω πάρει απάντηση.

Χαίρομαι για την απάντησή σας σχετικά με τα έργα των ηλεκτρονικών υποδομών, που σημαίνει ότι το έχετε δει και ότι θα το διασφαλίσετε. Δεν μου απαντήσατε για τη ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη που ανήκει στον ΟΛΠ. Τι θα γίνει και πώς θα διασφαλιστεί η λειτουργία της με τον καινούργιο ιδιοκτήτη του ΟΛΠ;

Θα ήθελα στον χρόνο που μένει για ένα λεπτό να αναφερθώ στη οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης αναφορικά με τις παραχωρήσεις. Όπως γνωρίζετε, βρισκόμαστε στη διαδικασία έκδοσης οδηγίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αφορά και στην παραχώρηση ευρωπαϊκών λιμένων. Η οδηγία, επίσης, σύμφωνα με τις πληροφορίες που έχουμε, επικεντρώνεται στην αποφυγή μονοπωλιακών μορφών εκμετάλλευσης στον τομέα των ναυτιλιακών μεταφορών και των λιμενικών διευκολύνσεων.

Επίσης, στο τελικό στάδιο βρίσκεται το σχέδιο του Ευρωπαϊκού Κανονισμού για τη διαφάνεια ως προς τη λειτουργία των ευρωπαϊκών λιμένων στο πλαίσιο της κοινής ευρωπαϊκής λιμενικής πολιτικής, το οποίο, επίσης, περιέχει διατάξεις που σχετίζονται και με τον τρόπο άσκησης της διοίκησης των λιμένων και της εκμετάλλευσής τους εκ μέρους των παραχωρησιούχων, ώστε να αποτρέπονται μονοπωλιακές πρακτικές που στρεβλώνουν την κοινή ευρωπαϊκή οικονομική πολιτική.

Γιατί δεν περιμένετε αυτά τα βασικά θεμελιακά κείμενα; Μπορεί να φωτίσουν και να βοηθήσουν και τις δικές σας επιλογές, αφού βρισκόμαστε στο τελικό στάδιο της επεξεργασίας και της έκδοσής τους.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για τρία λεπτά.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ (Υπουργός Ναυτιλίας και Αιγαίου): Κύριε Πρόεδρε, ο Κανονισμός στον οποίο αναφέρθηκε η κ. Ρεπούση βρίσκεται σε διαπραγμάτευση στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης πάνω από μία δεκαετία. Ξεκίνησε ως απελευθέρωση όλων των λιμενικών υπηρεσιών, περιορίστηκε σε κάποιες άλλες, μπήκε η αρχή της διαφάνειας στην τιμολόγηση. Πάνω στην αρχή αυτή υπάρχουν είκοσι επτά διαφορετικές γνώμες από κράτη-μέλη στην τελευταία συζήτηση που έγινε στο πλαίσιο του Συμβουλίου.

Δεν υπάρχει αυτή τη στιγμή ωριμότητα, έτσι όπως κρίνουμε και ως Προεδρία διαχειριζόμενοι τα θέματα, να προχωρήσει. Δεν υπάρχει το απαιτούμενο consensus, ακριβώς γιατί το κάθε λιμάνι είναι διαφορετικό από το δίπλα του. Και γι' αυτό ό,τι γίνεται σήμερα στον ΟΛΠ δεν θα γίνει απ' αναλογία με τον ίδιο τρόπο και στον ΟΛΘ ή σε οποιοδήποτε άλλο λιμάνι. Η κάθε περίπτωση, το κάθε λιμάνι εξετάζεται διαφορετικά, έχει διαφορετική αναπτυξιακή πρόκληση.

Έρχομαι στο λιμάνι του Πειραιά για να είμαι γρήγορος και σαφής.

Το λιμάνι του Πειραιά έχει επικερδείς και ζημιογόνες χρήσεις. Αυτό φαίνεται από μία απλή ανάγνωση του ισολογισμού του. Περίπου 32 εκατομμύρια εισέπραξε πέρυσι από την παραχώρηση στην «COSCO», χωρίς να έχει 1 ευρώ έξοδα, και τα κέρδη που σημειώνει δεν ξεπερνάνε τα 6 με 7 εκατομμύρια. Αυτό σημαίνει ότι περίπου 25 εκατομμύρια χάνονται στις ζημιογόνες χρήσεις του.

Αν πηγαίναμε να παραχωρήσουμε μόνο τις επικερδείς χρήσεις,...

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ: Στο σύνολο...

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ (Υπουργός Ναυτιλίας και Αιγαίου): ...μόνο τις χρήσεις οι οποίες σήμερα βγάζουν λεφτά, ουσιαστικά τι θα κάναμε; Θα μέναμε πίσω με όλες τις ζημιογόνες και θα απολύαμε και το προσωπικό που δουλεύει σε αυτές, γιατί ο καινούργιος παραχωρησιούχος θα ήθελε να κάνει καινούργιες, από το μηδέν εργασιακές σχέσεις.

Επιλέξαμε να πάμε στην πώληση του συνολικού πακέτου των μετοχών, ακριβώς για να μπορέσουμε να αναπτύξουμε και να προσελκύσουμε επενδύσεις σε όλες τις χρήσεις του λιμανιού, ανάμεσα στις οποίες είναι και η ναυπηγοεπισκευή, χωρίς να επηρεαστούν οι συμβάσεις που ήδη έχει καταρτίσει ο ΟΛΠ με τους διάφορους παραχωρησιούχους, τα διάφορα ναυπηγεία στην ναυπηγοεπισκευή, τους μύλους και άλλες χρήσεις που βρίσκονται εκεί μέσα, και να προσελκύσουμε επενδύσεις για να αναβαθμιστούν.

Θεωρώ ότι η επιλογή που έχουμε κάνει -που δεν ήταν καθόλου εύκολη και αβασάνιστη- είναι μία επιλογή που εξυπηρετεί το δημόσιο συμφέρον, εξυπηρετεί τις συγκεκριμένες ανάγκες της χώρας και νομίζω ότι θα είναι μία από τις πιο πετυχημένες και οικονομικά και πρακτικά αποκρατικοποιήσεις, που θα μεγιστοποιήσουν τα οφέλη για την πόλη του Πειραιά και σε θέσεις εργασίας και στην ανάπτυξη νέων δραστηριοτήτων και πάνω απ' όλα στην αντιμετώπιση αυτού που σήμερα αισθανόμαστε ότι είναι το λιμάνι, ότι δηλαδή δεν φέρνει στην πόλη του Πειραιά τα έσοδα και τα οφέλη τα οποία θα έπρεπε να φέρνει. Από το λιμάνι του Πειραιά περνάνε 12 εκατομμύρια επιβάτες και μόνο διασχίζουν την πόλη του.

Θέλουμε να αγκαλιάσει ο Πειραιάς πολύ περισσότερο το λιμάνι, οι γύρω περιοχές να έχουν περισσότερες ευκαιρίες απασχόλησης και να αναπτυχθεί ως ένα διεθνές διαμετακομιστικό κέντρο με διεθνείς συνεργασίες. Αυτό είναι το όραμά μας και νομίζω ότι ο τρόπος με τον οποίο επιλέξαμε να το υλοποιήσουμε θα αποβεί θετικός στην έκβασή του.

Άλλωστε, αντίστοιχη κριτική είχαμε και το 2008 όταν τότε μόνο η Νέα Δημοκρατία υποστήριζε τις συμβάσεις παραχώρησης και σήμερα έχουμε πείσει και την πλειοψηφία του πολιτικού κόσμου ότι όντως ήταν μία σωστή, συνετή επιλογή που έφερε περισσότερη κίνηση, περισσότερες θέσεις εργασίας.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Εισερχόμεθα τώρα στη συζήτηση της έκτης με αριθμό 655/4-3-2014 επίκαιρης ερώτησης πρώτου κύκλου του Βουλευτή Λάρισας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Γεωργίου Λαμπρούλη προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με την κατάργηση όλων των πληρωμών στην κρατική ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και νοσηλεία.

Στην επίκαιρη ερώτηση του κυρίου συναδέλφου θα απαντήσει ο Υπουργός Υγείας κ. Άδωνις Γεωργιάδης.

Κύριε Λαμπρούλη, έχετε το λόγο για δύο λεπτά για να αναπτύξετε την επίκαιρη ερώτηση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το θέμα της επίκαιρης ερώτησης αφορά- και έρχεται ως ερώτημα προς τον Υπουργό- στις τελευταίες δηλώσεις, αλλά και βεβαίως στην πολιτική που υλοποιείται, δηλαδή στην κατεύθυνση επιβολής του εισιτηρίου των 5 ευρώ από το νέο φορέα που δημιουργήθηκε και νομοθετήθηκε πρόσφατα, τον ΠΕΔΥ. Παράλληλα η παράδοση των ανασφάλιστων ασθενών στο κυνήγι της εφορίας, επειδή νοσηλεύονται στα κρατικά νοσοκομεία και δεν έχουν να πληρώσουν, επιβεβαιώνει με τον πιο κυνικό τρόπο ότι η πολιτική που υπηρετεί την καπιταλιστική ανάπτυξη, την καπιταλιστική οικονομία, περνάει σαν οδοστρωτήρας πάνω από τα «αποκαΐδια» των λαϊκών δικαιωμάτων και αναγκών.

Τα πέντε ευρώ στις ιατρικές επισκέψεις ή το ένα ευρώ στις συνταγές φαρμάκων, οι επιπλέον πληρωμές για φάρμακα, εξετάσεις, υγειονομικό υλικό που δεν αποζημιώνονται όπως πριν -ή και καθόλου- από τα ασφαλιστικά ταμεία, η πρόσθετη φορολογία στα προϊόντα καπνού στο όνομα της υγείας είναι μέρος των μέτρων, προκειμένου να μειωθούν περαιτέρω οι κρατικές ασφαλιστικές δαπάνες στην υγεία. Αποσκοπούν να περισσέψει κρατικό

χρήμα για τη στήριξη των επιχειρηματικών ομίλων, με παντός είδους κίνητρα, οδηγώντας στην αύξηση της ανταποδοτικότητας και στις απευθείας πληρωμές από τους ασθενείς στις κρατικές υπηρεσίες υγείας. Η προωθούμενη δε νέα μείωση των εργοδοτικών ασφαλιστικών εισφορών προμηνύει επιπλέον περικοπές και νέα, πρόσθετα βάρη στις λαϊκές οικογένειες για την ιατροφαρμακευτική τους περίθαλψη.

Με βάση τα ανωτέρω, ρωτάμε τον Υπουργό τι μέτρα θα πάρει προκειμένου να καταργηθούν όλες οι πληρωμές και τα χαράτσια στην κρατική ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και νοσηλεία, ώστε όλοι οι ανασφάλιστοι να έχουν πλήρη περίθαλψη, όπως και οι ασφαλισμένοι, και βεβαίως το αντίστοιχο ποσό, το «μπιλετάκι» - να το πω έτσι - των δαπανών να πηγαίνει στο Υπουργείο Υγείας και κατ' επέκταση στον κρατικό προϋπολογισμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει ο κύριος Υπουργός.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε συνάδελφε, ξεκινώ με το έλασσον για να συνεχίσω στο μεζόν, για τη δήθεν νέα επιβολή χαρατσίου ύψους πέντε ευρώ στην πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας, κάτι για το οποίο έγινε τόσο μεγάλη φασαρία κατά τις περασμένες μέρες. Ασφαλώς δεν πρόκειται για τίποτα καινούργιο και κανένα μέτρο το οποίο θεσμοθέτησε η δική μας Κυβέρνηση και η παρούσα πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Υγείας.

Δυστυχώς πήρε πολύ μεγάλη έκταση στα μέσα και παρασύρθηκαν και τα κόμματα, προφανώς από μία αρχική ανακοίνωση του Ιατρικού Συλλόγου Αθηνών που οδήγησε σε μία -κατά τη γνώμη μου- άκαιρη ανακοίνωση του ΠΑΣΟΚ και μετά με κάποια καθυστέρηση ακολούθησαν και τα υπόλοιπα κόμματα.

Το εισιτήριο στα κέντρα υγείας του ΕΣΥ και στα εξωτερικά ιατρεία, δηλαδή στην πρωτοβάθμια παρεχόμενη φροντίδα υγείας από το ΕΣΥ, έχει θεσμοθετηθεί εδώ και πάρα πολλά χρόνια. Δεν θα κάνω τώρα ιστορική αναδρομή από τις αρχές της δεκαετίας του '90, με τις χίλιες δραχμές.

Επί κυβερνήσεως Σημίτη είχε γίνει τρία ευρώ. Μέχρι την κυβέρνηση του Γιώργου Παπανδρέου και την υπουργία του Ανδρέα Λοβέρδου, το εισιτήριο αυτό καλυπτόταν για τους ασφαλισμένους από τα ασφαλιστικά τους ταμεία. Επί κυβερνήσεως Γιώργου Παπανδρέου άλλαξε ο νόμος, έγινε 5 ευρώ και χρεώνεται στον προσερχόμενο, ως εισιτήριο εισόδου στα κέντρα υγείας του ΕΣΥ και στα εξωτερικά ιατρεία. Αυτό το οποίο έχει προκύψει τώρα και μένει να απαντηθεί κατά τη διάρκεια της μεταρρυθμίσεως -έχουμε χρόνο μέχρι το τέλος του 2014 να το αποφασίσουμε- είναι πώς θα γίνει η προσαρμογή των συγχωνευμένων πλέον πρώην πολυϊατρείων του ΕΟΠΥΥ με τα πρώην κέντρα υγείας του ΕΣΥ στις νέες ενοποιημένες μονάδες και πώς θα ισχύσει ή δεν θα ισχύσει αυτό το αντίτιμο των 5 ευρώ στις νέες αυτές ενοποιημένες μονάδες.

Υπενθυμίζω ότι σύμφωνα με το νόμο που ψηφίσαμε -εννοώ τα κόμματα που τον ψηφίσαμε- έχουμε προθεσμία μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου του 2014 για να προχωρήσουμε στη λειτουργική ένωση των δύο δομών, άρα και την ενσωμάτωση του σχετικού νόμου του ΠΑΣΟΚ επί πρωθυπουργίας Γιώργου Παπανδρέου και υπουργίας Ανδρέα Λοβέρδου. Αυτό το λέω προς άρσιν πάσης παρεξηγήσεως γιατί καμιά φορά στη χώρα μας «ανάβουν» τα ζητήματα χωρίς να προλάβουμε να τα εξηγήσουμε.

Το μεγάλο θέμα, που είναι πραγματικά υπαρκτό, είναι αυτό το οποίο εστιάσατε στην κάλυψη των ανασφαλιστών και εδώ υπάρχει μία πολύ μεγάλη πραγματικότητα. Πριν από την κρίση η αναλογία ασφαλισμένων - ανασφαλιστών ήταν πολύ μικρή. Οι περισσότεροι Έλληνες ήταν ασφαλισμένοι, η ανεργία ήταν περίπου στο 8%, το σύστημα μπορούσε με κάποιον τρόπο να τους εντάξει και να τους περιθάλπει, είτε με έμμεσους είτε με άμεσους τρόπους.

Η κρίση, όμως, και η εκτόξευση της ανεργίας στο 27% έχουν οδηγήσει μια πολύ μεγάλη μερίδα συμπολιτών μας από την κατηγορία των ασφαλισμένων στην κατηγορία των ανασφαλιστών. Αυτή είναι μία πραγματικότητα. Το ακριβές νούμερο δεν το ξέρουμε γιατί ακόμα το Υπουργείο Εργασίας δεν έχει καταλήξει στον ακριβή αριθμό, πάντως οπωσδήποτε είναι ένας αριθμός

πολύ μεγάλος που υπερβαίνει τα δύο εκατομμύρια. Είναι κάπου μεταξύ δύο και τριών εκατομμυρίων ο ακριβής αριθμός. Είναι, λοιπόν, ένα πολύ μεγάλο τμήμα του πληθυσμού. Είναι στο επάγραφο μνημόνιο, είναι μνημονιακή μας υποχρέωση και η τρόικα μάς ελέγχει για το πώς θα παρέχουμε υπηρεσίες υγείας στους ανασφάλιστους και η task force εργάζεται γι' αυτό και ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας μάς ελέγχει γι' αυτό.

Θέλω να πω ότι είναι κεντρική πολιτική μας γραμμή ούτως ή άλλως και στο πλαίσιο και των διεθνών μας υποχρεώσεων και συμφωνιών το να προχωρήσουμε οπωσδήποτε στην κάλυψη υπηρεσιών υγείας αυτών των ανθρώπων. Άλλωστε, η Κυβέρνηση αναγνωρίζει ότι το κράτος έχει ευθύνη γι' αυτούς τους ανθρώπους. Και τα περισσότερα απ' όσα γράφετε στην επίκαιρη ερώτησή σας με βρίσκουν απολύτως σύμφωνο, γιατί οι περισσότεροι απ' αυτούς πλήρωναν ασφαλιστικές εισφορές για σειρά ετών και έχασαν την ασφαλιστική τους κάλυψη κατά το διάστημα της κρίσης και, ενώ πλήρωναν για μια ολόκληρη ζωή, ξαφνικά στερούνται των υπηρεσιών αυτών.

Τις σκέψεις μας για το πώς μπορούμε να αντιμετωπίσουμε αυτό το θέμα θα σας τις πω στη δευτερολογία μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ο κ. Λαμπρούλης έχει τον λόγο για τρία λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ: Θα κάνω μία σύντομη τοποθέτηση σ' ό,τι αφορά το χαράτσι των πέντε ευρώ είτε των τριών ευρώ, είτε των χιλίων δραχμών, όταν είχε επιβληθεί. Ξεκίνησε ως χίλιες δραχμές αυτό το χαράτσι στα νοσοκομεία τη δεκαετία του '90, επεκτάθηκε στα τρία ευρώ και έφτασε πλέον στα πέντε ευρώ.

Τα μέτρα της Κυβέρνησης για την υγεία, το χαράτσι αλλά και όλα συνολικά τα μέτρα που παίρνονται στη χώρα μας τα τελευταία χρόνια, όχι μόνο με αφορμή την κρίση αλλά ιδιαίτερα με αφορμή την κρίση, δεν είναι ελληνική πρωτοτυπία. Είναι μέτρα που έχουν παρθεί και έχουν ως σαφέστατους στόχους την ενίσχυση μιας συγκεκριμένης στρατηγικής, όπως είπε ο Υπουργός, και μιας φιλομονοπωλιακής πολιτικής. Αυτά τα μέτρα έχουν εφαρμοστεί και προωθούνται, όπως προωθούνται και νέα μέτρα σε όλα τα καπιταλιστικά κράτη, ανεξαρτήτως μνημονίων ή δημοσίων χρεών. Πρόκειται για μέτρα που υπηρετούν συγκεκριμένη στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των επιχειρηματικών ομίλων για τη διαμόρφωση ακόμα πιο φθηνών εργαζομένων, προκειμένου να υπηρετηθεί η ανταγωνιστικότητα και η μέγιστη κερδοφορία των επιχειρηματικών ομίλων, δηλαδή να επιτευχθεί αυτό που λέγεται «υγιής επιχειρηματικότητα».

Βεβαίως τα μέτρα αυτά δεν είναι μόνο αντιλαϊκά όσον αφορά την οικονομική τους επίπτωση στα ήδη λεηλατημένα λαϊκά εισοδήματα, αλλά αποσκοπούν στο να εμποδωθεί από τα ίδια τα λαϊκά στρώματα που παράγουν τον πλούτο ότι δεν δικαιούνται υπηρεσίες υγείας, παρά μόνο εάν πληρώνουν με άμεσο ή έμμεσο τρόπο διπλά, τριπλά κ.λπ.. Αποσκοπούν στο να εμποδωθεί στους ανασφάλιστους -που είναι δημιουργήματα της ίδιας της καπιταλιστικής ανάπτυξης και της κρίσης παράλληλα- ότι δεν δικαιούνται υπηρεσίες αφού δεν πληρώνουν εισφορές και ότι δεν μπορεί να καταναλώνουν σε βάρος των ασφαλισμένων που πληρώνουν, να εμποδωθεί δε στους ασφαλισμένους ότι καταναλώνουν παραπάνω και ότι πρέπει να πληρώνουν για να έχουν κάτι και οι ανασφάλιστοι.

Αυτή είναι η πολιτική της Κυβέρνησης και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δραστηριτική περικοπή των κρατικών ασφαλιστικών δαπανών και παροχών, πληρωμές και χαράτσια για τα λαϊκά στρώματα, μοίρασμα της φτώχειας, παίρνοντας από τους φτωχούς για να δοθούν «ψίχουλα» υπηρεσιών στους πάμπτωχους. Αυτή είναι η αλληλεγγύη, αυτά είναι τα κεκτημένα και η χαμένη τιμή της Ευρωπαϊκής Ένωσης που άλλες πολιτικές δυνάμεις του ευρωμονόδρομου και των επιχειρηματικών ομίλων αγωνιούν να αποκαταστήσουν διαφορετικά, αλλά με τις ίδιες αντιλαϊκές συνταγές.

Βεβαίως, η αντίφαση της εποχής μας είναι ότι ενώ η ανθρώπινη εργασία, ο άνθρωπος, οι εργαζόμενοι στη χώρα μας αλλά και στις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν κάνει άλματα με την εργασία τους στον τομέα της επιστήμης, στην τεχνολογία, στην παραγωγικότητα, είναι ζητούμενο τα στοιχειώδη στην ιατροφαρμακευτική περίθαλψη σε πλατιά λαϊκά στρώματα.

Εδώ οι εργαζόμενοι και οι άνεργοι έχουν πληρώσει για την ιατροφαρμακευτική τους περίθαλψη -και επιμένουμε σε αυτό- με τη βαριά, άμεση και έμμεση φορολογία, με τις εισφορές στα ασφαλιστικά ταμεία, τις δικές τους αλλά και των εργοδοτών, που στην ουσία είναι δικές τους. Οι ίδιοι παράγουν αυτά τα χρήματα που πληρώνουν οι εργοδότες.

Επομένως, όλοι, χωρίς εξαιρέσεις και περικοπές, δικαιούνται να έχουν πλήρη και απολύτως δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Εμείς λέμε ότι δεν χρωστάνε να πληρώσουν ούτε εισφορές στον κλάδο υγείας, ούτε χαράτσια και συμμετοχές για ιατρικές εξετάσεις, για φάρμακα, εργαστηριακές εξετάσεις, υγειονομικό υλικό, θεραπείες.

Οι ανασφάλιστοι, επίσης, δεν χρωστάνε γιατί τα έχουν πληρώσει τόσα χρόνια και δεν ευθύνονται ούτε για την ανεργία, αλλά ούτε και για το κυνηγητό που υπόκεινται από τις εφορίες, γιατί κάποια στιγμή χρειάζεται να νοσηλευτούν στα δημόσια νοσοκομεία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για τρία λεπτά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Κύριε συνάδελφε, δεν θα κάνω, προφανώς, ιδεολογικού τύπου αντιπαράθεση για τον καπιταλισμό. Είναι προφανές ότι ζούμε σε χώρα της ελευθέρας οικονομίας και όχι του κεντρικού σχεδιασμού. Αυτό πρέπει να το αποδεχτείτε, με αυτούς τους κανόνες παίζουμε.

Πρέπει, όμως, να σας πω, επειδή θέλω πάντα να είμαι ειλικρινής, ότι στην ερώτησή σας λέτε κάτι το οποίο έχει πολύ μεγάλο ενδιαφέρον και θα ήθελα να απαντήσω.

Λέτε ότι τα μέτρα της Κυβέρνησης δεν αποτελούν ελληνική πρωτοτυπία. Ίδιας κατεύθυνσης μέτρα, με τους ίδιους -κατ'εσάς- φιλομονοπωλιακούς στόχους, έχουν ήδη εφαρμοστεί -και προωθούνται και νέα- σε όλα τα καπιταλιστικά κράτη, ανεξαρτήτως «ανεξάρτητα» γράφετε- μνημονίων και δημοσίων χρεών κ.λπ..

Δεν θα μπορούσα παρά να συμφωνήσω μαζί σας, κύριε συνάδελφε, σε αυτό το θέμα. Όχι στα φιλομονοπωλιακά και αντικαπιταλιστικά αλλά στην ουσία. Πράγματι, όλα αυτά τα μέτρα για τα οποία το τελευταίο διάστημα δέχομαι αυτήν την ορδή κατηγοριών ένθεν κακείθεν, είναι μέτρα που ισχύουν σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες. Μα, δεν υπάρχει χώρα που δεν τα έχει! Είμαστε οι τελευταίοι.

Θα μου επιτρέψετε εδώ να σας το πω όπως το αντιλαμβάνομαι, γιατί έχω αποφασίσει στην πολιτική μου σταδιοδρομία, όσο κρατήσει, να λέω αυτό που σκέπτομαι και αυτό που βλέπω ευθέως, ασχέτως πολιτικού κόστους. Είναι σωστά όλα αυτά τα μέτρα, γιατί προσέξτε πού έχουμε φτάσει την Ελλάδα, τη χώρα της υποκρισίας, στο σύστημα που εσείς λέτε καπιταλιστικό. Εδώ και πολλά χρόνια, από τη Μεταπολίτευση και εντεύθεν και κυρίως όλα τα χρόνια που κυβέρνησε το ΠΑΣΟΚ τη χώρα, ομνύουν οι πολιτικοί μας ταγός στη δημόσια δωρεάν υγεία. Δημόσια δωρεάν υγεία, δημόσια δωρεάν παιδεία! Όλη η πολιτική των κυβερνήσεών μας ήταν να παρέχει δημόσια δωρεάν υγεία και δημόσια δωρεάν παιδεία, την οποίαν τώρα στον τομέα της υγείας εγώ «πλήττω».

Πού καταλήξαμε στην πραγματικότητα όλα αυτά τα χρόνια; Να έχουμε στον τομέα της υγείας -για τον οποίον τώρα μιλάμε, μην πάω στον τομέα της παιδείας- το μεγαλύτερο χώρο ιδιωτικής αγοράς υγείας στην Ευρώπη. Δηλαδή, προσέξτε: Ενώ ομνύουμε τριάντα χρόνια στη δημόσια δωρεάν υγεία -την οποία ο «κακός» Γεωργιάδης προσπαθεί να πλήξει, γιατί είναι «εκπρόσωπος» των ιδιωτικών κεφαλαίων κατά των πολιτικών μου αντιπάλων και φίλων, γιατί είναι ένθεν κακείθεν τα βέλη- αυτοί που κυβέρνησαν όλα αυτά τα χρόνια ομνύοντας τη δημόσια δωρεάν υγεία τι κατάφεραν; Κατάφεραν να έχουμε 60% της αγοράς ιδιωτική αγορά υγείας στην Ελλάδα. Γιατί; Διότι πρόκειται περί υποκρισίας.

Ακούστε ποια είναι η υποκρισία: Η βασική ιδέα των εισιτηρίων και των μικρών συμμετοχών των πολιτών στο δημόσιο σύστημα, επαναλαμβάνω, όπως ισχύει στην υπόλοιπη Ευρώπη, είναι βασικό και θεμελιώδες μέτρο -δεν έχω το χρόνο να εξηγήσω γιατί- για την εξασφάλιση της υψηλής ποιότητας παρεχόμενων υπηρεσιών στο δημόσιο σύστημα. Εάν δεν έχεις τέτοιου είδους μέτρα,

που ελέγχουν τη ροή των ασθενών, που βάζουν τον ασθενή στη διαδικασία ελέγχου του ιατρού και όλα τα υπόλοιπα, αυτό που στην ουσία επιτυγχάνεις είναι να έχεις ένα δημόσιο σύστημα με εξαιρετικά χαμηλής ποιότητας παρεχόμενες υπηρεσίες. Ως αποτέλεσμα, ο πολίτης που ενδιαφέρεται για την υγεία του αυτό που δεν βρίσκει στο δημόσιο σύστημα, ψάχνει και το βρίσκει στο ιδιωτικό.

Άρα τι γίνεται; Την ίδια ώρα που ομνύουν κάποιοι σοσιαλιστές -δήθεν- στη δημόσια δωρεάν υγεία, ασκούν μία πολιτική υπέρ των ιδιωτών.

Ενώ στα άλλα κράτη που κάνουν το ακριβώς ανάποδο, δηλαδή δεν κάθονται να λένε δημοσίως διάφορους όρκους για τη δημόσια δωρεάν υγεία, αλλά βάζουν συμμετοχές, τι έχουν πετύχει; Εκεί η ιδιωτική αγορά έχει ένα ποσοστό της τάξεως του 10%. Γιατί; Διότι εξασφαλίζουν με τέτοιου είδους μέτρα ένα δημόσιο σύστημα που παρέχει πραγματικά υψηλού επιπέδου υπηρεσίες και άρα εκεί δεν χρειάζεται να πάει ο πολίτης να ψάξει να το βρει στον ιδιώτη.

Αυτή είναι η διαφορά μεταξύ θεωρίας και πράξης. Το εικοσιπεντάευρω, φερ'επιείν, ήταν κατ'εξοχήν μέτρο υπέρ του δημοσίου συστήματος. Προσέξτε, όχι του δημοσίου και δωρεάν. Το μεγαλύτερο σφάλμα που έχει γίνει στη χώρα όλα αυτά τα χρόνια είναι η ταύτιση δημοσίου και δωρεάν. Αυτό έχει καταστρέψει και το δημόσιο και το δωρεάν. Αυτή είναι μια πολύ μεγάλη συζήτηση που θα αναγκαστούμε να κάνουμε στη χώρα είτε εγώ είμαι Υπουργός είτε δεν είμαι. Είναι τελείως δευτερεύουσα η δική μου παρουσία.

Όσον αφορά στους ανασφάλιστους πρέπει να σας πω ότι τα κράτη δε γεννούν λεφτά. Ούτε έρχονται από τον ουρανό. Τα λεφτά των κρατών και αυτά που διαχειρίζονται οι κυβερνήσεις είναι τα λεφτά των πολιτών τα οποία τους τα δίνουν με διάφορους τρόπους: με τους έμμεσους φόρους, με τους άμεσους φόρους, με τις ασφαλιστικές εισφορές. Αυτά που έχουν τα ταμεία μας ως αποθεματικά κεφάλαια, γιατί τα έχουν πληρώσει, είναι χρήματα που δεν φτάνουν για να καλύψουν τους ανασφάλιστους. Μακάρι να έφταναν. Άρα, ο μόνος τρόπος...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ: Και τι θα γίνει με τους ανασφάλιστους; Εσείς λέτε ότι δεν υπάρχουν λεφτά. Τι θα γίνει;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ- ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Μα, με κόψατε.

Αυτά που έχουν τα ταμεία σας είπα μετά βίας φτάνουν για τους μη ασφαλισμένους. Και με πολύ μεγάλη δυσκολία. Άρα, ο μόνος τρόπος για να φτάσουμε στην κάλυψη των ανασφαλίστων είναι μέσω του κρατικού προϋπολογισμού, δηλαδή από τους φόρους μας. Εγώ σας λέω ότι μάχομαι γι' αυτό, για να δίνει ελεύθερη πρόσβαση στους ανασφάλιστους η πρωτοβάθμια μεταρρύθμιση. Είναι κεντρική μας πολιτική να δώσουμε επιτέλους κάλυψη στους ανασφάλιστους.

Επομένως, ή από τους φόρους μας θα τα πάρουμε ή από τις ασφαλιστικές εισφορές. Οι ασφαλιστικές εισφορές δεν φτάνουν. Άρα, πρέπει να συζητήσουμε τι θα πάρουμε από τους φόρους μας τώρα για να δώσουμε για την κάλυψη υγείας των ανασφαλίστων.

Ξεκαθαρίζω ότι οφείλουμε να δώσουμε. Είναι ευθύνη μας να δώσουμε και πρέπει να τα καταφέρουμε μέσα σ' αυτό το χρόνο.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστώ πολύ κι εγώ, κύριε Υπουργέ.

Εισερχόμεστε τώρα στη συζήτηση της πρώτης με αριθμό 646/4-3-2014 επίκαιρης ερώτησης δεύτερου κύκλου της Βουλαικού Ηλείας της Νέας Δημοκρατίας κ. Διονυσίας- Θεοδώρας Αυγερινού προς τους Υπουργούς Εσωτερικών και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με την άμεση αντιμετώπιση της διάβρωσης του εδάφους στο Νομό Ηλείας.

Στην επίκαιρη ερώτηση της κυρίας συναδέλφου θα απαντήσει ο Υπουργός Εσωτερικών κ. Ιωάννης Μιχελάκης.

Κυρία συνάδελφε, έχετε τον λόγο για τρία λεπτά.

ΔΙΟΝΥΣΙΑ-ΘΕΟΔΩΡΑ ΑΥΓΕΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αξιότιμε κύριε Υπουργέ, ευχαριστώ ιδιαίτερα για το χρόνο σας

και που είστε εδώ σήμερα. Σπάνια κάνω επίκαιρες ερωτήσεις, αλλά θεωρώ το ζήτημα πάρα πολύ σημαντικό. Είναι σημαντικό τόσο για το χωριό Καυκανιά του Δήμου Αρχαίας Ολυμπίας όσο βέβαια για όλο το Νομό Ηλείας όπου υπάρχει ιδιαίτερο πρόβλημα της διάβρωσης του εδάφους.

Στην Καυκανιά τόσο το Φεβρουάριο όσο και στις αρχές αυτού του μήνα η έντονη βροχόπτωση επιδείνωσε το πρόβλημα της διάβρωσης, το οποίο είναι προϋφιστάμενο στο νομό, προκαλώντας καθιζήσεις. Αποτέλεσμα αυτής της ραγδαίας υποχώρησης του εδάφους ήταν να διαλυθεί πλήρως το καφενείο του χωριού, καθώς και τρία από τα γειτονικά σπίτια τα οποία έχουν πάρει επικίνδυνη κλίση και έχουν πέσει μέσα στο δρόμο. Ως αποτέλεσμα οι κάτοικοι είναι πλέον άστεγοι, καθώς αυτά τα κτήρια κρίνονται πλέον ακατάλληλα για χρήση. Πρόσφατα ο κεντρικός δρόμος του χωριού άνοιξε και πάλι στα δυο, ενώ έσπασε και το δίκτυο ύδρευσης.

Στον πυρόπληκτο Νομό Ηλείας η Καυκανιά δεν είναι, όπως είπα, το μοναδικό δημοτικό διαμέρισμα που αντιμετωπίζει το σοβαρότατο πρόβλημα της διάβρωσης του εδάφους. Όλα τα πυρόπληκτα χωριά και περιοχές του Νομού Ηλείας έχουν υποστεί κατά επιστημονικές μελέτες έναν από τους μεγαλύτερους βαθμούς διάβρωσης του εδάφους σε ολόκληρη την Ευρώπη.

Θα ήθελα να ρωτήσω τα εξής:

Ποια μέτρα έχετε λάβει ή προτίθεστε να λάβετε;

Υπάρχει κάποια δυνατότητα οικονομικής ενίσχυσης των δήμων του Νομού Ηλείας;

Υπάρχει δυνατότητα να συνεργαστείτε και με τα άλλα συναρμόδια Υπουργεία, όπως το ΥΠΕΚΑ αλλά και το Υποδομών και Δικτύων και Αγροτικής Ανάπτυξης για να αντιμετωπιστεί εκ βάθρων και βεβαίως να γίνουν κάποια μέτρα πρόληψης για το νομό;

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για τρία λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΕΛΑΚΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Όπως περιέγραψε η συνάδελφος είναι αλήθεια ότι οι κάτοικοι του οικισμού Καυκανιά στην Αρχαία Ολυμπία δοκιμάζονται σκληρά από τις πρόσφατες κατολισθήσεις που σημειώθηκαν στο χωριό τους.

Θα ήθελα κατ' αρχάς να υπογραμμίσω ότι για πολλά από τα ζητήματα που τίθενται στην ερώτηση αρμόδια είναι τα Υπουργεία Μεταφορών, Υποδομών, Δικτύων και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.

Από την πλευρά μου μπορώ να σας απαντήσω και να σας ενημερώσω με βάση τα στοιχεία που συγκέντρωσα από τους εποπτευόμενους από το Υπουργείο Εσωτερικών φορείς.

Η δύσκολη κατάσταση για την Καυκανιά καταγράφεται σε σχετικό έγγραφο του οικείου δήμου στο οποίο αναφέρεται ότι κατά την αυτοψία που διενεργήθηκε στις 3 Φεβρουαρίου στην περιοχή διαπιστώθηκαν εγκάρσιες ρωγμές σε δρόμο μέσα στον οικισμό, καθιζήσεις τμημάτων δημοτικών δρόμων, ρηγματώσεις μέσα σε ιδιοκτησίες και ρωγμές σε τοιχοποιίες.

Για τον λόγο αυτό ο Δήμος Αρχαίας Ολυμπίας απευθύνθηκε στην Περιφέρεια της Δυτικής Ελλάδας, ζητώντας την άμεση αποκατάσταση των δημοτικών δρόμων και των ιδιοκτησιών που έχουν υποστεί ζημιές. Η περιφέρεια, μάλιστα, έστειλε κλιμάκιο στην περιοχή που επλήγη, έγινε αυτοψία και συντάχθηκε έκθεση σύμφωνα με την οποία απαιτείται εκκένωση συγκεκριμένων κτηρίων, άμεση εκπόνηση γεωτεχνικής μελέτης και ο χαρακτηρισμός της κατολισθαίνουσας ζώνης ως περιοχή που είναι ακατάλληλη για δόμηση.

Η έκθεση καταλήγει με την επισήμανση ότι απαιτείται κινητοποίηση της Υπηρεσίας Αποκατάστασης Σεισμοπλήκτων με σκοπό την κάλυψη των επείγουσών στεγαστικών αναγκών των πληγέντων κατοίκων και η εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 10, του ν. 2576/98 περί αποκατάστασης ζημιών σε κτήρια λόγω κατολισθήσεων.

Μάλιστα, με βάση τις παραπάνω προτάσεις αποφασίστηκε η υποστήριξη της περιφέρειας στην προμήθεια τροχοσπίτων για τους κατοίκους που έχουν ανάγκη στέγασης.

Στη συνέχεια, η περιφέρεια έκανε αίτημα στην Υπηρεσία Αποκατάστασης Σεισμοπλήκτων της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων

Έργων του Υπουργείου Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων για ένταξη της περιοχής σε πρόγραμμα αποκατάστασης ζημιών.

Από την πλευρά της η Υπηρεσία Αποκατάστασης Σεισμοπλήκτων ενημέρωσε ότι πρόκειται να προβεί σε ένα σχέδιο κοινής υπουργικής απόφασης, με την οποία θα οριοθετείται η πληγείσα περιοχή της τοπικής κοινότητας Καυκανιάς και θα καθορίζονται τα πιστωτικά μέτρα για την αποκατάσταση των ζημιών των πληγέντων κτισμάτων.

Επίσης, η Υπηρεσία Αποκατάστασης Σεισμοπλήκτων δεσμεύτηκε ότι μετά την έκδοση της κοινής υπουργικής απόφασης, που ανέφερα, θα δει και τη δυνατότητα να ικανοποιήσει το αίτημα για την προσωρινή στέγαση των πληγέντων κατοίκων.

Τα υπόλοιπα, κύριε Πρόεδρε, θα τα αναφέρω στη δευτερολογία μου.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ορίστε, κυρία συνάδελφε, έχετε τον λόγο για τρία λεπτά.

ΔΙΟΝΥΣΙΑ-ΘΕΟΔΩΡΑ ΑΥΓΕΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ: Σας ευχαριστώ πολύ.

Πραγματικά, είναι πολύ σημαντικά αυτά που αναφέρατε. Θα θέλαμε και τη δική σας συνδρομή ώστε αυτά να υλοποιηθούν ακόμα πιο γρήγορα, διότι εδώ κι ένα μήνα οι κάτοικοι βρίσκονται φιλοξενούμενοι είτε σε ξενοδοχεία είτε στις οικογένειές τους και βέβαια κάποιοι εξ αυτών συνεχίζουν να μένουν στα σπίτια τους με το φόβο να θέσουν σε κίνδυνο την υγεία και τη ζωή της ίδιας της οικογένειάς τους.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής **κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ**)

Παίρνω ως αφορμή της περίπτωσης της Καυκανιάς για να υπενθυμίσω και να ενημερώσω κι εσάς -όπως είπα- ότι το πρόβλημα αυτό το οποίο αντιμετωπίσε έντονα η Καυκανιά, αφορά όλο το Νομό Ηλείας. Διότι το πρόβλημα της διάβρωσης του εδάφους δεν αφορά μόνο την Καυκανιά.

Θα σας πω το εξής: Πριν γίνει το ρήγμα αυτό στο δρόμο, είχα επισκεφτεί συμπτωματικά την Καυκανιά και ήταν ήδη γνωστό το πρόβλημα. Το ίδιο συμβαίνει και σε άλλες περιοχές και σε άλλα χωριά του Νομού Ηλείας.

Για παράδειγμα -κάτι που συνέβη πρόσφατα- στο Δήμο Ζαχά- ρως-Φυγαλείας, ο οποίος είναι και ο δήμος που επλήγη κυρίως από τις πυρκαγιές του 2007, οι δρόμοι πέφτουν συνέχεια. Ό,τι και να κάνουμε μετά από λίγο υπάρχει κατάρρευση των δρόμων. Πριν από δύο μέρες κατέρρευσε ένα υδραγωγείο στο Βούναργο, πάλι σε περιοχή όπου κήκε από τις πυρκαγιές του 2007. Πρόσφατα είχαμε μία άλλη κατάπτωση εδάφους στην περιοχή του Κατακόλου, που είναι στην πεδινή περιοχή του Νομού Ηλείας. Είχαμε, επίσης, διάβρωση του εδάφους στο Επιτάλιο, έχουμε διάβρωση του εδάφους στον Κακόβατο.

Είναι, δηλαδή, περίπου οι πέντε από τους επτά δήμους του Νομού Ηλείας σε κατάσταση πρόωρης έκτακτης ανάγκης. Αν δεν κάνουμε κάτι τώρα, είναι σίγουρο ότι αυτό το οποίο είδαμε στην Καυκανιά -δηλαδή, να πέφτουν σπίτια, να πέφτουν υποδομές- θα το δούμε και στο υπόλοιπο τμήμα του Νομού Ηλείας.

Γι' αυτό τον λόγο ζητούμε το εξής: Πρώτον, να γίνει μία άμεση καταγραφή των πλημμυρισμένων περιοχών -διότι οι πλημμύρες είναι αποτέλεσμα της διάβρωσης του εδάφους- και των περιοχών που έχουν διαβρωθεί κι έχουν έκτακτη ανάγκη και, βεβαίως, μαζί με τη συνδρομή της περιφέρειας και των τεχνικών υπηρεσιών να δώσουμε κάποια μέτρα και κάποια χρήματα έκτακτα, έστω σαν ενέσεις αντιμετώπισης του προβλήματος. Όπως σας είπα -και μπορώ να σας δώσω κατάλογο, για να μην διαβάζω τώρα όλα τα χωριά του Νομού Ηλείας που έχουν αυτήν τη στιγμή πρόβλημα διάβρωσης- είναι πάνω από τριάντα τα τοπωνύμια που αντιμετωπίζουν πρόβλημα διάβρωσης.

Από και πέρα, θα πρότεινα, σε συνεργασία με το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και το ΥΠΕΚΑ, να φτιάξουμε ένα πρόγραμμα αντιδιάβρωσης και αντιπλημμυρικό για όλο το νομό.

Να θυμίσω, κλείνοντας, ότι το 2010 το ΥΠΕΚΑ είχε ένα πρόγραμμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης με κοινοτικούς πόρους για την αντιμετώπιση της διάβρωσης και της ερημοποίησης, το οποίο εφαρμόστηκε σε δέκα νομούς της χώρας πλην του Νομού Ηλείας. Ο Νομός Ηλείας είναι πυρόπληκτος νομός, τα αποτελέ-

σματα των φονικών πυρκαγιών του 2007 δεν έχουν αντιμετωπιστεί πλήρως και θέλουμε τη συνδρομή σας σε αυτό.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΕΛΑΚΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα στο σημείο αυτό και με αφορμή τη δευτερολογία της συναδέλφου να δώσω και κάποια στοιχεία για το τι έχει γίνει στην περιοχή. Για την πληρέστερη, λοιπόν, ενημέρωση του Σώματος, σας λέω ότι το 2013 κατανεμήθηκε στο Δήμο Αρχαίας Ολυμπίας το ποσό των 545 χιλιάδων ευρώ από τους κεντρικούς αυτοτελείς πόρους για την κάλυψη έργων και επενδυτικών δραστηριοτήτων, ενώ έχει ήδη καταβληθεί και η πρώτη δόση της νέας χρονιάς, του 2014.

Σύμφωνα με το έγγραφο της Ειδικής Γραμματείας Δασών του ΥΠΕΚΑ, μετά τις πυρκαγιές του 2007, στις οποίες αναφερθήκατε, οι δασικές υπηρεσίες της Περιφερειακής Ενότητας Ηλείας προχώρησαν σε εκτέλεση ορεινών αντιπλημμυρικών και αντιδιαβρωτικών έργων, με στόχο τον περιορισμό του προβλήματος της διάβρωσης του εδάφους και των κατολισθήσεων, στις οποίες αναφερθήκατε.

Περαιτέρω, στο πλαίσιο του προγράμματος αγροτικής ανάπτυξης και ειδικότερα στο μέτρο αποκατάστασης δασοοικονομικού δυναμικού και εισαγωγής δράσεων πρόληψης, εντάχθηκαν και εκτελούνται ήδη δύο έργα στην περιοχή της Ηλείας, συνολικού προϋπολογισμού σχεδόν 2 εκατομμυρίων, για την ακρίβεια 1.956.501 ευρώ.

Εν όψει μάλιστα της Πέμπτης Προγραμματικής Περιόδου 2014-2020, η Διεύθυνση Αναδασώσεων και Ορεινής Υδρονομίας έχει προγραμματίσει να υλοποιηθούν ορεινά αντιπλημμυρικά και αντιδιαβρωτικά έργα, καθώς επίσης και έργα αναδάσωσης που θα συμβάλουν στην αποκατάσταση του δασοοικονομικού δυναμικού, στην προστασία των εδαφών, στην οποία αναφερθήκατε, και στη βελτίωση των υδρολογικών συνθηκών της περιοχής.

Περαιτέρω, το Ινστιτούτο Γεωλογικών και Μεταλλευτικών Ερευνών μάς γνωστοποίησε ότι κατά το παρελθόν έχει συντάξει πληθώρα τεχνικογεωλογικών εκθέσεων για τις περιοχές του Νομού Ηλείας. Ειδικότερα για τη συγκεκριμένη περιοχή για την οποία κουβεντιάζουμε, τον οικισμό Καυκανιάς του Δήμου Αρχαίας Ολυμπίας, η πρώτη σχετική έκθεση, εδώ και αρκετά χρόνια, είχε προτείνει την ολική μεταφορά του οικισμού. Εξ αιτίας όμως της αντίδρασης των κατοίκων, με δεύτερη έκθεση, προτάθηκε η ανοικοδόμησή του στην ίδια περιοχή.

Το ΙΓΜΕ στο ίδιο έγγραφο του καταλήγει ότι κατά τα τελευταία χρόνια δεν έχει δεχθεί αίτημα εξέτασής του εν λόγω οικισμού. Με αφορμή όμως την επίκαιρη ερώτηση, την οποία καταθέσατε, ήρθε σε επαφή με την Περιφερειακή Ενότητα Ηλείας και μετά από σχετικό προφορικό αίτημά της, θα μεταβεί την ερχόμενη εβδομάδα στην περιοχή ειδικός τεχνικός γεωλόγος του Ινστιτούτου, για να μπορέσει να μελετήσει το θέμα και να δώσουμε λύση στο πρόβλημα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεί παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας είκοσι οκτώ μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί-συνδοί από το 2^ο Γυμνάσιο Σερρών, το Β' τμήμα.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Εισερχόμαστε στην τέταρτη επίκαιρη ερώτηση, δεύτερου κύκλου την με αριθμό. 644/4-3-2014, της Βουλευτού Αιτωλοακαρνανίας της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Νίκης Φούντα προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με την ενεργειακή πολιτική της χώρας.

Στην επίκαιρη ερώτηση θα απαντήσει ο Υπουργός κ. Μανιάτης.

Κυρία Φούντα, έχετε τον λόγο για δύο λεπτά.

ΝΙΚΗ ΦΟΥΝΤΑ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Νόμιζα, κύριε Υπουργέ, ότι για ένα πράγμα είχαμε συμφωνή-

σει, ότι αυτή η οικονομική κρίση θα πρέπει να ταρακουνήσει, ουσιαστικά, τη χώρα και να γίνει ευκαιρία στα επίπεδα που έχουν διαπραχθεί τεράστια λάθη στο παρελθόν. Η αλλαγή φιλοσοφίας, άρα, είναι τεράστιο ζητούμενο, όσον αφορά και στις ενέργειες που πρέπει να γίνουν σε θεσμικό επίπεδο και στην προώθηση πρωτοβουλιών.

Για την αντιμετώπιση της ενέργειας, λοιπόν, από το Υπουργείο είναι η ερώτηση αυτή και είναι βάσει της πολύ μεγάλης πεποίθησής μας ότι μια ενεργειακά ισχυρή χώρα είναι και πολιτικά ισχυρή χώρα αυτήν τη στιγμή. Και σίγουρα θα συμφωνήσετε κι εσείς σε αυτό.

Θα ήθελα να ρωτήσω το Υπουργείο τι έχει κάνει για τις στρεβλώσεις του παρελθόντος. Θα ήθελα να ρωτήσω επίσης πώς θα γίνει να αρθούν οι στρεβλώσεις στον τομέα της ενέργειας τόσο σε οικονομικό επίπεδο και ποιες είναι οι πρωτοβουλίες που έχετε λάβει έως τώρα όσο και σε επίπεδο θεώρησης του περιβάλλοντος ως αντίπαλο δέος της ανάπτυξης. Αυτό το πράγμα πρέπει να φύγει από τη λογική της κοινωνίας, από τη λογική της ελληνικής πραγματικότητας.

Σε πρόσφατη επίκαιρη ερώτησή μου, μου είχατε απαντήσει και μου είχατε πει, όταν έθεσα το ερώτημα του ενεργειακού μείγματος και της ενεργειακής πολιτικής κατά τη διάρκεια της Ευρωπαϊκής Προεδρίας από τη χώρα μας, ότι οι στόχοι σας θα είναι πάρα, μα πάρα πολύ φιλόδοξοι.

Δυστυχώς, η πραγματικότητα είναι άλλη. Το ΥΠΕΚΑ επέλεξε να ταχθεί υπέρ των μετριοπαθών, ουσιαστικά, πρωτοβουλιών που έχει λάβει η Κομισιόν, μια απόφαση στην οποία εναντιώθηκαν οι Ευρωβουλευτές. Και σας το είχα θέσει και τότε. Μάλιστα, στη διαβούλευση για τους εθνικούς στόχους στο πλαίσιο της πολιτικής για το κλίμα και την ενέργεια προς το 2030, το Υπουργείο έθεσε ως βάση συζήτησης τις προτάσεις της επιτροπής της Κομισιόν και όχι των Επιτροπών Βιομηχανίας και Περιβάλλοντος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, οι οποίες υπερψηφίστηκαν από την Ολομέλεια.

Παρά το γεγονός ότι με την ευκαιρία της Ελληνικής Προεδρίας το ΥΠΕΚΑ θα μπορούσε να έχει ηγετικό ρόλο στις εξελίξεις, προωθώντας προοδευτικότερες προτάσεις, ουσιαστικά επιλέγει να λειτουργεί συντηρητικά, δέσμιος μιας παρωχημένης - αν μου επιτρέπετε - λογικής.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Έχουμε επισημάνει πολλές φορές ότι η βελτίωση του ενεργειακού μείγματος με καθοριστική ουσιαστικά συμμετοχή των ΑΠΕ σημαίνει πράσινες επενδύσεις, θέσεις εργασίας, ενίσχυση του κατασκευαστικού κλάδου ανά επενδυόμενο ευρώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ, ολοκληρώστε, κυρία συνάδελφε.

ΝΙΚΗ ΦΟΥΝΤΑ: Ολοκληρώνω.

Να θέσω τα ερωτήματα. Με δεδομένο ότι το Μάρτιο - και αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό - είναι προγραμματισμένα τα Συμβούλια Υπουργών Ενέργειας και το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, όπου οι στόχοι για το κλίμα θα γίνουν αντικείμενο συζήτησης, ερωτάστε: Έστω και καθυστερημένα, σκοπεύει το ΥΠΕΚΑ να αναθεωρήσει τις προτεραιότητές του αναφορικά με τους στόχους για το κλίμα σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης; Ποιες οι προτεραιότητες για την αναθεώρηση της ενεργειακής πολιτικής που θα αφορά στο ενεργειακό μείγμα;

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής κ. Μανιάτης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η κυρία συνάδελφος, παρότι σχεδόν πάντα είναι πολύ καλά πληροφορημένη, σήμερα μάλλον αδίκησε τον εαυτό της, γιατί προφανώς δεν έχει παρακολουθήσει από πολύ κοντά τις θέσεις της Ελλάδας στη δημόσια συζήτηση που γίνεται αυτό το χρονικό διάστημα σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Πριν σας απαντήσω με λεπτομέρεια ποια είναι η θέση της χώρας στα συγκεκριμένα θέματα, θα σας πω τρεις καινοτομίες δημόσιας διαβούλευσης και στήριξης των στόχων της κλιματικής

αλλαγής που έβαλε η Ελληνική Προεδρία.

Η πρώτη καινοτομία είναι ότι κατ' εξαίρεση -δεν συνηθίζεται σχεδόν ποτέ- οι συζητήσεις στο Συμβούλιο Υπουργών Ενέργειας και στο Συμβούλιο Υπουργών Περιβάλλοντος που έγιναν την προηγούμενη Δευτέρα και Τρίτη με απόφαση της Ελληνικής Προεδρίας ήταν δημόσιες, ανοιχτές μέσω τηλεόρασης και διαδικτύου σε όλους τους ευρωπαίους πολίτες, έτσι ώστε ο καθένας, ο κάθε Υπουργός που τοποθετείται να παίρνει και την ευθύνη των λόγων του έναντι ολόκληρης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Αυτό θεωρήθηκε ένα μεγάλο επίτευγμα, παρά το γεγονός ότι πολλά κράτη-μέλη δεν ήθελαν τη δημόσια συζήτηση.

Δεύτερη καινοτομία: Γνωρίζετε ασφαλώς ότι όταν μια χώρα προεδρεύει, σχεδόν ποτέ δεν υπάρχει εθνικός εκπρόσωπος στην αντίστοιχη θέση, διότι η Προεδρία οφείλει να είναι ουδέτερη έναντι όλων των προσεγγίσεων, διότι σχεδόν πάντα υπάρχουν είτε από τη μία πλευρά είτε από την άλλη αντικρουόμενες απόψεις ανάμεσα στα κράτη-μέλη και η Προεδρία οφείλει να διευκολύνει ώστε να βρίσκεται κοινός τόπος. Παρά το γεγονός ότι αυτό συνηθίζεται, κατ' εξαίρεση η Ελλάδα στο Συμβούλιο Υπουργών Ενέργειας είχε εθνικό εκπρόσωπο, ήταν ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου ο καθηγητής κ. Μαθιουδάκης, και κατέγραψε τις θέσεις που αμέσως μετά θα σας πω.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Και μια τρίτη καινοτομία της Ελληνικής Προεδρίας είναι ότι ο ομιλών ως προεδρεύων, παρά το γεγονός ότι υπήρχαν ενστάσεις από αρκετά κράτη-μέλη για τους στόχους έναντι της κλιματικής αλλαγής και κυρίως εν' όψει της Παγκόσμιας Συμφωνίας που πρόκειται να γίνει στο Παρίσι το 2015, ξεκίνησα και τη συνέντευξη Τύπου που έδωσα με την Επίτροπο Χέντεγκαρντ και αντίστοιχα τον Επίτροπο Έντιγκερ και θα στείλω τα συμπεράσματά μου ως προεδρεύων στο Συμβούλιο Κορυφής, λέγοντας ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση οφείλει να διατηρήσει την παγκόσμια πρωτοπορία στα ζητήματα της κλιματικής αλλαγής και να πείσει και τους άλλους διεθνείς εταίρους της, τις άλλες μεγάλες οικονομίες, Ηνωμένες Πολιτείες, Κίνα, Ρωσία, Ινδία, να ακολουθήσουν με την ίδια φιλοδοξία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, στη δευτερολογία μου θα σας αναγνώσω μόνο αυτά που περιέγραψε ο Έλληνας εκπρόσωπος και θα διαπιστώσετε ότι απολύτως εκφράζουν φιλόδοξους στόχους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Τον λόγο έχει η κυρία συνάδελφος για τη δευτερολογία της.

ΝΙΚΗ ΦΟΥΝΤΑ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, με είπατε «μη ενημερωμένη», λέγοντας τρεις λόγους οι οποίοι δεν έχουν να κάνουν καθόλου με τη θέση του Υπουργείου σας. Ο πρώτος λόγος που μου αναφέρατε είναι η δημόσια διαβούλευση και σας είχα πει και στην προηγούμενη επερώτηση ότι προς τιμήν σας κάνατε το ίδιο και στην Ελλάδα, αυτό που λέτε με τους ενδιαφερόμενους φορείς.

Ο πρώτος λόγος έχει να κάνει με την τοποθέτηση άλλων.

Ο δεύτερος λόγος είναι η αντικειμενικότητα που πρέπει έχει το Υπουργείο. Δεν σας είπα να μην είστε αντικειμενικός, αλλά η βάση συζήτησης είναι η βάση που θέτει η προεδρεύουσα χώρα και σε αυτήν τη συζήτηση έχω καταγράψει όντως τις θέσεις, τις οποίες θα σας διαβάσω και αυτολεξεί.

Το τρίτο επιχείρημά σας, για να αποδείξετε ότι δεν είμαι ενημερωμένη, ήταν ότι θα στείλετε τα συμπεράσματα. Να σας υπενθυμίσω ότι γι' αυτό γίνεται η σημερινή ερώτηση, ώστε αυτά τα συμπεράσματα που θα στείλετε να είναι όσο το δυνατόν πιο φιλόδοξα.

Θα συνεχίσω με το τι είπατε ακριβώς, σημειώνοντας πρώτα ότι τα στοιχεία του τελευταίου ευρωβαρόμετρου είναι ότι το 70% των Ευρωπαίων πολιτών συμφωνούν ότι η μείωση των εισαγωγών ορυκτών καυσίμων θα μπορούσε να ωφελήσει οικονομικά την Ευρωπαϊκή Ένωση -πολύ σημαντικό στοιχείο- ενώ το 80% των ερωτηθέντων συμφωνούν με την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής, όπως την νοεί ο καθένας.

Θα θέλαμε να μας πείτε τι κινήσεις κάνατε για τη μείωση των ορυκτών καυσίμων και την εξάρτηση της Ελλάδας από αυτά.

Να συνεχίσω με τις δηλώσεις σας. Μετά το Συμβούλιο Υπουργών είπατε ότι θα πρέπει να στηρίξουμε την ανταγωνιστικότητα των ευρωπαϊκών επιχειρήσεων, οι οποίες έχουν να ανταγωνιστούν τον παγκόσμιο διεθνή ανταγωνισμό, ώστε να διατηρήσουμε τις υφιστάμενες θέσεις εργασίας. Φιλοδοξία μας είναι να δημιουργήσουμε και νέες θέσεις εργασίας, κυρίως στους τομείς της πράσινης οικονομίας και πράσινης ανάπτυξης. Συμφωνούμε σε αυτό, αλλά μένουμε εκεί.

Τι σημαίνει θέσεις εργασίας και ανάπτυξη της οικονομίας; Προφανώς ενίσχυση των ΑΠΕ. Ποια είναι η πολιτική του ΥΠΕΚΑ; Ως τώρα ακούσαμε, κυρίως από τον Υφυπουργό κ. Παπαγεωργίου να αντιμετωπίζει τις ΑΠΕ ως υπεύθυνες για όλες τις οικονομικές στρεβλώσεις. Σας έχουμε πει «κανένα σχέδιο για την ενεργειακή πολιτική, κανένα σχέδιο για την αλλαγή του ενεργειακού μείγματος».

Βασικό θέμα συζήτησης στη συνεδρίαση των Υπουργών υπήρξε το ενεργειακό κόστος για τους βιομηχανικούς καταναλωτές, άρα η ανταγωνιστικότητα της ευρωπαϊκής βιομηχανίας και ο φόβος της μεταφοράς των επιχειρήσεων σε χώρες με χαμηλότερο κόστος. Οι φόβοι δεν είναι πολύ φιλόδοξα σχέδια, κύριε Υπουργέ, και είμαι σίγουρη ότι θα συμφωνήσετε μαζί μου.

Προφανώς, η βιομηχανία βρίσκεται στη δίνη της κρίσης. Εξαιτίας αυτού αναπαράγονται πολλές αιτιάσεις ότι τα βιομηχανικά τιμολόγια ρεύματος είναι υψηλότερα από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο. Θα ήθελα να τοποθετηθείτε και να έχουμε μία δέσμευση ως Κοινοβούλιο για το τι προτίθεστε να κάνετε γι' αυτές τις τιμές των τιμολογίων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Να ολοκληρώσω, λέγοντας ότι θα πρέπει να αποφασίσουμε αν θα έχουμε μία βιομηχανία που θα λειτουργεί υπέρ του περιβάλλοντος ή θα καταφύγουμε σε παρωχημένες και πρόσκαιρες ενέργειες, όπως κάναμε όλα αυτά τα χρόνια, όπως η στατική επιλογή της επιδότησης κόστους-ενέργειας, ο τορπιλισμός των ΑΠΕ και των ενεργειακών στόχων.

Η χαλoubουργία, για παράδειγμα, θα μπορούσε να δουλέψει αν κινούνταν από το ΥΠΕΚΑ ένα πιο μεγάλο project ενεργειακής αναβάθμισης κτηρίων -το έχουμε πει τόσες φορές- ώστε να υπάρχει παραγωγή και ζήτηση.

Περιμένουμε την επιστολή που θα συντάξει το ΥΠΕΚΑ, λόγω Προεδρίας, προς τον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, κ. Χέρμαν Βαν Ρομπάι, για την ατζέντα της Συνόδου Κορυφής, ώστε να προωθήσει όσο μπορεί και όσο γίνεται κι όσο επικαλείται, τους φιλόδοξους στόχους και την αύξηση των ΑΠΕ σε ευρωπαϊκό επίπεδο, αλλά και τη μείωση των εκπομπών ρύπων.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Τον λόγο έχει ο Υπουργός Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, κ. Ιωάννης Μανιάτης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Φοβάμαι ότι πάλι υπάρχουν ορισμένες παρανοήσεις. Τα συμπεράσματα της προεδρεύουσας χώρας δεν είναι τα συμπεράσματα της χώρας. Είναι αδιανόητο να είναι της χώρας. Τα συμπεράσματα είναι τα συμπεράσματα των είκοσι οκτώ Υπουργών Κλιματικής Αλλαγής και Περιβάλλοντος ή των Υπουργών Ενέργειας. Άρα, τα όποια συμπεράσματα σταλούν, έχουν ήδη καταγραφεί από τη Γραμματεία κι έχουν τους κοινούς τόπους των διαφορετικών προσεγγίσεων των κρατών-μελών. Θα ήταν αδιανόητο η Προεδρία να παρεμβαίνει στις θέσεις των κρατών.

Δεύτερη παρατήρηση: Θα σας αναγνώσω ορισμένες παρατηρήσεις της εθνικής θέσης της Ελλάδας, όπως κατεγράφησαν από το Γενικό Γραμματέα, κ. Μαθιουδάκη. Αυτά ελέγχθησαν κατά τη διάρκεια του Συμβουλίου Υπουργών Ενέργειας.

Ένα: Η Ελλάδα συμφωνεί με την προσέγγιση της επιτροπής να μειωθούν οι εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου, άρα συμφωνούμε με το 40%, να ενισχυθεί η ενεργειακή ασφάλεια -συμφωνείτε φαντάζομαι- η δυνατότητα προμήθειας ενέργειας σε προσιτές τιμές, άρα στήριξη των ευάλωτων νοικοκυριών -φαντάζομαι συμφωνείτε και σε αυτό- η ανταγωνιστικότητα, άρα η

στήριξη των θέσεων εργασίας της ευρωπαϊκής βιομηχανίας και η προώθηση του ηγετικού ρόλου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις διεθνείς διαπραγματεύσεις για την κλιματική αλλαγή.

Ξεκαθαρίσαμε το πρώτο θέμα.

Δεύτερον, ως προς την εθνική θέση της Ελλάδας, η επιτροπή στη σχετική ανάλυση επιπτώσεων υπογραμμίζει ότι τα κόστη και οι επενδύσεις θα είναι σχετικά υψηλότερα στα φτωχότερα κράτη-μέλη. Αυτά τα κόστη, αν δεν υπάρξει κατάλληλη επιχορήγηση, ενδέχεται να επιβραδύνουν ή ακόμα και να εκτροχιάσουν την ανάκαμψη στο φτωχότερο γενικότερα ευρωπαϊκό Νότο.

Φαντάζομαι ότι συμφωνείτε με το γεγονός ότι η Ελλάδα έθεσε στους ισχυρούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης ότι δεν πρέπει όλα αυτά να λειτουργούν σε βάρος της Ελλάδας και των ασθενέστερων οικονομιών του ευρωπαϊκού Νότου.

Τρίτον, ο δεσμευτικός στόχος του 27% δείχνει ότι είναι επιτεύξιμος. Άρα, ας κοιτάξουμε και κάτι παραπάνω.

Τέταρτον, πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω η αποτελεσματικότητα του επιμερισμού του δεσμευτικού στόχου για την Ευρωπαϊκή Ένωση σε μη δεσμευτικούς στόχους για τα κράτη-μέλη. Με απλά λόγια, η Ελλάδα λέει ότι «εμείς θέλουμε και δεσμευτικούς στόχους για τα κράτη-μέλη, όχι μόνο για την Ευρωπαϊκή Ένωση».

Πέμπτον, το οποίο ίσως είναι και το σημαντικότερο απ' όλα, η Ελλάδα λέει: Ότι «θεωρούμε ότι χρειάζεται μια πιο συστηματική προσέγγιση» - άρα είναι σαφής αιχμή σε βάρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής - «στο ζήτημα της ενεργειακής απόδοσης και της εξοικονόμησης ενέργειας, δεδομένου ότι αυτή έχει συνεισφέρει μέχρι σήμερα καθοριστικά σε όλους τους κύριους ευρωπαϊκούς στόχους στις πολιτικές για την ενέργεια και το κλίμα, όπως και τη μετάβαση σε μια οικονομία χαμηλών εκπομπών άνθρακα και την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας».

Επίσης, η Ελλάδα λέει ότι «η ενεργειακή απόδοση θα μπορούσε άλλωστε να προσφέρει μια ρεαλιστική διεξοδό σε μια οικονομία περισσότερο αποτελεσματική οικονομικά». Η Ελλάδα το θέτει ως κορυφαίο στόχο.

Έκτον, δεδομένου ότι οι εθνικοί στόχοι δεν είναι δεσμευτικοί, είναι κεφαλαιώδους σημασίας πώς θα εφαρμοστούν. Αυτή αποτελεί άλλη μια αιχμή προς την επιτροπή ότι «βάλτε συγκεκριμένο τρόπο εφαρμογής των στόχων».

Έβδομο, θα πρέπει να ληφθεί υπόψη ο κίνδυνος να δημιουργηθούν πρόσθετα διοικητικά βάρη για τα κράτη-μέλη. Άρα, όχι άλλη γραφειοκρατία!

Όγδοο και προτελευταίο, η Ελλάδα καλωσορίζει την υιοθέτηση πλαισίου δεικτών ως εργαλείου για όλα τα κράτη-μέλη.

Ένατο, σε ό,τι αφορά το στόχο της ανταγωνιστικότητας, καλωσορίζουμε την ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τη βιομηχανική πολιτική και το στόχο να αντιστραφεί ο φθίνων ρόλος της βιομηχανίας. Άρα, κεντρικός στόχος και της Ελλάδας είναι η στήριξη των θέσεων εργασίας στην ευρωπαϊκή και ασφαλώς στην ελληνική βιομηχανία και προφανώς η δημιουργία ακόμη περισσότερων.

Κύριε Πρόεδρε, κλείνοντας, θα ήθελα να πω ότι είμαστε ακόμα στην αρχή του δρόμου. Όλα αυτά θα λάβουν «σάρκα και οστά» στο τέλος της επερχόμενης ιταλικής προεδρίας, όταν θα γίνει και ο διάλογος με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Θεωρούμε ότι είμαστε στην κατεύθυνση της στήριξης των φιλόδοξων στόχων, που έχουν πολλά κράτη-μέλη, διότι η Ελλάδα έχει ίδιο εθνικό όφελος να στηρίξει αυτές ακριβώς τις πρωτοβουλίες, δεδομένης της μεγάλης δυνατότητας που έχει να παράξει ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και του απίστευτου δυναμικού που μπορεί να δημιουργηθεί στην εθνική οικονομία από την ενεργειακή αναβάθμιση των κτηρίων, όπου η Ελλάδα είναι η πιο σπάταλη χώρα του κόσμου, αλλά έχει ήδη το πιο φιλόδοξο πανευρωπαϊκό πρόγραμμα εξοικονόμησης ενέργειας σε κτήρια, με συνολικό προϋπολογισμό ενός δισεκατομμυρίου ευρώ, που τρέχει τώρα. Αυτή την πολιτική φιλοδοξούμε να την ακολουθήσουμε και στην επόμενη προγραμματική περίοδο. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Ολοκληρώθηκε ο κύκλος των επίκαιρων ερωτήσεων.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ορίστε, κύριε Λαφάζανη. Για ποιο θέμα ζητάτε τον λόγο;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε, αλλά θέλω μόνο ένα λεπτό για να κάνω μια έκκληση στην Κυβέρνηση και στο Προεδρείο για κάτι το εντελώς απαράδεκτο, που συνέβη χτες το βράδυ.

Συγκεκριμένα, χτες το βράδυ, κατά πρωτοφανή τρόπο στα κοινοβουλευτικά χρονικά, με μεθόδευση της Κυβέρνησης δια του Προεδρεύοντα κ. Μαργκογιαννάκη, νοθεύθηκε και πλαστογραφήθηκε η ψηφοφορία σχετικά με το άρθρο 30 του νομοσχεδίου του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη, που συζητάγαμε χθες.

Καταγγείλαμε το γεγονός χθες ως πρωτοφανές, ως μέγα πραξικόπημα. Είναι πρωτοφανές να ψηφίζει μόνο η Νέα Δημοκρατία και να μην ψηφίζει κανένα από τα άλλα κόμματα, καμμία από τις άλλες πτέρυγες της Βουλής και ο Προεδρεύων -δεν αναφέρομαι στο Προεδρείο συνολικά- με τη συναίνεση του παρόντος Υπουργού Προστασίας του Πολίτη, να αναγορεύει ως πλειοψηφία τη μονομερή κυβερνητική παρουσία και ψήφιση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Του απόντος Υπουργού Προστασίας του Πολίτη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Του παρόντος, τότε. Χθες ήταν παρών κατά τη διάρκεια αυτής της μέγιστης πλαστογραφίας ο Υπουργός Προστασίας του Πολίτη, ο οποίος όφειλε να πάρει θέση. Δεν πήρε θέση ο Υπουργός. Ο Προεδρεύων κ. Μαργκογιαννάκης άρον-άρον έκλεισε την υπόθεση, παρά τις διαμαρτυρίες και τις καταγγελίες όλων των πτερυγών της Αντιπολίτευσης.

Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, μέσα από εσάς το Προεδρείο να διορθώσει άμεσα τα πράγματα, να αποκαταστήσει την ψηφοφορία με βάση τη βούληση όλων των κομμάτων και των συναδέλφων στην Αίθουσα, να κάνει άμεσα τη διόρθωση και να λεχθεί επισήμως ότι το άρθρο 30 δεν πέρασε. Όσο παραμένει αυτή η εκκρεμότητα, ευτελίζεται όχι μόνο η Κυβέρνηση και ο υπεύθυνος στο Προεδρείο που έκανε το πραξικόπημα, αλλά φοβάμαι ότι ευτελίζονται και οι κοινοβουλευτικοί θεσμοί και αυτό δεν πρέπει να το επιτρέψουμε.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Αυτό που μπορώ να πω -γιατί χωρίς να αμφισβητώ την περιγραφή των γεγονότων, προσωπικά δεν ήμουν εδώ- είναι ότι θα ενημερώσω τον Πρόεδρο της Βουλής και εάν χρειαστεί, και τη Διάσκεψη των Προέδρων, ώστε να επιληφθεί του θέματος.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ορίστε, κυρία Βούλτεψη.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Κύριε Πρόεδρε, δεν ήμουν χθες Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος, αλλά ενημερώθηκα για το θέμα που δημιουργήθηκε.

Θέλω να πω το εξής. Προφανώς, θα υπάρξει μία διευκρίνιση. Τώρα καταλαβαίνουμε ότι πρέπει να μπει η κάρτα, για να ξέρουμε ο καθένας τι ψηφίζει. Όμως, μέσα στο Κοινοβούλιο, κύριε Λαφάζανη, υπάρχει η δεδηλωμένη. Δηλαδή, είναι δεδομένο ότι, όταν γίνεται ψηφοφορία το βράδυ και είναι λίγοι μέσα στην Αίθουσα, υπάρχει η αρχή της δεδηλωμένης. Δεν είναι πραξικόπημα. Όποιος και να είναι στο Προεδρείο, λαμβάνει υπ' όψιν του τη δεδηλωμένη, όταν αποφασίζει για κάτι.

Το λέω, γιατί αυτό είχε ξαναγίνει, κύριε Πρόεδρε, και σε περίπτωση επιτροπής και στην κοινωνία έξω βγαίνει ότι, επειδή δεν είναι παρόντες οι Βουλευτές, γίνεται πραξικόπημα.

Άρα, λοιπόν, μόνο γι' αυτό πήρα εγώ το λόγο, για να υπερασπιστώ την αρχή της δεδηλωμένης, η οποία γεννήθηκε σε αυτήν τη χώρα και πήγε σε όλον τον κόσμο, και για να μη δημιουργούνται λανθασμένες εντυπώσεις, γιατί αυτό δημιουργεί προβλήματα ως προς αυταρχικές ιδεολογίες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Πιστεύω ότι δεν διαφωνείτε, κυρία Βούλτεψη, με την πρόταση του Προεδρείου. Επειδή το νομοσχέδιο ψηφίζεται στο σύνολο την Τρίτη, έχουμε την ευχέρεια να ενημερώσουμε τον Πρόεδρο, επειδή ούτε εσείς

ούτε εγώ ήμασταν χθες εδώ. Να μην μπορούμε στην ουσία του θέματος τώρα. Δεν μπορούμε, νομίζω...

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Φυσικά, αλλά βλέπω ότι δημιουργούνται εντυπώσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Καταγράφονται οι απόψεις.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ορίστε, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Λυπάμαι πάρα πολύ γι' αυτά που είπε η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Τι περιμένετε;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Εγώ περίμενα μία διόρθωση από την πλευρά σας ή κάποια αυτοκριτική. Δεδηλωμένη δεν υπήρχε.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Γιατί;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Η δεδηλωμένη είναι ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία. Δεν είστε μονοκομματική Κυβέρνηση. Έχετε εκατόν είκοσι έξι Βουλευτές. Δεν μπορεί η δεδηλωμένη να εκφράζεται μόνο δια του εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας και σε αντίθεση με όλα τα υπόλοιπα κόμματα, αλλά και σε αντίθεση με τον κυβερνητικό εταίρο σας, που είναι το ΠΑΣΟΚ. Άρα, δεδηλωμένη δεν υπήρχε.

Το πράγμα ήταν προφανέστατο. Έπρεπε να αναγνωριστεί από τη Βουλή επισήμως. Κάνετε απόπειρα, γιατί θα διορθωθεί αυτό το πράγμα. Δεν μπορείτε να το αποφύγετε. Βλέπω, όμως, ότι εσείς θέλετε να επιμείνετε.

Αν νομίζετε ότι αυτό πολιτικά σας ωφελεί, είναι χρήσιμο, κάντε το, αλλά είναι λάθος.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Μισό λεπτό. Υπάρχουν δύο λύσεις. Η μία είναι να συνεχιστεί η συζήτηση επί της ουσίας και να δώσω το λόγο σε όποιον τον ζητήσει και η δεύτερη να γίνει αποδεκτή η πρόταση του Προεδρείου και να το σταματήσουμε εδώ.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Να γίνει αποδεκτή η πρόταση του Προεδρείου.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΜΑΡΚΟΥ: Να γίνει αποδεκτή η πρόταση του Προεδρείου.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Εγώ συμφωνώ με την πρόταση του Προεδρείου.

Απλώς θέλω να το πω το εξής: Πήρα το λόγο για να πω ότι τη δεδηλωμένη δεν την αποφασίζει ο καθένας μας. Αν μπορούμε σε λεπτομέρεια τότε η ΔΗΜΑΡ ψήφισε «ΠΑΡΩΝ». Πρέπει να μετρήσουμε.

Εγώ πήρα το λόγο, κύριε Πρόεδρε, για να μη δημιουργούνται

λανθασμένες εντυπώσεις εκτός αυτής της Αιθούσης ότι γίνονται πραξικοπήματα. Δεν πήρα το λόγο για το αν πρέπει να δεχθώ την πρόταση του Προεδρείου ή αν μπορεί ο κ. Λαφαζάνης να έχει – ορθώς – μία ένσταση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Πάντως, τονίζω και είναι κατανοητό ότι, πέρα από την τοποθέτηση επί των θεμάτων και την καταγραφή απόψεων, δεν μπορεί αυτή τη στιγμή να ληφθεί απόφαση.

Εφόσον θα γίνει ψήφιση την Τρίτη που έχουμε τη νομοθετική εργασία, θα έχουμε την ευχέρεια να γίνουν οι επικοινωνίες.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Το λέω γιατί θα είναι αργά και για τη Βουλή. Θα σέρνεται το θέμα.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Υγείας): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Έχετε το λόγο, κυρία Υπουργέ.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Υγείας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αντιλαμβάνομαι ότι η όλη συζήτηση μέχρι τώρα γίνεται με την ανοχή του Προεδρείου και δεν σας μέφομαι γι' αυτό.

Εγώ πάλι, κύριε Λαφαζάνη, κατάλαβα πολύ καλά την τοποθέτηση της κ. Βούλτεψη και όχι επειδή ανήκουμε στην ίδια παράταξη ή λόγω αλληλεγγύης φύλου. Κατάλαβα πάρα πολύ καλά τι είπε και δεν καταλαβαίνω γιατί εσείς δεν το κατανοήσατε.

Εκτιμώ, όμως, ότι περαιτέρω συζήτηση πανηγυρικός καταγράφει, για άλλη μια φορά, τη διαφωνία σας. Ούτε εγώ παρακολουθήσα τη διαδικασία. Δημοσιογραφική ενημέρωση είχα, που ενδεχομένως να είναι ελλιπής. Εκτιμώ ότι δεν έχει νόημα να αναδεύουμε το θέμα αυτό, αυτή τη στιγμή, σε αυτό το χώρο, με δεδομένη την επερώτηση που ακολουθεί από το κόμμα σας.

Η πρόταση του Προεδρείου και νηφάλια ήταν και σωστή και σύμφωνη με τον Κανονισμό. Ας μείνουμε εκεί. Δεν χρειάζεται να τροφοδοτήσουμε ξανά τα δελτία ειδήσεων με κάτι που πλήττει το κύρος του Κοινοβουλίου –εννοώ την τοποθέτησή σας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Έχει νόημα για τη Βουλή. Είναι λάθος να σέρνεται το θέμα.

Κύριε Πρόεδρε, είναι λάθος να αφήσετε το θέμα μέχρι την Τρίτη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Εγώ θα ενημερώσω τον Πρόεδρο της Βουλής, μόλις μου επιτραπεί πρακτικά.

Ήθελα να πω, όμως, ότι υπάρχει η ευχέρεια το θέμα να αντιμετωπιστεί είτε με τον έναν είτε με τον άλλον τρόπο, διότι η ολοκλήρωση της ψήφισης θα γίνει την Τρίτη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση των επίκαιρων ερωτήσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη των

ΕΠΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Θα συζητηθεί η υπ' αριθμόν 18/18/4-2-2014 επίκαιρη επερώτηση των Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ κ.κ. Χρήστου Μαντά, Ανδρέα Ξανθού, Ειρήνης Αγαθοπούλου, Κωνσταντίνου Ζαχαριά, Θεανούς Φωτίου, Ιωάννας Γαϊτάνη, Γεωργίου Πάντζα, Κωνσταντίνου Μπάρκα, Ευστάθιου Παναγούλη κ.ά., προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με τις μεταρρυθμίσεις στην ψυχική υγεία.

Γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι ορίζονται ως Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι: από το ΠΑΣΟΚ ο κ. Κωνσταντίνου Πουλος, από το Λαϊκό Σύνδεσμο Χρυσή Αυγή ο κ. Κουκούτσης, από την ΔΗΜΑΡ η κ. Μάρκου, από το ΚΚΕ ο κ. Λαμπρούλης και από τους Ανεξάρτητους Δημοκρατικούς Βουλευτές ο κ. Βουδούρης. Οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι των λοιπών κομμάτων παραμένουν ως έχουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής δεκαεννέα μαθητές και μαθήτριες και μία εκπαιδευτικός-συνοδός τους από τα Εκπαιδευτήρια Πασχάλη.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο κ. Μαντάς έχει τον λόγο για δέκα λεπτά. Επειδή, όπως βλέπετε κι εσείς, το δελτίο των επίκαιρων ερωτήσεων σήμερα ήταν σχετικά πλούσιο και ο χρόνος έχει περάσει, θα παρακαλέσω να είμαστε συνεπείς ως προς τους προβλεπόμενους χρόνους. Έχουμε, άλλωστε, άνεση χρόνου να γίνει η συζήτηση της επερώτησης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, με την επίκαιρη ερώτησή μας θέλουμε να φέρουμε τα θέματα της ψυχικής υγείας στο κεντρικό πολιτικό επίπεδο, στην Ολομέλεια του Κοινοβουλίου.

Πρώτα απ' όλα, θέλουμε να φέρουμε τις ανάγκες και τις αγωνίες των ανθρώπων και των οικογενειών τους, που έχουν ψυχικά προβλήματα, να αναδείξουμε τα κρίσιμα προβλήματα των υπηρεσιών ψυχικής υγείας και των επαγγελματιών του χώρου, οι οποίοι με αυταπάτηση κρατούν όρθιες τις δομές της ψυχικής υγείας, να θέσουμε συγκεκριμένα ερωτήματα στην Κυβέρνηση και τέλος, να διατυπώσουμε βασικές κατευθύνσεις της πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ στη ψυχική υγεία.

Επιτρέψτε μου, όμως, να περιγράψω πολύ σύντομα το τοπίο στο οποίο διεξάγεται η σημερινή συζήτηση και να καταθέσω κάποιες σκέψεις. Η συντριπτική πλειοψηφία του λαού μας βιώνει τα τέσσερα τελευταία χρόνια του μηνονίου μια συγκλονιστική επιδείνωση της ζωής τους και μάλιστα σε καιρό ειρήνης. Τα μέτρα της δήθεν «σωτηρίας», χρησιμοποιώντας το φόβο και την ενόχλη, στοχεύουν στον πυρήνα όλων αυτών των στοιχείων, που συγκροτούν την ανθρώπινη αξιοπρέπεια.

Οι άνθρωποι με ψυχικά προβλήματα ίσως είναι και τα μεγαλύτερα θύματα της κρίσης. Στους χιλιάδες άστεγους μεγάλο ποσοστό πάσχει από σοβαρά ψυχιατρικά νοσήματα. Φτάσαμε να έχουμε και να παρατηρούμε φαινόμενα όπου προκαλείται εισαγγελική παραγγελία για να εξασφαλιστεί ένα κρεβάτι στο νοσοκομείο, στέγη, τροφή και φροντίδα, που είναι δύσκολα σε άλλες συνθήκες.

Γι' αυτούς τους ανθρώπους θέλουμε να μιλήσουμε, αλλά και για τις ανάγκες χιλιάδων ακόμη που αισθάνονται τον ψυχικό πόνο και την πίεση από τον καθημερινό Γολγοθά, που αισθάνονται ντροπή που έμειναν άνεργοι και αγωνία ότι κινδυνεύουν να καταρρεύσουν.

Δεν είναι ο χώρος της Βουλής ίσως ο καταλληλότερος για να αναλύσουμε τα επιστημονικά δεδομένα, που μέχρι σήμερα υπάρχουν και που είναι απολύτως ενδεικτικά της επιδείνωσης και των παραμέτρων της ψυχικής υγείας όπου ιδιαίτερα αναδεικνύεται και μια σαφής αυξητική τάση της αυτοκαταστροφικότητας.

Καταθέτω στα Πρακτικά της Βουλής ορισμένες ενδεικτικές μελέτες από τη διεθνή και ελληνική βιβλιογραφία.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Μαντάς καταθέτει

για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επισημαίνω με ιδιαίτερη έμφαση ότι χρειάζεται σεβασμός στον ψυχικό πόνο, σεβασμός στους ψυχικά ασθενείς από εκφράσεις και τοποθετήσεις που χρησιμοποιούνται πολλές φορές στο δημόσιο λόγο και οι οποίες προσβάλλουν και πληγώνουν. Και θεωρώ απολύτως αντίπαλες και απάνθρωπες τοποθετήσεις των στελεχών της Χρυσής Αυγής για τους ψυχικά πάσχοντες που επαναφέρουν στο σήμερα ναζιστικά προτάγματα.

Κλείνω αυτή την πρώτη ενότητα τονίζοντας ότι για να αναστραφούν αυτές οι τάσεις, για να περιοριστεί τουλάχιστον η διάχυτη απόγνωση, για να ξαναγεννηθούν οι ορίζουσες της ελπίδας, χρειάζεται μέσα από την αντίσταση και την αλληλεγγύη να ανατραπούν όλα αυτά που μαυρίζουν τις ζωές μας. Διότι, το σταμάτημα και η αναστροφή των παραγόντων που συνεχίζουν να γιγαντώνονται, όπως η ανεργία και δημιουργούν προβλήματα, δυσκολίες ή ακόμη και ασθένειες, νομίζω ότι είναι πια κοινά αποδεκτά ως μέτρα και πολιτικές αντιμετώπισης με όλη τη συνθετότητα που αυτές οι διαδικασίες βεβαίως έχουν.

Ας δούμε τώρα λίγο πιο συγκεκριμένα την πραγματικότητα στον χώρο των υπηρεσιών ψυχικής υγείας. Εάν κάτι συμβεί στην παιδική ηλικία ή στην εφηβεία, πού θα απευθυνθεί ο γονιός, η μητέρα της μονογονεϊκής οικογένειας που μπορεί να είναι και άνεργη, όταν οργανωμένες υπηρεσίες παιδιού και εφήβου απουσιάζουν στους περισσότερους νομούς της χώρας; Όταν το Κέντρο Παιδοψυχικής Υγιεινής στην οδό Ηπείρου, για παράδειγμα, που τώρα έχει λουκέτο, εξυπηρετεί όλη τη Νότια Ελλάδα και έχει αρχείο με εξήντα χιλιάδες περιστατικά; Όταν τρεις παιδοψυχίατροι στα δύο Ιατροπαιδαγωγικά Κέντρα του Νοσοκομείου «Παπανικολάου» στη Θεσσαλονίκη εξυπηρετούν όλη τη Δυτική Μακεδονία, τρεις Νομούς της Κεντρικής Μακεδονίας και τη μισή Θεσσαλονίκη, δηλαδή ένα πληθυσμό πάνω από 750.000 κατοίκους; Όταν απουσιάζουν δραματικά, τμήματα νοσηλείας εφήβων, όταν τα προβλήματα στον τομέα των αναπτυξιακών διαταραχών και ειδικότερα του αυτισμού είναι τεράστια; Όταν ο όγκος των εισαγγελικών παραγγελιών που ζητούν απαντήσεις αυξάνεται; Όταν μοιάζει ανέκδοτο να μιλάμε για δίκτυο και τομεοποιημένες δομές, καθώς πέρα απ' όλα τα άλλα η στελέχωση αποτελεί κεντρικό πρόβλημα;

Καταθέτω και σχετικό υπόμνημα της Παιδοψυχιατρικής Εταιρείας Ελλάδος.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Μαντάς καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και το ερώτημα είναι σαφές. Τι θα γίνει με τη φροντίδα των παιδιών και των εφήβων, τις υπηρεσίες των παιδιών και των εφήβων, άμεσα και μεσοπρόθεσμα; Ποιο είναι το συγκεκριμένο σχέδιο;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από λίγους μήνες η Κυβέρνηση επιχείρησε τον ξαφνικό θάνατο των ειδικών ψυχιατρικών νοσοκομείων. Οι εργαζόμενοι, με τις κινητοποιήσεις τους, κατάφεραν σε εκείνη τη φάση να αποτρέψουν αυτή την εξέλιξη. Βεβαίως, ενδιάμεσα υπήρξαν άλλα θύματα της καταστροφικής πολιτικής της Κυβέρνησης, δηλαδή, η πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας. Το σχέδιο, όμως, του βίαιου διαμελισμού των ειδικών ψυχιατρικών νοσοκομείων υπό το πρόσχημα της ψυχιατρικής μεταρρύθμισης παραμένει στο τραπέζι.

Τονίσαμε και τότε, τονίζουμε και σήμερα ότι δεν είναι δυνατόν να προχωρήσουμε σε οποιοδήποτε σοβαρό σχέδιο μετασχηματισμού των ειδικών ψυχιατρικών νοσοκομείων με μεθόδους βίαιου διαμελισμού, με διαθεσιμότητες, κινητικότητα και απολύσεις, με κλειστές δομές ψυχικής υγείας.

Αναζητούμε, όμως, το συγκεκριμένο σχέδιο. Θα έλεγα, ότι απαιτούμε ένα συγκεκριμένο σχέδιο. Διότι, είμαστε σαφώς από την πλευρά του ουσιαστικού περάσματος στην κοινοτική φροντίδα. Θέλουμε τον μετασχηματισμό των ειδικών ψυχιατρικών νοσοκομείων, με σαφείς όμως όρους και προϋποθέσεις.

Και τα μηνύματα δεν είναι καλά, καθώς, όπως συμβαίνει για παράδειγμα στο Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης οι κλινικές στα τμήματα γενικών νοσοκομείων που ετοιμάζονται στο «Ιπ-

ποκράτειο» και στον «Άγιο Δημήτριο», μάλλον διεκδικούν βραβείο ακαταλληλότητας, ενώ την ίδια στιγμή αναστέλλεται η λειτουργία κλινικής στο ΨΝΘ λόγω έλλειψης προσωπικού και γενικώς το θέμα του προσωπικού αγγίζει το κόκκινο.

Καταθέτω εδώ τα σχετικά έγγραφα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Μαντάς καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Το Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Αττικής βρίσκεται επίσης σε ανάλογη θέση, καθώς λειτουργεί συνεχώς με 130% πληρότητα και με μόνιμα ράντσα, με έναν αριθμό ασθενών όπου περίπου το 50% είναι με εισαγγελική εντολή, με ακούσια νοσηλεία και 50% είναι οι επαναεισαγωγές, με δεκάδες εισαγωγές από την επαρχία και με δραματική μείωση του προσωπικού.

Τα μηνύματα δεν είναι καλά, βεβαίως, ούτε για τα τμήματα γενικών νοσοκομείων, καθώς πέρα από τη δραματική υστέρηση στην ανάπτυξη τους, που χρειάζεται χρόνο και ουσιαστικές διαδικασίες, πραγματικά στενάζουν υπό το βάρος των εφημεριών, ιδιαίτερα στην Αττική όπου είναι μόνιμα τα ράντσα, και της υποστελέχωσης.

Σημειώνω ότι δεν είναι δυνατό να προχωρήσει οποιαδήποτε ιδέα μετασχηματισμού των ειδικών ψυχιατρικών νοσοκομείων χωρίς ανάπτυξη τμημάτων γενικών νοσοκομείων, που θα διαθέτουν τμήμα οξέων, τμήμα βραχείας νοσηλείας και μετανοσοκομειακό ξενώνα ως ελάχιστα στοιχεία μιας αξιοπρεπούς λειτουργίας.

Τα μηνύματα δεν είναι καλά ούτε για τα κέντρα ψυχικής υγείας, καθώς πέρα από την περιορισμένη τους ανάπτυξη - έχουμε τα μισά απ' όσα προβλέπονταν - τα περισσότερα σήμερα στενάζουν για την εξυπηρέτηση αναγκών χιλιάδων ανθρώπων σε συνθήκες δραματικής υποστέλεχωσης. Πώς να αποκτήσεις αυτές τις συνθήκες στο Κέντρο Ψυχικής Υγείας -τον κεντρικό ρόλο που του επιφυλάσσει και η ίδια η νομοθεσία- πώς να γίνει δουλειά στην κοινότητα, πώς να γίνουν ψυχοκοινωνικές, ψυχοθεραπευτικές παρεμβάσεις;

Τι σκοπεύει, λοιπόν, να κάνει η Κυβέρνηση με τις δημόσιες δομές ψυχικής υγείας; Αυτό είναι το ερώτημα. Θα συνεχίσει να επιμένει στο βίαιο διαμελισμό, χωρίς δημιουργία εναλλακτικών δομών;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο χώρο της ψυχικής υγείας υπάρχει ένα εκτεταμένο δίκτυο μη κερδοσκοπικών δομών, που συνηθίζεται να αποκαλείται ΜΚΟ. Έχει γίνει πολλή συζήτηση πάνω σε αυτά τα ζητήματα και υπάρχει το εύλογο ερώτημα γιατί αυτές οι δομές -όχι σε έναν οποιοδήποτε χώρο, αλλά στο χώρο της υγείας και μάλιστα της ψυχικής υγείας που εξυπηρετεί χιλιάδες ασθενείς, κυρίως σε ξενώνες και οικοτροφεία- δεν είναι ενταγμένες σε ένα δημόσιο κοινωνικό σύστημα. Δεν θέλω να ισοπεδώσω εδώ λειτουργία των εργαζομένων και του επιστημονικού προσωπικού που υφίστανται, εκτός των άλλων, και τις συνέπειες μιας εργασιακής κατάστασης «λάστιχο». Όμως το ερώτημα προς την Κυβέρνηση είναι: Ποιο είναι το σχέδιο για το μέλλον αυτών των δομών και μάλιστα όταν η κοινοτική χρηματοδότηση λήγει το 2015;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στις υπηρεσίες ψυχικής υγείας υπάρχει μια, λίγο έως πολύ, εποπτεία της πολιτείας. Για έναν ολόκληρο τομέα που αφορά τις ιδιωτικές νοσηλευτικές ψυχιατρικές μονάδες με πάνω από πέντε χιλιάδες κρεβάτια δεν υπάρχει εικόνα, είναι σαν μια μαύρη τρύπα. Κεντρική, λοιπόν, θέση έχει η απουσία ενός ολοκληρωμένου συστήματος τομεοποίησης. Δηλαδή, υπηρεσίες που να απευθύνονται σε μια συγκεκριμένη περιοχή με γεωγραφικά και πληθυσμιακά χαρακτηριστικά και διαθέτουν ένα δίκτυο υπηρεσιών ικανό να καλύψει τις ανάγκες της περιοχής, που οφείλουν να προκύπτουν μέσα από επιδημιολογικές μελέτες. Ουσιαστική τομεοποίηση δεν υπάρχει, διότι τα κενά και οι μαύρες τρύπες στο δίκτυο υπηρεσιών είναι πολλά, παρά την εκτεταμένη χρηματοδότηση που υπήρξε. Ταυτόχρονα, ενώ έχουν δημιουργηθεί πενήντα οκτώ τομείς και αντίστοιχες τομεακές επιτροπές, ελάχιστες, κοντά στο ένα τρίτο, λειτουργούν.

Τι προτίθεται, λοιπόν, η Κυβέρνηση, σε αυτό το κεφαλαίοδες ζήτημα της τομεοποίησης όλων των υπηρεσιών, να κάνει; Δη-

λαδή και στις υπηρεσίες των ενηλίκων και στις υπηρεσίες παιδιών και εφήβων; Θα ενταχθεί και με ποιον τρόπο ο ιδιωτικός νοσηλευτικός τομέας;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κρίσιμο στοιχείο αναμφίβολα είναι η χρηματοδότηση και η διεύθυνση του συστήματος. Πρώτα απ' όλα, θέλω να σημειώσω ότι υπήρξε μια ορισμένη χρηματοδοτική ροή σε ένα τοπίο υπηρεσιών με τεράστιες, όμως, ανάγκες. Βεβαίως, μάλλον κατά προσέγγιση, γνωρίζουμε τι ξοδεύουμε για την ψυχική υγεία και πιθανόν είναι από τα στοιχεία που πρέπει να διορθωθούν. Όμως, βασικό πρόβλημα είναι ότι όταν δεν θα υπάρχουν κοινοτικοί πόροι, για παράδειγμα μετά το τέλος του 2015, όπως και στο πρόγραμμα 2014-2020, οι δράσεις για την ψυχική υγεία θα είναι μικρές και εκεί υπάρχει ένα ζήτημα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, ζητώ ανοχή για δύο λεπτά.

Τι γίνεται με τα έργα -και είναι πολλά και αφορούν κατά κύριο λόγο το δημόσιο τομέα- που πιέζονται με απένταξη; Πώς χάθηκαν και πού βρίσκονται οι ευθύνες για τα περίπου 80 εκατομμύρια που χάθηκαν από το χώρο της ψυχικής υγείας το Σεπτέμβριο του 2012 εν μέσω κρίσης; Και πού βρισκόμαστε σήμερα; Το κεντρικό, λοιπόν, ερώτημα είναι: Τι ακριβώς σχεδιάζει η Κυβέρνηση για τη χρηματοδότηση συνολικά του συστήματος ψυχικής υγείας;

Η διεύθυνση του συστήματος δεν μπορεί να γίνει -και το ξέρουμε πάρα πολύ καλά- από μια διεύθυνση ψυχικής υγείας που έχει πλήρως αποψιλωθεί, συνεπικουρούμενη από μια ιδιωτική εταιρεία. Μπορούμε να μιλάμε σοβαρά για επιτελικό σχεδιασμό και ουσιαστική εποπτεία όταν, από τα τριάντα άτομα που είχε η διεύθυνση έχουν φτάσει τα δώδεκα; Είναι πράγματι επίπονη προσπάθεια που καταβάλλουν οι εργαζόμενοι στη Διεύθυνση Ψυχικής Υγείας για να ανταποκριθούν, αλλά δεν είναι δυνατό να συνεχιστεί αυτή η κατάσταση. Μήπως η Κυβέρνηση σχεδιάζει τελικά να παραχωρήσει σε ιδιωτικές εταιρείες τη διεύθυνση, την εποπτεία και το σχεδιασμό του συστήματος ψυχικής υγείας;

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, βεβαίως, τα δικαιώματα των ασθενών παραβιάζονται. Σας καταθέτω εδώ ένα από τα έγγραφα της ειδικής επιτροπής.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Μαντάς καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, το οποίο βρίσκεται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κεφαλαίωδες είναι ότι, πρώτα απ' όλα, παραβιάζεται συστηματικά, λόγω των συνολικών αποκλεισμών που παράγει το σύστημα, το δικαίωμα σε δωρεάν και αξιοπρεπή υψηλού επιπέδου ψυχιατρική φροντίδα.

Η χώρα μας έχει καταδικαστεί δύο φορές για τις διαδικασίες της ακούσιας νοσηλείας. Παραβιάζονται δικαιώματα, όταν η πρόσβαση στην εργασία είναι γεμάτη εμπόδια με τις δραματικές υστερήσεις στη λειτουργία των ΚΟΙΝΣΕΠ. Παραβιάζονται δικαιώματα και με το σφετερισμό των προσόδων των ενοικίων στις στεγαστικές δομές.

Τι προτίθεται, λοιπόν, να κάνει η Κυβέρνηση γενικά για τα δικαιώματα των ψυχικά ασθενών και για τα ειδικά ζητήματα που τίθενται και από την ειδική επιτροπή;

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μετά από πολλά χρόνια μιας προσπάθειας μεταρρύθμισης, που έδωσε κάποια αποτελέσματα, που όμως ήταν μονόπλευρα προσανατολισμένη στην αποϊδρυματοποίηση, ανεπαρκής, με βασική κατεύθυνση τη χρηματοδότηση των μη κερδοσκοπικών δομών και παρήγαγε φυσικά στρεβλώσεις, σήμερα βρισκόμαστε σε κίνδυνο ουσιαστικής παλινδρόμησης, κυρίως του δημόσιου συστήματος ψυχικής υγείας, με κίνδυνο ακόμα και κατάρρευσης, όπως μπορεί να συμβεί για παράδειγμα με την ψυχιατρική εφημερία της Αττικής.

Ένα ρεαλιστικό εναλλακτικό σχέδιο οφείλει να έχει ως κεντρικό στόχο την αλλαγή του ψυχιατρικού παραδείγματος στη χώρα μας, με επίκεντρο τις ανάγκες των ψυχικά πασχόντων ως υποκειμένων, σε ένα τομεοποιημένο, κοινοτικά προσανατολισμένο δημόσιο σύστημα ψυχικής υγείας, με βάση μία ολιστική βιοψυχοκοινωνική προσέγγιση.

Τα μέτρα πολιτικής σε μία τέτοια κατεύθυνση είναι η δυνατότητα καθολικής δωρεάν πρόσβασης για όλους στο δημόσιο σύ-

στημη ψυχικής υγείας, η συνέχεια στη φροντίδα σε ένα τομεοποιημένο σύστημα με δίκτυο υπηρεσιών, αναδιαμόρφωση και λειτουργία των τομέων με αποφασιστικές αρμοδιότητες σε όλα τα επίπεδα, διεύθυνση του συστήματος σε κεντρικό και περιφερειακό επίπεδο με μία ουσιαστικά στελεχωμένη διεύθυνση ψυχικής υγείας.

Προτεραιότητα, για να εξασφαλιστεί η τομεοποιημένη λειτουργία, είναι η δημιουργία εναλλακτικών δομών, κυρίως τμημάτων γενικών νοσοκομείων και κέντρων ψυχικής υγείας, με συγκεκριμένες γεωγραφικές προτεραιότητες. Μόνο με αυτές τις προϋποθέσεις μπορεί και πρέπει να προχωρήσει ο μετασχηματισμός των ειδικών ψυχιατρικών νοσοκομείων.

Χρειάζεται αντιμετώπιση του προβλήματος της ψυχιατρικής εφημερίας, ειδικά στην Αττική, με ένταξη όλων των δημόσιων κλινικών και των πανεπιστημιακών στη λειτουργία της εφημερίας, με την ταυτόχρονη αντιμετώπιση κρίσιμων παραμέτρων.

Απαραίτητη προϋπόθεση είναι η πλήρης αναστολή των περιορισμών σχετικά με τη στελέχωση των ψυχιατρικών δομών. Επαναλαμβανών, είναι κεντρικό πρόβλημα η στελέχωση των ψυχιατρικών δομών. Διαφορετικά, το σύστημα ουσιαστικά θα καταρρεύσει, υπό το βάρος της υποστελέχωσης και με κουρασμένο, γηρασμένο και εξουθενωμένο προσωπικό.

Πρώτιστη προτεραιότητα είναι η ανάπτυξη ψυχιατρικών δομών για παιδιά και εφήβους και η παροχή ειδικών κινήτρων για προσέλκυση επαγγελματιών στο δημόσιο σύστημα ψυχικής υγείας παιδιών και εφήβων.

Στα πλαίσια αυτά νομίζω ότι χρειάζεται ριζική αναθεώρηση του Συμφώνου Λυκουρεντζού - Αντόρ, καθώς και του δεκαετούς προγράμματος και ως προς τα χρονικά όρια και ως προς το περιεχόμενο των παρεμβάσεων και την κατεύθυνση των χρηματοδοτήσεων, με βάση τις σημερινές ανάγκες και προτεραιότητες.

Χρειάζεται σταδιακή ένταξη των μη κερδοσκοπικών δομών σε ένα δημόσιο κοινωνικό σύστημα ψυχικής υγείας, θεσμοθέτηση πλαισίου αυτοδιαχειριστικών εγχειρημάτων σε αυτό το επίπεδο, στοχευμένες πολιτικές πρόληψης και έγκαιρης παρέμβασης και ειδικές πολιτικές ανάπτυξης υπηρεσιών για την τρίτη ηλικία.

Κεντρικός, βεβαίως, πρέπει να είναι ο ρόλος στη συμμετοχή των ληπτών και των φροντιστών τους σε όλα τα επίπεδα λήψης αποφάσεων, με ανάλογες θεσμικές ρυθμίσεις και με συνεχή πολυεπίπεδη στήριξη των ασθενών και των οικογενειών τους.

Στη σημερινή σκληρή πραγματικότητα εμείς θέτουμε σαν ύψιστη προτεραιότητα την υπεράσπιση, όχι μόνο των δικαιωμάτων των ψυχικά ασθενών και των οικογενειών τους, αλλά και τη διαμόρφωση των ανάλογων συνθηκών, ώστε απέναντι στην απομόνωση, στο φόβο και τη ντροπή που δημιουργούν η φτώχεια και η ανεργία, να αντισταθμίζουμε την αντίσταση και την αλληλεγγύη, σαν αξίες προστατευτικές στον ψυχισμό μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Σας ευχαριστούμε πολύ.

Ο κ. Μαντάς προτίμησε να χρησιμοποιήσει και τον χρόνο της δευτερολογίας του.

Ο κ. Ξανθός έχει τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΞΑΝΘΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι απολύτως τεκμηριωμένο βιβλιογραφικά ότι η κρίση δεν παράγει μόνο ανεργία και φτώχεια, παράγει και αρρώστια. Παράγει νοσηρότητα σωματική και ψυχική.

Αυξάνει τα αιτήματα ψυχιατρικής φροντίδας. Διότι οι υποστηρικτικοί μηχανισμοί, που είναι οι οικογένεια, η κοινωνικότητα, οι ανθρώπινες σχέσεις καταρρέουν αυτή την περίοδο. Τη στιγμή, λοιπόν, που αυξάνεται η ανάγκη, έχουμε μία πορεία αποδόμησης των δημόσιων δομών ψυχικής υγείας στη χώρα.

Βεβαίως, έχουν γίνει σημαντικά βήματα την τελευταία δεκαετία, στο πλαίσιο της ψυχιατρικής μεταρρύθμισης και της αποασυλοποίησης. Το θέμα είναι ότι αυτά τα βήματα έμειναν μετέωρα. Δεν ήταν σταθερά, δεν υπήρξαν τα συνοδά μέτρα που θα επέτρεπαν τη δημιουργία ενός δικτύου υποστηρικτικών υπηρεσιών και τομεοποιημένων υπηρεσιών ψυχικής υγείας σε όλες τις περιοχές της χώρας και αυτό συνέβη πριν την κρίση και πριν το μνημόνιο. Έτσι, σε αυτή τη φάση τώρα, σε καθεστώς μνημο-

νιακών περικοπών, λιτότητας και απορρύθμισης του κοινωνικού κράτους, έχουν επιδεινωθεί με δραματικό τρόπο αυτές οι προϋπάρχουσες ελλείψεις.

Θεωρώ ότι το παράδειγμα της Κρήτης είναι πάρα πολύ χαρακτηριστικό. Μετά από το απροετοίμαστο αλλά αναγκαίο κλείσιμο του Ψυχιατρείου της Σούδας, στην ουσία, εκτός από τον Νομό Χανίων που υπήρξαν υποστηρικτικές και κοινοτικές δομές, στην υπόλοιπη Περιφέρεια της Κρήτης δεν υπήρξε ποτέ αυτό το απαιτούμενο και ολοκληρωμένο δίκτυο υπηρεσιών ψυχικής υγείας. Είναι εντυπωσιακό ότι για όλη την υπόλοιπη περιφέρεια υπάρχουν μόνο δύο ψυχιατρικές κλινικές. Όλη η ανατολική Κρήτη, Ηράκλειο και Λασιθί, έχει μόνο μία ψυχιατρική κλινική, την Πανεπιστημιακή Ψυχιατρική Κλινική, με τριάντα τρία κρεβάτια, συχνά με πολλά ράντζα, σε κτηριακές συνθήκες πολύ ακατάλληλες, με μεγάλες ελλείψεις και επιστημονικού προσωπικού, γιατρών, ειδικευόμενων, ψυχολόγων, νοσηλευτών και με μεγάλη πίεση στην αντιμετώπιση των οξέων περιστατικών.

Είναι εντυπωσιακό επίσης ότι υπάρχουν τρία μόνο κέντρα ψυχικής υγείας στους άλλους τρεις νομούς, με έναν μόνο γιατρό. Στο Ρέθυμνο υπάρχει η ψυχιατρική κλινική με δέκα κρεβάτια, που λειτουργεί ταυτόχρονα και έναν ξενώνα μετανοσοκομειακής φροντίδας, αλλά δεν έχει ειδικευμένους, δεν έχει παιδοψυχιατρική υποστήριξη, δεν έχει τη δυνατότητα το κέντρο υγείας να αναπτύξει κινητή μονάδα, να αναπτύξει παρεμβάσεις στην κοινότητα, να συνδεθεί με την πρωτοβάθμια φροντίδα και να υπάρξει μια ουσιαστική προαγωγή και πρόληψη της ψυχικής υγείας.

Βεβαίως, μέσα σε αυτό το διάτρητο σύστημα με τις μεγάλες ελλείψεις δομών και υπηρεσιών ψυχικής υγείας δημιουργείται το ευνοϊκό έδαφος για να έρθει και να επενδύσει ο ιδιωτικός τομέας. Και αυτές τις μέρες, στο Ηράκλειο, ξέρουμε πάρα πολύ καλά -κι έχει καταγγελθεί επίσημα από την Ψυχιατρική Πανεπιστημιακή Κλινική του ΠΑΓΝΗ- ότι υπάρχει επενδυτής που έχει πάρει ήδη προέγκριση από το Δημοτικό Συμβούλιο Ηρακλείου για μια μεγάλη ψυχιατρική κλινική εκατόν είκοσι κλινών. Και είναι πρόκληση αυτό, όταν υπάρχουν τόσες ελλείψεις στο δημόσιο σύστημα υγείας, όταν δεν έχει υπάρξει καμμία διαβούλευση και καμμία γνώμη από τους αρμόδιους υγειονομικούς φορείς ούτε από την Τομεακή Επιτροπή Ψυχικής Υγείας ούτε από την Πανεπιστημιακή Κλινική, ούτε καν από την ΥΠΕ, και είναι και πρόκληση, σε μια περίοδο που υποτίθεται ότι η Κυβέρνηση θέλει να προχωρήσει στην αποασυλοποίησης, να δημιουργούνται και να ευνοούνται επενδύσεις σε ιδιωτικά ψυχιατρικά άσυλα.

Προφανώς, το δίλημμα δεν είναι «ψυχιατρική μεταρρύθμιση ή όχι», όπως και στην πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας το δίλημμα δεν ήταν αν πρέπει να μεταρρυθμιστεί ή όχι. Το ζήτημα είναι με ποιους όρους γίνεται και οι όροι με τους οποίους γίνονται όλες αυτές οι κινήσεις -το ανέδειξε και ο εισηγητής μας- είναι απολύτως διαλυτικοί για το δημόσιο σύστημα.

Το ερώτημα είναι εάν θα διαφυλάξουμε τον δημόσιο χαρακτήρα της ψυχιατρικής περίθαλψης στη χώρα μας και εάν δεν θα επιτρέψουμε να ζήσει κι η ελληνική κοινωνία την τραγωδία που έζησε η αμερικανική κοινωνία την περίοδο του Ρήγκαν και της ανόδου του νεοφιλελευθερισμού με τους άστεγους, εξαθλιωμένους και αβοήθητους ψυχικά ασθενείς.

Πιστεύουμε ότι η απάντηση σε αυτό το σχέδιο, το οποίο προωθεί η Κυβέρνηση, δεν είναι βεβαίως η υπεράσπιση του ασύλου και του ψυχιατρείου, αλλά είναι ένα άλλο ψυχιατρικό παράδειγμα που βασίζεται στις αρχές της κοινωνικής ψυχιατρικής, της κοινοτικής φροντίδας, του σεβασμού των δικαιωμάτων των ψυχικά ασθενών.

Αυτό όμως το σχέδιο, αυτό το παράδειγμα, αυτό το άλλο μοντέλο δεν μπορεί να υλοποιηθεί σε καθεστώς λιτότητας, περικοπών, μνημονιακών δεσμεύσεων, ελαστικοποιημένου κοινωνικού κράτους, χωρίς σταθερές δομές, με επισφαλείς εργασιακές σχέσεις, με καθεστώς αδιαφάνειας και αναπαραξίας ελέγχου.

Εμείς πιστεύουμε ότι η στήριξη του δημοσίου συστήματος ψυχιατρικής φροντίδας στη χώρα μας δεν είναι μόνο υγειονομικό ζήτημα. Είναι ζήτημα σεβασμού ανθρωπίνων δικαιωμάτων, είναι ζήτημα πολιτισμού, κοινωνικής ευαισθησίας, αξιοπρέπειας συλλογικής μας χώρας, είναι ζήτημα ποιότητας του κοινωνικού κράτους και της δημοκρατίας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, σαράντα έξι μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις εκπαιδευτικοί από το Γενικό Λύκειο Ιτέας Φωκίδας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος, κ. Κωνσταντίνος Ζαχαριάς για πέντε λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πενήντα χρόνια πριν, ήδη κυκλοφορούσαν παγκόσμια οι πρώτες αναφορές στο κλείσιμο των ψυχιατρικών και στο μετασχηματισμό τους σε σύστημα υπηρεσιών ψυχικής υγείας εδραιωμένο στην κοινότητα.

Έπρεπε βαθμιαία να αλλάξει η πρακτική της κατεστημένης ψυχιατρικής, που επέβαλε δρόμους κοινωνικού ελέγχου και εγκλεισμού στους ψυχικά πάσχοντες. Η αλλαγή του ψυχιατρικού παραδείγματος θέτει ως βασικό στόχο την κατάργηση του ψυχιατρείου, όχι ως κλείσιμο μιας δομής ενός κτηρίου, μια απλή δηλαδή μεταστέγαση, ένα διοικητικό άδειασμα, αλλά σαν διαρκή και επίμονη διαδικασία μετασχηματισμού των κανόνων του εγκλεισμού, με μεθόδους σεβασμού των δικαιωμάτων των ψυχικά πάσχοντων, με πρωτοβουλίες ανεξαρτητοποίησης, εξάλειψης του στίγματος, χωρίς μονοδιάστατες ιατροκεντρικές προσεγγίσεις του ψυχικού πόνου, μια διαδικασία δηλαδή ανοίγματος του ασύλου και επανένταξης των ανθρώπων στην κοινωνία.

Στην Ελλάδα, στα τέλη της δεκαετίας του 1980, μετά τη διεθνή κατακραυγή για την «αποθήκη ψυχών» της Λέρου ξεκίνησε το πρόγραμμα ψυχιατρικής μεταρρύθμισης «Ψυχαργώς», θέτοντας ως κυρίαρχες προτεραιότητες την αποϊδρυματοποίηση, την ψυχοκοινωνική αποκατάσταση και την κοινωνική επανένταξη. Για την επίτευξη αυτού του στόχου προβλέπονταν ότι οι μονάδες ψυχικής υγείας θα επιχορηγούνταν από τον τακτικό προϋπολογισμό του Υπουργείου Υγείας, για τη δημόσια παροχή ψυχιατρικής φροντίδας.

Εν τούτοις, η απόλυτη κατάρρευση κάθε σχεδιασμού, η ακύρωση όλων των σταδίων εφαρμογής των επιχειρησιακών προγραμμάτων για την εφαρμογή δικτύων πρόληψης και ολοκληρωμένης κοινοτικής θεραπείας, η αδράνεια για τη δημόσια παροχή υπηρεσιών ψυχικής υγείας αποτυπώνεται στην απορρόφηση των κοινοτικών κονδυλίων για την ψυχική υγεία. Μόνο το 4% από τα διαθέσιμα 241 εκατομμύρια ευρώ είχαν απορροφηθεί στο τέλος του πρώτου εξαμήνου το 2012 από τα κοινοτικά κονδύλια!

Με αυτόν τον τρόπο οδηγηθήκαμε στην υποχρηματοδότηση και απαξίωση των δημοσίων δομών, ενώ οι ενισχύσεις από το ΕΣΠΑ κατευθύνονται πια ιδίως στις μη κερδοσκοπικές δομές, ενισχύουν δηλαδή μονόπλευρα την ιδιωτική παροχή ψυχικής φροντίδας. Δεκαπέντε χρόνια μετά την έναρξη της ψυχιατρικής μεταρρύθμισης έρχεται το Σύμφωνο Λυκουρέντζου - Άντορ να θριαμβολογήσει για τη δήθεν σημαντική πρόοδο που έχει γίνει στην προώθηση της ψυχιατρικής μεταρρύθμισης, να υποσχεθεί ψευδώς για μια ακόμη φορά ότι θα διαθέτει κατά προτεραιότητα προσωπικό και πόρους για τις παρεμβάσεις στον τομέα της ψυχικής φροντίδας και τελικά να συστήσει ανεξάρτητο αξιολογητή των δράσεών του.

Όμως, ποια είναι σήμερα η κατάσταση, ποια είναι η αλήθεια, που έχουν οδηγήσει τα τελευταία δέκα τουλάχιστον χρόνια οι κυβερνητικές πρακτικές όσον αφορά την υποτιθέμενη ψυχιατρική μεταρρύθμιση; Εμείς σήμερα θα καταθέσουμε στοιχεία για την παγιωμένη ψευδεπίγραφη ψυχιατρική μεταρρύθμιση και τη διάλυση της ψυχιατρικής περίθαλψης στην Πελοπόννησο.

Και προκαλούμε οποιονδήποτε φορέα, βαφτισμένο ως ανεξάρτητο αξιολογητή να σταθμίσει και την πορεία της τομεοποίησης των υπηρεσιών ψυχικής υγείας στην Πελοπόννησο και να καταγράψει τις ανύπαρκτες δομές της δευτεροβάθμιας ψυχικής περίθαλψης και να μας πει πώς και γιατί θα κλείσει στο τέλος του 2015 το, ήδη συγχωνευμένο με το Παναρκαδικό Νοσοκομείο, Ψυχιατρικό Νοσοκομείο της Τρίπολης.

Έτσι στην Πελοπόννησο, πλην του Νομού Αχαΐας, για επτακόσιους πενήντα χιλιάδες περίπου κατοίκους λειτουργούν μόνο δυο ψυχιατρικά τμήματα στα Νοσοκομεία Καλαμάτας και Πύργου, με δεκαπέντε και δέκα κλίνες και τρεις και δύο γιατρούς αντίστοιχα. Δεν λειτουργεί -αν και είναι έτοιμο- στο Νοσοκομείο της Κορίνθου το ψυχιατρικό τμήμα. Είναι υπό κατασκευή τα τμήματα στο Άργος και στην Τρίπολη, ενώ στη Σπάρτη αφαιρέθηκε το ψυχιατρικό τμήμα από την έσχατη εκδοχή του οργανισμού.

Από τις δημόσιες δομές αποασυλοποίησης υπάρχουν δεκαπέντε κλίνες στην Καλαμάτα και στην Κόρινθο, δέκα στην Σπάρτη και στον Πύργο, καμμία σε ολόκληρο το Νομό Αργολίδας και πέντε στην Τρίπολη -που ήταν το κέντρο της τομεακής ιστορίας της ψυχιατρικής μεταρρύθμισης για την Πελοπόννησο- για ογδόντα άτομα. Υπάρχει μια κινητή μονάδα παροχής υπηρεσιών υγείας σε όλη αυτή την έκταση της Πελοποννήσου, στον Πύργο. Στην Καλαμάτα και στην Τρίπολη δεν λειτουργούν -αν και υπάρχουν οι μονάδες- από έλλειψη χρηματοδότησης, από έλλειψη προσωπικού.

Κέντρο Ψυχικής Υγείας, Ιατροπαιδαγωγικό Κέντρο και Παιδοψυχιατρικό Τμήμα υπάρχει μόνο στο κέντρο που ήταν το Ψυχιατρικό Νοσοκομείο, δηλαδή στην Τρίπολη. Επομένως, καταλήγουμε στο συμπέρασμα πως υπάρχουν ελλιπέστατες ψυχιατρικές υπηρεσίες, χωρίς καμμία λογική κάλυψης του πληθυσμού, χωρίς τομεοποίηση, με ελάχιστα θραύσματα προσπαθειών για πρωτοβάθμια φροντίδα ψυχικής υγείας.

Βέβαια, υπάρχει και το υβρίδιο του Ψυχιατρικού Νοσοκομείου Τρίπολης, που έχει συγχωνευτεί διοικητικά με το Παναρκαδικό Γενικό Νοσοκομείο με μόνο δύο τμήματα οξέων και δύο ενδομέσων, δηλαδή νεοχρονίων ασθενών. Υπάρχουν, κυρία Υφυπουργέ, και τέτοιοι ασθενείς και σίγουρα ο νεολογισμός «νεοχρόνιοι» αποδίδει την πλήρη αποτυχία του νέου ψυχιατρικού παραδείγματος. Υπάρχουν μόνον πέντε γιατροί και εκατό νοσηλευτές, για τις τέσσερις νοσοκομειακές και επτά εξωνοσοκομειακές δομές που αναφέρθηκαν.

Παλεύουν οι εργαζόμενοι για την καθημερινή εφημερία σε συνθήκες εργασιακής καταπόνησης, με ασαφές μέλλον και με σοβαρά λειτουργικά προβλήματα, όπως είναι η λειψή θέρμανση, η ελλιπής σίτιση, που έχουν αναφερθεί στη Βουλή στο παρελθόν.

Κύριε Πρόεδρε, η ψυχιατρική περίθαλψη στην Πελοπόννησο έχει καταρρεύσει. Τα μνημόνια βλάπτουν σοβαρά και την ψυχική υγεία. Μπορεί η Κυβέρνηση να αντιμετωπίσει την κατάσταση ή θα προχωρήσει στο κλείσιμο των ψυχιατρικών, στις απολύσεις του προσωπικού και θα αφήσει συνειδητά, χωρίς φροντίδα, τον ευάλωτο πληθυσμό των ψυχικά πάσχοντων; Περιμένουμε εναγωνίως την απάντησή σας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Ο κ. Κυριακάκης έχει τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΥΡΙΑΚΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πραγματικά -όπως είπε και ο εισηγητής μας, ο κ. Μαντάς, με την επίκαιρη αυτή επερώτηση φιλοδοξούμε, με οργανωμένο τρόπο, για πρώτη φορά, να ανοίξουμε και όχι να κλείσουμε το ζήτημα της ψυχικής υγείας και της ψυχιατρικής μεταρρύθμισης στη χώρα μας.

Επί δεκαετίες τώρα καμμία οργανωμένη προσπάθεια από τη συντεταγμένη πολιτεία και από τις κυβερνήσεις που πέρασαν δεν έχει γίνει για τη συνολική συζήτηση για την ψυχική υγεία. Αυτό αντανακλάται -εκτός των άλλων δεικτών- σε έναν μόνο δείκτη. Ο δείκτης που αφορά το στίγμα των ψυχικά πάσχοντων στη χώρα μας «έχει κτυπήσει κόκκινο», σε αντίθεση με πολλές οργανωμένες σύγχρονες χώρες που εδώ και χρόνια έχουν καταφέρει να μειώσουν πραγματικά ή να εξαλείψουν πολλές φορές αυτό το στίγμα για τους ψυχικά πάσχοντες. Η μόνη προσπάθεια που γίνεται στη χώρα μας είναι από τις ενώσεις των ασθενών και των συγγενών τους και τίποτα σχεδόν από την πολιτεία.

Ήρθαμε μέσα σ' αυτήν την κατάσταση να αντιμετωπίσουμε μια κρίση και επανειλημμένα μνημόνια, τα οποία αποδεσμεύονται -όπως θα πούμε και πιο κάτω- έχουν αυξήσει τη νοσηρότητα και τις ψυχικές παθήσεις και τη θνησιμότητα, χωρίς να υπάρχει από

τη σημερινή Κυβέρνηση κανένα σχέδιο πραγματικής μεταρρύθμισης και όχι απορρύθμισης.

Αντίθετα, βλέπουμε μια προσπάθεια να χρησιμοποιηθεί η δήθεν ψυχιατρική μεταρρύθμιση ως όχημα, ως άλλοθι για να περικόψουμε δομές, προσωπικό και δαπάνες.

Σύμφωνα με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας, στον οποίο το Υπουργείο, ο Υπουργός Υγείας αρέσκεται να αναφέρεται, η κατάσταση της ψυχοκοινωνικής ευεξίας του ατόμου είναι βασικό συστατικό στοιχείο του ορισμού για την υγεία.

Σε ένα οργανωμένο κράτος, λοιπόν, θα έπρεπε η ψυχική υγεία να αφορά κυρίως την πρόληψη, την προσπάθεια πρόληψης για τις ψυχικές παθήσεις. Και αυτό έχει σχέση με βασικούς παράγοντες που δομούν τη ζωή και την προσωπικότητα του ανθρώπου, όπως είναι η εργασία, και το οικονομικό επίπεδο, που θα του εξασφαλίσει μία αξιοπρεπή διαβίωση.

Το 2011 ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας κατέταξε τις ψυχικές διαταραχές ανάμεσα στις πρώτες αιτίες που προκαλούν αναπηρία και προέβλεψε ότι αυτές οι διαταραχές αναμένεται να αυξηθούν και να γίνουν μέχρι το 2020 δεύτερες σε συχνότητα, μετά την ισχαιμική καρδιοπάθεια.

Σύμφωνα με πλήθος μελετών, υπάρχει στενή συνάφεια των κοινωνικών παραγόντων, και ιδιαίτερα της εργασίας ή της ανεργίας, με την ψυχική ασθένεια. Μία μελέτη από το 1970 έως το 2006 σε είκοσι έξι ευρωπαϊκές χώρες έδειξε ότι κάθε αύξηση της ανεργίας κατά 1% συνεπάγεται αύξηση κατά 0,8% στις αυτοκτονίες στις ηλικίες άνω των εξήντα πέντε.

Δεν χρειάζεται να πούμε περισσότερα στοιχεία, παρά μόνο ότι και στη χώρα μας υπάρχουν επιδημιολογικές μελέτες από το Πανεπιστημιακό Ινστιτούτο Ψυχικής Υγείας, που δείχνουν ότι από το 2008 έως το 2013 υπάρχει τετραπλασιασμός του μείζονος καταθλιπτικού επεισοδίου, που είναι βασική αιτία των αυτοκτονιών.

Αυτά και μόνο θα αρκούσαν στον οποιονδήποτε, για να πάρει επιτακτικά άμεσα μέτρα πρόασπισης της ψυχικής υγείας του πληθυσμού, προκειμένου να προληφθούν οι αυξημένες αυτοκτονίες, μάρτυρες των οποίων γινόμαστε καθημερινά. Δεν ακούει, όμως, η Κυβέρνηση τον κώδωνα του κινδύνου.

Αντίθετα, περικόπηκε ο προϋπολογισμός της ψυχιατρικής μεταρρύθμισης από το 2012 έως το 2013 κατά 87.000.000 ευρώ, περικόπηκαν τα κονδύλια του ΕΣΠΑ κατά 24% και η απορρόφηση στο εναπομείναν ποσό είναι της τάξεως του 25% μόνο. Το 80% από αυτά τα κονδύλια πηγαίνει σε μη κερδοσκοπικές κοινοτικές μονάδες ψυχικής υγείας.

Αυτά είναι στοιχεία που έδωσε ο Επίτροπος Απασχόλησης, Κοινωνικών Υποθέσεων και Κοινωνικής Ένταξης κ. Άντορ, απαντώντας σε ερώτηση του Ευρωβουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ κ. Νίκου Χουντή.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, οι δομές ψυχιατρικής υγείας στην 5η Υγειονομική Περιφέρεια Θεσσαλίας και Στερεάς Ελλάδας είναι ελάχιστες. Τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου που ασχολούνται με την ψυχική υγεία είναι είκοσι επτά και είκοσι οκτώ τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου.

Η μεγάλη πλειοψηφία από αυτές τις δομές είναι στον τομέα της αποκατάστασης και της πρωτοβάθμιας φροντίδας. Δηλαδή, μιλάμε για οικοτροφεία και για διαμερίσματα που υποδέχονται τους χρονίως πάσχοντες.

Είναι χαρακτηριστικό ότι υπάρχουν μόνο δύο ψυχιατρικές κλινικές στη Λάρισα και στη Λαμία, οι οποίες υπολειπονται. Έχουν δύο ψυχιάτρους. Δεν μπορούν να προσφέρουν καν νοσηλεία. Στη Λαμία, μάλιστα, υπάρχει ειδικό κτήριο εδώ και πολλά χρόνια, το οποίο έχει θαλάμους και λειτουργεί μόνο με δύο ψυχιάτρους, έναν ψυχολόγο και μία κοινωνική λειτουργό, αδυνατώντας να παρέχει νοσηλεία.

Αυτό έχει ως αποτέλεσμα, όπως συμβαίνει βέβαια και σε πολλούς νομούς της χώρας, όσον αφορά τους ψυχικά ασθενείς όταν έχουν ένα οξύ πρόβλημα, όπως ένα οξύ ψυχωσικό ή μανιακό επεισόδιο, να αναγκάζονται πολλές φορές οι συγγενείς και οι γιατροί τους να συμβάλουν -άθελά τους βέβαια, με ευθύνη της πολιτικής φυσικά- στη μείωση της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, όταν χρειάζεται να διακομισθούν σε μία ψυχιατρική κλινική, για να αντιμετωπιστεί το πρόβλημά τους.

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θεωρούμε ότι τα εργαλεία της επιστήμης πρέπει να χρησιμοποιούνται προς όφελος των πολιτών. Δεν πρέπει απλώς να επικαλούμαστε τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας σαν ένα γράμμα κενό σαν λόγια μόνο. Οφείλουμε να προσπαθούμε, χωρίς να θεωρητικοποιούμε την πολιτική ούτε να λαϊκίζουμε, να παίρνουμε συγκεκριμένα μέτρα για τη βελτίωση της ψυχικής υγείας του ελληνικού πληθυσμού.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Κουράκης για πέντε λεπτά.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υφυπουργέ, δράττομαι της ευκαιρίας να αναφερθώ σε ένα θέμα και αμέσως μετά θα μπω στο κυρίως ζήτημά μας, σε μία καταγγελία για την Κυβέρνησή μας σχετικά με το θέμα των γενετικά τροποποιημένων φυτών που στην Ευρωπαϊκή Ένωση πέρασε η απελευθέρωσή τους όσον αφορά την καλλιέργεια.

Θεωρώ ότι ο Υπουργός της Κυβέρνησης, ο κ. Μανιάτης, δεν έκανε το καλύτερο δυνατό. Απεναντίας, ευλόγησε με τη στάση του το να επιτραπεί η καλλιέργεια, δηλαδή να σπάσει το εμπάργκο, που υπήρχε τόσα χρόνια, όπου η Ευρωπαϊκή Ένωση ανθίστατο στις πιέσεις των μεγάλων κολοσσών των γενητικά τροποποιημένων φυτών. Πρόκειται για ένα ζήτημα που αφορά, βεβαίως, πάρα πολύ την υγεία του πληθυσμού. Θεωρώ ότι αποτελεί μελανό στίγμα το ότι επί Προεδρίας της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση δεν απετράπη αυτό το διαρκές έγκλημα σε βάρος της υγείας του πληθυσμού και του περιβάλλοντος. Ίσως είναι από τα περισσότερα αρνητικά που έχει κάνει αυτή η Κυβέρνηση γύρω από τα ζητήματα τα οποία συζητούμε.

Σχετικά με την επίκαιρη επερώτηση θα περιοριστώ στην κατηγορία που αφορά ψυχιατρείο των φυλακών Κορυδαλλού. Είναι μία ιδιαίτερη κατηγορία και καταλαβαίνετε ότι έχει πολύ μεγάλο βάρος. Ενώ θα έπρεπε να νοσηλεύονται στο Ψυχιατρείο της Φυλακής Κορυδαλλού εκατόν εξήντα ασθενείς, αυτή τη στιγμή στοιβάζονται διακόσια πενήντα εννέα άτομα, βαριά περαστικά με τάσεις αυτοκτονίας, σχιζοφρένεια, βαριά κατάθλιψη και μερικά, μάλιστα, με ψυχιατρικά προβλήματα και προβλήματα τοξικοεξάρτησης.

Σε αυτό το ψυχιατρείο δεν υπάρχει μόνιμος ψυχίατρος. Καλύπτονται οι ανάγκες σε ιατρικό προσωπικό από επισκέπτες ιατρούς δύο φορές την εβδομάδα. Δεν υπάρχει ψυχολόγος. Υπάρχουν μόνο τρεις νοσοκόμοι και μερικοί εξ αυτών είναι σωφρονιστικοί υπάλληλοι, οι οποίοι εκτελούν χρέη νοσοκόμου.

Το πιο σημαντικό είναι ότι ο μισός πληθυσμός περίπου είναι εξαρτημένα άτομα. Δεν υπάρχουν προγράμματα θεραπείας της εξάρτησης, δηλαδή δεν υπάρχουν προγράμματα απεξάρτησης. Η οργάνωση «18 Άνω» εδώ και πολλά χρόνια προσπαθεί να κάνει ό,τι είναι δυνατόν για την ευαισθητοποίηση και την ψυχολογική στήριξη. Εκείνο, όμως, που θα έδινε πραγματική διέξοδο στο πρόβλημα θα ήταν αυτό το οποίο έχουμε ήδη ψηφίσει, η εγκατάσταση, δηλαδή, μονάδων ΟΚΑΝΑ και άλλων θεραπευτικών προγραμμάτων, ώστε να μπορούν να μπουν σε μία διαδικασία απεξάρτησης.

Λίγο πριν έρθω εδώ επικοινωνήσα με το Υπουργείο Δικαιοσύνης και μου είπαν ότι έχουν υπογραφεί οι δύο υπουργικές αποφάσεις για πιλοτικά προγράμματα στην Πάτρα και στον Κορυδαλλό γύρω από το ζήτημα των υποκαταστάτων στους τοξικοεξαρτώμενους στις φυλακές Κορυδαλλού. Θεωρώ ότι είναι ένα πολύ δειλό βήμα. Είναι δοκιμασμένα τα προγράμματα αυτά. Θα έπρεπε να επεκταθούν σε όλες τις φυλακές με γρήγορους ρυθμούς και, βεβαίως, να ληφθεί μέριμνα μετά την αποφυλάκιση αυτών των ατόμων για το τι καλύτερο θα μπορούσαμε να κάνουμε.

Σε μία επίσκεψη που είχαμε κάνει στο Ψυχιατρείο του Κορυδαλλού με Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ και αντιπροσωπεία γενικώς από το ΣΥΡΙΖΑ, είχαμε επισκεφθεί και τα λεγόμενα «μπλε δωμάτια». Είναι τα δωμάτια στα οποία βρίσκονται για πάρα πολλές ημέρες δύσκολα περιστατικά. Σε αυτά τα δωμάτια το πάτωμα είναι από μουςαμά, οι τοίχοι προσπαθούν να είναι προστατευμένοι, για να μην χτυπούν το κεφάλι τους οι κρατούμενοι, οι οποίοι

είναι γυμνοί. Θα έλεγα ότι θα μπορούσαν να βρεθούν άλλοι τρόποι, γιατί κάτω από αυτές τις συνθήκες ένας υγιής άνθρωπος τρελαίνεται, πολύ περισσότερο ένας ο οποίος έχει ψυχιατρικό πρόβλημα.

Με την ευκαιρία να πω ότι και στο νοσοκομείο των φυλακών η κατάσταση δεν είναι καθόλου καλή. Ενώ υπάρχουν εξήντα κλίνες, νοσηλεύονται διακόσιοι εννέα ασθενείς, ανάμεσα στους οποίους είναι και εκατόν είκοσι οκτώ οροθετικοί, που αυτό το διάστημα που συζητούμε, εδώ και δύο εβδομάδες, είναι σε μία αποχή συστήνουν.

Μάλιστα, πολλοί εξ αυτών, δυστυχώς, βρίσκονται και σε αποχή από φάρμακα, με αποτέλεσμα να έχουμε και επιληπτικές κρίσεις. Ένας, μάλιστα, αποπειράθηκε να αυτοκτονήσει και στο νοσοκομείο, όταν διακομίστηκε, έκανε μία ανακοπή εκεί.

Επίσης, θέλω να σας αναφέρω, κυρία Υφυπουργέ, ότι εκεί υπάρχουν περιστατικά πολυανθεκτικής φυματίωσης, που σημαίνει ότι είναι υγειονομικές βόμβες, τόσο για τους υπόλοιπους κρατούμενους, δεδομένου ότι υπάρχει μεγάλος συγχρωτισμός, όσο και για τους σωφρονιστικούς υπαλλήλους, που επίσης κινδυνεύουν και αυτοί να κολλήσουν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ήθελα λίγο την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

Πρέπει να σας πω ότι όταν αποφυλακιστεί κάποιος, δεν τον συνοδεύει η θεραπεία του για το υπόλοιπο διάστημα, αλλά αφήνεται στην τύχη του. Και καταλαβαίνετε ότι ιδιαίτερα οι ασθενείς που έχουν πολυανθεκτική φυματίωση, είναι υγειονομικές βόμβες για να μεταδώσουν την πολυανθεκτική φυματίωση στο σύνολο του πληθυσμού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γνωστό ότι το αίτημα για την ένταξη του ψυχιατρικού και του νοσοκομείου των φυλακών - νοσοκομείο κατ' επίφασιν, είναι ένα αναρρωτήριο στην πραγματικότητα - εδράζεται στο ν. 2009. Έχω το νόμο στα χέρια μου. Έχει ψηφιστεί. Ο νόμος λέει ρητά στο άρθρο 13 ότι εντάσσονται στο Εθνικό Σύστημα Υγείας το Ψυχιατρείο Κρατούμενων Κορυδαλλού, το Νοσοκομείο Κρατούμενων Κορυδαλλού, το Κέντρο Απεξάρτησης Τοξικομανών στον Ελαιώνα Θηβών, το Κέντρο Απεξάρτησης στον Δήμο Κασσάνδρας και τα κέντρα απεξάρτησης άλλων περιοχών. Δεν έχει γίνει απολύτως τίποτα.

Καταλαβαίνουμε ότι αυτό είναι μία υπονόμευση του όλου συστήματος. Όσο καιρό δεν εντάσσονται στο Εθνικό Σύστημα Υγείας, το οποίο και αυτό το έχετε «κουτσουρέψει» κατά τραγικό τρόπο, το πρόβλημα θα διαιωνίζεται και αυτή η κατηγορία των συνανθρώπων μας, οι οποίοι τυχαίνει ένα διάστημα της ζωής τους να είναι κρατούμενοι, πέρα απ' όλα τ' άλλα, υφίστανται και τον βασανισμό στην πραγματικότητα να μην έχουν περιθάλψη, στο επίπεδο της υγείας που τους ανήκει.

Θεωρώ ότι είναι μία βαναυσότητα. Τη διαιωνίζετε. Διογκώνεται το πρόβλημα. Και ελπίζουμε ότι με το που θα φύγει η δική σας Κυβέρνηση και αυτό το πρόβλημα, ανάμεσα στα υπόλοιπα της ελληνικής κοινωνίας, θα βρει τη λύση του.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Ο κ. Μιχαλάκης έχει τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΑΛΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σε μία πραγματική δημοκρατία, σε μια δημοκρατία όπου κράτος και κοινωνία δεν μένουν μόνο στην τυπική άσκηση εκλογικών και ατομικών δικαιωμάτων, υποχρέωση όλων των φορέων της ευνομούμενης πολιτείας είναι η βοήθεια προς τους ανθρώπους που έχουν μεγαλύτερη ανάγκη.

Στην περίοδο ανθρωπιστικής κρίσης που διανύουμε, οι ευάλωτες και αδύναμες κοινωνικές ομάδες είναι αυτές που πρέπει να προστατευθούν, αν θέλουμε, βέβαια, να υπηρετούμε πολιτισμικές και ουμανιστικές αξίες, για τις οποίες δόθηκαν και δίνονται πολιτικοί και κοινωνικοί αγώνες απ' όλους τους λαούς.

Ξεκινώ έτσι, γιατί νομίζουμε ότι το θέμα της φροντίδας των ψυχικά ασθενών είναι ακριβώς ζήτημα πολιτισμού, ουμανισμού και συνταγμένης δημοκρατικής πολιτείας, που έχει τη συνταγματική ευθύνη για την υγεία του συνόλου του πληθυσμού, χωρίς

διακρίσεις, χωρίς αποκλεισμούς, χωρίς φυλετικά, οικονομικά, γεωγραφικά, ταξικά ή άλλα εμπόδια.

Θα μιλήσω ειδικότερα για το γεωγραφικό διαμέρισμα της Θεσσαλίας και θα το θέσω ως ρητορικό ερώτημα: Πώς επιτυγχάνεται αυτή η αποστολή της πολιτείας σε μία περιοχή που δεν διαθέτει, ουσιαστικά, καμμία σοβαρή, στιβαρή, πλήρως λειτουργική δημόσια δομή ψυχικής υγείας; Διαθέτει δημόσιες δομές μόνο στα χαρτιά και στα κενά περιεχομένου οργανογράμματα.

Οι περικοπές δαπανών στην υγεία ήδη πριν από την κρίση, με μεγαλύτερη, όμως, επιτάχυνση, στη διάρκεια αυτής, η χρόνια, επομένως, υποχρηματοδότηση, υποστελέχωση και διάβρωση των δημόσιων υποδομών έχουν οδηγήσει στο φαινόμενο η Θεσσαλία του ενός περίπου εκατομμυρίου κατοίκων να εξμυρετείται σχεδόν αποκλειστικά στον τομέα της ψυχικής υγείας από ιδιωτικές κλινικές, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την οικονομική επιβάρυνση του ψυχικά πάσχοντα και της οικογένειάς του.

Ειδικότερα στη Λάρισα το Ψυχιατρικό Τμήμα του Γενικού Νοσοκομείου δεν λειτουργεί από το καλοκαίρι το 2012, λόγω αργίας του μέχρι τότε υπηρετούντος ψυχιάτρου, που μάλλον αποτέλεσε πρόσχημα για το οριστικό λουκέτο στο τμήμα.

Σε σχετική ερώτηση της συντρόφισσας Βουλευτίνας Ηρώς Διώτη τον Αύγουστο του 2012 το Υπουργείο Υγείας -με Υφυπουργό την κ. Σκοπούλη τότε- διαβεβαίωσε ότι έχει προβεί σε αποφάσεις έγκρισης σκοπιμότητας για την επέκταση του ψυχιατρικού τμήματος ενηλίκων, την ίδρυση ψυχιατρικού τμήματος παιδιών και εφήβων, την ίδρυση ξενώνα βραχείας παραμονής και κινητής μονάδας από το Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Λάρισας. Δεκαοκτώ μήνες μετά τίποτα από τα παραπάνω δεν έχει υλοποιηθεί. Απολύτως τίποτα!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω χρήση και του χρόνου της δευτερολογίας μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συνεχίστε και θα δούμε στην πορεία της ομιλίας σας, κύριε συνάδελφε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΑΛΑΚΗΣ: Αντίστοιχα το Κέντρο Ψυχικής Υγείας της πόλης αναλαμβάνει μόνο περιστατικά παιδιών, καθώς δεν διαθέτει προσωπικό για ενηλίκους.

Στο, δε, Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο, λόγω υποστελέχωσης και έλλειψης όλων των ειδικοτήτων ιατρών και προσωπικού, λειτουργούν μόλις δώδεκα κλίνες της ψυχιατρικής κλινικής από τις τριάντα οκτώ. Κατά τα άλλα, η κλινική δέχεται καθημερινά τουλάχιστον τριάντα περιστατικά, που στοιβάζονται σε ράντζα ή κρεβάτια άλλων κλινικών.

Στο Νοσοκομείο του Βόλου η Ψυχιατρική Κλινική διαθέτει μόνο έναν ψυχίατρο από τους πέντε, συν έναν ψυχολόγο, ενώ προβλέπονται στο οργανόγραμμα. Επίσης, δεν έχει λειτουργήσει ποτέ έως τώρα η μονάδα αντιμετώπισης των οξέων ψυχιατρικών περιστατικών. Το Κέντρο Ψυχικής Υγείας της πόλης, στο οποίο εξετάζονται τουλάχιστον δύο χιλιάδες άτομα τον χρόνο, αν και διαθέτει συγκριτικά ικανοποιητικό αριθμό ιατρών -τρεις ψυχιάτρους και δύο παιδοψυχιάτρους- έχει οξέα προβλήματα συντήρησης και του εξοπλισμού του και δεν διαθέτει μη ιατρικό προσωπικό.

Η ίδια δραματική κατάσταση εξαύλωσης των ψυχιατρικών τμημάτων επικρατεί στα Νοσοκομεία Καρδίτσας και Τρικάλων, όπου, παρά τις στα χαρτιά προβλέψεις των οργανισμών τους, δεν υπηρετούν ούτε οι συνολικά προβλεπόμενοι επτά ψυχίατροι -τέσσερις στην Καρδίτσα και τρεις στα Τρίκαλα- ούτε λειτουργεί κάποιος από τα συνολικά προβλεπόμενα τριάντα πέντε κρεβάτια. Ειδικά στην Καρδίτσα, παραμένει ανεφάρμοστη και η σχετική απόφαση έναρξης λειτουργίας της Ψυχιατρικής Κλινικής, που εκδόθηκε στα τέλη Δεκεμβρίου του 2012, καθώς δεν τοποθετήθηκε ούτε ένας ψυχίατρος.

Κλείνω όπως άρχισα: Είναι ευθύνη, υπόθεση και υποχρέωση της πολιτείας -πολιτισμική και ουμανιστική, όχι απλώς τυπική- η φροντίδα, η μέριμνα, η προσοχή και η προσπάθεια λύτρωσης και των ψυχικά πασχόντων ατόμων.

Το σύνθημα αλληλεγγύης του ΣΥΡΙΖΑ, «Κανένας μόνος του στην κρίση», καθίσταται ίσως πιο ταιριαστό και επίκαιρο στους ψυχικά πάσχοντες. Η ψυχική ασθένεια δεν είναι ούτε στίγμα ούτε

ιδιωτική υπόθεση ούτε πρόβλημα που κρύβουμε κάτω από το χαλί. Είναι υπόθεση όλων μας και κυρίως είναι υπόθεση ενός δικαίου και αποτελεσματικού κοινωνικού κράτους.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Ολοκληρώνουμε με την ομιλία της κ. Καφαντάρη.

ΧΑΡΟΥΛΑ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ: Κύριε Πρόεδρε, θα κάνω χρήση και του χρόνου της δευτερολογίας μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Δεν μπορείτε να κάνατε χρήση, αλλά θα έχετε μια ανοχή.

ΧΑΡΟΥΛΑ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυρία Υπουργέ, η παραδοσιακή αντίληψη της υγείας, η οποία αναπτύχθηκε στα τέλη του δεκάτου ένατου αιώνα και κυριάρχησε στο μεγαλύτερο μέρος του εικοστού, βασίστηκε στις μεγάλες κατακτήσεις της βιοϊατρικής και ιδιαίτερα της μικροβιολογίας, πράγμα που οδήγησε στην αποδοχή μιας μονοδιάστατης ερμηνείας της υγείας και της αρρώστιας, κυρίως με βάση ευρήματα της εργαστηριακής και κλινικής ιατρικής.

Το ανθρώπινο σώμα κατοχυρώθηκε σαν μηχανή, η υγεία ταυτίστηκε με την απουσία της αρρώστιας και η ιατρική θεωρήθηκε ο θεματοφύλακός της. Η επικράτηση αυτής της ιατροκεντρικής αντίληψης διαμόρφωσε το κυρίαρχο βιοϊατρικό μοντέλο της υγείας. Αυτή η αντίληψη σήμερα, όμως, έχει αμφισβητηθεί από την κρίση της σύγχρονης ιατρικής.

Ο ορισμός της υγείας, σύμφωνα με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας, είναι: «Υγεία είναι η κατάσταση της πλήρους σωματικής, ψυχικής και κοινωνικής ευεξίας και όχι η απλή απουσία της αρρώστιας ή της αναπηρίας». Με τον ορισμό αυτόν αναγνωρίζονται δύο παράμετροι που οριοθετούν την υγεία. Η παράμετρος της απουσίας της αρρώστιας και η παράμετρος της ευεξίας.

Επίσης, αναγνωρίζεται σε ό,τι αφορά την ευεξία η ύπαρξη της ψυχικής και κοινωνικής διάστασης πέρα από τη σωματική. Η έννοια της ευεξίας αποτελεί βάση της έννοιας της θετικής υγείας. Η αντίληψη της θετικής υγείας παραπέμπει στην έννοια της ψυχικής και κοινωνικής ευεξίας, αφού, χωρίς ψυχική ισορροπία και το κατάλληλο υποστηρικτικό κοινωνικό περιβάλλον, η ενδυνάμωση δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί.

Η κοινωνική ευεξία, όμως, δεν κατοχυρώνεται μόνο με τη δυνατότητα του ατόμου να ανταποκριθεί στις προκλήσεις του κοινωνικού του περιβάλλοντος, αλλά και από τις υπάρχουσες κοινωνικές δομές, από τον ρόλο που αυτές διαδραματίζουν στη στήριξη και την προστασία του ατόμου, καθώς και από τις δυνατότητες που παρέχουν για την προσωπική του ολοκλήρωση και ευτυχία.

Δεν είναι τυχαίο που ο Πλάτων, πριν από δύομισι χιλιάδες χρόνια, ανέφερε την αρρώστια σαν τάραχο της ψυχής.

Στις συνθήκες, όμως, ανθρωπιστικής κρίσης τις οποίες βιώνει η ελληνική κοινωνία λόγω μνημονιακών πολιτικών της Κυβέρνησης με όλα τα συνεπακόλουθα, όπως ανεργία, αύξηση της φτώχειας -πρόσφατη έκθεση της Τράπεζας της Ελλάδος έδειξε ότι το 34,6% του ελληνικού πληθυσμού ζει στα όρια της φτώχειας-, ακόμα και έλλειψη στέγης, η ανάγκη ψυχολογικής στήριξης και η προσφυγή σε συγκεκριμένη ψυχολογική βοήθεια αυξάνει, όταν οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές ισοπεδώνουν την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, υποβαθμίζουν συνεχώς τις δομές στήριξης στο πρωτοβάθμιο επίπεδο.

Μονάδες ψυχικής υγείας στους δήμους δυσκολεύονται να λειτουργήσουν, γιατί, όπου λειτουργούν, στηρίζονται σε συμβασιούχους ειδικούς επιστήμονες. Η πολιτική της κινητικότητας, των διαθεσιμότητων, μιας και η τοπική αυτοδιοίκηση είναι η μεγάλη δεξαμενή των διαθεσιμότητων, θα οδηγήσει εκτός εργασίας ειδικούς, με συνέπεια την αδυναμία δομών για την πρόσβαση πολιτών στην πρωτοβάθμια φροντίδα ψυχικής υγείας. Κάποιοι, βέβαια, δήμοι απευθύνονται και στον ιδιωτικό τομέα σήμερα.

Από την άλλη μεριά, οι συνθήκες υγειονομικής φτώχειας, η ιδιωτικοποίηση υπηρεσιών ψυχικής υγείας θέτουν σε κίνδυνο τον δημόσιο χαρακτήρα της ψυχιατρικής περίθαλψης στη χώρα μας, εντείνουν την ανισότητα μεταχείρισης και τον κοινωνικό αποκλεισμό των φτωχών και ανασφάλιστων ψυχικά ασθενών.

Όμως και η κατάσταση στα δημόσια ψυχιατρικά νοσοκομεία δεν είναι καλύτερη. Ειδικά στην Αττική μετά από κινητοποιήσεις εργαζομένων στο «ΔΡΟΜΟΚΑΪΤΕΙΟ» και το Ψυχιατρικό Νοσοκομείο «ΔΑΦΝΙ» πάγωσαν οι διαθεσιμότητες του προσωπικού τον προηγούμενο Νοέμβριο.

Ωστόσο, τα προβλήματα είναι σημαντικά. Υπάρχει έλλειψη προσωπικού, προβλήματα με το υγειονομικό υλικό, χαμηλό επίπεδο φροντίδας ψυχοκοινωνικής αποκατάστασης, όσον αφορά τα υλικά αλλά και το ανθρώπινο δυναμικό, ράντζα στην εφημερία, ασυνέχεια θεραπευτικής φροντίδας και ιδρυματοποίηση ασθενών, προβλήματα στις διακομιδές ασθενών. Δεν υπάρχουν μονάδες ψυχοκοινωνικής αποκατάστασης. Δεν δουλεύει η τομεοποίηση και οι κοινοτικές δομές. Ενώ προβλέπονται εννέα κέντρα ψυχικής υγείας, τώρα λειτουργούν δύο.

Οφείλουμε, όμως, κυρία Υπουργέ, να αναφέρουμε ότι αυτές τις μέρες ετοιμάζεται με fast track διαδικασίες η μετακίνηση εκατόν εξήντα περίπου χρόνιων ασθενών χωρίς την έγκριση του επισημονικού συμβουλίου και των γιατρών. Σε ποιους χώρους θα μετακινηθούν; Με ποιο συγκεκριμένο πρόγραμμα;

Ανάλογη, βέβαια, κατάσταση επικρατεί και στο «ΔΡΟΜΟΚΑΪΤΕΙΟ». Όμως και στα ψυχιατρικά τμήματα των δημοσίων νοσοκομείων, στον «ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟ» και στο «ΓΕΝΙΚΟ ΚΡΑΤΙΚΟ», η κατάσταση δεν είναι καλύτερη. Ειδικά στον «ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟ» υπάρχουν ράντζα.

Στο «ΓΕΝΙΚΟ ΚΡΑΤΙΚΟ» ο Τομέας Ψυχιατρικής μεταστεγάστηκε σε έναν ακατάλληλο χώρο. Ουσιαστικά, ενώ το 50% των νοσηλευόμενων είναι με εισαγγελική παραγγελία, το πρόβλημα είναι πολύ μεγάλο. Δεν υπάρχει το εφημερείο κατ' αρχάς για τους εργαζόμενους εκεί, τους γιατρούς και τους νοσηλευτές, γιατί πολλές φορές κατακλύζεται ή χρησιμοποιείται για ασθενείς. Έχουμε δε περίπτωση να υπάρχουν ασθενείς μαζί με τον συνοδό τους και στους καναπέδες στο χολ που υπάρχει εκεί. Αυτή είναι η κατάσταση η οποία επικρατεί στο «ΓΕΝΙΚΟ ΚΡΑΤΙΚΟ».

Βέβαια και στα πανεπιστημιακά νοσηλευτικά ψυχιατρικά ιδρύματα -και θα μιλήσω ειδικά για το «ΑΙΓΙΝΗΤΕΙΟ»- υπάρχει μεγάλη προσέλευση τον τελευταίο καιρό στα εξωτερικά ιατρεία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ολοκληρώνετε, κυρία συνάδελφε.

ΧΑΡΟΥΛΑ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ: Υπάρχει έλλειψη υλικών, ενώ δεν γίνονται προσλήψεις μελών ΔΕΠ.

Κλείνοντας, δεν υπάρχουν γενικότερα τμήματα μέσης νοσηλείας, ψυχογηριατρικά, ιατροδικαστική ψυχιατρική, ειδικές κλινικές για διατροφικές διαταραχές και αυτό είναι ένα μεγάλο ζήτημα.

Βέβαια, μεγάλο ζήτημα είναι και το θέμα της αντιμετώπισης της νόσου του Αλτσχάιμερ και οι αντίστοιχες υποδομές, οι οποίες δεν υπάρχουν.

Επίσης, δεν υπάρχουν ελεγκτικές δομές για να αποτιμηθεί μέχρι σήμερα η δράση των ΜΚΟ που υπάρχουν σε αυτόν τον χώρο, όσον αφορά την υλοποίηση των ευρωπαϊκών προγραμμάτων και γενικότερα την αξιολόγηση του έργου τους.

Πάνω απ' όλα όμως, κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό που απαιτείται σήμερα είναι να αποτραπεί η αιτία που δημιουργεί την αύξηση -το τονίζω- της ανάγκης προσέλευσης στις υπηρεσίες ψυχικής υγείας, δηλαδή η αποτροπή των βάρβαρων αυτών μνημονιακών πολιτικών, οι οποίες γενικότερα οδηγούν και στη μείωση του προσδόκιμου ζωής. Αυτό δεν το λέω εγώ. Ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας έχει αναφέρει στατιστικές σε παγκόσμιο επίπεδο που καταδεικνύουν ότι, από όσες χώρες πέρασε το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, το προσδόκιμο ζωής μειώθηκε κατά τριάντισι χρόνια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Έχει λήξει ο χρόνος σας, κυρία συνάδελφε.

ΧΑΡΟΥΛΑ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ: Να μη γίνει αυτό και στην πατρίδα μας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Τον λόγο έχει η κυρία Υπουργός.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Υγείας): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα αποφύγω τον πειρασμό να κάνω γενικές και θεωρητικές τοποθετήσεις, τουλάχιστον στην πρωτολογία και στη δευτερολογία μου, όχι ότι δεν έχουν τη σημασία και τη χρησιμότητά τους.

Ο εισηγητής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης στην τοποθέτησή του είπε ότι επιστημονικές παρατηρήσεις ενδεχομένως να μην είναι απαραίτητες ή χρήσιμες σε αυτό το επίπεδο της συζήτησης. Θα συμφωνήσω μαζί του. Οι ιδεολογικές, όμως, δεν απαγορεύονται, αλλά, επειδή έχω να απαντήσω σε μία ερώτηση που έχει δεκατέσσερις ερωτήσεις, τριάντα τέσσερις υποερωτήσεις και εξήντα τέσσερις ανθυποερωτήσεις, επέλεξα να μείνω -τουλάχιστον στην πρωτολογία και τη δευτερολογία μου- σε αυτά που με ρωτούν οι συνάδελφοί μου, να δώσω όσο γίνεται κατατοπιστικές απαντήσεις, αναγνωρίζοντας ότι ενδεχομένως να είναι βαρετός ο διάλογος, να μην έχει τηλεοπτικές κορόνες, αλλά νομίζω ότι θα είναι ουσιαστικός και χρήσιμος και εκτιμώ -και δεν νομίζω ότι η εκτίμησή μου είναι λανθασμένη- ότι ο στόχος είναι η ενημέρωση και όχι να ανέβουν οι τόνοι.

Έρχομαι στην πρώτη ερώτηση των συναδέλφων μου, σε ποιο στάδιο βρίσκεται η διαδικασία σύστασης των τομεακών επιτροπών, και στις υποερωτήσεις που την ακολουθούν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο συνολικός αριθμός των τομέων ψυχικής υγείας σε όλη τη χώρα είναι πενήντα οκτώ, με αντίστοιχο αριθμό τομεακών επιτροπών. Οι τομεακές επιτροπές που είναι ενεργές, που συνεδριάζουν, δηλαδή, και γνωμοδοτούν νόμιμα, ανέρχονται σε δεκαοκτώ. Δεν υπάρχει, όμως, κενό, γιατί οι υπόλοιπες, που είναι ανενεργές και είναι περισσότερες -φτάνουν τις σαράντα-, έχουν υπαχθεί από τις 18-12-2012 στις ενεργές, μέχρι να εκδοθεί απόφαση επανασυγκρότησής τους.

Διάταξη για επανασυγκρότηση πολλές φορές έχει συνταχθεί και πριν από τη δική μας παρουσία στο Υπουργείο Υγείας και από εμένα είναι έτοιμη από τον Σεπτέμβριο του 2013. Δεν περιελήφθη στο νομοσχέδιο του Υπουργείου που πέρασε από τη Βουλή, διότι υπήρχαν -και ορθώς- προτεραιότητες για τον ΕΟΠΥΥ και την πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας. Σας λέω, όμως, πως τώρα έτοιμη η διάταξη θα συμπεριληφθεί στο νομοσχέδιο, που, κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων, όπως εκτιμά το Υπουργείο, την επόμενη εβδομάδα θα πάει στη νομοπαρασκευαστική επιτροπή και στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους.

Η ενίσχυση της λειτουργίας των τομεακών επιτροπών -που σας είπα ότι θα περιληφθεί στο νομοσχέδιο αυτό- συμπεριελήφθη ήδη στο μνημόνιο Αντορ-Λυκουρέντζου που υπογράφηκε τον Απρίλιο του 2013 και αφορά στο επίπεδο της σύνθεσης των μελών των επιτροπών, στην οικονομική ενίσχυσή τους από το 1% των δαπανών του τομέα ψυχικής υγείας -θα επανέλθω με λεπτομέρειες στη δευτερολογία μου-, στη νομιμοποίηση της υποχρέωσης συμμετοχής στις επιτροπές με πρόβλεψη νόμιμου χρόνου απασχόλησης των μελών σε αυτές και απουσίας από τα καθήκοντά τους, δηλαδή στο ωράριο εργασίας τους, και στην απλούστευση της διοικητικής διαδικασίας ορισμού των μελών των επιτροπών μέσω του ΚΕΣΥ.

Σχετικά με την κατανομή των υπηρεσιών ψυχικής υγείας ανά τομέα ψυχικής υγείας έχουμε ήδη επανασχεδιάσει τα όρια των τομέων ψυχικής υγείας, λαμβάνοντας υπ' όψιν τις υφιστάμενες μονάδες ανά γεωγραφική περιφέρεια, αλλά και τον εξυπηρετούμενο πληθυσμό, δηλαδή προβλέπουμε τη σύσταση συνολικά σαράντα τομέων ψυχικής υγείας, τριάντα τομεακών επιτροπών, δεκαπέντε τομέων παιδιών και εφήβων και έξι τομεακών επιτροπών παιδιών και εφήβων.

Η μείωση των τομεακών επιτροπών γίνεται και λόγω των δυσχερειών που αντιμετωπίζουμε στη στελέχωσή τους, αλλά και λόγω των αλλαγών που έχουν επέλθει στην περιφέρεια λόγω της εφαρμογής του «Καλλικράτη».

Σε κάθε περίπτωση ο στόχος μας είναι ο πληθυσμός να εξυπηρετείται από ένα δίκτυο υπηρεσιών ψυχικής υγείας εντός των ορίων του νομού όπου κατοικεί ή, σε διαφορετική περίπτωση, στον όμορο νομό.

Προχωρώ στη δεύτερη ερώτηση, για το πώς σκοπεύει το

Υπουργείο να οργανώσει το νέο σύστημα χρηματοδότησης το οποίο δεσμεύεται να εφαρμόσει από το μνημόνιο συνεργασίας και ποιο θα είναι το μείγμα χρηματοδότησης που προβλέπεται.

Η οργάνωση του νέου συστήματος χρηματοδότησης έχει αρχίσει ήδη με την τροποποίηση των υπουργικών αποφάσεων του πλαισίου οργάνωσης και λειτουργίας των μονάδων ψυχικής υγείας, που είναι οι στεγαστικές μονάδες, τα κέντρα ημέρας και οι κινητές μονάδες.

Έχουμε ήδη υιοθετήσει το μοντέλο του κόστους ανά ωφελούμενο και τύπο μονάδας, δηλαδή ζητούμε ΑΜΚΑ, θεραπευτική πράξη, κατηγορία νοσήματος και ΑΦΜ εργαζόμενου. Με τον τρόπο αυτό εξοικονομήθηκαν πάνω από 20.000.000 ευρώ τον χρόνο, χωρίς να διαταραχθεί η λειτουργία των μονάδων και εξασφαλίσουμε χρηστή διοίκηση, νομιμότητα, απόλυτη διαφάνεια στον τρόπο αλλά και στα ποσά επιχορήγησης.

Το μείγμα χρηματοδότησης των μονάδων σήμερα είναι κυρίως ο τακτικός προϋπολογισμός του Υπουργείου, τα νοσήλια, οι κοινοτικοί πόροι και ποσοστό 2% που παρακρατείται από τις προμήθειες εποπτευόμενων φορέων του Υπουργείου μας, όπως είναι τα νοσοκομεία, ΕΠΥ, ΟΚΑΝΑ, ΕΚΑΠ, ΕΟΧ, ΚΕΘΕΑ, ΕΚΕΑ, ΕΟΜ, ΕΚΕΔΥ. Δεύτερευόντως, η χρηματοδότηση γίνεται από ίδια έσοδα και δωρεές.

Από το 2016 οι κοινοτικοί πόροι βάσει μνημονίου παύουν να συμμετέχουν στη συνέχιση της λειτουργίας των μονάδων και έχουμε δεσμευτεί ως χώρα να οριστικοποιήσουμε το μείγμα χρηματοδότησης και την ανεύρεση βιώσιμου μοντέλου λειτουργίας, μέχρι τον Ιούνιο του 2015, προκειμένου να λειτουργήσουν με σταθερότητα οι υφιστάμενες μονάδες.

Εργαζόμαστε πάνω σε αυτό, αξιοποιώντας ως βάση τις υφιστάμενες πηγές χρηματοδότησης, εκτός βέβαια από τους κοινοτικούς πόρους, τη διεθνή εμπειρία και τα ευρήματα εφαρμογής του μοντέλου κοστολόγησης ανά ωφελούμενο. Το Υπουργείο θα εξετάσει επίσης τις εναλλακτικές λύσεις και θα καταλήξει σε έναν συγκεκριμένο τρόπο εξασφάλισης των πόρων για την ψυχική υγεία.

Σχετικά με την παρακράτηση των συντάξεων των ψυχικά πασχόντων, σας αναφέρω ότι επανεξετάζουμε το σχετικό θεσμικό πλαίσιο. Έχουμε συναντηθεί και έχουμε συζητήσει με τους εμπλεκόμενους φορείς, προκειμένου να διευθετήσουμε τυχόν αδυναμίες και δυσχέρειες που θέτει η ισχύουσα νομοθεσία.

Θα σας καταθέσω όμως την προσωπική μου εκτίμηση, ότι είναι θλιβερό να υπάρχουν ακόμα και τώρα καταγγελίες ότι νοσηλευτές ή συγγενείς των θεραπευομένων, των ωφελουμένων γίνονται θύματα εκμετάλλευσης. Εγώ είχα τη θλιβερή εμπειρία -νομίζω ότι ήταν παρών και Βουλευτής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης που είναι παρών και στη σημερινή συζήτηση- παιδιών που συνοδεύονταν από νοσηλευτές, που μου διάβαζαν ποιήματα ή μου προσέφεραν λουλούδια, με την επιθυμία να μην ισχύσει αυτή η παρακράτηση. Φαντάζομαι ότι όλοι αντιλαμβανόμαστε τον σκοπό για τον οποίο έγινε αυτή η πανηγυρική παρέμβαση.

Τρίτη ερώτηση, αν είναι στις προθέσεις του Υπουργείου να προχωρήσει σε θεσμοθέτηση ενιαίου προϋπολογισμού ψυχικής υγείας, σύμφωνα με τις κατευθύνσεις του ΠΟΥ. Από ό,τι κατάλαβα άλλοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης αναγνωρίζουν τον ΠΟΥ ως θεσμό και δομή που μπορεί να παρεμβαίνει και άλλοι τον απαξιώνουν.

Η αποδοτικότητα των παρεμβάσεων στον χώρο της ψυχικής υγείας αρχίζει να αποτυπώνεται σε αριθμούς βάσει των αποτελεσμάτων στα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που μας δίνει η κοστολόγηση των υπηρεσιών ανά ωφελούμενο και τύπο μονάδας.

Για τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα το κόστος ξεπερνά ετησίως τα 60.000.000 ευρώ. Είναι τελείως διαφορετικά τα νούμερα από αυτά που επικαλέστηκαν οι συνάδελφοι που μίλησαν πριν από μένα.

Για τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου γνωρίζουμε ότι το συνολικό κόστος ξεπερνά ετησίως τα 200.000.000 ευρώ, αλλά απομένει η συνολική και αναλυτική αποτίμηση των στοιχείων στα νοσοκομεία της χώρας, μέσω της εφαρμογής του διπλογραφικού συστήματος και εκεί θα αποτυπώνονται αναλυτικά τα κέντρα κόστους ανά μονάδα ψυχικής υγείας.

Με αυτά τα δεδομένα, στο Υπουργείο αντιμετωπίζουμε τον προϋπολογισμό για την ψυχική υγεία ως μέρος του προϋπολογισμού για την υγεία. Άλλωστε, στο πλαίσιο του μνημονίου Άντορ-Λυκουρεντζού, μέχρι τον Ιούνιο του 2015 θα έχει θεσμοθετηθεί ο νέος τρόπος χρηματοδότησης βάσει του κοστολογικού μοντέλου που ισχύει τώρα, το οποίο θα εφαρμοστεί τόσο στα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου όσο και στα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, και ο ενιαίος προϋπολογισμός για την ψυχική υγεία θα είναι δυνατός.

Αξίζει εδώ να σημειώσουμε –νομίζω ότι ενδιαφέρει όλους– ότι για τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα οι οφειλές παρελθόντων ετών, για όσους φορείς έχουν φέρει παραστατικά, έχουν εξοφληθεί και πάντοτε με τις προϋποθέσεις που σας ανέφερα πριν, δηλαδή αναλυτική εξέταση των παραστατικών τα οποία απαιτούνται.

Τέταρτη ερώτηση: Ποιο ακριβώς είναι το σχέδιο της Κυβέρνησης, σύμφωνα με το οποίο θα πρέπει μέχρι το τέλος του 2015 να έχουν κλείσει τα ειδικά ψυχιατρικά νοσοκομεία;

Ο σχεδιασμός για τον μετασχηματισμό –νομίζω ότι είναι ενδεικτική και διαφορετική ορολογία της ερώτησης και της δικής μου απάντησης– ο σχεδιασμός, λοιπόν, για τον μετασχηματισμό των εναπομεινάντων ψυχιατρικών νοσοκομείων υλοποιείται σε τρεις βασικούς άξονες: ενέργειες επίτευξης αποϊδρυματοποίησης, δηλαδή μετάβαση των χρόνιων σε εξωνοσοκομειακές μονάδες, ενέργειες ενίσχυσης του κοινοτικού δικτύου μονάδων ψυχικής υγείας αλλά και ενέργειες ανάπτυξης και λειτουργίας ψυχιατρικών τμημάτων σε γενικά νοσοκομεία.

Παράλληλα, εργαζόμαστε για τη βελτίωση της ποιότητας των υπηρεσιών, αναπτύσσοντας κατάλληλα εργαλεία, κατευθυντήριες οδηγίες και κοινά πρότυπα οργάνωσης και λειτουργίας, γιατί στοχεύουμε στον υπέρτατο σκοπό της ψυχιατρικής μεταρρύθμισης, που είναι η προστασία των δικαιωμάτων των ανθρώπων με ψυχικές διαταραχές.

Όσον αφορά τα ψυχιατρικά τμήματα των γενικών νοσοκομείων, θα αποκατασταθεί η δυσλειτουργία που υπάρχει σε ορισμένα ψυχιατρικά τμήματα της περιφέρειας, η οποία οφείλεται κυρίως στην έλλειψη προσωπικού, το οποίο έχουμε ζητήσει. Ενδεικτικά, αναφέρω το Γενικό Νοσοκομείο του Κιλκίς, των Γιαννιτών, της Πέλλας, των Σερρών, της Ξάνθης, της Άρτας, της Μυτιλήνης. Όμως, εξετάζουμε σε συνεργασία με τους διοικητές την ανάπτυξη, όπου είναι δυνατόν, νέων κλινών μέσα στο χρονικό διάστημα που διαθέτουμε μέχρι το 2015.

Τα ίδια αφορούν και στα κέντρα ψυχικής υγείας και τις άλλου τύπου μονάδες αποκατάστασης. Τον Απρίλιο του 2014 θα είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε ακριβώς τι θα γίνει. Σε καμμία περίπτωση, όμως, δεν θα μειωθούν οι δημόσιες ψυχιατρικές κλίνες και συνακόλουθα δεν θα θιγεί και το προσωπικό που τώρα υπηρετεί εκεί.

Όσον αφορά την ένταξη των χρονίως πασχόντων ατόμων τα οποία σήμερα φιλοξενοούνται στα ψυχιατρικά νοσοκομεία, έχει τεθεί σε εφαρμογή από τις 29 Οκτωβρίου του 2013 σχετική εγκύκλιος που έχω υπογράψει, με σαφείς οδηγίες για την κατάληψη των διαθέσιμων κενών θέσεων των μονάδων από χρόνιους ασθενείς. Τα μέχρι σήμερα αποτελέσματα δείχνουν ότι ένας σημαντικός αριθμός χρονίως πασχόντων έχει μεταβεί σε κενές θέσεις των μονάδων ψυχοκοινωνικής αποκατάστασης. Είναι περίπου εξήντα πέντε χρονίως πάσχοντες από τους τριακοσίους δεκατέσσερις σε διάστημα έξι μηνών και εκκρεμεί η μετάβαση διακοσίων σαράντα εννέα.

Άρα, λοιπόν, κυρία συνάδελφε –απευθύνομαι στην τελευταία ομιλήτρια–, μόνο βιαστικά δεν γίνεται, όπως εσείς αναφέρατε.

Όσον αφορά τη στελέχωση των μονάδων που θα προταθούν εν όψει του μετασχηματισμού των ψυχιατρικών νοσοκομείων, εκτιμούμε ότι θα έχουμε την ανάγκη περίπου χιλίων τριακοσίων ατόμων διαφόρων ειδικοτήτων. Βρισκόμαστε σε διαδικασία οριστικοποίησης του σχεδιασμού με τις αρμόδιες διευθύνσεις του Υπουργείου, δεδομένων των περιορισμών που υπάρχουν και στις προσλήψεις.

Επίσης, πρέπει να αναφέρω εδώ ότι η τρέχουσα μεταρρύθμιση στην πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας και η ανάπτυξη του ΠΕΔΥ θα συμβάλουν στην ανάπτυξη κοινωνικών υπηρεσιών ψυχικής

υγείας με την ενσωμάτωση πολυκλαδικών θεραπευτικών ομάδων στα αστικού τύπου πολυδύναμα κέντρα υγείας που θα αναπτυχθούν, αυτά που θα αντικαταστήσουν τα πολυϊατρεία του ΕΟΠΥΥ.

Όσον αφορά τους ψυχικά πάσχοντες του άρθρου 69, είμαστε σε συνεργασία με το Υπουργείο Δικαιοσύνης για την αναμόρφωση του πλαισίου. Το επόμενο διάστημα –και σε συνέχεια προηγούμενης συνάντησης– έχουμε συστηματική δουλειά με το Υπουργείο Δικαιοσύνης για τον επαναπροσδιορισμό του πλαισίου έκδοσης εισαγγελικών παραγγελιών για τους ψυχικά πάσχοντες καθώς και για την αναθεώρηση του νομικού πλαισίου για τη φύλαξη των ακαταλόγιστων εγκληματιών, λόγω νοσηρής διατάραξης των πνευματικών λειτουργιών, βάσει του άρθρου 69 του Ποινικού Κώδικα.

Θα ήθελα εδώ να πω στον συνάδελφο κ. Κουράκη ότι τα θέματα που έθεσε για το Νοσοκομείο του Κορυδαλλού δεν είναι αρμοδιότητας του Υπουργείου Υγείας, αλλά του Υπουργείου Δικαιοσύνης.

Σε ό,τι αφορά αυτό που είπε για το πρόγραμμα ΕΣΠΑ και τους τοξικομανείς, δεν θα μιλήσω με λεπτομέρειες. Οι συνάδελφοι που είναι παρόντες και ήταν και στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων γνωρίζουν ότι πράγματι υπήρχε ένα πρόγραμμα με κοινοτικά κονδύλια, το οποίο ξεκίνησε χωρίς να υπάρχει η απαραίτητη νομική βάση, με κίνδυνο να απενταχθεί.

Οι προσπάθειες που γίνονται από την πλευρά του Υπουργείου μας –αυτή είναι και η έκδοση των αποφάσεων που ανέφερε ο κ. Κουράκης– είναι και να μη χάσουμε τα 400.000 ευρώ, τα οποία φαίνεται ότι σπαταλήθηκαν χωρίς νομική βάση, αλλά και να συνεχιστεί το πρόγραμμα. Όμως, δεν είναι κάτι που εξαρτάται αποκλειστικά από εμάς, αλλά ελέγχεται και από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Όσον αφορά την πέμπτη ερώτηση για τα συμπεράσματα της αξιολόγησης ως προς την αναγκαιότητα ανάπτυξης νέων μονάδων, τον Ιούνιο του 2013, με βάση τις υφιστάμενες ανάγκες και τον σχεδιασμό μονάδων και δράσεων σε επίπεδο πρωτογενούς και δευτερογενούς πρόληψης, το Υπουργείο επεξεργάστηκε ολοκληρωμένη πρόταση για την ανάπτυξη νέων μονάδων και την ενίσχυση υφιστάμενων ή μονάδων που είναι σε αργία, γνωρίζοντας τους περιορισμούς που ισχύουν στις προσλήψεις του προσωπικού και τους περιορισμένους χρηματοδοτικούς πόρους από την Ευρωπαϊκή Ένωση στην τρέχουσα Προγραμματική Περίοδο 2007 και 2014.

Σ' αυτό το πλαίσιο αναγνωρίσαμε ότι οι μονάδες που έχουν ανάγκη ενίσχυσης με προσωπικό ανέρχονται σε σαράντα ανά την Ελλάδα και το απαιτούμενο προσωπικό είναι πεντακόσια άτομα. Ήδη επεξεργαζόμαστε ξανά την πρόταση, λαμβάνοντας υπ' όψιν τα όσα εισηγούνται τα εμπλεκόμενα ψυχιατρικά νοσοκομεία, αλλά και όσα καταργήθηκαν με τον ν. 4052/2012. Αυτή η πρόταση θα ολοκληρωθεί σύντομα και πάντως μέσα στις προβλεπόμενες προθεσμίες.

Σε κάθε περίπτωση, δίνουμε προτεραιότητα στην ανάπτυξη μονάδων ψυχικής υγείας σε πρωτοβάθμιο και δευτεροβάθμιο επίπεδο, σε συνάρτηση με τη διαθεσιμότητα των υπαρχουσών υποδομών και τη διάθεση του προσωπικού τόσο στον Νομό Αττικής, όσο και στην Περιφέρεια, με στόχο να ανασχεθεί η ροή ατόμων προς το κέντρο και να εξυπηρετείται ο πληθυσμός σε τοπικό επίπεδο.

Η έκτη ερώτηση αφορά το μνημόνιο συνεργασίας Άντορ-Λυκουρεντζού, σύμφωνα με το οποίο το Υπουργείο πρέπει να στελεχώσει τις μονάδες ψυχικής υγείας, αξιοποιώντας το σύνολο του προσωπικού, και το πώς υλοποιείται η στελέχωση, όπως λέει η ερώτηση, «τη στιγμή που έχουν φτάσει στα χέρια των εργαζομένων χαρτιά διαθεσιμότητας». Αυτό είναι κάτι το οποίο το Υπουργείο δεν γνωρίζει. Πρώτη φορά στην ερώτησή σας το διαπιστώνουμε.

Στα χέρια κανενός εργαζόμενου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν έχουν πάει χαρτιά διαθεσιμότητας στον τομέα της ψυχικής υγείας. Είναι κάτι το οποίο το Υπουργείο το είχε πει και το είχε ξεκαθαρίσει από την αρχή –επικαλούμαι την μαρτυρία του κ. Μαντά, ο οποίος συνόδεψε τους εργαζόμενους. Από την αρχή η διάθεση του Υπουργείου ήταν, αν είναι εφικτό, να μην υπάρξει διαθεσιμότητα και κινητικότητα στα ψυχιατρικά νοσοκομεία. Και δεν έγινε κατόπιν πιέσεων των εργαζομένων.

Όπως προανέφερα, το Υπουργείο έχει προβεί σε έναν προγραμματισμό των αναγκών σε προσωπικό των υφιστάμενων μονάδων ψυχικής υγείας και των αντίστοιχων που μπορούν να αναπτυχθούν σε νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου το αμέσως επόμενο χρονικό διάστημα -εννοούμε για τις μονάδες όπου υπάρχει ήδη η απαραίτητη κτηριακή δομή. Ο προγραμματισμός, το είπα, αφορά πεντακόσια άτομα, σαράντα φορείς.

Για την πλήρη στελέχωση των μονάδων έχουμε σκοπό να αξιοποιήσουμε τις διατάξεις του ν. 4052/2012, που προβλέπουν ότι όλο το προσωπικό των ψυχιατρικών νοσοκομείων που καταργούνται ως νομικά πρόσωπα μεταφέρεται αυτούσιο στο γενικό νοσοκομείο υποδοχής.

Επίσης, με διάταξη που έχουμε συντάξει από τον Οκτώβριο του 2013 και θα συμπεριληφθεί στο νομοσχέδιο που σας είπα πριν, για το προσωπικό των τεσσάρων καταργηθέντων ψυχιατρικών νοσοκομείων, διορθώνουμε κενά και αδυναμίες που παρατηρήθηκαν κατά την εφαρμογή του, στην πράξη. Ωστόσο, δεν θα πάσουμε να συζητούμε με τους εμπλεκόμενους φορείς για τον τρόπο ενσωμάτωσης του προσωπικού στα νοσοκομεία υποδοχής.

Πάω στην έβδομη ερώτηση, για το ποιες είναι οι κινήσεις τις οποίες έχει κάνει μέχρι σήμερα το Υπουργείο για να επαναφέρει το προσωπικό που έχει προσληφθεί, αλλά δεν έχει απασχοληθεί στον τομέα για τον οποίο προσλήφθηκε. Το είπα και πριν ότι υπάρχει μια σειρά εγκυκλίων, τουλάχιστον τρεις, για την επαναφορά του υφιστάμενου προσωπικού στις μονάδες ψυχικής υγείας που λειτουργούν. Αυτήν τη στιγμή εξετάζουμε τα στοιχεία του υφιστάμενου προσωπικού του ψυχιατρικού τομέα που δεν απασχολήθηκε στον τομέα για τον οποίο προσλήφθηκε και σεβόμενοι τις ευρωπαϊκές επιταγές, θα μεταφέρουμε ή θα επαναφέρουμε σε νέες μονάδες ψυχικής υγείας όσους δεν είναι εκεί, όταν οριστικοποιηθεί το σχέδιο για τον μετασχηματισμό των ψυχιατρικών νοσοκομείων.

Στην όγδοη και πολύ σημαντική ερώτηση, για την αντιμετώπιση της πανθομολογούμενης ανεπάρκειας δομών ψυχικής υγείας που απευθύνονται σε παιδιά και εφήβους, συμφωνούμε κατ' αρχάς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η ανεπάρκεια των μονάδων που απευθύνονται σε παιδιά και εφήβους είναι μια πραγματικότητα δυσάρεστη. Αναγνωρίστηκε αυτό από τη δική μας πλευρά και περιελήφθη στο μνημόνιο Άντορ-Λυκούρεντζου.

Στο πλαίσιο αυτό και με σκοπό την προαγωγή και την ενίσχυση ενός ολοκληρωμένου δικτύου υπηρεσιών ψυχικής υγείας, αξιολογούμε τη δυνατότητα ανάπτυξης νέων μονάδων ψυχικής υγείας για παιδιά και εφήβους. Αυτό θα γίνει σε όλα τα επίπεδα περιθάλψης -στο πρωτοβάθμιο, το δευτεροβάθμιο, το τριτοβάθμιο- και πάντοτε σε συνάρτηση με τις οικονομικές και τεχνικές δυνατότητες, τους δεδομένους περιορισμούς και σε χρηματοδότηση και σε προσωπικό.

Προτεραιότητα δίνουν στην ενεργοποίηση παιδοψυχιατρικών τμημάτων σε γενικά νοσοκομεία, στην εντατικοποίηση της λειτουργίας νέων ιατροπαιδαγωγικών κέντρων, τα οποία θα διαθέτουν δικούς τους οργανισμούς και δεν θα εμπλέκονται με τα κέντρα ψυχικής υγείας.

Όμως, πάνω σε αυτό θα ήθελα να σας πω ότι η πανθομολογούμενη, όπως συμφωνήσαμε πριν, ανεπάρκεια δεν αφορά μόνο στις μονάδες, αφορά και στην εκπροσώπηση της παιδοψυχιατρικής στη διαδικασία λήψης αποφάσεων. Αυτό το αντιμετωπίζουμε με την εισήγηση της διάταξης για τις τομεακές επιτροπές -το ανέφερα στην προηγούμενη απάντηση-, όπου η πρόβλεψη παιδοψυχιάτρου ως μέλους θα είναι υποχρεωτική. Σκοπεύουμε να ισχύσουμε και την Επιτροπή Ψυχικής Υγείας του ΚΕΣΥ με τον απαραίτητο αριθμό παιδοψυχιάτρων. Γι' αυτό έχω περισσότερες λεπτομέρειες, που ελπίζω να αναφέρω στη δευτερολογία, για να είμαι και εντός του χρόνου, όσο γίνεται.

Στην ένατη ερώτηση, για το πόσοι είναι οι χρόνιοι ασθενείς των οποίων εκκρεμεί η μετακίνηση σε μονάδες από-ασυλοποίησης και το ποιες είναι οι κενές θέσεις. Το είπα και πριν, οι χρόνιοι ανέρχονται σε διακόσιους σαράντα εννιά. Έχουν συσταθεί σε τρία υφιστάμενα ψυχιατρικά νοσοκομεία ειδικές επιτροπές που αξιολογούν τη δυνατότητα μετακίνησης των χρονίων σε μονάδες στην κοινότητα.

Οι κενές θέσεις σε μονάδες με αποκαταστασιακό χαρακτήρα στεγαστικού τύπου των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και ιδιωτικού δικαίου μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα ανέρχονται σήμερα σε τετρακόσιες τριάντα τέσσερις.

Σε περίπτωση κατά την οποία οι χρόνιοι δεν μπορούν να μεταβούν στις διαθέσιμες θέσεις των μονάδων ψυχοκοινωνικής αποκατάστασης, έχει ληφθεί ειδική μέριμνα για την ανάπτυξη κατάλληλων μονάδων σε συνεργασία με τα ψυχιατρικά νοσοκομεία, όπως η ανάπτυξη ειδικών οικοτροφείων στο ΨΝΑ, στο «ΔΡΟΜΟΚΑΪΤΕΙΟ», και στο ΨΝΘ.

Επίσης, για άτομα των οποίων η προεξάρχουσα ασθένεια είναι σωματική και δευτερευόντως ψυχική, σε συνεργασία με την ιατρική υπηρεσία των ψυχιατρικών νοσοκομείων έχουν δοθεί οδηγίες με τη σύμφωνη γνώμη τις ιατρικής υπηρεσίας να μετακινούνται σε κέντρα ή κλινικές χρόνιων παθήσεων, κάτι το οποίο έγινε πρόσφατα, όπου από το «ΔΡΟΜΟΚΑΪΤΕΙΟ» μετέβη ωφελούμενος σε αντίστοιχο κέντρο της Λάρισας.

Σχετικά με το προσωπικό των μονάδων στις οποίες θα μετακινούνται οι χρόνιως πάσχοντες, έχει καθοριστεί για τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου αναλογία προσωπικού φιλοξενούμενων στις στεγαστικές μονάδες ως εξής: Ένας φιλοξενούμενος ανά 1,2 εργαζόμενους, ένας φιλοξενούμενος ανά 1,3 εργαζόμενους για βαριά περιστατικά, όπως είναι ο αυτισμός, ενώ οι αναλογίες αυτές τηρούνται χωρίς προβλήματα με βάση τα στοιχεία που προσκομίζει η αρμόδια διαχειριστική αρχή του τομέα υγείας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υφυπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, θα τελειώσω σύντομα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κυρία Μακρή, όπως βλέπω, έχετε διαρθρώσει την ομιλία σας με βάση τις ερωτήσεις. Άρα εγώ θα πρότεινα να ολοκληρώσετε τις ερωτήσεις και να αφήσουμε τα υπόλοιπα για τη δευτερολογία.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Υγείας): Θα αφήσουμε κάποιες λεπτομέρειες για τη δευτερολογία μου, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Αν χρειαστεί, κυρία Μακρή.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Υγείας): Στη δέκατη ερώτηση, λοιπόν, που αφορά το πώς έχει υλοποιηθεί το χρονοδιάγραμμα του μνημονίου συνεργασίας, υπάρχει έτοιμη διάταξη, βάσει της οποίας θα ορίσουμε ως μέλη των τομεακών επιτροπών, εκτός των άλλων, και εκπροσώπους των οικογενειών με ψυχικά πάσχοντες ή εναλλακτικά και τους ίδιους τους λήπτες, όπου μπορούν να αυτοεκπροσωπούνται.

Το σύνολο των συστάσεων της Επιτροπής Προστασίας Δικαιωμάτων των Ψυχικά Ασθενών και του Συνηγόρου του Πολίτη, σχετικά με τα δικαιώματα των ψυχικά πασχόντων, κοινοποιούνται στα νομικά πρόσωπα όπου λειτουργούν μονάδες ψυχικής υγείας, με σκοπό την πιστή εφαρμογή όσων ορίζονται με τα παραπάνω ελεγκτικά όργανα.

Όσον αφορά στην ενδέκατη ερώτηση, για τους κοινωνικούς συνεταιρισμούς περιορισμένης ευθύνης, θα ήθελα να πω ότι κατ' αρχάς συνεργαζόμαστε με το Υπουργείο Εργασίας, προκειμένου να αξιολογήσουμε το έργο των ΚΟΙΣΠΕ και να τους υπαγάγουμε συμπληρωματικά και αυτοδίκαια στις διατάξεις του ν. 4019/2011 για κοινωνική οικονομία. Παράλληλα, εγκρίνουμε τη χρηματοδότηση από κοινοτικούς πόρους βιώσιμων νέων δραστηριοτήτων που μας αιτούνται οι υφιστάμενοι συνεταιρισμοί και χορηγούμε άδειες σκοπιμότητας σε νέους ΚΟΙΣΠΕ, με στόχο να υπάρχει ένας ΚΟΙΣΠΕ ανά τομέα ψυχικής υγείας. Αυτή τη στιγμή λειτουργούν δεκαεπτά.

Επιπλέον, προσβλέπουμε σε συνεργασία με το Υπουργείο Εργασίας, την έκδοση αναγκαίων διοικητικών πράξεων, προκειμένου να ανατίθενται στους ΚΟΙΣΠΕ κατά αποκλειστικότητα προμήθειες και υπηρεσίες από φορείς του δημοσίου και των ΟΤΑ, σε εφαρμογή της σχετικής ευρωπαϊκής και εθνικής νομοθεσίας και τις δημόσιες συμβάσεις και την ένταξή τους στο πλαίσιο προστατευμένων θέσεων εργασίας.

Αναφορικά με την ύπαρξη ανισοτήτων και την παραβίαση των δικαιωμάτων, όπως λέτε στην ερώτησή σας, αυτήν τη στιγμή στο Υπουργείο δεν υπάρχουν καταγγελίες, ούτε προφορικές ούτε ανώνυμες. Εάν εσείς γνωρίζετε κάτι, είμαστε στη διάθεσή σας.

Όσον αφορά στη δωδέκατη ερώτηση, που αφορά το ποια υπηρεσία του Υπουργείου ελέγχει την ποιότητα των παρεχομένων κλινών και υπηρεσιών ψυχικής υγείας στις ιδιωτικές κλινικές, σύμφωνα με το π.δ. 95/2000 και τα άρθρα του –τα οποία δεν θα αναφέρω για να μη σας κουράζω- η Διεύθυνση Ανάπτυξης Μονάδων Υγείας του Υπουργείου περιλαμβάνει μεταξύ άλλων το Τμήμα Ιδιωτικών Κλινικών, το οποίο είναι υπεύθυνο για την άσκηση εποπτείας και ελέγχου και για τον καθορισμό της διαδικασίας της λειτουργίας των ιδιωτικών κλινικών –μεταξύ των οποίων είναι και οι ψυχιατρικές- και επιπροσθέτως για τις αρμοδιότητες του Τμήματος Νοσοκομειακής Περιθάλψης της Διεύθυνσης Ψυχικής Υγείας. Σύμφωνα με το ίδιο προεδρικό διάταγμα, ασκείται η εποπτεία, ο έλεγχος και ο καθορισμός της λειτουργίας των νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου και των ιδιωτικών κλινικών που παρέχουν υπηρεσίες ψυχικής υγείας.

Από τη συλλογή των στοιχείων των ιδιωτικών κλινικών, προκύπτει ότι η δυναμικότητα σε κλίνες έχει εύρος από τριάντα πέντε μέχρι διακόσιες εξήντα. Σήμερα φιλοξενούνται τρεις χιλιάδες οκτακόσιοι πενήντα επτά ασθενείς σε τριάντα πέντε κλινικές.

Ένα στοιχείο, το οποίο αξίζει να σας το γνωστοποιήσω και ενδεχομένως να το συζητήσουμε στη δευτερολογία μου, είναι ότι η πλειονότητα των ιδιωτικών κλινικών δηλώνει ότι κανένας, μα κανένας, ωφελούμενος δεν έχει μετακινηθεί προς μονάδα ψυχοκοινωνικής αποκατάστασης στεγαστικού τύπου των νομικών προσώπων δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου.

Τον Οκτώβριο του 2013 εξέδωσα μια εγκύκλιο για τρίμηνη νοσηλεία και διαδικασία μετάβασης των χρονίων και, για τον λόγο που μόλις προανέφερα και όλοι καταλάβατε, θα εκδοθεί από εμένα νέα εγκύκλιος για τις ιδιωτικές κλινικές, ώστε να αντιμετωπιστεί αυτή η μακροχρόνια παραμονή των ψυχικά πασχόντων. Αυτό βεβαίως δημιουργεί στο Υπουργείο και την υποχρέωση να αναπτύξει υπηρεσίες ψυχικής υγείας σε κάθε επίπεδο, σε κάθε τομέα, ώστε να εξυπηρετείται ο πληθυσμός από τοπικές υπηρεσίες και να επιτυγχάνεται εκεί η αποκατάσταση, η προαγωγή και η πρόληψη της ψυχικής ασθένειας.

Στη δέκατη τρίτη ερώτηση, που αφορά τη διοικητική ικανότητα της Διεύθυνσης Ψυχικής Υγείας, η ενίσχυση της διοικητικής ικανότητας της διεύθυνσης εξασφαλίστηκε κατ' αρχάς από το μνημόνιο Άντορ-Λυκουρέντζου. Υπάρχει σαφής αναφορά σε αυτήν, για να υπάρχει σε επίπεδο Διεύθυνσης ένας διακριτός διοικητικός βραχίονας που θα υλοποιεί την ψυχιατρική μεταρρύθμιση.

Η ενίσχυση, όμως, της διοικητικής ικανότητας της διεύθυνσης επιτεύχθηκε και επιδιώκεται και με μια σειρά άλλων ενεργειών. Για παράδειγμα, θεσμοθετήθηκε νέο μοντέλο χρηματοδότησης των νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου Μη Κερδοσκοπικού Χαρακτήρα, δηλαδή αποπληρωμή ανά ωφελούμενο, ώστε να είναι διαφανής, τεκμηριωμένη και άμεσα ελεγχόμενη η λειτουργία και χρηματοδότηση των μονάδων.

Ενισχύθηκε το πλαίσιο εποπτείας σε ό,τι αφορά τη διοίκηση και την οικονομική διαχείριση των μονάδων ψυχικής υγείας και καθορίζονται τα στοιχεία που πρέπει να τηρούνται, η μορφή που πρέπει να έχουν –η οποία είναι και ηλεκτρονική και έντυπη- και οι διαδικασίες που πρέπει να ακολουθούνται.

Επιπροσθέτως, προβλέπεται η λειτουργία ενός ολοκληρωμένου πληροφοριακού συστήματος, στο οποίο θα καταχωρίζονται τα στοιχεία με ευθύνη των μονάδων, και η δήλωσή τους θα επιφέρει έννομες συνέπειες, κατ' εφαρμογήν των ισχυουσών διατάξεων. Μάλιστα έχουμε επεξεργαστεί σχετική υπουργική απόφαση για το πληροφοριακό σύστημα. Θα την υπογράψω την επόμενη εβδομάδα. Επιπλέον, θα αναλάβουμε και νομοθετική πρωτοβουλία στο νομοσχέδιο που σας είπα ότι έρχεται, ώστε να προβλέπεται λεπτομερέστερα ο τρόπος ελέγχου και να γίνεται πιο αποτελεσματικός.

Επανακαθορίστηκε το πλαίσιο απονομής αδειών στα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα ως προς τις κτηριακές προδιαγραφές, ως προς τα απαιτούμενα δικαιολογητικά των συναρμοδίων υπηρεσιών, ώστε να αποφεύγονται καθυστερήσεις στην έκδοση αδειών λειτουργίας που οφειλόνταν σε ασάφειες του θεσμικού πλαισίου. Αναφέρω ενδεικτικά το πιστοποιητικό πυρασφάλειας. Επανασυγκροτήθηκαν δευτεροβάθμια όργανα ελέγχου –η ΕΔΟΔΕ και η Επιτροπή Ποι-

ότητας- για την άσκηση ελέγχου των μονάδων ψυχικής υγείας σε δευτεροβάθμιο επίπεδο, τόσο σε ό,τι αφορά διοικητικά και οικονομικά θέματα όσο και θέματα ποιότητας, ενδυναμώνοντας έτσι διοικητικά στην άσκηση το έργο της διεύθυνσης.

Ενδεικτικά –και αν ενδιαφέρει- αναφέρω ότι κατά τα έτη 2013-2014 υποθέσεις είκοσι φορέων έχουν παραπεμφθεί στον ΣΕΥΠ, το σύνολο των ελεγχόμενων εξήντα τεσσάρων φορέων προληπτικά στην ΕΔΟΔΕ για διαχειριστικό έλεγχο, προληπτικά στον ΣΔΟΕ –οικονομικός έλεγχος- έχει ζητηθεί για το σύνολο των φορέων, όπως είπα- και στις εισαγγελικές αρχές τρεις υποθέσεις των νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου.

Σε ό,τι αφορά τη συνδρομή της Διεύθυνσης Ψυχικής Υγείας από ιδιωτική εταιρεία, προβλέπεται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή από το 1999 μέσω συγχρηματοδοτούμενων επιχειρησιακών προγραμμάτων και έχουν εξασφαλιστεί, όπως είπα κοινοτικοί πόροι. Παρέχεται διαχρονικά από διαφορετικά νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου και στηρίζει υπηρεσίες με τεχνική υποστήριξη και σε εξειδικευμένα θέματα ψυχικής υγείας. Αυτό γίνεται τηρώντας τη διαφάνεια και τις διαδικασίες ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων. Εδώ σας λέω ότι δεν υπερασπίζομαι δική μου υπογραφή.

Στην τελευταία ερώτηση, για το πώς σκοπεύει το Υπουργείο Υγείας να αντιμετωπίσει τα προβλήματα της ψυχιατρικής εφημερίας στην επικράτεια και ειδικότερα στο Λεκανοπέδιο, οι εφημερίες όλων των νοσοκομείων συντονίζονται από το ΕΚΕΠΥ και τις αρμόδιες υγειονομικές περιφέρειες. Ανάλογα με την ανάπτυξη νέων κλινών σε γενικά νοσοκομεία αλλά και τη λειτουργία των πρωτοβάθμιων υπηρεσιών ψυχικής υγείας που θα προτείνουμε, το ΕΚΕΠΥ, σε συνεργασία με τις υγειονομικές περιφέρειες, θα επανακαθορίσει τον τρόπο εφημερίας των ψυχιατρικών νοσοκομείων και των κέντρων ψυχικής υγείας, για να καλύπτονται οι ανάγκες του πληθυσμού.

Σήμερα στην περιφέρεια, σύμφωνα με τα στοιχεία που έχω στη διάθεσή μου, κατά μέσο όρο τα ψυχιατρικά νοσοκομεία των γενικών νοσοκομείων εφημερεύουν έντεκα μέρες τον μήνα, με το απαιτούμενο προσωπικό. Θα επιδιώξουμε να υπάρξει εφημερία κάθε μέρα. Στο Λεκανοπέδιο εκ περιτροπής εφημερεύουν κατά μέσο όρο τέσσερα την ημέρα. Θέλουμε να υπάρχει συμμετοχή και των πανεπιστημιακών. Να εφημερεύουν και το «ΑΤΤΙΚΟ» και το «ΑΙΓΙΝΗΤΕΙΟ» και τα ψυχιατρικά νοσοκομεία και το Σαββατοκύριακο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Περνάμε τώρα στους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους.

Τον λόγο έχει ο κ. Κουρουμπλής για δώδεκα λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χθες υπήρξε στη Βουλή μια πραγματική προκλητική αταξία σε ό,τι αφορά τον Κανονισμό της Βουλής. Νομίζω πως, αν δεν αποκατασταθεί η διαδικασία που προέκυψε και με τις ενστάσεις που προέβλεπαν τα κόμματα –ο ΣΥΡΙΖΑ, το ΠΑΣΟΚ, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, το Κομμουνιστικό Κόμμα, το «ΠΑΡΩΝ» της ΔΗΜΑΡ-, ουσιαστικά εν τοις πράγμασι, έστω και αν δεν έγινε ονομαστική ψηφοφορία, αποδεικνύεται ότι η πλειοψηφία της Βουλής δεν συμφωνεί με το άρθρο 30 του υπό ψήφιση νομοσχεδίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε Κουρουμπλή, μου επιτρέπετε μισό λεπτό;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Φυσικά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Επειδή ίσως δεν ήσασταν εδώ, ετέθη αυτό το θέμα από τον κ. Λαφαζάνη. Είπαμε και συμφωνήσαμε να το θέσουμε στον Πρόεδρο της Βουλής και μέχρι την Τρίτη, όταν θα γίνει η τελική ψήφιση του νομοσχεδίου, να διεκρινιστούν, αν υπάρχουν θέματα προς διευκρίνιση.

Το λέω αυτό ούτως ώστε, αν θέλετε, να διαχειριστείτε τον χρόνο καλύτερα υπέρ της επερώτησης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Όσο εκκρεμεί αυτό το θέμα πάντως, κύριε Πρόεδρε, αφήνει τη Βουλή, κατά την άποψή μου, εκτεθειμένη. Και οφείλουμε όλοι να προστατεύουμε τη Βουλή με τον καλύτερο δυνατό τρόπο σε αυτές τις δύσκολες στιγμές.

Επίσης, υπάρχει ένα πολύ κρίσιμο ζήτημα των ημερών αυτών, κύριε Πρόεδρε, που αφορά τη διαγραφή των λεγόμενων «αιώνων φοιτητών». Είναι ένα πάρα πολύ σημαντικό θέμα, το οποίο η Κυβέρνηση πρέπει να το δει με στην ουσία του, δεδομένου ότι μία οριζόντια λογική διαγραφών στον χώρο αυτό θα αδικήσει πάρα πολλούς ανθρώπους. Κάτω από τις συγκεκριμένες κοινωνικοοικονομικές συνθήκες, τις οποίες όλοι νομίζω αναγνωρίζουμε, υπάρχουν άνθρωποι, φοιτητές, οι οποίοι δυσκολεύονται να παραμείνουν στις περιοχές όπου είναι τα πανεπιστήμια, στις περιοχές όπου φοιτούν, δεδομένου ότι και οι φοιτητικές εστίες δυστυχώς συμβάλλουν στο να περιορίζεται η λεγόμενη «δωρεάν παιδεία», από τη στιγμή που πρέπει να έχεις ένα μηδενικό εισόδημα για να μπορείς να διαμένεις σε φοιτητικές εστίες.

Κύριε Πρόεδρε, επίσης είναι σημαντικό ότι η Βουλή και η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε να προχωρήσει τη διαδικασία που είχε ξεκινήσει με πρωτοβουλία του ΣΥΡΙΖΑ, για τη συγκρότηση διακομματικής κοινοβουλευτικής επιτροπής. Είναι πάρα πολύ σημαντική εξέλιξη πάνω στο πολύ μεγάλο ζήτημα που αφορά ολόκληρο τον ελληνικό λαό. Νομίζω ότι η Βουλή και όλες οι πτέρυγες της Βουλής από κοινού θα εργαστούν για να δικαιώσουν αυτήν την πάνδημη επιθυμία του ελληνικού λαού.

Εκείνο που ζητούμε από του Βήματος αυτού, κύριε Πρόεδρε, είναι να ενημερωθεί ο Πρόεδρος της Βουλής και να συγκληθεί το ταχύτερο η επιτροπή, η οποία πρέπει να αναλάβει αυτό το συγκεκριμένο έργο.

Υπεισέρχομαι τώρα στην επερώτηση που κατέθεσε η Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ζήτημα που σήμερα επιχειρούμε να αναδείξουμε είναι ένα πάρα πολύ ευαίσθητο ζήτημα, του οποίου η προσέγγιση, όμως, δεν είναι υπόθεση ευαισθησίας κανενός ούτε καν υπόθεση κοινωνικής συνευθύνης. Είναι υπόθεση πολιτικής ευθύνης. Είναι πολιτικό το ζήτημα που έχει να κάνει με όλους αυτούς τους ανθρώπους που λόγω της ιδιαιτερότητας του προβλήματός τους, δεν μπορούν να υπερασπιστούν τα κοινωνικά τους δικαιώματα, δεν μπορούν να υπερασπιστούν την αξιοπρέπειά τους.

Ο πολιτισμός λέγεται πολλές φορές ότι μετριέται με την αφθονία των αγαθών, με τις υποδομές, με τις δυνατότητες που έχουν οι άνθρωποι. Ο πολιτισμός στην ουσία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μιας κοινωνίας μετριέται με το πώς υπερασπίζεται η κοινωνία αυτή συγκεκριμένες ομάδες, που, λόγω ακριβώς είτε της ηλικίας τους –είναι παιδιά ή ηλικιωμένοι– ή λόγω της ιδιαιτερότητας του προβλήματός τους, είναι πρόσωπα με βαριές αναπηρίες και στη συγκεκριμένη περίπτωση είναι ψυχιατρικά ασθενείς, είναι άνθρωποι που οφείλει η συντεταγμένη πολιτεία και κοινωνία να έρθει στη θέση της υπεράσπισης του δικαιώματός τους, όχι από απόσταση, όχι εν λόγους, αλλά εν έργους.

Ξέρετε, η ωραιοποίηση είναι ένας πειρασμός. Μίλησε, λοιπόν, για πειρασμό η κυρία Υπουργός, ότι δεν θα μπει δηλαδή στον πειρασμό να απαντήσει ενδεχομένως με ανάλογο τρόπο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε υπερήφανοι ως πολιτεία και κοινωνία για το τι επικρατεί σε αυτόν τον χώρο; Βεβαίως και η ισοπέδωση και ο μηδενισμός είναι το ίδιο, είναι η άλλη όψη ενός νομίσματος, που πολλές φορές μπαίνουμε, καμμιά φορά, όσοι κατά καιρούς είμαστε στην Αντιπολίτευση, σε αυτήν τη λογική.

Όπως είδατε, η Αξιωματική Αντιπολίτευση με πολύ σοβαρό και υπεύθυνο τρόπο προσέγγισε το ζήτημα και αναγνώρισε σημαντικές προσπάθειες που έγιναν στο πλαίσιο του προγράμματος «Ψυχαργός». Το πρόγραμμα «Ψυχαργός», όμως, περιείχε μόνο αυτά που έγιναν; Μόνο αυτά προβλέπονταν στο πλαίσιο του προγράμματος «Ψυχαργός»;

Εγώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έζησα την προσπάθεια που ξεκίνησε το 1994 με την τότε ηγεσία του Υπουργείου Υγείας, τον κ. Κρεμαστινό και τον Μανώλη Σκουλάκη, για να απαλειφθεί από τη χώρα το όνειδος της Λέρου. Ξεκίνησαν θετικές προσπάθειες, αλλά δεν ολοκληρώθηκαν. Φθάσαμε στο σημείο να εισαγάγουμε και σε αυτόν τον χώρο την λεγόμενη «ιδιωτική πρωτοβουλία». Και αν δεχτεί κανείς το να φθάσουμε κι εκεί, με ποιο πλαίσιο, με ποιον μηχανισμό παρακολουθούμε την ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών σε αυτόν τον χώρο; Με ποιον μηχανισμό ελέγχουμε τις διαχειριστικές ευθύνες που μπορεί να προκύπτουν και

έχουν προκύψει;

Άλλωστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στις μέρες μας βιώνουμε αυτήν τη μεγαλοπρεπή υπόθεση των λεγόμενων ΜΚΟ, που έχουν αρπάξει εκατοντάδες εκατομμύρια, όταν τα νοσοκομεία στερούνται βασικά χαρακτηριστικά υλοποίησης των προγραμμάτων τους. Έχουμε εκατοντάδες εκατομμύρια που έχουν κατασπαταληθεί και έχουν γίνει βορά και αρπαγή των επιτηδεών και των «ημετέρων».

Χθες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συμμετείχα στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας. Πραγματικά είναι εκπληκτικά αυτά στα οποία τοποθετήθηκε ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου κ. Νικολούδης, τη διαπλοκή του μιντιακού συστήματος με το τραπεζικό και την αρπαγή του δημοσίου χρήματος. Να πώς έφθασε η χώρα εδώ. Δεν έφθασε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τη λογική που διακατέχει κάποιους να ενοχοποιούν τους μισθούς και τις συντάξεις, το εργασιακό κόστος. Είναι συγκεκριμένοι οι θύλακες που οδήγησαν τη χώρα σε αυτήν την καταστροφή.

Επανερχομαι στο συγκεκριμένο ζήτημα. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε περήφανοι για το «κολαστήριο» των φυλακών Κορυδαλλού, το Ψυχιατρείο Κορυδαλλού, όπου πραγματικά συμβαίνουν ανήκουστα πράγματα; Το ερώτημα είναι πόσο ευφυές είναι -ας μου επιτραπεί η έκφραση, αλλά δεν απαντάει στην πραγματικότητα- να έρχονται Υπουργοί -προκάτοχοί σας, κυρία Υπουργέ-, αλλά κι εσείς- να κάνετε εξαγγελίες, να λέτε ιδέες, προτάσεις. Αυτό είναι ένας εύκολος τρόπος. Η ζωή όμως έχει μία άλλη όψη. Έχει την πραγματικότητα και η πραγματικότητα στον χώρο τον ψυχιατρικό είναι τραυματική, οδυνηρή. Δοκιμάζονται και χειμάζονται αξιοπρέπειες και ανυπεράσπιστες ψυχές, διότι, ενώ υπάρχει σπατάλη και υπήρξαν πάρτι στον χώρο της υγείας και στον χώρο των προμηθειών της υγείας, αφήσαμε και αφήνεται αυτός ο χώρος ανυπεράσπιστος, αστελέχωτος. Ας ξεκινήσουμε από την αρμόδια διεύθυνση του Υπουργείου, για να φθάσουμε στις μονάδες του «Ψυχαργός». Είναι προς τιμήν σας -γιατί εμείς θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς- που αναγνωρίζετε ότι σε έναν ακόμα πιο ευαίσθητο τομέα του συγκεκριμένου χώρου, στον τομέα προστασίας και στήριξης των παιδιών και των εφήβων που έχουν την ατυχία στη ζωή τους να βιώνουν αυτό το μαρτύριο το ψυχιατρικό, δεν μπορούμε να παρουσιάσουμε συγκεκριμένο, από πρόγραμμα που υλοποιείται, προκειμένου να υπερασπίσουμε ακριβώς την αξιοπρέπεια αυτών των παιδιών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ένα πάρα πολύ σοβαρό ζήτημα το ζήτημα που σήμερα πραγματεύεται η ελληνική Βουλή. Οφείλουμε, λοιπόν, να δούμε με ποιον τρόπο θα το αντιμετωπίσουμε, εξαντλώντας όλα τα περιθώρια. Πρέπει να το αντιμετωπίσουμε με συγκεκριμένο τρόπο, διότι, ακόμα και νόμους να ψηφίσετε, κυρία Υπουργέ, ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι τα τελευταία δέκα χρόνια έχουν προβλεφθεί σε νόμους πενήντα τρεις χιλιάδες υπουργικές αποφάσεις, οι οποίες δεν έχουν εκδοθεί, καθώς επίσης και χιλιάδες διατάγματα, τα οποία δεν έχουν εκδοθεί.

Άλλωστε, όπως σας είπα, υπάρχει ψηφισμένος νόμος που ζητάει να υπαχθούν στο Υπουργείο Υγείας τα νοσοκομεία του Υπουργείου Δικαιοσύνης, δηλαδή τα ψυχιατρικά νοσοκομεία και τα άλλα νοσοκομεία των φυλακών, όμως αυτός δεν υλοποιείται. Αυτή είναι μία πραγματικότητα που εκθέτει όλους. Σ' αυτό το ζήτημα ειλικρινά δεν θα ήθελα να ανέβουν οι τόνοι, γιατί είναι ένα ζήτημα που πιστεύω ότι μας απασχολεί όλους, αλλά αφήνουμε αυτές τις μονάδες στην τύχη τους.

Κυρία Υπουργέ, είστε από μία περιοχή όπου ξέρετε τι γίνεται στον τομέα των γηροκομείων. Πενήντα τρία γηροκομεία ζουν σε κατάσταση απελπισίας, διότι δεν έχει λυθεί οριστικά το ζήτημα της συνέχισης των νοσηλίων τους. Ξέρετε τι γίνεται και με τα ιδρύματα της πρόνοιας τα οποία ασχολούνται με παιδιά με νοητική υστέρηση, με παιδιά με σύνδρομο Down, με αυτισμό. Είναι έτοιμα να κλείσουν, γιατί η πολιτεία αδυνατεί να τα στηρίξει, όταν, ακόμα και σήμερα, όπως προείπα, βλέπουμε γύρω μας σπατάλες σε συγκεκριμένους τομείς της δημόσιας ζωής.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ, ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Πιστεύω, λοιπόν, ότι το Υπουργείο θα πρέπει με συγκεκριμένο τρόπο να έλθει εδώ στη Βουλή και να μας αναφέρει συγκεκριμένα μέτρα σε συγκεκριμένα χρονοδιαγράμματα. Δεν επιτελούμε την ευθύνη που έχουμε ως θεσμικοί εκπρόσωποι σ' αυτήν την πολιτεία με το να ερχόμαστε εδώ και να διαβάζουμε κάποια κείμενα που μας γράφουν υπηρεσιακοί παράγοντες και να νομίζουμε ότι έχουμε επιτελέσει τον ρόλο μας και τον σκοπό μας σ' έναν πάρα πολύ ευαίσθητο τομέα, όπου όλοι μπορούμε να συνεισφέρουμε, ο καθένας με τον δικό του τρόπο.

Καλούμε, λοιπόν, την Κυβέρνηση με πολύ συγκεκριμένο τρόπο να μας πει πώς θα στελεχωθεί όλες αυτές τις μονάδες, πώς θα αναβαθμιστούν, πώς θα υπάρχει αξιολόγηση της ποιότητας της δουλειάς, κυρίως σε χώρους όπου οι ίδιοι οι άνθρωποι δεν μπορούν να υπερασπιστούν το δικαίωμα της αξιοπρέπειάς τους.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε τον κύριο συνάδελφο.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Κωνσταντίνος Πούλος έχει τον λόγο.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Άκουσα για την πρωτοβουλία που πήρατε για τη χθεσινή διαδικασία. Θα σας πω ότι νομίζω πως το μήνυμα της χθεσινής διαδικασίας της ψηφοφορίας μάς αδικεί όλους. Σ' αυτήν τη δύσκολη στιγμή για τον κοινοβουλευτισμό, όπου όλοι ψάχνουν αφορμές, νομίζω ότι εμείς πρέπει να ξεκαθαρίσουμε τα πράγματα, να μη δίνουμε λάθος μηνύματα και να μη βάζουμε «βούτυρο στο ψωμί» όλων αυτών που δεν θέλουν να λειτουργεί το Κοινοβούλιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το θέμα της ψυχικής υγείας στην Ελλάδα είναι ένα θέμα το οποίο πιθανόν χωρίζεται σε τρεις περιόδους. Στην πρώτη περίοδο είχαμε στιγματιστεί διεθνώς με τον όρο «λεροποίηση». Μετά είχαμε την ψήφιση του νόμου για το Εθνικό Σύστημα Υγείας, τη δεκαετία του '80, και τις προσπάθειες που έγιναν τη δεκαετία του '90, όπως είπε ο κ. Κουρουμπλής, και το 2000 με το πρόγραμμα «Ψυχαργός». Βεβαίως δεν μπορούμε να μη δούμε και τη νέα περίοδο, μετά το 2010, και τη δύσκολη οικονομική κρίση που περνάει η χώρα μας.

Νομίζω ότι έστω και καθυστερημένα η χώρα μας και –εδώ θα ήθελα να το πω– οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ προσπάθησαν να αποτινάξουν αυτό το στίγμα της «λεροποίησης», το οποίο ήταν ένας διεθνής όρος και μιλούσε για τον τρόπο με τον οποίο οι ψυχικά ασθενείς νοσηλευόντουσαν στη χώρα μας. Άρχισε μετά από το '83, το '94 και το '95 να μπαίνει με άλλους όρους, δημιουργήθηκε το πρόγραμμα «Ψυχαργός» και οι δομές εντός και εκτός.

Μάλιστα, εκείνον τον καιρό κατά τον οποίο πραγματικά υπήρξε μια μεγάλη μεταρρύθμιση σε αυτό το επίπεδο, θα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι υπήρξε και μεγάλη σπατάλη πόρων από τα κοινοτικά πλαίσια στήριξης.

Αγαπητοί συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης –και θα σας πω για την περιοχή μου– άνθρωποι που τότε διαχειρίστηκαν τα προγράμματα «Ψυχαργός» στον τομέα της υγείας του ΠΕΣΥΠ, παραδείγματος χάριν, όπως ήταν ο κ. Βουδούρης, ο οποίος χειρίστηκε εκείνον τον καιρό αυτό το θέμα, έχετε την ευτυχία εσείς σήμερα να είναι στον χώρο σας και να τον στηρίζετε. Μαθαίνω ότι είναι και Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Ομάδας των Ανεξάρτητων Βουλευτών στη σημερινή συζήτηση. Θα ήταν, λοιπόν, καλό και για εμένα και για όλους μας να έχουμε μία πληροφόρηση για το αν οι πόροι που χρησιμοποιήθηκαν εκείνη την εποχή –γιατί ήταν πάρα πολλοί οι πόροι τότε– χρησιμοποιήθηκαν με τον σωστό τρόπο και αν αυτές οι δομές με τον τρόπο με τον οποίο έγιναν έδειχναν να έχουν μέλλον ή αν απλά σε λίγο καιρό, όταν θα είχαμε ένα οικονομικό πρόβλημα –όπως και έγινε– θα είχαμε τα γνωστά ελλείμματα και τα γνωστά προβλήματα.

Ένα άλλο θέμα, όμως, που νομίζω ότι πρέπει να αντιμετωπίσουμε και να διευκρινίσουμε είναι ότι, όταν μιλάμε για τους ψυχικά ασθενείς, δεν εννοούμε μόνον αυτούς που βρίσκονται εντός των δομών ή εκτός των δομών. Είναι και οι ψυχικά ασθενείς που διαμένουν με την οικογένειά τους και αυτό συμβαίνει σε ένα πολύ μεγάλο ποσοστό. Εκεί πραγματικά η πολιτεία δεν έχει βρει

τις κατάλληλες δομές, για να μπορέσει να στηρίξει την οικογένεια που έχει τον ψυχικά ασθενή στο σπίτι της.

Θα μου επιτρέψετε να σας πω –και δεν θα το κάνω από αντιπολιτευτική διάθεση, γιατί έκανα και την κριτική– ότι και την περίοδο του 2004-2009, παρ' όλες τις εξαγγελίες που έκαναν και τις καλές προθέσεις που είχαν τότε οι Υπουργοί της Νέας Δημοκρατίας, δεν προχώρησαν σε μια σειρά από σημαντικές τομές. Δεν λειτούργησαν οι ψυχιατρικές κλινικές στα νοσοκομεία, δεν δημιουργήθηκαν και δεν λειτούργησαν περισσότερα κέντρα ψυχικής υγείας, δεν έγιναν περισσότερα νοσοκομεία ημέρας, δεν δημιουργήθηκαν οι μετανοσοκομειακοί ξενώνες. Δεν εφαρμόστηκε η τομεοποίηση, δεν προχώρησαν οι προβλεπόμενες δράσεις εκπαίδευσης, κατάρτισης και εξειδίκευσης του προσωπικού, όπως προέβλεπε το πρόγραμμα «Ψυχαργός». Επίσης, δεν επικαιροποιήθηκε ή δεν καταρτίστηκε το εθνικό σχέδιο δράσης για την ψυχική υγεία. Αυτό ήταν μία έλλειψη, η οποία δυσκόλεψε ακόμα περισσότερο την κατάσταση η οποία δημιουργήθηκε μετά το 2009.

Ας είμαστε ειλικρινείς. Μετά τη μεγάλη κρίση του 2009 δεν έχουμε την ποιότητα των υπηρεσιών που είχαμε τα προηγούμενα χρονικά διαστήματα, γιατί η κρίση ήρθε να χτυπήσει εκεί όπου υπήρχε το πρόβλημα. Δηλαδή, ποιο ήταν το πρόβλημα; Το πρόβλημα ήταν ότι τους πόρους για το κοινωνικό κράτος δεν τους δίνανε σε αυτούς που το είχαν ανάγκη, αλλά τους κατασπαλούσαμε σε οποιονδήποτε άλλον τομέα. Άλλωστε αυτό ήταν και το μεγάλο πρόβλημα του κοινωνικού κράτους, ότι δηλαδή οι πόροι δεν πήγαιναν σε αυτούς που τους είχαν ανάγκη και η κρίση, βεβαίως, ήρθε και το μεγιστοποίησε αυτό.

Στην Τρίπολη είχαμε τη δυνατότητα να έχουμε και μονάδες εντός, όπως είναι το ψυχιατρείο, και μονάδες εκτός, όπως είναι το πρόγραμμα «Ψυχαργός». Οι εργαζόμενοι στο Ψυχιατρείο της Τρίπολης δίνουν όλες τους τις δυνάμεις. Και δεν είναι μόνο οι εργαζόμενοι στα δημόσια νοσοκομεία. Εδώ θα ήθελα να πω ότι υπάρχουν και οι εργαζόμενοι στους ιδιωτικούς δικαίους φορείς, οι οποίοι κάνουν τη νοσηλεία ασθενών με ψυχικές παθήσεις και, με πάρα πολλές καθυστερήσεις, στηρίζουν και αυτοί παράλληλα τη μεγάλη αυτήν προσπάθεια. Άρα αυτό που θα ήθελα να πω, κύριε Υπουργέ –και είμαι σίγουρος ότι κάνετε το καλύτερο δυνατόν που θα μπορούσαμε αυτήν τη στιγμή–, είναι ότι χρειάζεται αυτή τη στιγμή να δούμε το θέμα και να κάνουμε μια επαναπροσαρμογή στα καινούργια δεδομένα, να δούμε σε ποια διαδικασία βρίσκονται τα ψυχιατρικά τμήματα μέσα στα νοσοκομεία και να κάνουμε τις απαραίτητες προσαρμογές. Το πρόβλημα είναι, όπως είπε ο εισηγητής, ότι οι ψυχικά ασθενείς έρχονται μετά από απόφαση του εισαγγελέα και πολλές φορές αυτούς τους ανθρώπους δεν μπορούμε να τους νοσηλεύσουμε και να τους παράσχουμε τις απαραίτητες υπηρεσίες.

Δεν μπορεί να φεύγει κάποιος από την Κεφαλλονιά και να έρχεται στην Τρίπολη. Πρέπει να δούμε πώς θα λειτουργήσει σε περιφερειακό επίπεδο, σε τοπικό επίπεδο και σε κεντρικό, με τα νέα δεδομένα, η μεταρρύθμιση αυτή.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Η κυρία Βούλτεψη έχει τον λόγο για έξι λεπτά.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Ήταν και είναι μια πολύ χρήσιμη συζήτηση αυτή που κάνουμε, γιατί πραγματευόμαστε ένα ζήτημα που δεν άπτεται αποκλειστικά και μόνο της υγείας, αλλά της ψυχικής υγείας, δηλαδή, ασθενειών που σχετίζονται με τον νου και την ψυχή. Επομένως είναι πολύ χρήσιμα όλα όσα ακούγονται μέσα στην Αίθουσα.

Θέλω να σημειώσω την αναλυτική ενημέρωση που έκανε η Υφυπουργός κ. Μακρή απαντώντας σε ένα προς ένα τα ερωτήματα. Αν υπάρχουν περαιτέρω απορίες, προφανώς αυτό θα γίνει στη δευτερολογία. Όμως νομίζω ότι δεν μπορεί να υπάρχει ούτε φόγος ούτε παράπονο όσον αφορά στην κοινοβουλευτική διαδικασία, στη διαδικασία του κοινοβουλευτικού ελέγχου. Δόθηκαν απαντήσεις. Προφανώς χρειάζεται να γίνουν πολλά. Νομίζω ότι είναι ένα ζήτημα με το οποίο πρέπει να ασχοληθούμε όλοι.

Υπάρχει ένα πρόβλημα, το οποίο δεν είναι τωρινό. Ένα τμήμα του πληθυσμού αντιμετωπίζει τέτοια ζητήματα. Οφείλουμε, λοιπόν, εμείς και από πλευράς παροχής υπηρεσιών υγείας αλλά και

για ανθρωπιστικούς καθαρά λόγους, ειδικά σε αυτό το κομμάτι, να μπορούμε να ανταποκριθούμε σ' αυτές τις ανάγκες της κοινωνίας.

Επειδή είναι πολύ σοβαρό το θέμα και θεωρώ σημαντική τη συμβολή όλων, θα ήθελα να κάνω δυο-τρεις παρατηρήσεις στα άλλα θέματα τα οποία ετέθησαν. Συμφωνώ ότι μπορεί να υπάρχει ένα θέμα στα ψυχιατρεία και στα νοσοκομεία των φυλακών, πλην όμως πράγματι εδώ υπάρχει ένα ζήτημα, αφού ανήκουν στη δικαιοδοσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης και άρα πρέπει να δούμε πώς θα αντιμετωπιστεί αυτό. Το είπε και η κυρία Υπουργός. Το είπαν και όλοι.

Αναφέρθηκε ο κ. Κουρουμπλής στο θέμα των «αιώνιων φοιτητών». Τώρα νομίζω ότι πρέπει να καθορίσουμε πολύ σύντομα την έννοια του «αιώνιου φοιτητή». Η έννοια του «αιώνιου φοιτητή», ο οποίος βρίσκεται επί τριάντα χρόνια εκτός ακαδημαϊκής διαδικασίας, νομίζω ότι δεν έχει να κάνει με την κρίση των τελευταίων ετών. Άρα εδώ πρέπει να το ξεχωρίσουμε αυτό. Αν υπάρχουν κάποια προβλήματα σχετιζόμενα με τη σημερινή κρίση, αυτά αφορούν όχι τόσο σε αυτούς που έχουμε μάθει να αποκαλούμε «αιώνιους φοιτητές» αλλά σε κάποιους που μπήκαν απλώς στο πανεπιστήμιο πριν από κάποια χρόνια, που δεν είναι τόσα πολλά. Άρα αυτό πρέπει να το καθορίσουμε.

Θέλω να πω, επίσης, για το θέμα της επιτροπής για τις γερμανικές αποζημιώσεις, ότι έχει αρχίσει η διαδικασία συγκρότησής της. Κάποια κόμματα έχουν ήδη δώσει τα ονόματα των Βουλευτών.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Όλα τα κόμματα τα έχουν δώσει.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Σήμερα έγινε αυτό;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Χθες.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Ωραία. Θέλω να πω ότι ίσως υπήρξε μία καθυστέρηση δύο, τριών ημερών, γιατί από το δικό μας κόμμα υπήρχε μεγάλη προσφορά και προσπαθούσαμε να «τετραγωνίσουμε τον κύκλο», γιατί ήταν και Βουλευτές που προέρχονταν από τις περιοχές των Ολοκαυτωμάτων, άρα το έχουν ζηήσει και θέλουν να εκπροσωπούν τις περιοχές τους. Απλώς, τώρα θα βρεθούμε μπροστά σε μία άβολη κατάσταση -νομίζω- όσον αφορά τη συμμετοχή κόμματος, το οποίο χρησιμοποιεί τα ναζιστικά σύμβολα. Θα είναι ένα πρόβλημα αυτό, το οποίο πρέπει να το δούμε.

Σε αυτό το κομμάτι θα ήθελα να πω, με όλη τη συμπάθεια και την εκτίμηση ότι δεν καταλαβαίνω γιατί έχει γίνει όλη αυτή η ιστορία στον ΣΥΡΙΖΑ. Δεν είναι ιδεολογικό το πρόβλημα μόνο. Είναι πιο βαθύ. Από κει και πέρα, όλοι οι Βουλευτές είμαστε εδώ για να βοηθήσουμε, να συμβάλουμε και με τις ερωτήσεις μας αλλά και με τις προτάσεις μας, για να πάει καλύτερα το θέμα της ψυχικής υγείας στην πατρίδα μας, το οποίο είναι ένα από τα παραμελημένα κομμάτια. Όμως, διαπιστώσαμε όλοι σήμερα εδώ ότι η αρμόδια Υφυπουργός έδειξε και με επιχειρήματα και με συγκεκριμένες απαντήσεις ότι ασχολείται. Και έχει σκύψει πάνω από το θέμα και η Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων. Όμως, και όσοι ασχολούμεθα με το θέμα -για παράδειγμα εγώ προσωπικά δεν είμαι μέλος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων, πλην όμως είμαι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος για τα θέματα υγείας- όποια βοήθεια μπορούμε να προσφέρουμε και όπου μπορούμε να παρέμβουμε και σε άλλους τομείς που μπορεί να εμπλέκονται, θα το κάνουμε με μεγάλη ευχαρίστηση.

Σημειώνω, λοιπόν, και τη χρησιμότητα της σημερινής επερώτησης, αλλά και τον άψογο τρόπο με τον οποίο κινήθηκε η κοινοβουλευτική διαδικασία.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς κι ευχαριστούμε και θερμά για τα σχόλιά σας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία τριάντα έξι μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί - συνοδοί τους από το 6^ο Γυμνάσιο Καρδίτσας, Α' Τμήμα.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο κ. Κουκούτσης έχει τώρα τον λόγο.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ

να προηγηθώ εγώ γιατί πρέπει να φύγω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε Κουκούτση, δέχεστε να δώσω τον λόγο στον κ. Μαριά που πρέπει να φύγει;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ: Βεβαίως, κανένα πρόβλημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ορίστε, κύριε Μαριά, έχετε έξι λεπτά.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Είχα ζητήσει μία προτίμηση και από τους συναδέλφους...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συγγνώμη, δεν το είχα αντιληφθεί.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Δεν πειράζει. Περίμενα στη σειρά μου μετά. Απλώς, υπάρχει μία διεθνής συνάντηση που πρέπει να κάνουμε.

Κύριε Πρόεδρε, ήρθα σήμερα πρωί-πρωί, με την έναρξη της διαδικασίας, διότι ήθελα να αναφέρω αυτά τα οποία συνέβησαν χθες.

Χθες, λοιπόν, κατά τη διάρκεια της ψηφοφορίας κι ενώ ήταν σαφές ότι στο άρθρο 30 εκατόν είκοσι επτά Βουλευτές ψήφισαν κατά -δηλαδή, Ανεξάρτητοι Έλληνες, ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ και ΚΚΕ- και η μόνη πολιτική δύναμη που ψήφισε υπέρ ήταν η Νέα Δημοκρατία, το οποίο και επισημάνανε εν προκειμένω στον κ. Μαργκογιαννάκη που προήδρευε και ήταν σαφέστατο αυτό, διότι η ΔΗΜΑΡ είχε δηλώσει παρούσα...

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: «Παρών» εννοείτε.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Παρούσα η ΔΗΜΑΡ.

...και οι συνάδελφοι των άλλων κομμάτων δεν ήταν εδώ, ήταν λοιπόν ξεκάθαρο ότι είχε απορριφθεί το άρθρο 30. Πέραν τούτου, είχε προηγηθεί και στη συζήτηση ότι έτσι θα καταλήξει, διότι το ΠΑΣΟΚ επέμενε να καταψηφίσει.

Ενώ, λοιπόν, ήταν...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Απλώς, κύριε Μαριά, σας ενημερώνω -θα ολοκληρώσετε τον συλλογισμό σας για να καταγραφεί- ότι ετέθη το θέμα, ενημερώθηκε ο Πρόεδρος της Βουλής κι αν χρειαστεί, θα το δει και η διάσκεψη.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Ακούστε, λοιπόν. Δεν είναι τόσο απλό, διότι υπήρξε διαμαρτυρία και εκείνη την ώρα. Υπήρχε, όμως, συνεχής επιμονή του Προεδρείου να μη σταθεί να δει αν έχει κάνει λάθος. Το θέμα είναι ότι εμείς ως Ανεξάρτητοι Έλληνες, μαζί με τον ΣΥΡΙΖΑ, υποβάλαμε και ένσταση επί της ψηφοφορίας, που σήμαινε ότι δόθηκε η δυνατότητα στο Προεδρείο να τα ξαναδεί τα θέματα.

Με ταχύτατες διαδικασίες -και αυτό είναι σημαντικό, ούτε καν μας άκουσε- απέρριψε την ένσταση την οποία, υποτίθεται, έβαλε σε ψηφοφορία, αλλά φαντάζομαι ότι την ένσταση τη δικιά μας, την υποστήριζαν και αυτοί που ψήφισαν κατά. Επομένως κι εκείνη την ψηφοφορία, τη δεύτερη, επί της ενστάσεως, την έχασε.

Λοιπόν, αυτή η συμπεριφορά από πλευράς του Προεδρείου και όλος ο χειρισμός νομίζω ότι είναι ένα τεράστιο πολιτικό θέμα, το οποίο πρέπει να μας απασχολήσει.

Δεν είναι μόνο το ζήτημα ότι κατεψηφίσθη το άρθρο 30 και εμφανίζεται στα Πρακτικά ότι υπερψηφίστηκε. Υπάρχει θέμα και για τον Προεδρεύοντα τη στιγμή εκείνη, για τη συμπεριφορά του -δείτε το βίντεο- και τον τρόπο που λειτούργησε. Εμείς θεωρούμε ότι υπάρχει σοβαρό θέμα και πιστεύουμε ότι ο κ. Μαργκογιαννάκης πρέπει να αναλάβει τις ευθύνες του και πρέπει να παραιτηθεί. Αυτή είναι η θέση μας, την οποία δηλώνουμε εδώ στο Σώμα.

Πέραν τούτου, υπάρχει η δυνατότητα -δεν είναι θέμα μόνο του Προεδρείου- για να λυθεί το θέμα. Εν πάση περιπτώσει, την Τρίτη, που θα ψηφιστεί επί του συνόλου, καλούμε την Κυβέρνηση να αποσύρει το συγκεκριμένο άρθρο και έτσι να τελειώσει τεχνικά το ζήτημα. Διότι πλέον, έτσι όπως ήρθαν τα πράγματα, δεν υπάρχει και τεχνικός τρόπος να αντιμετωπιστεί το θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε Μαριά, καταγράφηκε η άποψή σας. Επειδή όμως συζητάμε για μια συνεδρίαση και δεν είναι εκείνος που είχε την ευθύνη της, εγώ νιώθω μια δυσκολία. Τα ακούω αυτά, αλλά τα αφήνω χωρίς σχολιασμό. Σε ό,τι αφορά το θέμα, κάνατε την πρότασή σας. Ο Πρόεδρος έχει ενημερωθεί. Αν χρειαστεί να επανέλθουμε, θα το κάνουμε με τον τρόπο που προβλέπει ο Κανονισμός.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Ωραία. Κατετέθη η άποψή μας στα Πρακτικά, για να ληφθεί δεόντως υπ' όψιν.

Κύριε Πρόεδρε, το θέμα το οποίο συζητούμε είναι πραγματικά πάρα πολύ σοβαρό, στη χώρα μας, όπου η υπόθεση «Ψυχιατρείο της Λέρου» νομίζω ότι κατέγραψε στα μάτια της Ευρώπης μια αλγεινή εικόνα της πατρίδας μας. Να υπενθυμίσω ότι το Κρατικό Θεραπευτήριο της Λέρου, που ιδρύθηκε το 1958, για να αντιληφθούμε και με ποια λογική προχωρούσαμε τότε, ονομάστηκε «Αποικία Ψυχοπαθών Λέρου». Δηλαδή, όλη η αντίληψη ήταν μια αντίληψη ιδρυματοποίησης, μια αντίληψη με βάση την οποία συγκέντρωσαν όλους τους ψυχικά ασθενείς, τέσσερις χιλιάδες άτομα, και τους στοίβαξαν κυριολεκτικά στη Λέρο.

Αυτή η αντίληψη του ιδρυματισμού άρχισε να σπάει από το 1982-1984 και μετά, αλλά νομίζω ότι δεν έχει ολοκληρωθεί το πέρας σε μια συνολικά διαφορετική αντιμετώπιση της κατάστασης. Διότι το ζήτημα της ψυχικής υγείας του πληθυσμού είναι σημαντικό και για τους πολίτες, διότι έχει σχέση με την ανάπτυξη του πνευματικού και συναισθηματικού τους κόσμου, αλλά και για την κοινωνία, διότι έχει σημαντικές επιπτώσεις στην ευημερία, στην αλληλεγγύη και στην κοινωνική δικαιοσύνη.

Είναι χαρακτηριστικό το εξής: Βρήκα μια έκθεση της Επιτροπής Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων το 2005, δηλαδή πριν ξεσπάσει η κρίση, κύριε Πρόεδρε, με τίτλο «Πράσινη Βίβλος Βελτίωσης της ψυχικής υγείας του πληθυσμού. Προς μια στρατηγική σχετικά με την ψυχική υγεία για την Ευρωπαϊκή Ένωση», η οποία αναφέρει ότι η κατάθλιψη το 2020 προβλέπεται να είναι η σοβαρότερη αιτία ασθένειας του αναπτυσσόμενου κόσμου. Έβαζε, λοιπόν, από τότε αντίστοιχα θέματα η Ευρωπαϊκή Ένωση, σε μια φάση που δεν είχε επέλθει καν η οικονομική κρίση.

Στην Ελλάδα, λοιπόν, του μνημονίου έχουμε ορισμένα δεδομένα: Πρώτον, φτωχοποίηση του ελληνικού λαού, όπου τουλάχιστον το 34% είναι κάτω από τα όρια της φτώχειας, υπάρχει ενάμισι εκατομμύριο ανέργων, ανασφάλεια οικονομική, επτακόσιες ογδόντα χιλιάδες οφειλετών σε ασφαλιστικά ταμεία, ενάμισι εκατομμύριο οφειλέτες στο δημόσιο και συνεχείς κατασχέσεις, «κόκκινα» δάνεια σε τράπεζες και συνεχείς κατασχέσεις. Αυτά, λοιπόν, οδηγούν σε τεράστιο πρόβλημα, σε αυτοκτονίες, σε κατάθλιψη.

Υπάρχει μια έρευνα, την οποία δημοσίευσε η «Εφημερίδα των Συντακτών» στις 25 Φεβρουαρίου του 2014, που είναι έρευνα πανεπιστημίων της Αγγλίας, και λέει ότι έχουμε αύξηση κατά 120% της ζήτησης υπηρεσιών ψυχικής υγείας, την ώρα που οι περικοπές στον συγκεκριμένο τομέα αγγίζουν το 55% στο διάστημα 2011-2012. Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, ότι η κατάσταση στην οποία βρισκόμαστε σήμερα στη χώρα μας είναι πραγματικά ιδιαίτερα απελπιστική.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Έτσι, λοιπόν, η κρίση και τα μνημόνια οδήγησαν σε επιδείνωση της ψυχικής υγείας των πολιτών. Και εδώ υπεισέρχεται πλέον ο δεύτερος παράγων, αφού ταυτόχρονα, έχουμε μείωση, λόγω του ίδιου του μνημονίου, στη χρηματοδότηση των δομών ψυχικής υγείας και συνολικά στο σύστημα της δημόσιας υγείας.

Αυτή, λοιπόν, η αντίφαση δεν μπορεί να συνεχιστεί. Πρέπει να βρεθούν τρόποι, για να δούμε πώς στο τεράστιο ζήτημα, στο σημαντικό ζήτημα αυτό της ψυχικής υγείας πρέπει να πάρουμε πολύ συγκεκριμένα μέτρα.

Ακούσαμε τις προτάσεις και το τι προτίθεται να κάνει το Υπουργείο. Νομίζουμε ότι όλα αυτά δεν είναι επαρκή. Αλλά κυρίως, παρά τις όποιες προσπάθειες μπορεί να γίνουν, όταν υπάρχει ο κορμός ο βασικός, δηλαδή ότι σήμερα λόγω του μνημονίου βρισκόμαστε σε μια κατάσταση που η ψυχική υγεία συνολικά του πληθυσμού, έτσι όπως διαμορφώνεται, μπαίνει σε μια φάση χειροτέρευσης, αντιλαμβάνεστε ότι δεν μπορεί να δοθεί πλήρης απάντηση στο θέμα αυτό.

Σε αυτή, δε, τη μελέτη -και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε- βρήκα τα εξής στοιχεία τα οποία μάλιστα είναι χαρακτηριστικά, αφού είναι, στοιχεία του 2002 για τις αυτοκτονίες σε όλη την Ευρώπη. Σύμφωνα με αυτά η Ελλάδα κατατάσσεται τελευταία στις αυτοκτονίες. Οι χιλιάδες αυτοκτονίες στην εποχή του μνημονίου αποδεικνύουν πως στην πορεία η κατάσταση επιδεινώθηκε δραματικά! Και αυτό είναι κάτι που πρέπει να το λάβουμε σοβαρά υπ' όψιν.

Επίσης, και το μοντέλο το οποίο παρουσιάζεται, δηλαδή τόσο της απόσυρσης του κράτους από τα θέματα της δημόσιας υγείας όσο και της ιδιωτικοποίησης ή της ανάθεσης σε διάφορες ΜΚΟ σχετικής δράσης και υποκατάστασης στον τομέα αυτόν του ρόλου του κράτους -μια κλασική νεοφιλελεύθερη αντίληψη- νομίζω ότι και σήμερα δεν μπορεί να δώσει λύση.

Επομένως θεωρούμε ότι το θέμα αυτό είναι πολύ σοβαρό. Δόθηκε ευκαιρία σε όλες τις πολιτικές δυνάμεις να το αναπτύξουν, να τοποθετηθούν. Νομίζω ότι χρειάζεται μια πολύ σημαντικότερη παρέμβαση της πολιτείας για να αντιμετωπιστούν τα προβλήματα αυτά. Θεωρούμε ότι, όπως και σε άλλα ζητήματα, μπορούμε να πούμε ότι το μνημόνιο βλάπτει σοβαρά και την ψυχική υγεία.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε.

Ο κ. Κουκουτσης έχει τον λόγο για έξι λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ανέφερε πριν ο κ. Κουρουμπλής τη μιντιακή διαπλοκή. Ναι, είναι αλήθεια ότι ψυχολογικά προβλήματα θα αρχίσει να έχει και ο ΣΥΡΙΖΑ τώρα και εμείς όλοι μας εδώ σε αυτήν εδώ την Αίθουσα με αυτά που ακούμε κάθε μέρα, με διάφορα φαινόμενα στυλ «Ποτάμι», που ξαφνικά βρίσκονται, έχει αποκτήσει μια διαφορά ο ΣΥΡΙΖΑ.

Δόξα τω Θεώ, όλοι ξέρουμε ποια είναι τα πραγματικά αποτελέσματα των γκάλοπ, πού βρίσκεται η Χρυσή Αυγή, πού βρίσκεται ο ΣΥΡΙΖΑ, πού βρίσκεται η Νέα Δημοκρατία και ο καθένας. Και ξαφνικά προκύπτει το «Ποτάμι», το οποίο θα εξοβελίσει, λείει, το κακό του ΣΥΡΙΖΑ, θα μειώσει τη διαφορά. Γίνονται αυτά.

Η κατάργηση των τεσσάρων μεγάλων ψυχιατρικών νοσοκομείων της χώρας περιγράφεται και στο δεκαετές πρόγραμμα δράσεων ψυχικής υγείας «ΨΥΧΑΡΓΩΣ», αλλά και στο μνημόνιο συνεργασίας μεταξύ του Επιτρόπου Απασχόλησης Κοινωνικών Υποθέσεων και Ένταξης Λάσλο Άντορ και του τέως Υπουργού Υγείας κ. Λυκουρέντζου. Σκοπός μιας τέτοιας ενέργειας είναι η αποϊδρυματοποίηση των ασθενών, δηλαδή η έξοδος των χρονίων πασχόντων ψυχικά ασθενών από τα μεγάλα ψυχιατρικά νοσοκομεία, όπου συνήθως διαμένουν πολλές φορές διά βίου και η μετάβασή τους σε εξωνοσοκομειακές δομές, στην κοινότητα, προστατευόμενα διαμερίσματα, ξενώνες, οικοτροφεία, οικογένειες.

Ας τονιστεί πως το Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Αττικής, πρώην Δαφνί, μετά το σεισμό του '99 επισκευάστηκε και περιλαμβάνει δέκα νεόκτιστα ανεξάρτητα ψυχιατρικά τμήματα οξέων περιστατικών -παθολογική κλινική, ακτινολογικό, μικροβιολογικό, βιοχημικό- καθώς και υποστηρικτικά τμήματα διαφόρων ειδικοτήτων. Το Δαφνί, λοιπόν, αποτελεί ένα κεφάλαιο που μπορεί να προσφέρει πάμπολλα στον τομέα της ψυχικής υγείας, αφού καλύπτει κάθε χρόνο είκοσι έξι χιλιάδες ψυχικά ασθενείς σε επίπεδο πρωτοβάθμιας υγείας και αρκετές χιλιάδες σε επίπεδο δευτεροβάθμιας.

Το δεκαετές πρόγραμμα «ΨΥΧΑΡΓΩΣ» έχει όλα τα χαρακτηριστικά μιας πολιτικής δημιουργίας ερειπίων, αφού προτάσσει ως λύση στις δύσκολες εποχές που ζούμε τη νοσηλεία ψυχικά πασχόντων σε παθολογικές κλινικές και τη μεταφορά των ψυχιατρικών κλινικών σε γενικά νοσοκομεία. Ανοίγεται, έτσι, ο δρόμος στη μείωση δημόσιων κλινών για τη νοσηλεία ψυχιατρικών ασθενών και στην άνθηση του ιδιωτικού τομέα, με την εμπορευματοποίηση των υπηρεσιών των στεγαστικών δομών μέσω της πρόβλεψης να δέχονται πλέον ασθενείς χωρίς προηγούμενη νοσηλεία, όπως ίσχυε.

Γίνεται, λοιπόν, αντιληπτό πως μιλάμε για ένα στυγνό και προμελετημένο έγκλημα με την αδίστακτη εφαρμογή πολιτικών μνημονίου, που οδηγούν με ιλιγγιώδη ταχύτητα στην κοινωνική απόρριψη και στον εξοστρακισμό των ψυχικά ασθενών, στοχευμένη διάλυση των δημοσίων υπηρεσιών και αντικατάστασή τους από δήθεν μη κερδοσκοπικές οργανώσεις, όπου πρόσβαση θα έχουν μόνο όσοι είναι ασφαλισμένοι και έχουν να πληρώσουν.

Άλλωστε, παλαιότερα, ο κ. Λυκουρέντζος, ο πρώην Υπουργός Υγείας, είχε πει: Πράγματι, υπάρχουν διακόσιες πενήντα έξι στεγαστικές κοινοτικές δομές, σαράντα κέντρα ημέρας, είκοσι οκτώ κινητές μονάδες, τριάντα τρία κέντρα ψυχικής υγείας, εννιά ιατροπαιδαγωγικά κέντρα και ορισμένες ακόμα εξειδικευμένες

δομές, όπως για την αντιμετώπιση του Αλτσχάιμερ, του αυτισμού, κ.λπ.. Πράγματι, υπάρχουν, περίπου, 40 εκατομμύρια ευρώ για τη χρηματοδότηση της λειτουργίας του τομέα της ψυχικής υγείας στη χώρα μας. Υπάρχουν ελλείμματα από το 2012, που ταλαιπωρούν τους εργαζόμενους.

Δεν έχει γίνει ορθολογική διαχείριση των πόρων από τους υπεύθυνους των μη κυβερνητικών οργανώσεων. Πού ακούστηκε μη κυβερνητική οργάνωση με τριακόσιους υπαλλήλους και πολλές δομές; Κάποιος εξ αυτών έχει επενδύσει 1 ευρώ;

Δυστυχώς, στη χώρα μας αποκτήσαμε και ένα ακόμα παράδοξο: Ενώ οι μη κυβερνητικές οργανώσεις έπρεπε να λειτουργούν με βάση τον κοινοτικό χαρακτήρα, όπως περιγράφεται στην ψυχιατρική μεταρρύθμιση, έγιναν ένας ακόμα τομέας του κράτους. Δηλαδή, χρηματοδοτεί το κράτος την επιχειρηματική δραστηριότητα των ιδιοκτητών των μη κυβερνητικών οργανώσεων. Αντιθέτως, έχουν φροντίσει για τις οικογένειές τους. Και έχουμε πορίσματα του ΣΕΥΠ -όπως έχω και άλλη φορά αναφερθεί στη Βουλή- σύμφωνα με τα οποία αμείβονται με παχυλούς μισθούς έξω από κάθε λογική με βάση τη σημερινή πραγματικότητα. Κι ενώ πράττουν αυτά, αφήνουν τους εργαζόμενους απλήρωτους.

Ο μύθος πάλι περί «κέντρων ημέρας» που θα εξισωθούν με τα κέντρα ψυχικής υγείας, καταρρίπτεται, αφού ένας τομέας ψυχικής υγείας μπορεί να έχει ή το ένα ή το άλλο, καθώς όπως γνωρίζουμε καλά, το δεύτερο αφορά ένα μικρό μέρος δραστηριοτήτων από το συνολικό πλέγμα δράσης που προσφέρει ένα κέντρο ψυχικής υγείας.

Να μιλήσουμε για την παιδική ψυχική υγεία και το αυτιστικό παιδί; Πού θα απευθυνθούν για διάγνωση και κυρίως για θεραπεία τα παιδιά με αυτισμό, κινητικά προβλήματα, προβλήματα λόγου, κίνησης, ακοής, μαθησιακές δυσκολίες, ψυχικές διαταραχές;

Η Χρυσή Αυγή έχει καταρτίσει ένα άρτιο πρόγραμμα αντιμετώπισης για τους χρόνιους ψυχικά ασθενείς και προτείνει τα εξής:

Αναδιάρθρωση κλινικών, ώστε να μπορούν να προσφέρουν ένα ολοκληρωμένο σύστημα περίθαλψης στους πάσχοντες από χρόνια ψυχικά νοσήματα.

Θεσμοθέτηση της συμμετοχής στα διοικητικά συμβούλια χρόνιων και ψυχικά πασχόντων από εκπροσώπους της ιατρικής και νοσηλευτικής υπηρεσίας.

Η επιστημονική επιτροπή θα είναι υπεύθυνη για την ανάληψη αποφάσεων, όπως της δυνατότητας απομάκρυνσης και διαβίωσης των ψυχικά ασθενών σε συνθήκες οικείας ή ξενώνων.

Δημιουργία επιτροπής ψυχολόγων και κοινωνικών λειτουργιών που θα παρακολουθούν τα πάσχοντα άτομα στους τόπους διαβίωσής τους και θα ενημερώνουν τις αρμόδιες επιτροπές για την πρόδοό τους. Παράλληλα, θα παρέχουν τις γνώσεις και την επιστημονική τους συνδρομή στους συγγενείς και στις οικογένειες των ασθενών, ώστε να υπάρχει η βέλτιστη ποιοτική παραμονή των ασθενών αλλά και η αρμονική συμβίωση στον οικογενειακό χώρο.

Όπως γίνεται, λοιπόν, αντιληπτό, δεν μπορεί να υπάρξει στον χώρο ψυχικής υγείας καμμία απόλυση ή διαθεσιμότητα. Αντίθετα, θα πρέπει να γίνουν προσλήψεις του αναγκαίου προσωπικού για έναν ουσιαστικό μετασχηματισμό του εκρωματικού συστήματος, που θα επικρατήσει σε έναν βιώσιμο οργανισμό παροχής υπηρεσιών.

Η Χρυσή Αυγή, μάλιστα, προ πολλού έφερε το θέμα στη Βουλή, καταθέτοντας σχετική ερώτηση του συναγωνιστή Βουλευτή Β' Αθηνών Γιώργου Γερμενή προς τον Υπουργό Υγείας και τον Υπουργό Οικονομικών, με θέμα «Στροφή προς την ιδιωτικοποίηση - Η απόφαση για την κατάργηση των ψυχιατρικών νοσοκομείων».

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Κυρία Μάρκου, έχετε τον λόγο για έξι λεπτά.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΜΑΡΚΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η ψυχιατρική μεταρρύθμιση, που ξεκίνησε τη δεκαετία του 1980 στη χώρα μας, ήταν ένα τολμηρό εγχείρημα αφ' ενός, γιατί απαιτούσε μια

ριζική ανατροπή τού ως τότε ακολουθούμενου ιατροκεντρικού και «κατασταλτικού» μοντέλου διαχείρισης της ψυχικής ασθένειας, αφ' ετέρου, γιατί είχε ως προϋπόθεση την αλλαγή νοοτροπίας, τόσο στην κοινωνία όσο και στην πολιτική.

Για να το πω απλά, η ψυχική ασθένεια έπρεπε να βγει από την απομόνωση, όπου είχε τοποθετηθεί, και να τεθεί στο επίκεντρο μιας ολοκληρωμένης πολιτικής για την ψυχική υγεία.

Άρρηκτα συνδεδεμένη με τη δημιουργία του ΕΣΥ η μεταρρύθμιση στον χώρο αυτόν αποτελούσε αίτημα και της ελληνικής ψυχιατρικής κοινότητας. Και νομίζω ότι αδικεί ο ΣΥΡΙΖΑ την προσπάθεια αυτή, παρουσιάζοντάς τη ως επιβεβλημένη από την ευρωπαϊκή κατακραυγή για το Ψυχιατρείο της Λέρου.

Η μεταρρύθμιση, λοιπόν, δεν είναι ξενόφερτη. Οι παράλογες απαιτήσεις των δανειστών, όμως, έχουν οδηγήσει σε σοβαρές στρεβλώσεις της προσπάθειας αυτής. Για παράδειγμα, η διακοπή της λειτουργίας των ψυχιατρικών νοσοκομείων από το 2011 και μετά φαίνεται να υποκινείται αποκλειστικά από τη δημοσιονομική κατάσταση της χώρας. Απόδειξη αποτελεί το γεγονός ότι δεν συνοδεύτηκε από μέτρα ομαλής μετάβασης, όπως η δημιουργία ψυχιατρικών κλινών στα γενικά νοσοκομεία και η ενίσχυση των κοινοτικών δομών και τομέων ψυχικής υγείας.

Είναι χαρακτηριστικό ότι σήμερα, με βάση τα τελευταία διαθέσιμα στοιχεία, υπάρχουν είκοσι επτά ανενεργές τομεακές επιτροπές ψυχικής υγείας, που αποτελούν τον κορμό των ΤΕΨΥ, ενώ από τις ενεργές επιτροπές οι δεκατρείς βρίσκονται στην Αττική και οι δεκαοκτώ στην υπόλοιπη Ελλάδα.

Η ίδια εικόνα άνισης κατανομής και συγκέντρωσης του κυρίου όγκου της Αττικής επικρατεί και στις διάφορες δομές ψυχικής υγείας. Το βασικό πρόβλημα της αποσπασματικής ως τώρα προώθησης της ψυχιατρικής μεταρρύθμισης εντοπίζεται στην έλλειψη πολιτικής βούλησης διαχρονικά να τεθεί η ψυχική υγεία στο επίκεντρο μιας ολοκληρωμένης δημόσιας πολιτικής με αποφασιστικό τρόπο. Έτσι, η οποία προσπάθεια περιορίστηκε στο πρόγραμμα «ΨΥΧΑΡΓΩΣ» που χρηματοδοτείται κυρίως από ευρωπαϊκούς πόρους με έμφαση στην αποασυλοποίηση ενηλίκων ασθενών, στόχος που πια έχει επιτευχθεί σε μεγάλο βαθμό. Την ίδια στιγμή οι τομείς της πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας, της πρόληψης, της φροντίδας για ειδικές ομάδες, όπως είναι τα παιδιά, οι έφηβοι, οι ευπαθείς κοινωνικές ομάδες, αφέθηκαν σε δεύτερη μοίρα και μόλις την τρέχουσα περίοδο τίθενται πια ως προτεραιότητα.

Τα στοιχεία για την κατάσταση στον χώρο της ψυχικής υγείας επιβεβαιώνουν τον κανόνα των τελευταίων ετών στον χώρο της υγείας γενικότερα. Παρατηρείται:

Πρώτον, σημαντική χειροτέρευση του επιπέδου ψυχικής υγείας του πληθυσμού με καταγεγραμμένη αύξηση των περιστατικών κατάθλιψης και των αυτοκτονιών.

Δεύτερον, στροφή των ασθενών προς τις δημόσιες υπηρεσίες ψυχικής υγείας ως αποτέλεσμα της μείωσης των εισοδημάτων. Για παράδειγμα, τα ποσοστά προσφυγής σε δημόσιες δομές για παιδιά και εφήβους έχουν αυξηθεί σε ποσοστό 39,8% και 25,5% αντίστοιχα την περίοδο 2007 και 2011, ενώ στον ιδιωτικό τομέα έχουν μειωθεί κατά 35,4%.

Τρίτον, παράλληλη διαρκής μείωση της διαθέσιμης χρηματοδότησης για την ψυχική υγεία με μείωση 10% το 2011 και περαιτέρω μείωση 55% το 2012 σε σχέση με την προηγούμενη χρονιά. Ο συνδυασμός της αυξημένης ζήτησης για δημόσιες υπηρεσίες υγείας και της μείωσης των διαθέσιμων πόρων έχουν ως αποτέλεσμα τον αποκλεισμό πολλών ασθενών από την πρόσβαση, την απαραίτητη φροντίδα και θέτουν σε κίνδυνο την ολοκλήρωση της μεταρρύθμισης.

Τα περισσότερα απ' αυτά που αναγγέλατε, κυρία Υπουργέ, τα είχε πει πριν από εσάς και τα είχε εισηγηθεί η κ. Σκοπούλη όταν η ΔΗΜΑΡ συμμετείχε στην Κυβέρνηση. Προσπάθησε να εντάξει την ψυχική υγεία στις προτεραιότητες και να φέρει αλλαγές, όπως την κατάργηση της παρακράτησης της σύνταξης, την ενεργοποίηση και αναβάθμιση των τομεακών επιτροπών και τη δημιουργία ξεχωριστού προϋπολογισμού για την ψυχική υγεία, αλλαγές που συνάντησαν αντιστάσεις από τα άλλα δύο μέρη.

Η Δημοκρατική Αριστερά υποστηρίζει σταθερά τη συνέχιση και ολοκλήρωση της ψυχιατρικής μεταρρύθμισης με βάση τις

διακηρυγμένες αρχές της τομεοποίησης και την κοινοτικής ψυχιατρικής με σχέδιο και σε συνάρτηση με τις οξυμμένες κοινωνικές συνθήκες με κύρια χαρακτηριστικά:

Πρώτον, την ανάπτυξη της πρωτοβάθμιας φροντίδας ψυχικής υγείας και την ενίσχυση και πλήρη ανάπτυξη των τομέων ψυχικής υγείας σε όλη τη χώρα.

Δεύτερον, τη μετατόπιση του κέντρου βάρους από την αποασυλοποίηση στην πρόληψη των ψυχικών διαταραχών. Απαραίτητη προϋπόθεση είναι η ανάπτυξη παιδοψυχιατρικών υπηρεσιών παράλληλα με δράσεις στην εκπαίδευση και στην πολιτική πρόνοιας για τα παιδιά με στόχο τη συνολική μείωση προοπτικής της ψυχικής νοσηρότητας.

Τρίτον, την αντιμετώπιση της ψυχικής διαταραχής στο πλαίσιο των κοινοτικών υπηρεσιών ψυχικής υγείας και την ανάπτυξη εξειδικευμένων υπηρεσιών για ειδικές κατηγορίες διαταραχών, όπως είναι ο αυτισμός, μέσα από ένα δίκτυο δομών αλλά και κινητών μονάδων που θα καλύπτει το σύνολο της επικράτειας.

Τέταρτον, τον πλήρη σεβασμό των δικαιωμάτων των ασθενών, τη συμμετοχή των ληπτών των υπηρεσιών ψυχικής υγείας στη λήψη αποφάσεων, παραδείγματος χάριν, μέσα από τις τομεακές επιτροπές ψυχικής υγείας και την ανάληψη δράσεων ενάντια στις διακρίσεις, στον στιγματισμό των ψυχικά ασθενών.

Και, πέμπτον, τη διαρκή επικαιροποίηση του προγράμματος της μεταρρυθμιστικής προσπάθειας μέσα από τη συστηματική καταγραφή των αναγκών, τη διαφάνεια και τη λογοδοσία σχετικά με την απόδοση των πόρων και την αξιολόγηση των διαφόρων δομών και υπηρεσιών με βάση ποιοτικά και όχι καθαρά οικονομικά κριτήρια.

Κλείνοντας, απαραίτητη προϋπόθεση για τη βελτίωση της ψυχικής υγείας του πληθυσμού είναι να καταπολεμήσουμε και όλες τις γενεσιουργές αιτίες των ψυχικών διαταραχών που έχει οξύνει η κρίση, δηλαδή την ανεργία, τη φτώχεια, τον κοινωνικό αποκλεισμό, την αίσθηση ότι δεν είμαστε κύριοι του εαυτού μας, αλλά έρμαιο της οικονομικής κατάστασης της χώρας. Αντί, λοιπόν, η ηγεσία του Υπουργείου να αρνείται να δει την κατάσταση, όπως αυτή αποτυπώνεται στη διεθνή επιστημονική βιβλιογραφία για την επίδραση της κρίσης στην υγεία, ας φροντίσει να προτάξει τα ζητήματα αυτά στο πλαίσιο των διαπραγματεύσεων με τους δανειστές μας και να διασφαλίσει τη συνέχιση της μεταρρύθμισης πάνω στις αρχές που ανέφερα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Λαμπρούλης για έξι λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η ψυχική υγεία, ως πρόληψη, θεραπεία, αποκατάσταση, αποτελεί ένα σύνθετο, ένα δύσκολο ζήτημα, που συνδέεται άμεσα με τους κοινωνικούς και οικονομικούς όρους της ζωής.

Το κοινωνικό στοιχείο κυριαρχεί και επιδρά καθοριστικά στο βιολογικό και στο ψυχολογικό στοιχείο. Η ταξικά διαιρεμένη κοινωνία –που ζούμε κι εμείς εδώ στη χώρα μας– καθορίζει και αυτό το πρόβλημα ως ταξικό, το διαμορφώνει σαν σοβαρό λαϊκό πρόβλημα στη δημιουργία του, αλλά και στην αντιμετώπισή του.

Έτσι, ο δρόμος της καπιταλιστικής ανάπτυξης πάει χέρι-χέρι με την ένταση της εκμετάλλευσης των εργαζομένων, των λαϊκών οικογενειών και επιδεινώνει συνολικά τους όρους ζωής τους, όπως ανεργία, συνθήκες δουλειάς και μόρφωσης, το πετσόκομμα των μισθών, τα χαράτσια, το άγχος, η ανασφάλεια, κ.λπ..

Δηλαδή, δημιουργεί όλους αυτούς τους όρους που δημιουργεί, αναπαράγει, επιδεινώνει την κατάσταση της ψυχικής υγείας του λαού. Δεν φθίνει μόνο την υγεία αλλά όλο και πιο πολύ εμπορευματοποιεί τις υπηρεσίες που είναι αναγκαίες. Και ενώ η ίδια η καπιταλιστική κοινωνία έχει την πρώτη και κύρια ευθύνη, όλο και περισσότερο μετατοπίζει την ευθύνη στην αντιμετώπιση των προβλημάτων της ψυχικής υγείας στην ατομική ευθύνη, είτε του ασθενούς και κατ' επέκταση στην οικογένειά του, αλλά και γενικότερα στην ευθύνη των λαϊκών στρωμάτων στο σύνολο.

Φυσικά, δεν μιλάμε για πρόληψη, διότι αυτό θα συνιστούσε λήψη μέτρων στους όρους δουλειάς, κατοικίας, μόρφωσης, επαγγελματικής εξασφάλισης, με πλήρη δικαιώματα, της νεολαίας κ.λπ., πράγματα που είναι σε αντίθεση με τον ίδιο το χαρακτήρα της καπιταλιστικής ανάπτυξης. Το μόνο που μπορεί να

κάνει αυτό το σύστημα, με την όποια πολιτική συνταγή λειτουργίας και ανάπτυξής του, είναι να διαχειριστεί το πρόβλημα χωρίς να μπορεί να το αντιμετωπίσει, να το επιβραδύνει.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση και όλες οι Κυβερνήσεις, όλων των αποχρώσεων, στη χώρα μας, ενδιαφέρονται, βεβαίως, για το ζήτημα κι έχουν χαράξει στρατηγική και μέτρα με το γενικό τίτλο «Ψυχιατρική μεταρρύθμιση». Αυτή η κατάσταση που υπάρχει σήμερα στον τομέα της ψυχικής υγείας είναι ακριβώς συστατικό στοιχείο αυτής της πολιτικής της ψυχιατρικής μεταρρύθμισης και όχι αποτέλεσμα της εφαρμογής της με λάθος συνταγή, με παρεκτροπή από τους αρχικούς της στόχους.

Αυτό δεν το λέμε εκ του αφαλούς τώρα, με τα αποτελέσματα, δηλαδή, αυτής της πολιτικής να είναι μπροστά μας, χειροπιαστά –και συμφωνούμε όλοι στην περιγραφή, κανένας δεν διαφωνεί και πολύ περισσότερα θα μπορούσαμε να είχαμε προσθέσει– αλλά ως Κομμουνιστικό Κόμμα οφείλουμε να πούμε το εξής: Το πού πάει το πράγμα στον τομέα της ψυχιατρικής μεταρρύθμισης–όταν συζητιόταν το 1998-1999 αν δεν κάνω λάθος– το πού οδηγούν την ψυχική υγεία, το πού στοχεύει η Ευρωπαϊκή Ένωση, γιατί το σχέδιο της ψυχιατρικής μεταρρύθμισης ήταν και είναι αντιλαϊκό, τα είχαμε προβλέψει, τα είχαμε αναδείξει, όταν όλοι οι άλλοι –μηδενός εξαιρουμένου– και από τα κόμματα που συνιστούν τη σημερινή συγκυβέρνηση και από τον πρόγονο του ΣΥΡΙΖΑ, τον Συνασπισμό, πανηγύριζαν για την τομή που γίνεται στον τομέα της ψυχικής υγείας.

Η κριτική μας και ο έλεγχος που κάνουμε στην Κυβέρνηση δεν γίνεται από τη σκοπιά γιατί η Κυβέρνηση δεν υλοποιεί με καλύτερο σχέδιο –και ενδεχομένως με ορισμένες διορθωτικές κινήσεις– την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της ψυχιατρικής μεταρρύθμισης εν προκειμένω. Εμείς την αποκαλύπτουμε, την καταγγέλλουμε, ακριβώς επειδή αυτήν εφαρμόζει και επειδή είναι αντίθετη με τα λαϊκά συμφέροντα και τις ανάγκες του λαού μας. Εμείς δεν την καταγγέλλουμε γιατί κλείνει χωρίς σχέδιο τα ειδικά ψυχιατρικά νοσοκομεία, αλλά γιατί τα κλείνει και στερεί απαραίτητες δευτεροβάθμιες και τριτοβάθμιες κρατικές μονάδες, για τη νοσηλεία, την εκπαίδευση, την έρευνα, κ.λπ..

Έτσι, το 2001 το Κομμουνιστικό Κόμμα, ανάμεσα στα άλλα και σε αντιπαράθεση με την τότε κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, προτάσοντας την ανάγκη άμεσης δημιουργίας αναγκαίων κρατικών υποδομών, κατηγορούμασταν από τον τότε Συνασπισμό –και τα άλλα κόμματα, αλλά κυρίως από τον Συνασπισμό– ότι ήμασταν ενάντια στην αποασυλοποίηση. Έρχεται τώρα, λοιπόν, ο ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος «κατηγορεί» –σε εισαγωγικά αν θέλετε ή χωρίς εισαγωγικά τη λέξη– την Κυβέρνηση για το ίδιο πράγμα. Εδώ τώρα τι έχουμε; Έχουμε αλλαγή θέσης ή τώρα βολεύει λόγω συγκυρίας, ενδεχόμενα και εν όψει διαχείρισης της κυβερνητικής εξουσίας;

Το κλείσιμο των ειδικών ψυχιατρικών νοσοκομείων εντάσσεται στο γενικότερο σχέδιο της ψυχιατρικής μεταρρύθμισης που προβλέπει δραστηριότητα μείωσης των κρατικών δαπανών, συρρίκνωση και εμπορευματοποίηση των κρατικών μονάδων, σύνδεση των κρατικών παροχών με τις πληρωμές από τα λεηλατημένα από το κράτος και το κεφάλαιο ασφαλιστικά ταμεία, από τις συντάξεις των ασθενών και των πληρωμών από τις οικογένειες, την ενίσχυση του ιδιωτικού επιχειρηματικού τομέα, την ενίσχυση των επιχειρηματιών των μη κυβερνητικών οργανώσεων, που με κατεύθυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ξεκοκάλισαν και ξεκοκάλιζαν προγράμματα αλλά και χρηματοδοτήσεις.

Η ψυχιατρική μεταρρύθμιση, η αποασυλοποίηση, η κοινωνική ένταξη –χρησιμοποιούνται βεβαίως από την Ευρωπαϊκή Ένωση αλλά και όλα τα κόμματα εδώ στη χώρα μας που έχουν αυτόν τον προσανατολισμό και υποτάσσονται και υποκλίνονται στην ευρωενωσιακή πολιτική– είναι βεβαίως έννοιες με θετικό φορτίο που όμως συσκοτίζουν το βασικό, δηλαδή το ταξικό τους περιεχόμενο.

Για παράδειγμα η αποασυλοποίηση με το περιεχόμενο που δίνει η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση και προωθεί έχει εφαρμοστεί σε άλλες καπιταλιστικές χώρες, βεβαίως και στην Ελλάδα με καθυστέρηση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σας παρακαλώ, ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Αυξήθηκε, όμως, το φαινόμενο της «περιστρεφόμενης πόρτας». Δηλαδή, οι ψυχικά ασθενείς να μπαίνουν στα νοσοκομεία με συχνές υποτροπές, αφού το ίδιο το κράτος δεν διαθέτει υποδομές, προσωπικό, δεν στηρίζει με την εξασφάλιση δουλειάς, εισοδήματος και άλλα, προκειμένου στην πράξη να στηρίζονται οι απαιτήσεις της αποασυλοποίησης.

Αυτό, λοιπόν, που αναδεικνύεται σήμερα είναι πως η υγεία ως δικαίωμα και λαϊκή ανάγκη δεν μπορεί να ικανοποιηθεί στο πλαίσιο αυτού του συστήματος, του καπιταλιστικού συστήματος. Απαιτείται ένας άλλος δρόμος ανάπτυξης που θα στηρίζεται στην κοινωνική ιδιοκτησία στα μέσα παραγωγής, στον κεντρικό σχεδιασμό και θα υπηρετεί την ικανοποίηση των διευρυμένων και συνεχώς διευρυνόμενων λαϊκών κοινωνικών αναγκών.

Αυτός ο δρόμος ανάπτυξης είναι αναγκαία προϋπόθεση, ώστε να εξασφαλίζεται το δικαίωμα υψηλού επιπέδου υγειονομικών υπηρεσιών στο πλαίσιο ενός αποκλειστικά δημόσιου, δωρεάν, ενιαίου συστήματος υγείας με κατάργηση κάθε επιχειρηματικής δράσης, με έμφαση στο κρατικό κέντρο ψυχικής υγείας ως τμήμα του ενιαίου λειτουργικά κρατικού κέντρου υγείας, το οποίο θα διασυνδέεται με τη δημόσια ψυχιατρική κλινική ή το νοσοκομείο, με ανάπτυξη ενός δημόσιου δικτύου ξενώνων, οικοτροφείων και διαμερισμάτων, με τη δημιουργία προστατευμένων εργαστηρίων για όσους δεν μπορούν να ενταχθούν στην παραγωγή, με εγγυημένη από το κράτος απορρόφηση των προϊόντων τους και εξασφαλισμένα τα εργασιακά δικαιώματα των εργαζομένων, πράγμα βέβαια που απαιτεί και προσωπικό που θα πρέπει να στελεχώσει.

Άρα, λοιπόν, προσλήψις στις κρατικές δομές εργαζομένων όλων των κλάδων και ειδικότητων με πλήρη και αποκλειστική απασχόληση και ένταξη σε αυτές τις δομές των αντίστοιχα αυταπασχολούμενων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ, κλείστε. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ:** Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, σε δέκα δευτερόλεπτα.

Τα χρήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης να πάνε για τη στήριξη των κρατικών δομών και για την ανάπτυξη και βεβαίως να αποσυνδεθούν όλες οι παροχές από το ασφαλιστικό σύστημα, να καταργηθούν οι εισφορές στον κλάδο υγείας και να μην υπάρχει καμμία πληρωμή και συμμετοχή των ασθενών για οποιαδήποτε παροχή σε υπηρεσίες, φάρμακα και υλικά, να καταργηθεί κάθε ανταποδοτικότητα στην παροχή υπηρεσιών, είτε μέσω των ασφαλιστικών ταμείων είτε μέσω των επιχειρήσεων -που αναφέρθηκε και η Υπουργός- των κοινωνικών συνεταιρισμών.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστώ και εγώ. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίαση, τριάντα οκτώ μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί από το 6ο Γυμνάσιο Καρδίτσας Β' Τμήμα.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ολοκληρώνουμε με τον κ. Βουδούρη, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξάρτητων Δημοκρατικών Βουλευτών.

Ορίστε, κύριε Βουδούρη, έχετε τον λόγο.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, διαβάζοντας την επερώτηση του ΣΥΡΙΖΑ, μου ήρθαν ορισμένες αναμνήσεις, ειδικά στο κεφάλαιο που αναφέρεται στο Ψυχιατρείο της Λέρου.

Θα ήθελα να υπενθυμίσω ότι για την αποκάλυψη αυτού του σκανδάλου σημαντικό ρόλο έπαιξε μια μη κυβερνητική οργάνωση, οι «Γιατροί Χωρίς Σύννορα». Και όχι μόνο έπαιξαν καθοριστικό ρόλο στην αποκάλυψη αυτού του σκανδάλου, αλλά έπαιξαν καθοριστικό ρόλο στην αντιμετώπιση αυτού του σκανδάλου.

Η δεύτερη βιωματική αναφορά που θα ήθελα να κάνω αφορά το πέρασμά μου στο Περιφερειακό Σύστημα Υγείας Πελοποννήσου, όπου είχαμε σχεδιάσει το κλείσιμο του ψυχιατρείου το οποίο έπρεπε να είχε ολοκληρωθεί το 2006.

Όπως ξέρετε, αυτό απέτυχε. Είναι πάρα πολύ σημαντικό να αναλύουμε τους λόγους μιας αποτυχίας, αν θέλουμε να προχωρήσουμε. Γιατί, λοιπόν, απέτυχε; Απέτυχε, διότι δεν είχε σχεδια-

στεί; Είχε σχεδιαστεί. Είχε γίνει πολλή δουλειά τότε, για να σχεδιάσουμε αυτό το κλείσιμο. Επειδή δεν είχε δρομολογηθεί; Το είχαμε δρομολογήσει. Επειδή ήταν μη ρεαλιστικές αυτές οι προβλέψεις που είχαμε κάνει; Δεν ήταν καθόλου μη ρεαλιστικές.

Ο βασικός λόγος για τον οποίο απέτυχε αυτή η προσπάθεια, είναι διότι ζούμε σε ένα καθεστώς κομματοκρατίας. Οι αντιστάσεις, οι οποίες ήρθαν για το κλείσιμο του ψυχιατρείου, παραδόξως ήρθαν από τους κόλπους του ίδιου του κόμματος που είχε δρομολογήσει αυτό το κλείσιμο. Τότε το ΠΑΣΟΚ ήταν στην κυβέρνηση, το ΠΑΣΟΚ είχε σχεδιάσει αυτό το κλείσιμο του ψυχιατρείου, οι κομματικοί μηχανισμοί μέσα από το ΠΑΣΟΚ εμπόδισαν αυτήν τη μεταρρύθμιση. Είναι πάρα πολύ σημαντικό να το ξέρουμε αυτό το πράγμα.

Γιατί σήμερα η κατάσταση επιδεινώνεται στον τομέα της ψυχικής υγείας; Επιδεινώνεται για έναν απλό λόγο. Διότι σήμερα έχουμε μία εκτροπή σε μία ακραία νεοφιλελεύθερη πολιτική. Και η νεοφιλελεύθερη πολιτική επιτάσσει τρία πράγματα, όπως ξέρετε. Κατάργηση του κοινωνικού κράτους, απορρύθμιση των εργασιακών σχέσεων, εκποίηση της δημόσιας περιουσίας.

Προφανώς, λοιπόν, η πολιτική -όχι το όραμα, γιατί δεν πρόκειται για όραμα- ο σχεδιασμός της Κυβέρνησης, έστω και εάν δεν είναι αυτός ο οποίος ανακοινώνεται, είναι να υπάρξει μία ιδιωτική περίθαλψη ψυχιατρική για τους έχοντες και οι άλλοι να παραμένουν στα άσυλα, διότι τα άσυλα είναι η πιο οικονομική, η πιο εύκολη λύση για να αντιμετωπίσουμε αυτό το πρόβλημα.

Τι προτείνουμε; Διότι δεν αρκεί να κάνουμε μία κριτική, πρέπει να κάνουμε και προτάσεις. Θα μιλήσω εν ονόματι της κίνησης «Κοινωνία Πρώτα». Προτείνουμε πέντε σημεία:

Το πρώτο είναι ότι πρέπει να υπάρξει μία χρηματοδότηση. Θα μου πείτε, είμαστε εν καιρώ κρίσης και είναι δύσκολο να βρεθούν χρήματα. Εδώ θέλω να υπενθυμίσω το εξής. Σύμφωνα με όλους τους επίσημους διεθνείς αρμόδιους οργανισμούς, εν περίοδο κρίσης, οι πόροι οι οποίοι διατίθενται για τα θέματα της υγείας, δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν ως έξοδο. Πρέπει να αντιμετωπιστούν και αντιμετωπίζονται ως επένδυση. Δεν το λέμε εμείς, το λένε όλοι οι διεθνείς οργανισμοί που ασχολούνται με την υγεία.

Και, βέβαια, να προσθέσω το εξής. Πώς γίνεται το ελληνικό κράτος, ο Έλληνας φορολογούμενος να ξοδεύει 50 δισεκατομμύρια για την ανακεφαλαιοποίηση ιδιωτικών τραπεζών και να μην μπορεί να διαθέσει ένα μικρό κλάσμα αυτού του ποσού, το οποίο πραγματικά θα μπορούσε να λύσει ένα πάρα πολύ σημαντικό πρόβλημα;

Το δεύτερο στοιχείο είναι ότι πρέπει να γίνει μία σταδιακή μετακίνηση των πόρων που δίνονται στις ιδρυματικές δομές προς τις κοινοτικές δομές. Αυτή η μετακίνηση της χρηματοδότησης είναι προφανές ότι είναι ένας αναγκαίος όρος για να γίνει αποασυλοποίηση.

Το τρίτο είναι ότι χρειαζόμαστε μία τελείως διαφορετική αρχιτεκτονική αυτού του συστήματος. Η αρχιτεκτονική του Εθνικού Συστήματος Υγείας είναι χαοτική και η τελευταία μεταρρύθμιση, αν την ονομάσουμε έτσι, για την πρωτοβάθμια φροντίδα αύξησε αυτήν τη χαοτικότητα. Δεν υπάρχει αυτή τη στιγμή επίπεδο ουσιαστικής περιφερειακής συγκρότησης. Δεν υπάρχει ουσιαστική επικοινωνία ανάμεσα στα διάφορα σκέλη που αποτελούν την περίθαλψη, πρωτοβάθμια, δευτεροβάθμια, πρόνοια, ψυχική υγεία.

Αυτό το οποίο πρέπει να γίνει είναι πάρα πολύ απλό. Πρέπει να υπάρξει ένα επίπεδο περιφερειακής συγκρότησης, πρέπει μέσα σ' αυτό το επίπεδο περιφερειακής συγκρότησης να αυτονομηθεί η ψυχική υγεία, όπως πρέπει να έχει μία δική της δυναμική η πρωτοβάθμια, αλλά αυτοί οι τομείς πρέπει να επικοινωνούν μεταξύ τους. Είναι εντελώς τρελό -συγχωρέστε με για την έκφραση- να έχουμε αυτονομήσει την πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας, αλλά τα κέντρα ψυχικής υγείας να υπάγονται στα νοσοκομεία. Είναι παράλογο.

Το τέταρτο είναι ότι πρέπει να υπάρξει μία ουσιαστική συμμετοχή των χρηστών των υπηρεσιών αυτών στις δομές, οι οποίες έχουν αναλάβει να τους προσφέρουν αυτές τις υπηρεσίες. Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι πρέπει να προβλεφθεί θεσμικά η συμμετοχή των συλλόγων των οικογενειών και των ασθενών σε όλες τις αποφάσεις, οι οποίες αφορούν την ψυχική υγεία.

Πέμπτο και ίσως πιο ευαίσθητο σημείο είναι ότι πρέπει να δώ-

σουμε χώρο στην κοινωνική συμμετοχή. Προφανώς, το κράτος πρέπει να παίξει έναν κεντρικό ρόλο, αλλά δεν πρέπει να αγνοήσουμε και την εθελοντική κοινωνική προσφορά που μπορεί να γίνει και πρέπει να γίνει σε αυτόν τον τομέα.

Αναφέρθηκε από τους συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ η σημασία των ΚΟΙΣΠΕ, των Κοινωνικών Συνεταιρισμών Περιορισμένης Ευθύνης. Συμφωνώ απολύτως, πρέπει να ενδυναμωθούν. Ταυτόχρονα, όμως, πρέπει να δούμε τι γίνεται με αυτό το περίφημο σκάνδαλο των ΜΚΟ, το οποίο σας ομολογώ ότι κάθε φορά που το ακούω με εξοργίζει.

Δεν υπάρχει σκάνδαλο των ΜΚΟ. Υπάρχει σκάνδαλο του σαθρού πολιτικού συστήματος. Είναι ψευδεπίγραφο να μιλάμε για ΜΚΟ, όταν ένας Υπουργός ή Υφυπουργός αναθέτει σε ένα συγγενικό του πρόσωπο, σε έναν κουμπάρο, να στήσει μία οργάνωση, η οποία θα πάρει κρατική χρηματοδότηση, χωρίς να έχει προηγουμένη δράση, χωρίς να έχει εθελοντική συνεισφορά και χωρίς να γίνεται κανένας έλεγχος και καμμία αξιολόγηση. Το να απαξιώνουμε, όμως, τις μη κυβερνητικές οργανώσεις, επειδή υπάρχουν αυτές οι πρακτικές του πολιτικού συστήματος, βρίσκεται στην ίδια λογική που χρησιμοποιούν μερικοί για να απαξιώσουν, παραδείγματος χάριν, το κοινοβουλευτικό σύστημα, επειδή υπάρχουν διαπλεκόμενοι ή διεφθαρμένοι Βουλευτές. Έτερον, εκάτερον.

Μη μιλάμε, λοιπόν, για το σκάνδαλο των μη κυβερνητικών οργανώσεων. Εάν θέλουμε να κάνουμε ένα βήμα, οι προτάσεις υπάρχουν. Όταν υπάρχει μία θεσμική κρατική χρηματοδότηση σε μία ανεξάρτητη κοινωνική οργάνωση –γιατί έτσι θα έπρεπε να ονομάζονται– τότε πρέπει να υπάρχει και ένας έλεγχος. Πρέπει να υπάρχει ένας έλεγχος από έναν τρίτο. Δεν μπορεί το Υπουργείο που χρηματοδοτεί να ελέγχει τη χρηματοδότηση που κάνει. Γι' αυτό πρέπει να υπάρξει μία ανεξάρτητη αρχή, η οποία να ελέγχει αυτή τη χρηματοδότηση, να ελέγχει ποιες είναι πραγματικά μη κυβερνητικές οργανώσεις, που έχουν μία πραγματική δράση, μια πραγματική εθελοντική συνεισφορά και να μην απαξιώνουμε τις μη κυβερνητικές οργανώσεις, που είναι ό,τι καλύτερο έχει παράξει η ελληνική κοινωνία τις τελευταίες δεκαετίες. Και αναφέρομαι σε μη κυβερνητικές οργανώσεις, όπως είναι οι «Γιατροί Χωρίς Σύνορα», η «Διεθνής Αμνηστία», η «Green Peace», διότι είναι μοναδική πρωτοτυπία στην Ευρώπη να έχουμε απαξιώσει ό,τι καλό, να έχει αναχίσει αυτό το σαθρό πολιτικό σύστημα –για να «ξεπλύνει» τις δικές του αμαρτίες– ό,τι καλύτερο έχει παραγάγει η ελληνική κοινωνία.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε.

Νομίζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ιδίως όσοι δεν είμαστε ειδικοί επί του θέματος, ότι παρακολουθήσαμε μία πολύ ενδιαφέρουσα συζήτηση, όπως άλλωστε είπαν και οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι όλων των παρατάξεων.

Προτείνω για την ολοκλήρωση της συζήτησης, επειδή οι χρόνοι των δευτερολογιών έχουν σχεδόν εξαντληθεί, να δώσω τον λόγο στον εισηγητή του ΣΥΡΙΖΑ, που είχε την πρωτοβουλία της επερώτησης, για λίγα λεπτά και επίσης να δώσω τον λόγο για λίγα λεπτά στην κυρία Υπουργό και να κλείσουμε, με μία προσπάθεια να μην ανοίξουμε καινούργια θέματα.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Υγείας): Εγώ θα συμφωνήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Τον λόγο έχει ο κ. Μαντάς.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Νομίζω και εγώ ότι έγινε μία συγκροτημένη συζήτηση και αυτό βοηθά πραγματικά και την κοινοβουλευτική διαδικασία, όταν συζητάμε τέτοια ευαίσθητα θέματα, κάνοντας ο καθένας και η καθεμία μία προσπάθεια να μπορέσουμε να δώσουμε απαντήσεις.

Θα έλεγα ότι από τη δική μας σκοπιά αυτή η πρωτοβουλία, όπως είπα από την αρχή, ήθελε να φέρει και επιχείρησε να φέρει –και νομίζω ότι έγινε σε μεγάλο βαθμό– τις ανάγκες, τις αγωνίες αυτών των ανθρώπων σε μία συζήτηση σε ένα κεντρικό πολιτικό επίπεδο. Νομίζω ότι από όλες τις πλευρές και από την πλευρά της Κυβέρνησης αναγνωρίστηκαν ζητήματα που θέσαμε, ελλείψεις, μεγάλα κενά, προβλήματα που πρέπει να απαντηθούν, δυσκολίες οι οποίες υπάρχουν.

Δυστυχώς, μετά τον σεισμό του 1999, όταν γκρεμίστηκε τμήμα

του Ψυχιατρικού Νοσοκομείου Αττικής, υπήρξε μία επιλογή να ξανακτισθεί αυτό το ψυχιατρικό νοσοκομείο και να μην προχωρήσουν εναλλακτικές λύσεις. Τότε διατέθηκε ένα μεγάλο τμήμα του προϋπολογισμού σε εκείνη την κατεύθυνση.

Σήμερα ζούμε έναν νέο σεισμό, έναν σεισμό κοινωνικό θα έλεγα, ο οποίος επηρεάζει δραματικά και τους πόρους και τα αποτελέσματα κατά συνέπεια, στο κομμάτι αυτό της ψυχικής υγείας.

Θέλω να είμαι πολύ συγκεκριμένος. Θεωρούμε εντελώς κρίσιμο, απολύτως κρίσιμο, το πρόβλημα της στελέχωσης των ψυχιατρικών υπηρεσιών υγείας και ειδικά στον τομέα των παιδιών και εφήβων. Εάν αυτό δεν αντιμετωπιστεί –άκουσα ένα νούμερο για χίλιες τριακόσιες προσλήψεις. Δεν ξέρω πώς ακριβώς προκύπτουν αυτές...

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Υγείας): Προγραμματισμός, όχι έγκριση.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Προγραμματισμός. Άρα είμαστε στον πυρήνα του θέματος. Σας λέω ότι γνωρίζοντας και την ανθρωπογεωγραφία –αν θέλετε– και το πού βρίσκεται το σύστημα γενικά –μιλάω πάντα για το δημόσιο σύστημα– εάν αυτός ο προγραμματισμός δεν υλοποιηθεί, και μάλιστα με συγκεκριμένες προτεραιότητες, τότε το σύστημα εντός ολίγου χρόνου θα καταρρεύσει από την υποστελέχωσή του.

Άρα πρώτο κεντρικό πρόβλημα είναι να αντιμετωπιστεί αυτό το θέμα και νομίζω ότι αυτό συμπιπτει –αν θέλετε– με την προσπάθεια που πρέπει να γίνει και πρέπει να είναι συγκεκριμένο σχέδιο για τον μετασχηματισμό και όχι τον διαμελισμό των μεγάλων ειδικών ψυχιατρικών μονάδων. Εμείς και θα το δούμε, αν θέλετε, και θα βοηθήσουμε, γιατί από αυτήν την πλευρά είμαστε.

Θέλουμε, δηλαδή, να δούμε συγκεκριμένα πώς θα συγκροτηθούν οι εναλλακτικές δομές, πρώτα απ' όλα τα τμήματα γενικών νοσοκομείων αλλά και οι υπόλοιπες δομές, έτσι ώστε να υπάρξει μια ομαλή μετάβαση, με τη σύμφωνη γνώμη των θεραπευτικών ομάδων με αυτήν τη διαδικασία που πρέπει να υπάρξει. Διότι αλλιώς θα έχουμε στρεβλώσεις –για να μην χρησιμοποιήσω πιο ακραίες εκφράσεις, γιατί έχουμε παραδείγματα, και από τη διεθνή πραγματικότητα, όπου τα πράγματα έχουν οδηγηθεί σε πάρα πολύ κακά αποτελέσματα.

Άρα θέλουμε να δούμε το σχέδιο, ότι δηλαδή θα γίνουν εδώ, εκεί κι εκεί –κάνετε κάποιες αναφορές για την περιφέρεια– θέλουμε να δούμε στο κέντρο τι θα γίνει, στη Θεσσαλονίκη και στην Αθήνα. Σας είπα και σας τόνισα ότι υπάρχουν ακαταλλήλότητες χώρων και πρέπει να τις δείτε. Συγκεκριμένα είπα για τη Θεσσαλονίκη. Υπάρχουν ζητήματα που πρέπει να τα δείτε και να ρωτήσετε και ειδικούς πάνω σε αυτά και πρέπει να υπάρξει ένας διάλογος. Πρέπει, λοιπόν, να δούμε το συγκεκριμένο σχέδιο.

Κρατάω τη δέσμευσή σας ότι δεν θα μειωθούν οι δημόσιες κλίνες και ότι δεν θα πληγεί το προσωπικό. Την κρατάω τη δέσμευσή αυτή. Εμείς από την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης θα ελέγχουμε την υλοποίηση αυτής της δέσμευσης, όπως επίσης και πολλά άλλα πράγματα που είπατε και νομίζω ότι συμβάλλουν στο να υπάρχει ένας ουσιαστικός διάλογος σε ένα επίπεδο αντίστοιχο με τη σοβαρότητα του προβλήματος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θέλω να πω όμως ότι πρέπει να απαντήσετε, κυρία Υφυπουργέ, και στα ζητήματα της διεύθυνσης του συστήματος. Εγώ δεν άκουσα να λέτε για την ενίσχυση της Διεύθυνσης Ψυχικής Υγείας, και σε κεντρικό και σε περιφερειακό επίπεδο. Είναι απαραίτητο να γίνει. Ξέρετε πολύ καλά και τη στελέχωσή της και τα προβλήματα που υπάρχουν. Θεωρώ ότι είναι κεντρικό ζήτημα –ξαναλέω– και σε κεντρικό και σε περιφερειακό επίπεδο, όπως και πολλά άλλα επιμέρους ζητήματα, τα οποία θέσαμε με την επίκαιρη επερώτηση και δεν έχω τώρα τον χρόνο να τοποθετηθώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, με το εξής. Δεν βοηθάμε για ανθρωπιστικούς λόγους τους ψυχικά πάσχοντες. Θέλω να το σχολιάσω αυτό που είπα η κ. Βούλτεψη. Εδώ είναι ένα ουσιαστικό τμήμα –όχι γενικά κι αόριστα ενός σμάνι- σμού– του ίδιου του πυρήνα της ολοκληρωμένης φροντίδας απέ-

ναντι σε αυτούς τους ανθρώπους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Πρέπει να ολοκληρώσετε, κύριε Μαντά.

Συγγνώμη που επιμένω, αλλά δεν έχουμε περιθώριο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Όμως –και τελειώνω με αυτό– ξέρετε πολύ καλά –και το είπα εισαγωγικά και νομίζω ότι το αντιλαμβάνεται όλος ο κόσμος– ότι χωρίς να αλλάξουμε, να άρουμε αυτό το βραχίονα του μνημονίου και των πολιτικών της λιτότητας –που παράγουν καινούργια προβλήματα, που επιδεινώνουν προβλήματα που έτσι και αλλιώς διαχρονικά θα υπήρχαν– δεν μπορούμε να έχουμε απαντήσεις στα μεγάλα αυτά προβλήματα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τη πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κυρία Υφυπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Υγείας): Κύριε Πρόεδρε, θα προσπαθήσω και εγώ να είμαι σύντομη, παρ' ότι ήταν αρκετά αυτά που θα ήθελα να πω. Θα συγκροτήσω πάλι την απάντησή μου, όπως την έχω οργανώσει, με ορισμένες λεπτομέρειες, που θα περιορίσω, στις ερωτήσεις που κάνατε.

Θέλω να σας πω μόνο ότι σε ό,τι αφορά τη Διεύθυνση Ψυχικής Υγείας είναι πάρα πολλά αυτά που σας είπα για την ενίσχυσή της και μάλιστα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος με «μέμφθηκε» γιατί συνεργάστηκα με την υπηρεσία για να δώσω τις απαντήσεις πάνω σε αυτό. Και θέλω να του πω ότι αυτό θα συνεχίσω να κάνω και εφεξής, διότι τη θεωρώ απολύτως απαραίτητη και χρήσιμη.

Σε ό,τι αφορά την τοποθέτηση της κ. Βούλτεψη θα ήθελα να πω ότι ήταν μια βαθιά ανθρώπινη τοποθέτηση όχι αμιγώς πολιτική, αλλά εγώ τη χαιρετίζω για την ευαισθησία της. Σε ό,τι αφορά τα πολιτικά ή τα ιατρικά τα αφήνουμε σε άλλους. Δεν ήταν ο ρόλος της κ. Βούλτεψη να υπεισέλθει σε αυτά.

Στην πρώτη ερώτηση για τις τομεακές επιτροπές, νομίζω ότι ανέπτυξα επαρκώς. Δεν χρειάζεται να επιμείνω τώρα για τους λόγους για τους οποίους έχει καθυστερήσεις η συγκρότησή της. Σας λέω μόνο ότι έχουν εκδοθεί τέσσερις προσκλήσεις ενδιαφέροντος. Τις άλλες λεπτομέρειες τις γνωρίζετε.

Κύριοι συνάδελφοι, από το Υπουργείο Υγείας έχουν εκδοθεί από το 2000 μέχρι σήμερα αποφάσεις έγκρισης σκοπιμότητας για την ανάπτυξη μονάδων ψυχικής υγείας σε κάθε νομό. Την περίοδο του ΕΣΠΑ εγκρίθηκε η ανάπτυξη μονάδων συνολικού κόστους 125 εκατομμυρίων ευρώ. Τελικά, εντάχθηκαν έργα ύψους 57 εκατομμυρίων ευρώ, το μεγαλύτερο μέρος των οποίων –περίπου τα 20 εκατομμύρια– δεν υλοποιήθηκε με υπαιτιότητα των ίδιων των διοικήσεων των νοσοκομείων.

Επίσης, αναφέρθηκε και το νούμερο των 80 εκατομμυρίων ευρώ που χάθηκαν από το ΕΣΠΑ. Θέλω να πω για λόγους ιστορικούς –παρ' ότι συνέβη στο παρελθόν, δεν έχει σημασία, έχει αξία στη συζήτηση– ότι υπήρχαν προβλήματα στις δημόσιες δομές γιατί δεν υπήρχε προσωπικό. Ξέρετε για την απαγόρευση πριν από το 2010. Δεν υπήρχε έτοιμη κτηριακή υποδομή. Δεν υπήρχε συνεχές ενδιαφέρον από τις διοικήσεις των νοσοκομείων. Τώρα προσπαθούμε να τα διεκδικήσουμε τα χρήματα αυτά, τα κοινοτικά κονδύλια και ευελπιστούμε ότι θα τα καταφέρουμε.

Στη δεύτερη ερώτηση δεν νομίζω ότι έχω να προσθέσω κάτι περισσότερο. Θα ήθελα να πω ότι η συνεργασία που γίνεται για την παρακράτηση των συντάξεων, δεν γίνεται μόνο με υπηρεσιακές φορείς αλλά και με την Ειδική Επιτροπή Ελέγχου των Δικαιωμάτων των Ατόμων με Ψυχικές Διαταραχές και επίσης, με τα πορίσματα του Βοηθού Συνηγόρου του Πολίτη πάντοτε για την προστασία των πασχόντων.

Σε ό,τι αφορά τον ενιαίο προϋπολογισμό θα μιλήσω συνοπτικά για να μην κουράσω με αριθμητικές λεπτομέρειες. Το σύνολο κόστους για το εξάμηνο είναι 30 εκατομμύρια ευρώ για πεντακάσιες χιλιάδες θεραπευτικές πράξεις των κέντρων ημέρας και των κινητών μονάδων. Στη διάθεσή σας βεβαίως είναι και τα αναλυτικά στοιχεία.

Θέλω μόνο να κάνω μία παρατήρηση για το ποσοστό συμμετοχής των δαπανών για την ψυχική υγεία. Οι δαπάνες αυτές σύμφωνα με τον ΠΟΥ πρέπει να ανέρχονται στο 5%. Σήμερα δίνουμε

περίπου 250 εκατομμύρια για την ψυχική υγεία και αν προστεθούν και οι κοινοτικοί πόροι, ανεβαίνει το ποσοστό.

Όμως, το πρόβλημα, το οποίο υπάρχει στη χώρα μας είναι –και εγώ θα το παραδεχθώ, βλέπετε ότι δεν προσπαθώ τίποτε να ωραιοποιήσω– ότι είναι χαμηλές οι δημόσιες δαπάνες για την υγεία. Είναι περίπου το 3,5% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος και αυτό είναι το οποίο πρέπει να διορθωθεί.

Θα ήθελα να κάνω μία ειδικότερη αναφορά για τους φορείς που εμπλέκονται στη διαδικασία μετάβασης, γιατί η συνάδελφος που μίλησε είπε ότι γίνεται με διαδικασίες fast track. Εγώ δεν θα έλεγα ότι είναι fast track, μάλλον slow track είναι!

Το πρώην Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Τρίπολης –εδώ είναι ο κ. Βουδούρης– κατάφερε να μετακινήσει σε μονάδες στην κοινότητα το σύνολο των χρονίων ατόμων –ήταν είκοσι επτά άτομα– μέχρι τις 31-12-2013. Το Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης μετακίνησε είκοσι ένα άτομα και εντείνει τους ρυθμούς του για τη μετακίνηση των υπολοίπων σαράντα δύο. Το «Δρομοκαΐτειο» συμμετέχει στη διαδικασία με δεκαεπτά χρονίους και υπολείπονται σαράντα, ενώ το ΨΝΑ δεν έχει συμμετάσχει καθόλου σε αυτήν τη διαδικασία. Βεβαίως, ελέγχουμε στα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου τις πηγές προέλευσης των ψυχικά πασχόντων που κάλυψαν τις κενές θέσεις από τον Οκτώβριο του 2013 και μετά. Θα έχουμε πολύ σύντομα εικόνα για την οποία και θα σας ενημερώσουμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υφυπουργού)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Όσον αφορά τους πάσχοντες του άρθρου 69, έχουμε μία συνεργασία με το Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Αττικής και το Γενικό Νοσοκομείο Κατερίνης για να εξασφαλιστούν χώροι διαμονής που θα πληρούν τόσο τους σκοπούς του έργου αποκατάστασης όσο και τις προβλεπόμενες προδιαγραφές φύλαξης.

Δεν νομίζω ότι υπάρχει κάτι ειδικότερο πάνω σε αυτά που έχουμε πει. Θα είναι στη διάθεσή σας, για να μη σας κουράσω άλλο τώρα, η πρώτη εργασία που έχει γίνει για τις δομές από τη Διεύθυνση Ψυχικής Υγείας. Και μιας που είναι ο κ. Ξανθός παρών, θα του έλεγα ότι ξέρουμε ότι υπάρχουν περισσότερες δομές ψυχικής υγείας στη δυτική Κρήτη και γι' αυτό θα αναπτύξουμε κι άλλες στην ανατολική Κρήτη. Εδώ είναι η κατάσταση, κύριε συνάδελφε. Είναι στη διάθεσή σας.

Στον κ. Κωνσταντινόπουλο θέλω να πω ότι υπάρχει εθνικό σχέδιο δράσης για το διάστημα 2014-2020. Έχουν καθοριστεί οι άξονες και οι προτεραιότητές του. Θα το πληροφορηθεί. Είναι στη διαχειριστική αρχή. Ανάλογη προσπάθεια έχει γίνει για τη νύκτα Διελχάμερ –δεν θυμάμαι ποιος συνάδελφος το ανέφερε αυτό.

Και θα τελειώσω, κύριε Πρόεδρε, με το εξής: Κύριε Κουρουμπλή, θα υποκύψω τελικά στον πειρασμό και θα ρωτήσω εσάς, κύριε εισηγητά, γιατί κάνατε λόγο για βίαιο διαμελισμό των ψυχιατρικών νοσοκομείων και για ξαφνικό θάνατο ψυχιατρικών νοσοκομείων.

Αναφέρετε στην ερώτησή σας, χρησιμοποιώντας τα ίδια λόγια, ότι δεν υπάρχει συγκροτημένο σχέδιο κι ότι εμείς θέλουμε να κλείσουμε τα ειδικά ψυχιατρικά νοσοκομεία και χρησιμοποιούμε ως πρόσημα το «ΨΥΧΑΡΓΩΣ».

Θα ήθελα να σας πω, επειδή είπατε ότι απαιτείται να έχουμε συγκεκριμένο σχέδιο, ότι κι εμείς θα θέλαμε να κάνετε συγκεκριμένες τοποθετήσεις. Και αυτό το λέω γιατί στις 6 και 7 Οκτωβρίου του 2012 έγινε στην Αθήνα η συνδιάσκεψη από τον ΣΥΡΙΖΑ για την ψυχική υγεία. Εκεί δηλώσατε δημόσια ότι θέλετε συνολική ανασυγκρότηση των δημόσιων ψυχιατρικών μονάδων που αναπτύσσονται στα γενικά νοσοκομεία και σταδιακά κλείσιμο όλων των ειδικών ψυχιατρικών νοσοκομείων. Αυτό είναι κάτι που προβλέπατε και στο Σύμφωνο Άντορ-Λυκουρέντζου.

Στις 30 Νοεμβρίου του 2013, όμως, η πανελλαδική συνδιάσκεψη του τμήματος υγείας του ΣΥΡΙΖΑ, με απόφαση που δόθηκε στη δημοσιότητα καταδικάζει τις καταστροφικές πολιτικές του Υπουργείου Υγείας –λέει πολλά– αλλά και τον βίαιο διαμελισμό των ειδικών ψυχιατρικών νοσοκομείων.

Εάν είστε σταθεροί στην άποψή του 2012, είστε ευπρόσδεκτοι στο Υπουργείο να συζητήσουμε και να μας καταθέσετε τις

απόψεις σας. Εσείς ειδικά το ξέρετε αυτό.

Θα μου επιτρέψετε να κάνω και μία προσωπική αναφορά. Δεν μου αρέσει που με παρακάμπτετε και πάτε στις υπηρεσίες. Ποτέ δεν σας έκλεισα την πόρτα. Απαντώ αμέσως στα τηλεφωνήματά σας. Είμαι απολύτως συνεργάσιμη, ακόμη και το Σαββατοκύριακο. Συνάδελφός μου είστε, σε μένα πρέπει να απευθύνεστε. Αυτό απαιτεί η πολιτική ηθική.

Εάν επιμένετε, όμως, στην άποψή σας, κύριοι συνάδελφοι, ότι πρόκειται για βίαιο διαμελισμό των ειδικών ψυχιατρικών νοσοκομείων, τότε λυπούμαι αλλά δεν θα έχουμε καμμία συνεργασία.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστώ κι εγώ.

Κύριε Κουρουμπλή, έχετε τον λόγο για δύο λεπτά για να κλείσετε αυτή τη συζήτηση.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, επειδή έκανε μία αναφορά στο κλείσιμο της τοποθέτησής της η κυρία Υπουργός, θα ήθελα να της πω το εξής: Όταν αυτή τη στιγμή είναι υποβαθμισμένοι αυτοί οι χώροι και όταν συνεχίζεται η φθίνουσα πορεία της ποιότητας των χαρακτηριστικών που έπρεπε να έχουν, θα έπρεπε κανείς να αναζητήσει ποιος είναι ο καλύτερος τρόπος από όλους. Και η άποψη η δική μας είναι ότι η κοινοτική επιλογή είναι μία διαδικασία.

Εκείνο, όμως που δεν έκανε ποτέ το Υπουργείο, όχι μόνο τώρα που είναι Υφυπουργός η κ. Μακρή αλλά και όλα αυτά τα χρόνια, είναι ότι δεν έφτιαξε έναν αξιόπιστο μηχανισμό ελέγχου της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών, είτε στις δημόσιες δομές είτε στις ιδιωτικές. Αυτό είναι ένα ζητούμενο, γιατί δεν έχετε μηχανισμό, όταν η Υπηρεσία που έχετε στο Υπουργείο σας είναι αποψιλωμένη.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Υγείας): Τα είπα όλα αυτά, κύριε συνάδελφε, και παρέθεσα και αναλυτικά στοιχεία. Λείπατε όμως από την Αίθουσα και δεν με ακούσατε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Δεν έχει στελέχωση.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Υγείας): Αποψιλωμένη δεν είναι, αλλά σίγουρα είναι ανεπαρκής.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Και το κακό έφτασε στο αποκορύφωμα από τη στιγμή που δεν μπορέσατε να αντιτάξετε στους «στραγγαλιστές» της αξιοπρέπειας του ελληνικού λαού, στους τροϊκανούς, μία διαφοροποίηση της πολιτικής στον χώρο της υγείας.

Δεν θέλετε να δεχτείτε ότι ο ελληνικός λαός βιώνει μία ανθρωπιστική καταστροφή. Η κατάσταση στον χώρο της υγείας και στα νοσοκομεία μας είναι τραγική. Δεν ξέρω αν έχετε επισκεφτεί τα νοσοκομεία και τι εικόνα προσκομίζετε. Νομίζω, όμως, ότι δεν βλέπουν διαφορετική εικόνα αυτοί που επισκέπτονται τα νοσοκομεία ή αυτοί που βιώνουν την ανάγκη να βρεθούν σε έναν τέτοιο χώρο.

Αυτά, λοιπόν, είναι ζητήματα που έχουν να κάνουν με συγκεκριμένες επιλογές. Διότι στο πλαίσιο της νεοφιλελεύθερης πολιτικής θεωρείτε τις δαπάνες υγείας ως κόστος και όχι ως κοινωνική επένδυση, που προστατεύει κατ' αρχάς προληπτικά την υγεία του λαού για να είναι ο λαός και πιο προαγωγικός και πιο δημιουργικός.

Η ανεργία πυροδοτεί τα ψυχολογικά προβλήματα. Είναι εκ των ων ουκ άνευ αυτό και είναι μία πραγματικότητα. Γι' αυτά τα ζητήματα, λοιπόν, διαμαρτυρόμαστε εμείς. Δεν έχουμε κανένα προσωπικό πρόβλημα.

Και, βεβαίως, κυρία Υπουργέ, σας είχα παρακαλέσει να μου κάνετε μία αναφορά για το τι θα γίνει με τα νοσήλια στα γηροκομεία. Είναι πενήντα πέντε γηροκομεία, πρόκειται για τρεις χιλιάδες ανθρώπους κατάκοιτους και έχετε και προσωπική άποψη. Κι αν θέλετε να δεχθώ και το προσωπικό σας ενδιαφέρον, το ανθρώπινο, να το δεχθώ. Όμως πείτε μου τι θα γίνει συγκεκριμένα

γι' αυτό το ζήτημα. Τουλάχιστον γι' αυτό θέλουμε μία συγκεκριμένη απάντηση.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Υγείας): Κύριε Πρόεδρε, θέλω ένα λεπτό για να απαντήσω για τα γηροκομεία, επειδή έθιξε δύο φορές το ζήτημα ο κ. Κουρουμπλής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ, όμως, λάβετε υπ' όψιν σας το περασμένο της ώρας.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Υγείας): Επειδή το θέμα για τα γηροκομεία το έχουμε συζητήσει και κατ' ιδίαν, κύριε Κουρουμπλή, ξέρετε πολύ καλά ότι είναι αρμοδιότητα του Υπουργείου Εργασίας. Έχω προσωπικό ενδιαφέρον για το Γηροκομείο Βόλου. Υπάρχει μία διάταξη...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Τα νοσήλια είναι δικό σας θέμα, κυρία Υπουργέ.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Υγείας): Όχι.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Τους πετάτε ως «μπαλάκι» στο Υπουργείο Εργασίας κι εκείνο λέει ότι τα νοσήλια δεν είναι θέμα δικό του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε Κουρουμπλή, δεν είναι δυνατόν...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Η Κυβέρνηση είναι ενιαία. Δεν είναι βιλαέτι εδώ βιλαέτι εκεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Δεν είναι δυνατόν στην ολοκλήρωση της συζήτησης να ανοίξουμε καινούργια θέματα και μάλιστα που δεν είναι στην «καρδιά» της επερώτησης.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Υγείας): Δεν υπάρχει βιλαέτι, αλλά ούτε και εισπήδηση μπορεί να υπάρξει.

Επεξεργάζεται, λοιπόν, το Υπουργείο Εργασίας και θα φέρει σε νομοσχέδιο μία διάταξη που θα διευκολύνει την αποπληρωμή οφειλών που υπάρχουν από τα γηροκομεία. Για τη δική σας αναφορά, αυτή που κάνατε στο Γηροκομείο του Βόλου, θέλω να σας πω ότι δεν είμαι και ιδιαίτερα ευτυχής. Το Γηροκομείο Βόλου ξοδεύει κάθε μέρα 1.000 ευρώ παραπάνω από εκείνα τα οποία εισπράττει.

Και θα σας πω και κάτι άλλο, κύριε Κουρουμπλή, γιατί εμείς γνωρίζουμε από πιο παλιά, σε σχέση με τους άλλους συναδέλφους, εγώ με άλλη ιδιότητα, εσείς σε άλλο κόμμα. Τη σεβάστηκα τη διαδικασία και τη σοβαρότητα του θέματος σήμερα. Δεν εκμεταλλεύτηκα τον κοινοβουλευτικό χρόνο για να κάνω αναφορές σε άλλα θέματα, μειώνοντας το πόσο ουσιαστική ήταν αυτή η συζήτηση σήμερα. Και ειδικά για εσάς, που έχετε δημόσιο λόγο και πέραν του Κοινοβουλίου, αυτό είναι μομφή.

Ευχαριστώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Δεν απαντήσατε σ' αυτό που σας ρώτησα.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Υγείας): Απολύτως!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της υπ' αριθμόν 18/18/4-2-2014 επίκαιρης επερώτησης των Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με τις μεταρρυθμίσεις στην ψυχική υγεία.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 15.28' λύεται η συνεδρίαση για την προσεχή Δευτέρα 10 Μαρτίου 2014 και ώρα 18.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: 1) αναφορά στην Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας και 2) κοινοβουλευτικό έλεγχο, α) συζήτηση επίκαιρων ερωτήσεων και β) συζήτηση της υπ' αριθμ. 21/21/17-2-2014 επίκαιρης επερώτησης, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

